

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 62 E

fyrtiofjärde årgången

27 februari 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Meddelanden*

.....

II *Förberedande rättsakter*

Kommissionen

2001/C 62 E/01	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om mätinstrument (KOM(2000) 566 slutlig – 2000/0233(COD)) ⁽¹⁾	1
2001/C 62 E/02	Förslag till rådets förordning om upprättande av vissa kontrollåtgärder som skall tillämpas på fiskeaktiviteten när det gäller vissa bestånd av långvandrande fiskarter (KOM(2000) 619 slutlig – 2000/0253(CNS)) ⁽¹⁾	79
2001/C 62 E/03	Förslag till rådets förordning (EG) om antagande av protokollet om fastställande för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2003 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Elfenbenskusten avseende fiske utanför Elfenbenskustens kust (KOM(2000) 629 slutlig – 2000/0257(CNS))	87
2001/C 62 E/04	Ändrat förslag till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening (KOM(2000) 624 slutlig – 1999/0258(CNS))	99
2001/C 62 E/05	Förslag till rådets beslut om att anslå medel till Grekland för att minska ränteutgifterna för EIB-lån till återuppbyggnad av den region som ödelades av jordbävningen i september 1999 (KOM(2000) 632 slutlig – 2000/0255(CNS))	112

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 62 E/06	Ändrat förslag till europaparlamentets och rådets direktiv om en andra ändring av direktiv 89/655/EEG om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16 i direktiv 89/391/EEG) (KOM(2000) 648 slutlig – 1998/0327(COD)) (1)	113
2001/C 62 E/07	Ändrat förslag till rådets beslut om inrättande av gemenskapens handlingsprogram mot diskriminering 2001–2006 (KOM(2000) 649 slutlig – 1999/0251(CNS)) (1)	119
2001/C 62 E/08	Ändrat förslag till rådets förordning om bistånd till Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Förbundsrepubliken Jugoslavien, Republiken Kroatien och f. d. jugoslaviska republiken Makedonien och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89, beslut 97/256/EG och förordning (EEG) nr 1360/90 (KOM(2000) 628 slutlig – 2000/0111(CNS))	131
2001/C 62 E/09	Ändrat förslag rådets förordning om Europeiska byrån för återuppbyggnad (KOM(2000) 628 slutlig – 2000/0112(CNS))	135
2001/C 62 E/10	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar (KOM(2000) 639 slutlig – 2000/0262(COD)) (1)	139
2001/C 62 E/11	Ändrat förslag till rådets direktiv om inrättande av allmänna ramar för likabehandling i arbetslivet (KOM(2000) 652 slutlig – 1999/0225(CNS)) (1)	152
2001/C 62 E/12	Förslag till rådets beslut om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för vissa utgifter för genomförande av vissa förvaltningsåtgärder gällande långvandrande fisk (KOM(2000) 651 slutlig – 2000/0268(CNS)) (1)	164
2001/C 62 E/13	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 90/425/EEG och 92/118/EEG beträffande hälsokrav för animaliska biprodukter (KOM(2000) 573 slutlig – 2000/0230(COD)) (1)	166
2001/C 62 E/14	Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan gemenskapen och Republiken Cypern om villkoren för Cyperns deltagande i gemenskapsprogrammen på områdena utbildnings- och ungdomsfrågor (KOM(2000) 661 slutlig – 2000/0270(CNS))	168
2001/C 62 E/15	Ändrat förslag till rådets förordning om gemenskapsmönster (KOM(2000) 660 slutlig – 1993/0463(CNS))	173
2001/C 62 E/16	Förslag till rådets direktiv om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus (KOM(2000) 578 slutlig – 2000/0238(CNS)) (1)	231
2001/C 62 E/17	Ändrat förslag till rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (KOM(2000) 689 slutlig – 1999/0154(CNS)) (1)	243

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

2001/C 62 E/18	Förslag till rådets beslut om bidrag från gemenskapen till vissa av medlemsstaternas utgifter för att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken (KOM(2000) 684 slutlig – 2000/0273(CNS)) ⁽¹⁾	276
2001/C 62 E/19	Förslag till rådets förordning om ingående av det protokoll som för perioden 1 juli 2000–30 juni 2001 fastställer de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Ekvatorialguineas regering om fisket utanför Ekvatorialguineas kust (KOM(2000) 690 slutlig – 2000/0284(CNS))	288
2001/C 62 E/20	Ändrat förslag till rådets förordning om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 i syfte att göra åtskillnad mellan funktionerna för internrevision och förhandskontroll (artikel 24 femte stycket i budgetförordningen) (KOM(2000) 693 slutlig – 2000/0135(CNS))	294
2001/C 62 E/21	Ändrat förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001 (KOM(2000) 735 slutlig – 2000/0225(CNS)) ⁽¹⁾	296
2001/C 62 E/22	Förslag till rådets förordning om åtgärder som skall tillämpas under 2001 för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (ICES-område VII a) (KOM(2000) 745 slutlig – 2000/0292(CNS)) ⁽¹⁾	311
2001/C 62 E/23	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillträde till accessnät (KOM(2000) 761 slutlig – 2000/0185(COD)) ⁽¹⁾	314
2001/C 62 E/24	Förslag till rådets rambeslut om åtgärder för att bekämpa människohandel (KOM(2000) 854 slutlig/2 – 2001/0024(CNS))	324
2001/C 62 E/25	Förslag till rådets rambeslut om åtgärder för att bekämpa sexuell exploatering av barn och barnpornografi (KOM(2000) 854 slutlig/2 – 2001/0025(CNS))	327

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om mätinstrument

(2001/C 62 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 566 slutlig — 2000/0233(COD)

(Framlagt av kommissionen den 15 september 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Ett antal mätinstrument behandlas i särdirektiv, som antagits enligt direktiv 71/316/EEG om allmänna föreskrifter för både mätinstrument och metoder för mätteknisk kontroll⁽¹⁾. De särdirektiv, som är tekniskt föråldrade, skall återkallas och ersättas av ett oberoende direktiv, som överensstämmer med rådets resolution av den 7 maj 1985 om nya sätt att behandla teknisk harmonisering och tekniska standarder⁽²⁾. De särdirektiv, som ej är föråldrade, förblir underordnade direktiv 71/316/EEG.
- (2) Mätinstrument kan användas för olika mätningar; då de senare är av allmänt intresse och på många sätt direkt eller indirekt berör medborgarnas dagliga liv krävs det att lagstadgat kontrollerade mätinstrument används.
- (3) Lagstadgad kontroll av mätteknik får ej leda till hinder för mätinstrumentens fria rörlighet; hithörande föreskrifter skall vara lika i alla medlemsstater och bevis på överensstämmelse skall godkännas inom hela gemenskapen.
- (4) Lagstadgad metrologisk kontroll innebär att bestämda prestandakrav måste uppfyllas. De prestandakrav som mätinstrumenten måste uppfylla bör ge en hög skyddsnivå. Bedömningen av överensstämmelse med kraven bör vara tillförlitlig.
- (5) Mätinstruments prestanda påverkas särskilt av det omgivande elektromagnetiska fältet. Skydd av mätinstrument mot elektromagnetiska störningar omfattas av detta direktiv. De krav avseende skydd mot elektromagnetiska störningar som fastställs i rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽³⁾, senast

ändrat genom direktiv 93/68/EEG⁽⁴⁾, är därför inte tillämpliga.

- (6) De grundläggande krav som fastställs i gemenskapslagstiftningen får inte vara sådana att de blir till hinder för den tekniska utvecklingen. Kraven skall sålunda i första hand vara utformade som prestandakrav. Lagstiftning som syftar till att avlägsna tekniska handelshinder bör överensstämma med den nya metod som fastställs i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder.
- (7) Det bör därför upprättas europeiska standarder, vilkas tekniska specifikationer och prestandaspecifikationer överensstämmer med de grundläggande kraven i detta direktiv. Om ett mätinstrument följer specifikationerna i dessa standarder bör det förutsättas att även de grundläggande kraven i detta direktiv är uppfyllda. Standarder som harmoniseras på europeisk nivå är upprättade av privata organ och deras tillämpning bör förbli frivillig. I detta syfte erkänns Europeiska organisationen för standardisering (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) som de organ som är behöriga att införa harmoniserade standarder som överensstämmer med de allmänna riktlinjer för samarbete mellan kommissionen och de båda organen som undertecknades den 13 november 1984.
- (8) Harmoniserade standarder kommer att utarbetas av CEN och Cenelec på anmodan av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster⁽⁵⁾, ändrat genom direktiv 98/48/EG⁽⁶⁾. Det är lämpligt att kommissionen i standardiseringsfrågor biträds av den kommitté som inrättats i enlighet med direktiv 98/34/EG. Kommittén kommer vid behov att rådfråga tekniskt sakkunniga.
- (9) Inom vissa speciella områden kan även de tekniska specifikationerna och prestandaspecifikationerna i internationellt överenskomna normerande dokument överensstämma, helt eller delvis, med de produktspecifikationer som är fastställda i lag. I dessa fall kan användning av internationellt överenskomna normerande dokument vara ett alternativ till användning av europeiska tekniska standarder.

⁽¹⁾ EGT L 202, 6.9.1971, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 139, 23.5.1989, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT L 217, 5.8.1998, s. 18.

- (10) Uppfyllandet av de grundläggande kraven i detta direktiv kan även åstadkommas med specifikationer som inte här rör från någon europeisk teknisk standard eller något internationellt normerande dokument. Användningen av europeiska tekniska standarder eller internationellt överenskomna normerande dokument bör därför vara frivillig.
- (11) Mättekniken är underkastad ständig utveckling, vilket kan leda till förändringar i kraven på bedömning av överensstämmelse. För varje mätkategori krävs därför ett lämpligt förfarande eller möjlighet att välja mellan olika, lika tillförlitliga förfaranden. De förfaranden som föreskrivs i direktivet överensstämmer med kraven i rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv (1).
- (12) Enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (2), skall de åtgärder, som erfordras för att genomföra detta direktiv, vidtas med stöd av det rådgivande förfarande, som föreskrivs i artikel 3 i beslutet ifråga.
- (13) Medlemsstaterna bör utöva aktiv tillsyn över sina marknader och vidta alla erforderliga åtgärder för att förhindra att instrument, som inte uppfyller kraven, släpps ut på marknaden eller används. Fri rörlighet inom den inre marknadens gränser bör gälla för mätinstrument.
- (14) Medlemsstaterna skall vidta alla erforderliga åtgärder för att sörja för att mätinstrument, som är försedda med CE-märkning om överensstämmelse och tilläggsmärkning, släpps ut på marknaden på ett korrekt sätt. Tillverkare bör underrättas om skälen till negativa beslut som rör deras produkter och om de rättsmedel som står till deras förfogande.
- (15) Detta direktiv är avsett att återkalla gemenskapens lagstiftning avseende de mätinstrument som omfattas av följande rådsdirektiv:
- Direktiv 71/318/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gasvolymmätare (3), senast ändrat genom direktiv 82/623/EEG (4).
 - Direktiv 71/319/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för mätare för andra vätskor än vatten (5).
 - Direktiv 71/348/EEG av den 12 oktober 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillsatsutrustning till mätare för andra vätskor än vatten, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (6).
 - Direktiv 73/362/EEG av den 19 november 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om längdmått (7), senast ändrat genom kommissionens direktiv 85/146/EEG (8).
 - Direktiv 75/33/EEG av den 17 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kallvattenmätare (9).
 - Direktiv 75/410/EEG av den 24 juni 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bandvågar (10).
 - Direktiv 76/891/EEG av den 4 november 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för mätare för elektrisk energi (11).
 - Direktiv 77/95/EEG av den 21 december 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om taxametrar (12).
 - Direktiv 77/313/EEG av den 5 april 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om mätsystem för andra vätskor än vatten (13), senast ändrat genom kommissionens direktiv 82/625/EEG (14).
 - Direktiv 78/1031/EEG av den 5 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om automatiska kontroll- och sorteringsvågar (15).
 - Direktiv 79/830/EEG av den 11 september 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om varmvattenmätare (16).

(1) EGT L 220, 30.8.1993, s. 23.

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) EGT L 202, 6.9.1971, s. 21.

(4) EGT L 252, 27.8.1982, s. 5.

(5) EGT L 202, 6.9.1971, s. 32.

(6) EGT L 239, 25.10.1971, s. 9.

(7) EGT L 335, 5.12.1973, s. 56.

(8) EGT L 54, 23.2.1985, s. 29.

(9) EGT L 14, 20.1.1975, s. 1.

(10) EGT L 183, 14.7.1975, s. 25.

(11) EGT L 336, 4.12.1976, s. 30.

(12) EGT L 26, 31.1.1977, s. 59.

(13) EGT L 105, 28.4.1977, s. 18.

(14) EGT L 252, 27.8.1982, s. 10.

(15) EGT L 364, 27.12.1978, s. 1.

(16) EGT L 259, 15.10.1979, s. 1.

(16) Tillverkare bör under skälig tid erbjudas möjlighet att utnyttja sådana rättigheter som de erhållit före ikraftträdandet av detta direktiv, varför övergångsbestämmelser är nödvändiga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH SYFTE

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta direktiv gäller för de anordningar och system med mätfunktion som anges i de särskilda, instrumentspecifika bilagorna MI-001 till MI-011.

Artikel 2

Syfte

Genom detta direktiv fastställs de grundläggande krav som måste uppfyllas av de anordningar och system som avses i artikel 1 om de omfattas av lagstadgad metrologisk kontroll i en medlemsstat samt den bedömning av överensstämmelse som de i sådana fall måste genomgå för att få släppas ut på marknaden och tas i bruk.

I fråga om krav rörande skydd mot elektromagnetiska störningar utgör detta direktiv ett särskilt direktiv enligt artikel 2.2 i direktiv 89/336/EEG.

KAPITEL II

LAGSTADGAD METROLOGISK KONTROLL

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med:

- a) *Mätinstrument*: varje slags anordning eller system som har en mätfunktion och som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde och syfte enligt artiklarna 1 och 2.
- b) *Underenhet*: en fysisk utrustning som fungerar självständigt och som ihop med andra underenheter, med vilka den är kompatibel, utgör ett mätinstrument.
- c) *Lagstadgad metrologisk kontroll*: en kontroll av ett mätinstruments mätfunktioner som föreskrivits av medlemsstaterna med hänsyn till människors hälsa och säkerhet, den allmänna ordningen, miljöskydd, uttag av skatter och avgifter, konsumentskydd samt handel på lika villkor.
- d) *Tillverkare*: en fysisk eller juridisk person som
 - utför eller låter utföra konstruktionen av mätinstrumentet,

— tillverkar eller låter tillverka mätinstrumentet, och

— i enlighet med gällande lagstiftning släpper ut det på marknaden i sitt eget namn,

eller

en fysisk eller juridisk person som

— ansvarar för att mätinstrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv,

— har vidtagit alla erforderliga åtgärder för att bära detta ansvar, och

— i enlighet med gällande lagstiftning släpper ut mätinstrumentet på marknaden i sitt eget namn.

e) *Utsläppande på marknaden*: en produkts första övergång från tillverkningsledet till ledet för distribution och/eller användning på gemenskapsmarknaden.

f) *Ibruktagande*: den första användningen av en produkt för de ändamål för vilka den är avsedd.

g) *Tillverkarens representant*: en fysisk eller juridisk person som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att agera på dennes specificerade uppdrag. Representanten måste vara etablerad inom gemenskapen för att han skall kunna agera inom ramen för detta direktiv.

h) *Harmoniserad standard*: en teknisk specifikation som har fastställts av Europeiska organisationen för standardisering (CEN) eller Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec), eller av båda dessa organ gemensamt, på anmodan av kommissionen i enlighet med direktiv 98/34/EG, och som beretts i enlighet med de allmänna riktlinjer som överenskommit mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganen.

i) *Normerande dokument*: ett dokument som innehåller normerande element som fastställts av Organisation Internationale de Métrologie Légale.

Artikel 4

Grundläggande krav och bedömning av överensstämmelse

1. Ett mätinstrument skall uppfylla de grundläggande krav som anges i bilaga I och i den särskilda bilagan för instrumentet.

2. Bedömningen av huruvida ett mätinstrument uppfyller de grundläggande kraven skall ske i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.

3. Följande gäller när ett mätinstrument består av ett antal underenheter och när det finns särskilda bilagor med grundläggande krav för samtliga dessa underenheter som tillsammans utgör mätinstrumentet. Bestämmelserna i detta direktiv skall också tillämpas på var och en av dessa underenheter.

Artikel 5

Märkning om överensstämmelse

1. Att ett mätinstrument uppfyller samtliga krav i detta direktiv skall anges genom anbringande av CE-märkning om överensstämmelse samt metrologisk tilläggsmärkning enligt artikel 13.
2. CE-märkning om överensstämmelse och metrologisk tilläggsmärkning skall anbringas av tillverkaren eller på dennes ansvar.
3. Det skall vara förbjudet att märka mätinstrument så att tredje part kan förväxla märkningen med CE-märkning eller metrologisk tilläggsmärkning vad gäller innebörd och form. Mätinstrument får märkas på andra sätt, förutsatt att CE-märkningens och den metrologiska tilläggsmärkningens synlighet och läsbarhet inte försämras.

Artikel 6

Utsläppande på marknaden och ibruktagande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 13 och 14 får inte medlemsstaterna, av skäl som omfattas av detta direktiv, förhindra utsläppande på marknaden och ibruktagande av mätinstrument, som är försedda med CE-märkning om överensstämmelse och metrologisk tilläggsmärkning enligt artikel 5.
2. Medlemsstaterna skall sörja för att användningen av ett mätinstrument, som är försedd med CE-märkning om överensstämmelse och metrologisk tilläggsmärkning enligt artikel 5, inte förhindras av bestämmelser eller villkor, vilka avser sådant som omfattas av detta direktiv och vilka fastställs av avtalslutande aktörer för bedrivandet av de verksamheter som är av betydelse i sammanhanget och som avses i artikel 2 i rådets direktiv 93/38/EEG⁽¹⁾.

KAPITEL III

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 7

Bedömning av överensstämmelse

Bedömning av huruvida ett mätinstrument överensstämmer med de grundläggande kraven skall utföras med användning av ett av de förfaranden – enligt tillverkarens val – för bedömning av överensstämmelse som anges i den särskilda bilagan för instrumentet i fråga.

De moduler för bedömning av överensstämmelse som dessa förfaranden består av är beskrivna i bilagorna A–H1.

⁽¹⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 84.

Artikel 8

Anmälan

1. Varje medlemsstat skall till övriga medlemsstater och till kommissionen anmäla de organ som medlemsstaten utsett till att utöva de funktioner som är förbundna med förfarandena för bedömning av överensstämmelse enligt artikel 7, tillsammans med uppgift om de identifikationsnummer som kommissionen tilldelat organen enligt punkt 4, uppgift om slag av mätinstrument för vilka respektive organ har utsetts, samt i tillämpliga fall uppgift om de mätinstrumentklasser, det mätområde, den mätteknik och alla de övriga egenskaper hos mätinstrumenten som begränsar anmälnans räckvidd.
2. Medlemsstaterna skall tillämpa de kriterier som fastställs i bilaga III när de utser sådana organ.
3. En medlemsstat, som har anmält ett organ, skall återkalla sin anmälan om den finner att organet inte längre uppfyller kriterierna som avses i punkt 2. Övriga medlemsstater och kommissionen skall genast underrättas om varje sådant återkallande av en anmälan.
4. Varje organ som skall anmälas skall tilldelas ett identifikationsnummer av kommissionen. Kommissionen skall offentliggöra listan över anmälda organ i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, tillsammans med de uppgifter om anmälnans räckvidd som avses i punkt 1, och hålla listan aktuell.

KAPITEL IV

FÖRUTSÄTTANDE AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 9

Harmoniserade standarder och normerande dokument

1. Medlemsstaterna skall förutsätta att ett mätinstrument uppfyller de grundläggande krav som avses i artikel 4, om mätinstrumentet följer delar av nationella standarder – genom vilka den europeiska harmoniserade standarden för instrumentet genomförs nationellt –, varvid delarna motsvarar de delar av den europeiska harmoniserade standarden vilka C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* innehåller hänvisningar till.

Följer ett mätinstrument endast delvis de delar av de nationella standarderna som avses i första stycket, skall medlemsstaterna förutsätta att det uppfyller de grundläggande krav som motsvarar de delar av standarderna som instrumentet följer.

Medlemsstaterna skall offentliggöra uppgifter om de nationella standarder som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna skall förutsätta att de grundläggande krav som avses i artikel 4 är uppfyllda i fråga om mätinstrument som följer det normerande dokument vilket avses i artikel 11.2 c och till vilket det finns hänvisningar offentliggjorda i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Följer ett mätinstrument endast delvis det normerande dokument som avses i första stycket, skall medlemsstaterna förutsätta att instrumentet uppfyller de grundläggande krav som motsvarar de normerande delar som instrumentet följer.

Medlemsstaterna skall offentliggöra hänvisningar till det normerande dokument som avses i första stycket.

KAPITEL V

KOMMITTÉER

Artikel 10

Kommittén för standarder och tekniska föreskrifter

När en medlemsstat eller kommissionen anser att en europeisk harmoniserad standard, som avses i artikel 9.1, inte helt överensstämmer med de grundläggande krav som avses i artikel 4, skall medlemsstaten eller kommissionen ta upp frågan i den ständiga kommitté som är inrättad i enlighet med direktiv 98/34/EG och redovisa sina skäl för detta. Kommittén skall lämna sitt yttrande utan dröjsmål.

På grundval av kommitténs yttrande skall kommissionen underrätta medlemsstaterna om huruvida det är nödvändigt att upphäva hänvisningarna till de nationella standarderna i det offentliggörande som avses i artikel 9.1 tredje stycket.

Artikel 11

Mätinstrumentkommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en ständig kommitté, Mätinstrumentkommittén, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Då hänvisning till detta stycke görs, skall det rådgivande förfarande, som föreskrivs i artikel 3 i beslut 1999/468/EG, tillämpas enligt artikel 7.3 och artikel 8 i beslutet ifråga.

Artikel 12

Mätinstrumentkommitténs uppgifter

1. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ kan kommissionen, då den handlar enligt det förfarande, som föreskrivs i artikel 11.2, vidta alla lämpliga åtgärder i syfte att:

- a) göra ändringar i de särskilda bilagorna med avseende på
 - största tillåtna fel och noggrannhetsklasser,
 - nominella driftsförhållanden,
 - kritiska avvikelsevärden,
 - den lista över förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7,

b) göra ändringar i de provningsprogram som föreskrivs i bilaga II,

c) begära att Internationella organisationen för legal metrologi (Organisation Internationale de Métrologie Légale) upprättar ett normerande dokument med normerande delar, som, om de följs, innebär att motsvarande grundläggande krav i detta direktiv skall anses vara uppfyllda (förutsättande av överensstämmelse),

d) i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra hänvisningar till de normerande dokument som avses i punkt c.

2. När en medlemsstat eller kommissionen anser att ett normerande dokument, som det hänvisas till i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* i enlighet med bestämmelserna i punkt 2 d, inte till fullo uppfyller de grundläggande krav som avses i artikel 4, skall medlemsstaten eller kommissionen ta upp frågan i mätinstrumentkommittén och redovisa sina skäl för detta.

Kommissionen skall, då den handlar enligt det förfarande, som föreskrivs i artikel 11.2, underrätta medlemsstaterna om huruvida hänvisningarna till det berörda normerande dokumentet, vilka offentliggjorts i tredje stycket i artikel 9.2, skall upphävas eller ej.

KAPITEL VI

MÄRKNINGAR

Artikel 13

Märkningar

1. Den CE-märkning om överensstämmelse som avses i artikel 5 består av bokstäverna CE med utformning enligt punkt I.B d i bilagan till beslut 93/465/EEG. CE-märkningen skall vara minst 5 mm hög.

2. Den metrologiska tilläggsmärkning som avses i artikel 5 består av ett versalt M samt årtalet för märkningens anbringande, båda inskrivna i en rektangel. Rektangelns höjd skall vara lika med CE-märkningens höjd. Den metrologiska tilläggsmärkningen skall följa omedelbart efter CE-märkningen om överensstämmelse.

3. Om det i förfarandet för bedömning av överensstämmelse föreskrivs att märkning skall ske med identifikationsnumret för det berörda anmälda organ som avses i artikel 8, skall detta nummer följa efter CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggsmärkningen. Om det i förfarandet för bedömning av överensstämmelse inte föreskrivs någon sådan märkning med identifikationsnummer för ett anmält organ, skall mätinstrumentet inte heller vara försett med något sådant nummer.

4. När ett mätinstrument består av ett antal enheter som fungerar tillsammans, skall märkningarna finnas på instrumentets huvudenhet.

När ett mätinstrument är för litet eller för känsligt för de märkningar som avses i punkt 1, skall märkningarna finnas på den förpackning i vilken instrumentet saluförs, eller om det är tillämpligt, på den förvaringslåda eller motsvarande som instrumentet levereras i.

5. CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggsmärkningen skall vara outplånliga. Det berörda anmälda organets identifikationsnummer skall vara outplånligt eller vara sådant att det förstörs automatiskt om det tas bort. Alla märkningar skall vara klart synliga eller lätt tillgängliga.

Artikel 14

Marknadsövervakning

1. Medlemsstaterna skall vidta alla erforderliga åtgärder för att sörja för att mätinstrument, som är försedda med CE-märkning om överensstämmelse och metrologisk tilläggsmärkning enligt artikel 5, släpps ut på marknaden och tas i bruk endast om de uppfyller – förutsatt att instrumenten är riktigt installerade och används i enlighet med tillverkarens anvisningar – de grundläggande krav som avses i artikel 4, samt har genomgått bedömning av överensstämmelse i enlighet med artikel 7.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall bistå varandra vid marknadsövervakning.

Det innebär särskilt att de behöriga myndigheterna skall utbyta information om i vilken utsträckning som de instrument de kontrollerar uppfyller kraven i detta direktiv, samt om resultatet av sådana kontroller.

Varje medlemsstat skall underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om vilka behöriga myndigheter den har utsett för sådant informationsutbyte.

Information som utbyts skall behandlas konfidentiellt.

3. Om en medlemsstat slår fast att samtliga eller en del av de mätinstrument av en viss modell, vilka är försedda med CE-märkning om överensstämmelse och metrologisk tilläggsmärkning, inte uppfyller villkoren i punkt 1, skall den vidta alla erforderliga åtgärder för att återkalla dessa instrument från marknaden, förbjuda eller inskränka deras fortsatta saluföring, eller förbjuda eller inskränka fortsatt bruk av dem.

När medlemsstaten fattar beslut om åtgärder skall den beakta huruvida den bristande överensstämmelsen har satts i system eller bara är tillfällig. Om medlemsstaten har slagit fast att den bristande överensstämmelsen har satts i system, skall den genast underrätta kommissionen om vidtagna åtgärder och uppge skälen för sitt beslut.

4. Kommissionen skall snarast möjligt inleda samråd med berörda parter.

Finner kommissionen att de åtgärder som medlemsstaten vidtagit är befogade, skall den genast meddela detta till den medlemsstat som vidtagit åtgärderna, liksom till övriga medlemsstater.

Den behöriga medlemsstaten skall vidta erforderliga åtgärder mot den som anbringat märkningen och skall underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.

Finner kommissionen att de åtgärder som medlemsstaten vidtagit är obefogade, skall den genast meddela detta till den medlemsstat som vidtagit åtgärderna, liksom till den berörda tillverkaren eller tillverkarens representant.

Om den bristande överensstämmelsen kan tillskrivas standarderna, skall kommissionen, efter samråd med berörda parter, snarast möjligt ta upp frågan i den kommitté som avses i artikel 10.

Kommissionen skall se till att medlemsstaterna informeras om gången i detta förfarande och om dess utgång.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Beslut som innebär avslag eller inskränkning

Varje beslut som en medlemsstat fattar med stöd av detta direktiv och som innebär krav på återkallande av ett mätinstrument från marknaden eller förbud eller inskränkning av dess saluföring eller ibruktagande, skall innehålla en redogörelse för de närmare grunderna till beslutet. Ett sådant beslut skall genast delges berörd part, som samtidigt skall underrättas om vilka rättsmedel han har enligt gällande lag i den aktuella medlemsstaten, samt vilka tidsfrister som gäller för dem.

Artikel 16

Upphävanden

Följande direktiv upphör att gälla från och med den (1 juli 2002), utan att tillämpningen av artikel 17 påverkas:

— direktiv 71/318/EEG

— direktiv 71/319/EEG

— direktiv 71/348/EEG

— direktiv 73/362/EEG

— direktiv 75/33/EEG

— direktiv 75/410/EEG

— direktiv 76/891/EEG

— direktiv 77/95/EEG

— direktiv 77/313/EEG

— direktiv 78/1031/EEG

— direktiv 79/830/EEG.

*Artikel 17***Övergångsbestämmelser**

Genom undantag från artikel 18.2 skall medlemsstaterna tillåta saluföring och ibruktagande av mätinstrument, som uppfyller de regler som är tillämpliga före den (1 juli 2002), för mätuppgifter för vilka medlemsstaterna har föreskrivit användning av i laga ordning kontrollerade mätinstrument, och detta skall gälla tills typgodkännandet för dessa mätinstrument har löpt ut, eller för typgodkännanden med obegränsad giltighet, under en period av tio år från den (1 juli 2002).

*Artikel 18***Överföring till nationell lagstiftning**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den (1 juli 2002) och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 20***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

*BILAGA I***GRUNDLÄGGANDE KRAV**

Mätinstrument skall ha hög metrologisk tillförlitlighet, så att de som berörs av dem kan ha förtroende för mätresultatet. Mätinstrumentens konstruktion och tillverkning skall ligga på en hög kvalitetsnivå i fråga om mätteknik och mätresultatens säkerhet.

De krav som behövs för att mätinstrument skall uppfylla dessa mål redovisas nedan. De kompletteras med särskilda krav i bilagorna MI-001 till MI-011. Där finns mer detaljerade uppgifter rörande vissa delar av de allmänna kraven.

I de tekniska lösningar som används för att uppfylla kraven skall man ta hänsyn till mätinstrumentets avsedda användning och till sådan felaktig användning som rimligen kan förutses.

Mätinstrument skall anses uppfylla de tillämpliga delarna av kraven om tillverkarna kan visa att motsvarande provningsprogram i bilaga II har genomförts och gett godkända resultat.

DEFINITIONER*Mätstorhet*

Storhet som skall mätas, t.ex. vikt eller volym.

Influensstorhet

Storhet annan än mätstorheten och som påverkar mätresultatet.

Specificerade driftförhållanden

Nominella värden på den mätstorhet och de influensstorheter som utgör de normala betingelser under vilka mätinstrumentet används.

Störning

Influensstorhet som normalt inte ingår i driftsförhållandena för det mätinstrument som har fått värden och prestandakrav föreskrivna.

Kritiskt avvikelsevärde

Gräns ovanför vilken mätresultatets avvikelse från det sanna värdet betraktas som icke önskvärd. Värdet uttrycks i samma måttenhet som mätvärdet.

Materialiserat mått

Anordning avsedd att, på ett permanent sätt vid användning, återge eller tillhandahålla ett eller flera kända värden av en given storhet.

Direktförsäljning

En affärstransaktion räknas som direktförsäljning om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- Priset som skall betalas är baserat på mätresultatet.
- Transaktionens parter måste godta mätresultatet direkt på platsen.
- Överlåtelse och betalning sker direkt på platsen, eller så fastställs parternas förpliktelser direkt på platsen som en följd av att de godtar mätresultatet.

KRAV

1. Tillåtna fel

- 1.1 Mätfelet får inte, under specificerade driftsförhållanden och i frånvaro av störningar, överskrida det värde på största tillåtna fel som anges i de tillämpliga särskilda mätinstrumentkraven.

Om inget annat anges, uttrycks det största tillåtna felet som en avvikelse från det sanna mätvärdet och anger värdegränserna för ett intervall med det sanna mätvärdet som mittpunkt.

- 1.2 Under föreskrivna driftsförhållanden och i närvaro av störningar gäller det prestandakrav som anges i de tillämpliga särskilda mätinstrumentkraven.
- 1.3 Tillverkaren skall specificera de klimatmässiga, mekaniska och elektromagnetiska miljöer, i vilka mätinstrumentet är avsett att användas. Han skall därvid beakta de krav på driftsförhållandena som anges i de tillämpliga särskilda mätinstrumentkraven.
- 1.3.1 De klimatmässiga och mekaniska miljöerna är indelade i klasser från A till I enligt nedan.

C Klimatmässiga miljöer

- C1 Slutna utrymmen med ständig temperaturreglering. Luftfuktigheten är inte reglerad. Vid behov används uppvärmning, kylning eller luftbefuktning för att upprätthålla de erforderliga förhållandena. Mätinstrumenten kan vara utsatta för solstrålning, värmestrålning samt för den omgivande luftens rörelser på grund av drag från luftkonditioneringsystem eller öppna fönster. Mätinstrumenten är inte utsatta för vattenkondens, nederbörd eller isbildning.

Förhållandena i denna klass förekommer i ständigt bemannade kontor, vissa verkstäder och andra lokaler för speciella ändamål.

- C2 Slutna utrymmen utan reglering av temperatur och luftfuktighet. Uppvärmning kan tillgripas för att höja låga temperaturer, särskilt i de fall då det råder stor skillnad mellan förhållandena i denna klass och utomhus. Mätinstrumenten kan vara utsatta för sol- och värmestrålning samt drag. De kan även vara utsatta för vattenkondens, andra vattenkällor än regn och för isbildning.

Förhållandena i denna klass förekommer i vissa entréer och trapphus i byggnader, i garage, källare och vissa verkstäder, fabriksbyggnader och industriella processanläggningar, vanliga lagerlokaler för frostbeständiga produkter, lantbruksbyggnader etc.

C3 Öppna platser med ordinära klimatförhållanden, vilket utesluter polar- och ökenmiljöer.

M Mekaniska miljöer

M1 Utrymmen med vibrationer och stötar av mindre betydelse, t.ex. för mätinstrument monterade på lätta bärande konstruktioner som är utsatta för försumbara vibrationer och stötar från lokala sprängnings- eller pålningsarbeten, slående i dörrar etc.

M2 Utrymmen med betydande eller höga vibrations- och stötnivåer, som t.ex. härrör från maskiner och förbipasserande fordon i närheten eller som förekommer intill tunga maskiner, bandtransportörer etc.

M3 Utrymmen där vibrations- och stötnivåerna är höga eller mycket höga, t.ex. för mätinstrument som monterats direkt på maskiner, bandtransportörer etc.

Tabell 1

Kombinerade mekaniska och klimatomfattade miljöklasser

Miljöer	C1	C2	C3
M1	A	B	C
M2	D	E	F
M3	G	H	I

1.3.2 De elektromagnetiska miljöerna klassificeras som E1 eller E2:

E1 Bostäder, kontors- och affärslokaler samt lokaler för lätt industri

E2 Industrilokaler

2. Reproducerbarhet

Mätning av samma mätstorhet på en annan plats eller av en annan användare, med alla övriga omständigheter oförändrade, skall leda till att de på varandra följande mätresultaten blir nära överensstämmande.

3. Repeterbarhet

3.1 Mätning av samma mätstorhet under samma mätningssvårigheter, skall leda till att de på varandra följande mätresultaten blir nära överensstämmande.

3.2 För mätinstrument som uppvisar betydande slumpmässiga fel skall skillnaden mellan medelvärdena av på varandra följande resultatserier vara små i jämförelse med det största tillåtna felet.

4. Diskriminationsförmåga och känslighet

Mätinstrumentet skall vara tillräckligt känsligt och diskriminationströskeln tillräckligt låg för den avsedda mätuppgiften.

5. Beständighet

Mätinstrumentet skall vara konstruerat så att det bibehåller tillfredsställande stabilitet i fråga om sina metrologiska egenskaper under en rimligt lång tidsperiod, förutsatt att det är rätt installerat och underhållet samt att det används i enlighet med tillverkarens anvisningar under de miljöförhållanden som det är avsett för.

6. Tillförlitlighet

Mätinstrumentet skall konstrueras för att så långt som möjligt minska verkan av ett fel som skulle ge ett felaktigt mätresultat, såvida inte förekomsten av ett sådant fel är uppenbar eller enkelt kan kontrolleras med hjälp av anordningar som inte ingår i själva mätinstrumentet.

7. **Lämplighet**

- 7.1 Mätinstrumentet får inte ha egenskaper som sannolikt underlättar bedräglig användning, samtidigt som möjligheterna till oavsiktligt felaktig användning skall vara minimala.
- 7.2 Mätinstrumentet skall vara lämpligt för det avsedda ändamålet med hänsyn till de praktiska arbetsförhållandena. Sett ur användarsynpunkt får det heller inte ställas orimliga krav på den avsedda användaren för att erhålla riktiga mätresultat.
- 7.3 Då varan som mäts genomgår någon form av behandling i själva mätinstrumentet och behandlingen påverkar mätstorheten, t.ex. vid avluftning av en vätska i en volymdosator, skall behandlingen vara fullgod med hänsyn tagen till det största tillåtna felet.
- 7.4 När mätinstrumentet är konstruerat för mätning av över tiden konstanta värden, skall mätinstrumentet vara okänsligt för små variationer i mätstorhetens värde eller reagera på lämpligt sätt.
- 7.5 Mätinstrumentet skall vara robust och de ingående material som används skall vara lämpliga för de omständigheter i vilka mätinstrumentet är avsett att användas.

8. **Skydd mot förvanskning**

- 8.1 Mätinstrumentets metrologiska egenskaper får inte på ett oacceptabelt sätt påverkas av att någon annan anordning ansluts till det, av någon egenskap hos den anslutna anordningen i sig eller av någon längre bort belägen anordning som har förbindelse med mätinstrumentet.
- 8.2 Fysiska utrustningskomponenter som är av avgörande betydelse för de metrologiska egenskaperna skall vara konstruerade så att de kan skyddas. Det inbyggda skyddet skall vara sådant att eventuell påverkan skall kunna påvisas.
- 8.3 Programvara som är av avgörande betydelse för de metrologiska egenskaperna skall bära identifikation som sådan och vara skyddad. Identifikationen skall vara lätt tillgänglig. Tecken på gjorda ingrepp skall vara tillgängliga under en rimligt lång tidsperiod.
- 8.4 Mätdata och metrologiskt viktiga parametrar som lagras eller överförs skall vara skyddade på lämpligt sätt mot oavsiktlig eller avsiktlig förvanskning.
- 8.5 Mätvärdesvisningar hos mätinstrument som används inom gas-, vatten- och eldistribution skall inte kunna nollställas då de är i bruk.

9. **Information som skall vara anbringad på och åtfölja mätinstrumentet**

- 9.1 Mätinstrumentet skall vara försett med följande påskrifter:

- Tillverkarens märke eller firmanamn.
- Uppgifter om mätinstrumentets noggrannhet.

I tillämpliga fall skall dessutom finnas

- uppgifter av betydelse beträffande användningsvillkoren,
- identifikationsmärkning,
- typintygets nummer.

- 9.2 Då mätinstrumentet är för litet eller har för känslig uppbyggnad för att de nödvändiga uppgifterna skall kunna anbringas, skall den tillhörande förvaringslådan eller motsvarande och/eller dokumentationen vara märkt på lämpligt sätt.

- 9.3 Mätinstrumentet skall åtföljas av en bruksanvisning. Den skall i tillämpliga stycken innehålla

- specificerade driftsförhållanden,
- klimatmässiga, mekaniska och elektromagnetiska miljöklasser,
- anvisningar för installation, underhåll, reparationer och tillåtna justeringar,
- anvisningar för korrekt användning samt eventuella särskilda användningsvillkor.

- 9.4 För mätinstrument som används till gas-, vatten- och eldistribution eller för grupper av identiska mätinstrument krävs inte nödvändigtvis separata instruktionshandböcker för varje enskilt mätinstrument.

- 9.5 Om annat inte anges i en särskild mätinstrumentbilaga, skall skaldelsvärdet för ett uppmätt värde ha formen 1×10^n , 2×10^n eller 5×10^n , där n är ett heltal eller noll. Måttenheten eller dess beteckning skall stå nära talvärdet.
- 9.6 Ett materialiserat mått skall märkas med ett nominellt värde eller en skala som följs av måttenheten.
- 9.7 Utförandet av de använda måttenheterna med tillhörande beteckningar skall vara i enlighet med de bestämmelser som omfattar hela gemenskapen och som gäller måttenheter och deras beteckningar.
- 9.8 Alla de märkningar och påskrifter som är föreskrivna i de gällande kraven skall vara tydliga, outplånliga, entydiga och omöjliga att överföra.
10. **Visning av mätresultatet**
- 10.1 Mätresultatet skall presenteras med hjälp av en visningsanordning eller en pappersutskrift.
- 10.2 Mätvärdespresentationen skall vara tydlig och entydig och vara åtföljd av sådana markeringar och påskrifter som behövs för att upplysa användaren om innebörden av mätresultatet. Man skall enkelt kunna läsa av det presenterade resultatet under normala användningsförhållanden. Ytterligare resultatangivelser får presenteras förutsatt att förväxling inte kan uppstå.
- 10.3 När utskrift används skall skriften eller registreringen vara lättläst och outplånlig.
- 10.4 Mätinstrument för affärstransaktioner som utgör direktförsäljning skall vara konstruerade så att, när de är installerade på avsett sätt, mätresultatet visas för transaktionens båda parter.
- 10.5 Mätinstrument, som är avsedda för förbrukningsmätning av el, gas, vatten etc. i bostäder och från vilka mätvärden kan avläsas, antingen av en mobil datainsamlingsenhet eller på avstånd via en överföringslänk, skall vara försedda med en anordning för mätvärdespresentation som är tillgänglig för konsumenten. Det värde som avläses på denna anordning utgör det mätresultat som skall ligga till grund för avgiftsdebiteringen.
11. **Vidarebearbetning av data för avslut av affärstransaktioner**
- 11.1 Mätinstrumentet skall, när det inte rör sig om ett mätinstrument som används till gas-, vatten- och eldistribution, på ett varaktigt sätt registrera mätresultatet tillsammans med en identifikation av den enskilda transaktionen, när samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Mätinstrumentet är avsett för affärstransaktioner som utgör direktförsäljning.
 - Mätningen går inte att upprepa.
 - Mätinstrumentet normalt är avsett att användas då en av affärsparterna är frånvarande.
- 11.2 Dessutom skall ett varaktigt bevis på mätresultatet och identifikationen av transaktionen tillhandahållas på begäran direkt efter avslutad mätning.
12. **Bedömning av huruvida mätinstrumentet uppfyller kraven i direktivet**
- Mätinstrumentet skall vara konstruerat så att man lätt kan bedöma huruvida det uppfyller kraven i detta direktiv.
-

BILAGA II

PROVNINGSPROGRAM

INLEDNING

Om tillfredsställande resultat har erhållits efter genomförda provningsprogram skall resultaten anses uppfylla den särskilda aspekten av det produktkrav som är föremål för bedömning. Ändring av de i provningsprogrammet angivna värdena på stränghetsgrader, eller kombinationer av stränghetsgrader när det gäller de kombinerade klimatmässiga och mekaniska klasserna A–I, får göras för ett visst mätinstrument, och ändringen skall då anges i den särskilda mätinstrumentbilagan.

Provningsuppställning och provningsförfaranden skall följa internationellt överenskomna dokument.

1. **PROVNINGSPROGRAM**

Provningsprogrammen indelas efter driftförhållanden enligt följande:

Program 1: Elektromagnetisk miljö

Program 2: Klimatmiljö

Program 3: Mekanisk miljö

Program 4: Kraftförsörjning

Ytterligare ett provningsprogram, program 5, omfattar instrumentens beständighet.

1.1 **Provningsprogrammets tillämplighet**

Mätinstrument eller underenheter till sådana skall undergå provning i enlighet med deras specificerade driftförhållanden, som skall vara i överensstämmelse med kraven i den särskilda mätinstrumentbilagan.

1.2.1 *Kombinerade klimatmässiga och mekaniska klasser*

De kombinerade klimatmässiga och mekaniska klasserna, A–I, beskrivs i tabell 1, bilaga I.

Stränghetsgraderna för provning visas nedan.

Tabell 1

Stränghetsgrader

Provningsbeskrivning	Klass								
	A	B	C	D	E	F	G	H	I
Värme	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Torr kyla	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Fuktig värme, stationärt tillstånd	–	1	2	–	1	2	–	1	2
Fuktig värme, cykliskt tillstånd	–	1	2	–	1	2	–	1	2
Vibrationer	–	–	–	1	1	1	2	2	2
Mekaniska stötar	–	–	–	1	1	1	2	2	2

1.2.2 *Elektromagnetiska miljöklasser*

Klass E1: Bostäder, handel och kontor, lätt industri

Klass E2: Industri

1.3 Grundregler för felbestämning

Fel skall bestämmas under normala provningsförhållanden. När effekten av en influensstorhet bedöms, skall alla andra faktorer hållas relativt konstanta vid ett värde som ligger nära det normala.

1.4 Grundregler för provning

Varje influensstorhet appliceras var för sig, varvid dess inverkan bestäms. Metrologisk provning skall utföras med eller utan applicerad influensstorhet, beroende på vilket förhållande som är det normala driftstillståndet för mätinstrumentet när den aktuella influensstorheten sannolikt kan uppträda.

2. PROGRAM 1: ELEKTROMAGNETISK MILJÖ

Provningsprogrammet, som redovisas i tabellerna 2, 3 och 4, gäller för mätinstrumentet eller underenheten i enlighet med den elektromagnetiska miljö (E1 eller E2) som mätinstrumentet är avsett att användas i.

När mätinstrumentet eller underenheten avses att användas i ett permanent, kontinuerligt elektromagnetiskt fält skall tillåtna prestanda under inverkan av det utstrålade elektromagnetiska fältet (amplitudmodulerad provning) ligga inom det största tillåtna felet. I alla andra fall skall det kritiska avvikelsevärdet och den tillåtna effekten vara de som anges i den särskilda mätinstrumentbilagan.

Tabell 2

Störning	Anslutning	E1	E2
Spänningsavbrott på växelspänningsnätet	Ingångar	> 95 % reduktion över 5 000 ms	
Spänningsfall på växelspänningsnätet	Ingångar	30 % reduktion över 10 ms 60 % reduktion över 100 ms	
Elektrostatiska urladdningar	Höljets anslutning	4 kV kontakt 8 kV luft	
Snabba transienter ⁽¹⁾	— Anslutningar för signalledningar och databussar som inte används för processtyrning	± 500 V ⁽²⁾	1 000 V
	— Anslutningar som används direkt i processen, samt för mätning, indikering och styrning av processen	± 500 V ⁽²⁾	± 2 000 V
	— In- och utgångar för likströmskraft	± 500 V ⁽³⁾	± 2 000 V
	— In- och utgångar för växelströmskraft	± 1 000 V	± 2 000 V
	— Funktionella jordanslutningar	± 500 V ⁽²⁾	± 1 000 V
Radiofrekvent elektromagnetiskt fält, amplitudmodulerat	Höljets anslutning	80–1 000 MHz 3 V/m 80 % AM (1 kHz)	80–1 000 MHz ⁽⁴⁾ 10 V/m 80 % AM (1 kHz)
Radiofrekvent elektromagnetiskt fält nycklad bärvåg	Höljets anslutning	900 ± 5 MHz 3 V/m Pulskvot 50 % Repetitionsfrekvens 200 Hz	900 ± 5 MHz 10 V/m Pulskvot 50 % Repetitionsfrekvens 200 Hz

⁽¹⁾ 5 Tr/50 Th ns. Repetitionsfrekvens 5 kHz i samtliga fall.

⁽²⁾ Gäller endast för anslutningar med inkopplade kablar vars totalängd enligt tillverkarens funktionsspecifikation får överskrida 3 m.

⁽³⁾ Gäller inte för ingångar avsedda för anslutning till batteri, eller till laddbart batteri som måste tas bort eller kopplas bort från apparaten för laddning. Apparater med ingång för likström och avsedda att användas med en adapter, skall provas på växelströmsingången på den adapter som specificerats av tillverkaren, eller, när ingen sådan specificerats, på en standardadapter. Provningsen gäller likströmsingångar avsedda att anslutas permanent till kablar längre än 10 m.

⁽⁴⁾ Utom för frekvensbanden 87–108 MHz, 174–230 MHz och 470–790 MHz för rundradio enligt ITU, där nivån skall vara 3 V.

Tabell 3

Radiofrekvens – "common mode"

Anslutning	E1	E2
— Anslutningar för signalledningar och databussar som inte används för processtyrning	0,15–80 MHz ⁽¹⁾ 3 V 80 % AM (1 kHz)	0,15–80 MHz ⁽¹⁾ ⁽²⁾ 10 V 80 % AM (1 kHz)
— Anslutningar som används direkt i processen, samt för mätning, signalering och styrning av processen		
— In- och utgångar för likströmskraft	0,15–80 MHz ⁽¹⁾ 3 V 80 % AM (1 kHz)	0,15–80 MHz ⁽²⁾ 10 V 80 % AM (1 kHz)
— In- och utgångar för växelströmskraft	0,15–80 MHz 3 V	0,15–80 MHz ⁽²⁾ 3 V
— Funktionella jordanslutningar	80 % AM (1 kHz)	80 % AM (1 kHz)

Provningsströmmen kan definieras som den ekvivalenta strömmen till en 150 ohms belastning.

⁽¹⁾ Gäller endast för anslutningar med inkopplade kablar vars totallängd enligt tillverkarens funktionsspecifikation får överskrida 3 m.

⁽²⁾ Utom frekvensbanden 47–68 MHz för rundradio enligt ITU, där nivån skall vara 3 V.

Tabell 4

Överspänningar

Anslutning	E1	E2
Anslutningar för signalledningar och databussar som inte används för processtyrning	–	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) ⁽²⁾ Ledning till jord ± 2 kV Ledning till ledning ± 1 kV
Anslutningar som används direkt i processen, samt för mätning, signalering och styrning av processen	–	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) Ledning till jord ± 2 kV Ledning till ledning ± 1 kV
Ingångar för likström	1,2 Tr/50 Th µs (8/20) ⁽¹⁾ ⁽³⁾ Ledning till jord ± 0,5 kV Ledning till ledning ± 0,5 kV	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) ⁽³⁾ Ledning till jord ± 0,5 kV Ledning till ledning ± 0,5 kV
Ingångar för växelström	1,2 Tr/50 Th µs (8/20) Ledning till jord ± 2 kV Ledning till ledning ± 1 kV	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) Ledning till jord ± 4 kV Ledning till ledning ± 2 kV

⁽¹⁾ Apparater med ingång för likström och avsedda att användas med en adapter, skall provas på växelströmsingången på den adapter som specificerats av tillverkaren, eller, när ingen sådan specificerats, på en standardadapter. Provningsgällande likströmsingångar avsedda att anslutas permanent till kablar längre än 10 m.

⁽²⁾ Gäller endast för anslutningar med inkopplade kablar vars totallängd enligt tillverkarens funktionsspecifikation får överskrida 10 m.

⁽³⁾ Gäller inte för ingångar avsedda för anslutning till batteri, eller till laddbart batteri som måste tas bort eller kopplas bort från apparaten för laddning

3. PROGRAM 2: KLIMATMILJÖ

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under specificerade klimatförhållanden.

3.1 Statisk temperatur

När det är praktiskt möjligt kan prov för både torr värme och kyla kombineras i en provningsomgång.

3.1.1 *Torr värme*

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med hög temperatur.

Stränghetsgrad	1	2	3
Temperatur (°C)	30	40	55
Varaktighet (h)	2	2	2

3.1.2 *Kyla*

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med låg temperatur.

Stränghetsgrad	1	2	3
Temperatur (°C)	+ 5	- 10	- 25
Varaktighet (h)	2	2	2

3.2 **Omgivande luftfuktighet**

Beroende på vilken klimatmiljö mätinstrumentet är avsett att användas i, kan lämpligt provningsförhållande vara antingen fuktig värme i stationärt tillstånd (icke-kondenserande tillstånd) eller cyklisk fuktig värme (kondenserande tillstånd).

Provning med cyklisk fuktig värme är lämplig när kondensation är av betydelse, eller när inträngningen av ånga påskyndas av utandningseffekten. Under förhållanden med icke-kondenserande luftfuktighet är fuktig värme i stationärt tillstånd lämpligt provningsförhållande.

3.2.1 *Fuktig värme i stationärt tillstånd (icke-kondenserande)*

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med hög luftfuktighet och konstant temperatur.

Stränghetsgrad	1	2
Temperatur (°C)	30	40
Relativ luftfuktighet (%)	85	93
Varaktighet (dagar)	2	4

3.2.2 *Cyklisk fuktig värme (kondenserande)*

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med hög luftfuktighet i kombination med cykliska temperaturförändringar.

Stränghetsgrad	1	2
Temperaturområde (°C)	25-40	25-55
Varaktighet (cykler)	2	2
Relativ luftfuktighet	95 % vid lägre temperaturfaser och 93 % vid högre temperaturfaser	95 % vid lägre temperaturfaser och 93 % vid högre temperaturfaser

4. PROGRAM 3: MEKANISK MILJÖ

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under relevanta mekaniska miljöförhållanden.

4.1 Vibrationer

Provning med slumpmässiga vibrationer är lämplig för bedömning av förhållanden när influensstorheten inte är stabil till sin storlek. Provning med sinusformade vibrationer är lämplig för bedömning av förhållanden när frekvenserna (en eller flera) och nivåerna (en eller flera) hos den effektiva accelerationen är kända och stabila, eller när man känner till en resonansfrekvens av betydelse i sammanhanget.

4.1.1 Sluppmässiga vibrationer

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med sluppmässiga vibrationer.

Stränghetsgrad	1	2
Totalt frekvensområde (Hz)	10-15	10-150
Total RMS-nivå (ms^{-2})	1,6	7
ASD-nivå 10–20-Hz (m^2s^{-3})	0,048	1
ASD-nivå 20–150 Hz (dB/oktav)	- 3	- 3
Antal koordinataxlar	3	3
Varaktighet per koordinataxel	Två minuter i varje funktionsläge eller längre om det är nödvändigt för att genomföra mätningen	

(ASD = Accelerated Spectral Density, "accelererad spektraltäthet"; RMS = Root-Mean-Square, dvs. effektivvärde)

4.1.2 Sinusformade vibrationer

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med vibrationer av konstant natur.

Stränghetsgrad	1	2
Frekvensområde (Hz)	10–150	10–150
Max. accelerationsnivå (ms^{-2})	2	10
Antal svepcykler per koordinataxel	20	20

4.2 Mekaniska stötar

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under förhållanden med mekaniska stötar.

Stränghetsgrad	1	2
Fallhöjd (mm)	25	50
Antal fall (på varje underkant)	1	1

5. **PROGRAM 4: KRAFTFÖRSÖRJNING**

Att verifiera att instrumentet inte överskrider största tillåtna fel under normala kraftförsörjningsförhållanden.

Egenskap	Provningsspecifikation
Nätspänningsvariation	85–110 % av märkspänningen
Likspänningsvariation	Inom de gränser tillverkaren specificerat
Nätfrekvensvariation	98–102 % av märkfrekvensen

6. **PROGRAM 5: BESTÄNDIGHET**

Att bedöma risken för uppkomsten av fel under mätinstrumentets eller underenhetens förväntade livslängd.

6.1 **Gasmätare**6.1.1 *Membranmätare*

6.1.1.1 Provningstid: 5 000 timmar vid Q_{\max}

6.1.1.2 Tillåtna fel

Under och efter provning vid flöden med värdena Q_{\min} , $2 Q_{\min}$, $0,1 Q_{\max}$, $0,4 Q_{\max}$, $0,7 Q_{\max}$ och Q_{\max} :

- Visningsfelet vid varje flödesvärde i området Q_{\min} – Q_{\max} får inte avvika från respektive begynnelsevärde med mer än 2 % för det aktuella flödet.
- Visningsfelet måste ligga inom dubbla det största tillåtna felet.

6.1.2 *Ringkolvmätare och turbinmätare*

6.1.2.1 Provningstid: 1 000 timmar. Den sammanlagda tiden får inte överskrida två månader.

6.1.2.2 Tillåtna fel

Efter provning vid flöden med värdena Q_{\min} , $0,05 Q_{\max}$, $0,15 Q_{\max}$, $0,25 Q_{\max}$, $0,4 Q_{\max}$, $0,7 Q_{\max}$ och Q_{\max} :

- Visningsfelet vid varje flödesvärde får inte avvika från respektive begynnelsevärde med mer än en tredjedel av det största tillåtna felet för det aktuella flödet.
- Visningsfelet måste ligga inom det största tillåtna felet.

6.2 **Vattenmätare**

6.2.1 *Vattenmätarna skall genomgå två provningsomgångar i följd.*

— $Q_3 \leq 16 \text{ m}^3/\text{h}$

- Omgång 1 (cyklisk provning): Intermittent provning med 100 000 cykler (dvs. med avbrott emellan varje) under vilka flödet kan variera mellan noll och Q_3 . I varje cykel skall ingå minst en period under vilken flödet måste vara noll och minst en period under vilket flödet måste vara Q_3 .

— Omgång 2 (kontinuerlig provning): kontinuerligt flöde med värdet Q_4 under 100 timmar.

— $Q_3 > 16 \text{ m}^3/\text{h}$

— Omgång 1: Kontinuerligt flöde med värdet Q_3 under 750 timmar.

— Omgång 2: Kontinuerligt flöde vid värdet Q_4 under 200 timmar.

6.2.2 Tillåtna fel

6.2.2.1 Efter respektive provningsomgång får variationen i mätfelet i förhållande till det initiala mätfelet inte överskrida följande värden:

- 3 % av den uppmätta volymen i flödesområdet $Q_1 < Q_2$.
- 1,5 % av den uppmätta volymen i flödesområdet $Q_2 \leq Q_4$.

6.2.2.2 Mätfelet för den volym som uppmäts efter respektive provningsomgång får inte överskrida följande värden:

- ± 6 % av den uppmätta volymen i flödesområdet $Q_1 < Q_2$.
- $\pm 2,5$ % av den uppmätta volymen i flödesområdet $Q_2 \leq Q_4$ för vattenmätare avsedda för vattentemperaturer i området 0,1–30 °C,
- $\pm 3,5$ % av den uppmätta volymen i flödesområdet $Q_2 \leq Q_4$ för vattenmätare avsedda för vattentemperaturer i området 30–90 °C.

6.2.3 Vattenvolym

Den vattenvolym som passerar genom respektive mätare i de två provningsomgångarna enligt punkt 2.1 måste vara minst följande:

$$600 \times Q_3 \text{ (i m}^3\text{) för } Q_3 \leq 16 \text{ m}^3\text{/h}$$

$$1\,000 \times Q_3 \text{ (i m}^3\text{) för } Q_3 > 16 \text{ m}^3\text{/h.}$$

6.2.4 Provningsflöden

Mätfelet räknat på vattenvolym måste bestämmas vid referensförhållanden före och efter varje provningsomgång, för varje provad mätare och åtminstone vid följande flöden:

$$Q_1, (Q_1 + Q_2)/2, Q_2, 0,1 Q_3, 0,3 Q_3, 0,5 Q_3, Q_3 \text{ och } Q_4.$$

6.2.5 Provningsförhållanden

Provningar skall genomföras med vatten av lämplig temperatur för kontroll av mätaren med avseende på det temperaturområde den är avsedd för. Vattnet för provningarna skall vara rent vatten utan fasta partiklar i suspension, och det skall ha låg aggressivitet och låg halt av kalciumkarbonat.

BILAGA III

KRITERIER SOM SKALL UPPFYLLAS AV DE ORGAN SOM AV MEDLEMSSTATERNA UTNÄMNS TILL ATT UTÖVA DE FUNKTIONER SOM HÄNFÖR SIG TILL MODULERNA FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Nedan beskrivs de kriterier som medlemsstaterna skall tillämpa när de utser organ enligt artikel 8.1.

1. Organet, direktören och personalen som deltar i arbetet med bedömning av överensstämmelse, får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör, installatör eller användare av de mätinstrument som kontrolleras, och inte heller vara representant för någon av dessa personer. De får dessutom inte vara direkt engagerade i konstruktion, tillverkning, marknadsföring eller underhåll av mätinstrumenten eller representera de parter som är engagerade i dessa aktiviteter. Föregående kriterier utesluter emellertid inte på något sätt möjligheten till utbyte av teknisk information mellan tillverkaren och organet, i syfte att användas för bedömningen av överensstämmelse.
2. Organet och dess personal, som deltar i arbetet med bedömning av överensstämmelse, skall vara fria från varje påtryckning och incitament, i synnerhet ekonomiska incitament, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras arbete med bedömning av överensstämmelse. Särskilt gäller detta påtryckningar och incitament från personer eller grupper som har intresse i hur bedömningen utfaller.
3. De uppgifter som ingår i bedömning av överensstämmelse skall utföras med högsta yrkesmässiga integritet och fordrar sakkunskap inom metrologiområdet.

Om organet anlitar underleverantörer för bestämda uppgifter med anknytning till fastställande eller verifiering av produktprestanda och specifikationer, skall det först försäkra sig om att underleverantören uppfyller kraven i detta direktiv och då särskilt i denna bilaga. Organet skall hålla tillgängligt för nationella myndigheter de tillämpliga handlingar i vilka redovisas bedömningar av underleverantörens kvalifikationer och det utförda arbetet i enlighet med detta direktiv.

4. Organet skall vara i stånd att utföra alla de uppgifter som anvisas sådana organ, enligt den bilaga för vilken organet har anmälts. Detta oavsett om uppgifterna utförs av organet självt eller av annan part för dess räkning och på dess ansvar. Det skall särskilt förfoga över nödvändig personal och nödvändiga anordningar för att utföra de tekniska och administrativa uppgifter som ingår i riktigt genomförd bedömning och verifiering. Det skall också ha tillgång till nödvändig utrustning för den erforderade verifieringen.
5. Organet skall ha
 - ordentlig yrkesutbildning, som omfattar samtliga bedömnings- och verifieringsmoment som organet har utsetts att utföra,
 - tillfredsställande kunskaper om gällande föreskrifter vad avser de kontroller som de utför, samt tillräcklig erfarenhet av sådana kontroller,
 - den förmåga som krävs för att upprätta intyg, redovisningar och rapporter för att visa att kontrollerna har utförts.
6. Organets opartiskhet måste garanteras. Dess anseende får inte bero på antalet kontroller som genomförs eller på kontrollernas resultat.
7. Organet skall ha tecknat en privat ansvarsförsäkring, såvida inte ansvar vilar på medlemsstaten genom nationell lagstiftning eller om medlemsstaten själv direkt utför kontrollerna.
8. Organets personal skall iaktta tystnadsplikt avseende all information som erhålls vid utförandet av tjänster som omfattas av detta direktiv eller av nationella lagbestämmelser genom vilka detta direktiv omsätts till nationell nivå. Undantag råder gentemot de av medlemsstatens behöriga förvaltningsmyndigheter inom vilka dessa aktiviteter genomförs.

BILAGA IV

TEKNISK DOKUMENTATION

Den tekniska dokumentationen skall på ett begripligt sätt återge mätinstrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt och skall möjliggöra en bedömning av om det uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för denna bedömning, omfatta

- en allmän beskrivning av instrumentet,
 - övergripande konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, underenheter, kretsar etc.,
 - beskrivningar och förklaringar som behövs för förståelsen av ovannämnda delar, inklusive instrumentets funktionssätt,
 - en lista över de standarder som avses i artikel 9 och som tillämpats helt eller delvis, samt beskrivningar av de lösningar som använts för att uppfylla de grundläggande kraven, när de standarder som avses i artikel 9 inte har tillämpats,
 - resultat från konstruktionsberäkningar, undersökningar etc.,
 - provningsrapporter,
 - EG-typintyg eller EG-intyg om konstruktionskontroll för instrument som innehåller delar som är identiska med dem som ingår i konstruktionen.
-

BILAGA A

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL

1. Den försäkran om överensstämmelse som grundar sig på intern tillverkningskontroll är den del av det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Teknisk dokumentation

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma om instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt.
3. Tillverkaren skall hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats.

Tillverkning

4. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 5.1 Tillverkaren skall anbringa CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggsmärkningen på varje mätinstrument som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
- 5.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet av respektive modell har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

Ett exemplar av denna försäkran skall också sändas till ett av de organ som anmälts för typkontroll enligt artikel 8 och som ansvarar för att listan över inkomna försäkningar om överensstämmelse med jämna mellanrum delges alla medlemsstater.

En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.

Tillverkarens representant

6. Tillverkarens åligganden enligt punkterna 3 och 5.2 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

När varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen, skall ansvaret för ovan nämnda åligganden vila på importören eller varje annan person som släpper ut instrumentet på gemenskapsmarknaden.

BILAGA A1

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL OCH PRODUKTPROVNING AV ETT ANMÅLT ORGAN

1. Den försäkran om överensstämmelse, som grundar sig på intern tillverkningskontroll samt produktprovning, är den del av det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Teknisk dokumentation

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma om instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt.
3. Tillverkaren skall hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats.

Tillverkning

4. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Produktkontroller

5. Ett anmält organ, som tillverkaren valt, skall genomföra eller låta genomföra produktkontroller med slumpvisa intervall. Ett lämpligt stickprov av slutprodukterna, vilket tagits av det anmälda organet innan produkterna släppts ut på marknaden, skall undersökas, och tillämpliga provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, skall genomföras för att kontrollera att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka tillämpliga provningar som skall genomföras.

I de fall som ett visst, relevant antal instrument i stickprovet inte uppfyller kraven, skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 6.1 På varje mätinstrument som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 5, det senares identifikationsnummer.
- 6.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet av respektive modell har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

Ett exemplar av denna försäkran skall också sändas till ett av de organ som anmälts för typkontroll enligt artikel 8 och som ansvarar för att listan över inkomna försäkringar om överensstämmelse med jämna mellanrum delges alla medlemsstater.

En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.

Tillverkarens representant

7. Tillverkarens åligganden enligt punkterna 3 och 6.2 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

När varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen, skall ansvaret för ovan nämnda åligganden vila på importören eller varje annan person som släpper ut instrumentet på gemenskapsmarknaden.

BILAGA B

TYPKONTROLL

1. Typkontroll är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken ett anmält organ undersöker den tekniska konstruktionen av ett mätinstrument samt fastställer och intygar att den uppfyller de bestämmelser i detta direktiv som gäller för mätinstrumentet.
2. Typkontroll kan utföras på något av följande sätt. Det anmälda organet bestämmer vilket tillämpligt sätt som skall användas och vilka provexemplar som erfordras.
 - a) Undersökning av ett sådant provexemplar av det kompletta mätinstrumentet som är representativt för produktionen i fråga.
 - (b) Undersökning av flera provexemplar av en eller flera kritiska delar av mätinstrumentet, varvid provexemplaren skall vara representativa för produktionen i fråga, samt bedömning av den tekniska konstruktionens lämplighet för mätinstrumentets övriga delar genom granskning av den tekniska dokumentation och de underlag som nämns i punkt 3.
 - (c) Bedömning av den tekniska konstruktionens lämplighet för mätinstrumentet genom granskning av den tekniska dokumentation och de underlag som nämns i punkt 3, utan undersökning av provexemplar.
3. Ansökan om typkontroll skall inges av tillverkaren, eller av den som representerar honom inom gemenskapen, till ett anmält organ som tillverkaren själv väljer.

Ansökan skall innehålla

- tillverkarens namn och adress, samt, om ansökan inges av hans representant, även den senares namn och adress,
 - en skriftlig försäkran att samma ansökan inte har ingetts till något annat anmält organ,
 - den tekniska dokumentation som beskrivs i bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma huruvida instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt.
 - de provexemplar som det anmälda organet kräver och som är representativa för produktionen i fråga,
 - underlagen för den tekniska konstruktionens lämplighet vad avser de delar av mätinstrumentet för vilka inga provexemplar behövs. I dessa underlag skall omnämnas varje dokument av betydelse som har tillämpats, särskilt när de tillämpliga dokument som nämns i artikel 9 inte har tillämpats fullt ut, och vidare skall de, när så erfordras, innehålla resultaten av provningar som genomförts i tillverkarens laboratorium eller i något annat provningslaboratorium för hans räkning och på hans ansvar.
4. Det anmälda organet skall:

i fråga om provexemplaren

- 4.1 granska den tekniska dokumentationen, verifiera att provexemplaren har tillverkats i enlighet med denna samt identifiera de delar som har konstruerats i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i de dokument som nämns i artikel 9, liksom de delar som har konstruerats utan att de tillämpliga bestämmelserna i dessa dokument har följts,
- 4.2 genomföra eller låta genomföra undersökningar och provningar för att, i de fall där tillverkaren har valt att använda de tekniska lösningarna i de dokument som är av betydelse, kontrollera om dessa lösningar har använts på rätt sätt,
- 4.3 genomföra eller låta genomföra undersökningar och provningar, för att, i de fall där tillverkaren har valt att inte använda de tekniska lösningarna i de dokument som är av betydelse, kontrollera om de lösningar som tillverkaren har använt uppfyller de motsvarande grundläggande kraven i detta direktiv,
- 4.4 överenskomma med sökanden om den plats där undersökningar och provningar skall genomföras.

i fråga om övriga delar av mätinstrumentet

- 4.5 granska den tekniska dokumentationen och underlagen i syfte att bedöma den tekniska konstruktionens lämplighet för mätinstrumentets övriga delar.

i fråga om tillverkningsprocessen

- 4.6 granska den tekniska dokumentationen för att försäkra sig om att tillverkaren har tillräckliga resurser för att åstadkomma en jämn produktionskvalitet.
5. När den tekniska konstruktionen uppfyller de bestämmelser i detta direktiv som är tillämpliga på mätinstrumentet, skall det anmälda organet utfärda ett EG-typintyg till den sökande. Intyget skall innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatserna av kontrollen, eventuella villkor för intygets giltighet samt erforderliga uppgifter för identifiering av instrumentet.

Alla delar av den tekniska dokumentationen som är av betydelse skall bifogas intyget, och ett exemplar skall förvaras hos det anmälda organet.

Intyget skall ha en giltighetstid av tio år från datum för utfärdandet och kan förlängas med tio år i taget.

6. Alla modifieringar av instrumentet, vilka kan påverka dess uppfyllande av de grundläggande kraven eller villkoren för intygets giltighet, skall av sökanden meddelas till det anmälda organ som innehar den tekniska dokumentationen rörande EG-typkontrollen. För sådana modifieringar krävs ytterligare godkännande i form av ett tillägg till det ursprungliga EG-typintyget.
7. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum förse alla medlemsstater med en lista över
- utfärdade EG-typintyg,
 - avslagna ansökningar om EG-typintyg,
 - tillägg och ändringar som rör redan utfärdade intyg.

Varje anmält organ skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallandet av ett EG-typintyg. Varje medlemsstat skall delge denna information till de organ som den har anmält.

8. De övriga anmälda organen kan erhålla kopior av EG-typintygen och/eller tilläggen till dem. Bilagorna till intygen skall stå till de övriga anmälda organens förfogande.
9. Tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skall bevara ett exemplar av EG-typintyget och dess tillägg, tillsammans med den tekniska dokumentationen, under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats.

När varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen skall ansvaret för att tillhandahålla den tekniska dokumentationen vila på importören eller varje annan person som släpper ut mätinstrumentet på gemenskapsmarknaden.

BILAGA C

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP GRUNDAT PÅ INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL

1. Den försäkran om överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade instrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 3.1 Tillverkaren skall anbringa CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggsmärkningen på varje mätinstrument som överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
- 3.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.

Tillverkarens representant

4. Tillverkarens åligganden enligt punkt 3.2 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

När varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen, skall ansvaret för ovan nämnda åligganden vila på importören eller varje annan person som släpper ut instrumentet på gemenskapsmarknaden.

BILAGA C1

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP GRUNDAT PÅ INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL OCH PRODUKTPROVNING AV ETT ANMÄLT ORGAN

1. Den försäkran om överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och produktprovning av ett anmält organ är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade instrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Produktkontroller

3. Ett anmält organ, som tillverkaren valt, skall genomföra eller låta genomföra produktkontroller med slumpvisa intervall. Ett lämpligt stickprov av slutprodukterna, vilket tagits av det anmälda organet innan produkterna släppts ut på marknaden, skall undersökas, och tillämpliga provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, skall genomföras för att kontrollera att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka tillämpliga provningar som skall genomföras.

I de fall som ett visst, relevant antal instrument i stickprovet inte uppfyller kraven, skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 4.1 På varje mätinstrument, som överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3, det senares identifikationsnummer.
- 4.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.

Tillverkarens representant

5. Tillverkarens åligganden enligt punkt 4.2 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

När varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen, skall ansvaret för ovan nämnda åligganden vila på importören eller varje annan person som släpper ut instrumentet på gemenskapsmarknaden.

BILAGA D

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP GRUNDAT PÅ KVALITETSSÄKRING AV PRODUKTIONEN

1. Den försäkran om överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget, och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, slutlig produktkontroll och provning av det aktuella mätinstrumentet enligt punkt 3, samt vara föremål för övervakning enligt punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv väljer, ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den berörda kategorin av mätinstrument,
- dokumentation av kvalitetssystemet,
- den tekniska dokumentationen för den godkända typen samt en kopia av EG-typintyget.

- 3.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att instrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall finnas dokumenterade på ett systematiskt och välordnat sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och redovisningar.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
- de metoder, processer och systematiska förfaranden som skall användas vid tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring,
- de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen samt hur ofta de skall utföras,
- kvalitetsredovisning, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att erforderlig produktkvalitet uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Det anmälda organet skall förutsätta att dessa krav är uppfyllda om kvalitetssystemet uppfyller de aktuella specifikationerna i en nationell standard vilken omsätter motsvarande harmoniserade standard.

Bland bedömarna skall finnas personer som har erfarenhet av den aktuella mätinstrumenttekniken och av verksamhet som offentlig metrologisk kontrollör. I bedömningsförfarandet skall ingå en inspektion i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

- 3.5 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i det.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslagen samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

Övervakning på ett anmält organs ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 4.2 Tillverkaren skall ge det anmälda organet tillträde för inspektion på de platser där tillverkning, kontroll, provning och lagring sker, samt förse organet med all erforderlig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsredovisningen, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.
- 4.3 Det anmälda organet skall med jämna mellanrum genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet, samt överlämna revisionsberättelser till tillverkaren.
- 4.4 Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så erfordras, utföra eller låta utföra produktprovningar för att förvissa sig om att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall lämna tillverkaren en besöksrapport och, om provningar har genomförts, en provningsrapport.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 5.1 På varje mätinstrument, som överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, det senares identifikationsnummer.
- 5.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.
- En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.
6. Tillverkaren skall under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats kunna förete följande för de nationella myndigheterna:
- Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.
 - Sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.
7. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum förse alla medlemsstater med en lista över bifall eller avslag på ansökningar om godkännande av kvalitetssystem och skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade godkännanden av kvalitetssystem.
- Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.

Tillverkarens representant

8. De av tillverkarens åligganden som beskrivs i punkterna 3.1, 3.5, 5.2 och 6 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA D1

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ KVALITETSSÄKRING AV PRODUKTIONEN

1. Den försäkran om överensstämmelse som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Teknisk dokumentation

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma om instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt.
3. Tillverkaren skall hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats.

Tillverkning

4. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, slutlig produktkontroll och provning av det aktuella mätinstrumentet enligt punkt 5, samt vara föremål för övervakning enligt punkt 6.

Kvalitetssystem

- 5.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv väljer, ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den berörda kategorin av mätinstrument,
- dokumentation av kvalitetssystemet,
- den tekniska dokumentation som avses i punkt 2.

- 5.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall finnas dokumenterade på ett systematiskt och välordnat sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och redovisningar.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
- de metoder, processer och systematiska förfaranden som skall användas vid tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring,
- de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen samt hur ofta de skall utföras,
- kvalitetsredovisning, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att erforderlig produktkvalitet uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 5.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 5.2 är uppfyllda. Det anmälda organet skall förutsätta att dessa krav är uppfyllda om kvalitetssystemet uppfyller de aktuella specifikationerna i en nationell standard som omsätter motsvarande harmoniserade standard.

Bland bedömarna skall finnas personer som har erfarenhet av den aktuella mätinstrumenttekniken och av verksamhet som offentlig metrologisk kontrollör. I bedömningsförfarandet skall ingå en inspektion i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

5.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

5.5 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i det.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslagen samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 5.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

Övervakning på ett anmält organs ansvar

6.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

6.2 Tillverkaren skall ge det anmälda organet tillträde för inspektion på de platser där tillverkning, kontroll, provning och lagring sker, samt förse organet med all erforderlig information, särskilt i fråga om

- dokumentationen av kvalitetssystemet,
- den tekniska dokumentation som avses i punkt 2,
- kvalitetsredovisningen, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.

6.3 Det anmälda organet skall med jämna mellanrum genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet, samt överlämna revisionsberättelser till tillverkaren.

6.4 Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så erfordras, utföra eller låta utföra produktprovningar för att förvissa sig om att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall lämna tillverkaren en besöksrapport och, om provningar har genomförts, en provningsrapport.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

7.1 På varje mätinstrument, som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 5.1, det senares identifikationsnummer.

7.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.

8. Tillverkaren skall under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats kunna förete följande för de nationella myndigheterna:

- Sådan dokumentation som avses i punkt 5.1 andra strecksatsen.
- Sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 5.5.
- Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 5.5, 6.3 och 6.4.

9. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum förse alla medlemsstater med en lista över bifall eller avslag på ansökningar om godkännande av kvalitetssystem och skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade godkännanden av kvalitetssystem.

Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.

Tillverkarens representant

10. De av tillverkarens åligganden som beskrivs i punkterna 5.1, 5.5, 7.2 och 8 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA E

**FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP GRUNDAT PÅ KVALITETSSÄKRING AV SLUTLIG
PRODUKTKONTROLL OCH PROVNING**

1. Den försäkran om överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av slutlig produktkontroll och provning är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget, och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för slutlig produktkontroll och provning av det aktuella mätinstrumentet enligt punkt 3, samt vara föremål för övervakning enligt punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv väljer, ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den berörda kategorin av mätinstrument,
- dokumentation av kvalitetssystemet,
- den tekniska dokumentationen för den godkända typen samt en kopia av EG-typintyget.

- 3.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att instrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall finnas dokumenterade på ett systematiskt och välordnat sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och redovisningar.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
- de undersökningar och provningar som skall utföras efter tillverkningen,
- kvalitetsredovisning, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Det anmälda organet skall förutsätta att dessa krav är uppfyllda om kvalitetssystemet uppfyller de aktuella specifikationerna i en nationell standard vilken omsätter motsvarande harmoniserade standard.

Bland bedömarna skall finnas personer som har erfarenhet av den aktuella mätinstrumenttekniken och av verksamhet som offentlig metrologisk kontrollör. I bedömningsförfarandet skall ingå en inspektion i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

- 3.5 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i det.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslagen samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

Övervakning på ett anmält organs ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 4.2 Tillverkaren skall ge det anmälda organet tillträde för inspektion på de platser där tillverkning, kontroll, provning och lagring sker, samt förse organet med all erforderlig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsredovisningen, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.
- 4.3 Det anmälda organet skall med jämna mellanrum genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet, samt överlämna revisionsberättelser till tillverkaren.
- 4.4 Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så erfordras, utföra eller låta utföra produktprovningar för att förvissa sig om att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall lämna tillverkaren en besöksrapport och, om provningar har genomförts, en provningsrapport.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 5.1 På varje mätinstrument, som överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, det senares identifikationsnummer.
- 5.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.
- En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.
6. Tillverkaren skall under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats kunna förete följande för de nationella myndigheterna:
- Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.
 - Sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.
7. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum förse alla medlemsstater med en lista över bifall eller avslag på ansökningar om godkännande av kvalitetssystem och skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade godkännanden av kvalitetssystem.
- Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.

Tillverkarens representant

8. De av tillverkarens åligganden som beskrivs i punkterna 3.1, 3.5, 5.2 och 6 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA E1

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ KVALITETSSÄKRING AV SLUTLIG PRODUKT-KONTROLL OCH PROVNING

1. Den försäkran om överensstämmelse som grundar sig på kvalitetssäkring av slutlig produktkontroll och provning är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att de aktuella mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Teknisk dokumentation

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma om instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt.
3. Tillverkaren skall hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats.

Tillverkning

4. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för slutlig produktkontroll och provning av det aktuella mätinstrumentet enligt punkt 5, samt vara föremål för övervakning enligt punkt 6.

Kvalitetssystem

- 5.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv väljer, ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den berörda kategorin av mätinstrument,
- dokumentation av kvalitetssystemet,
- den tekniska dokumentation som avses i punkt 2.

- 5.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall finnas dokumenterade på ett systematiskt och välordnat sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och redovisningar.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
- de undersökningar och provningar som skall utföras efter tillverkningen,
- kvalitetsredovisning, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 5.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 5.2 är uppfyllda. Det anmälda organet skall förutsätta att dessa krav är uppfyllda om kvalitetssystemet uppfyller de aktuella specifikationerna i en nationell standard vilken omsätter motsvarande harmoniserade standard.

Bland bedömarna skall finnas personer som har erfarenhet av den aktuella mätinstrumenttekniken och av verksamhet som offentlig metrologisk kontrollör. I bedömningsförfarandet skall ingå en inspektion i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

- 5.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

- 5.5 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i det.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslagen samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 5.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

Övervakning på ett anmält organs ansvar

- 6.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 6.2 Tillverkaren skall ge det anmälda organet tillträde för inspektion på de platser där tillverkning, kontroll, provning och lagring sker, samt förse organet med all erforderlig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - den tekniska dokumentation som avses i punkt 2,
 - kvalitetsredovisningen, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.
- 6.3 Det anmälda organet skall med jämna mellanrum genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet, samt överlämna revisionsberättelser till tillverkaren.
- 6.4 Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så erfordras, utföra eller låta utföra produktprovningar för att förvissa sig om att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall lämna tillverkaren en besöksrapport och, om provningar har genomförts, en provningsrapport.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 7.1 På varje mätinstrument, som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 5.1, det senares identifikationsnummer.
- 7.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.
- En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.
8. Tillverkaren skall under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats kunna förete följande för de nationella myndigheterna:
- Sådan dokumentation som avses i punkt 5.1 andra strecksatsen.
 - Sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 5.5.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 5.5, 6.3 och 6.4.
9. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum förse alla medlemsstater med en lista över bifall eller avslag på ansökningar om godkännande av kvalitetssystem och skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade godkännanden av kvalitetssystem.
- Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.

Tillverkarens representant

10. De av tillverkarens åligganden som beskrivs i punkterna 5.1, 5.5, 7.2 och 8 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA F

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP GRUNDAT PÅ PRODUKTVERIFIKATION

1. Den försäkran om överensstämmelse som grundar sig på produktverifikation är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att mätinstrument, som genomgått kontroll enligt punkt 3, överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade mätinstrumenten överensstämmer med den godkända typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Verifikation

3. Ett anmält organ, som tillverkaren själv väljer, skall utföra eller låta utföra undersökningar och provningar för att kontrollera att instrumenten överensstämmer med typen enligt EG-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Undersökningarna och provningarna för att kontrollera att mätinstrumenten uppfyller de metrologiska kraven skall, enligt tillverkarens val, utföras antingen genom undersökning och provning av varje enskilt instrument enligt punkt 4, eller genom undersökning och provning av stickprovsexemplar enligt punkt 5.

4. Verifikation av att de metrologiska kraven är uppfyllda genom undersökning och provning av varje enskilt instrument
 - 4.1 Alla instrument skall undersökas var för sig, och provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, skall utföras för att verifiera att instrumenten uppfyller de tillämpliga metrologiska kraven. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som skall utföras.
 - 4.2 Det anmälda organet skall utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna och skall anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänt instrument eller låta anbringa det på sitt eget ansvar.

Tillverkaren skall hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna.

5. Stickprovsmässig verifikation av att de metrologiska kraven är uppfyllda
 - 5.1 Tillverkaren skall ha vidtagit alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att tillverkningsprocessen är sådan att varje producerat parti blir enhetligt, och för verifikationen skall han förete sina instrument i form av enhetliga partier.
 - 5.2 Ett stickprov skall tas ur varje parti i enlighet med kraven i punkt 5.3. Alla instrument i provet skall undersökas var för sig, och provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, skall utföras för att fastställa om instrumenten uppfyller de tillämpliga metrologiska kraven så att man kan avgöra om partiet skall godkännas eller inte. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som skall utföras.
 - 5.3 Stickprovsförfarandet skall uppfylla följande krav:

Stickprovskontrollen skall grundas på enhetsvis kontroll. Provtagningsystemet skall vara sådant att man uppnår

- minst 95 % sannolikhet för godkännande vid en felkvot mindre än 1 %.
- högst 5 % sannolikhet för godkännande vid en felkvot på 7 % eller mer.

- 5.4 Att ett parti godkänns innebär att samtliga instrument i detta parti godkänns, utom de instrument i stickprovet som inte klarade provningarna.

Det anmälda organet skall utfärda ett intyg om överensstämmelse rörande de utförda undersökningarna och provningarna, och skall anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänt instrument, eller låta anbringa det på sitt eget ansvar.

Tillverkaren skall hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna.

- 5.5 Om ett parti underkänns, skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att detta parti släpps ut på marknaden. Vid fall av ofta återkommande underkännanden av partier kan det anmälda organet upphöra med den statistiska verifikationen.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 6.1 På varje mätinstrument, som överensstämmer med den godkända typen och som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggs-märkningen.
- 6.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.

Efter överenskommelse med det anmälda organ som avses i punkt 3 skall tillverkaren, på det anmälda organets ansvar, också anbringa det anmälda organets identifikationsnummer på mätinstrumenten.

7. Tillverkaren kan om det anmälda organet godkänner det och under dess ansvar, fästa det anmälda organets identifierings nummer på mätinstrumenten under tillverkningsprocessen.

Tillverkarens representant

8. Tillverkarens åligganden, med undantag av dem i punkterna 2 och 5.1, kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA F1

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ PRODUKTVERIFIKATION

1. Den försäkran om överensstämmelse som grundar sig på produktverifikation är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren eller den som representerar honom fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att mätinstrument, som genomgått kontroll enligt punkt 5, uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Teknisk dokumentation

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma om instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionsätt.
3. Tillverkaren skall hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats.

Tillverkning

4. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Verifikation

5. Ett anmält organ, som tillverkaren själv väljer, skall utföra eller låta utföra undersökningar och provningar för att kontrollera att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Undersökningarna och provningarna för att kontrollera att mätinstrumenten uppfyller de metrologiska kraven skall, enligt tillverkarens val, utföras antingen genom undersökning och provning av varje enskilt instrument enligt punkt 6, eller genom undersökning och provning av stickprovsexemplar enligt punkt 7.

6. Verifikation av att de metrologiska kraven är uppfyllda genom undersökning och provning av varje enskilt instrument
- 6.1 Alla instrument skall undersökas var för sig, och provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, skall utföras för att verifiera att instrumenten uppfyller de tillämpliga metrologiska kraven. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som skall utföras.
- 6.2 Det anmälda organet skall utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna och skall anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänt instrument eller låta anbringa det på sitt eget ansvar.
- Tillverkaren skall hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna.
7. Stickprovsmässig verifikation av att de metrologiska kraven är uppfyllda
- 7.1 Tillverkaren skall ha vidtagit alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att tillverkningsprocessen är sådan att varje producerat parti blir enhetligt, och för verifikationen skall han förete sina instrument i form av enhetliga partier.
- 7.2 Ett stickprov skall tas ur varje parti i enlighet med kraven i punkt 7.3. Alla instrument i provet skall undersökas var för sig, och provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, skall utföras för att fastställa om instrumenten uppfyller de tillämpliga metrologiska kraven så att man kan avgöra om partiet skall godkännas eller inte. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som skall utföras.
- 7.3 Stickprovsförfarandet skall uppfylla följande krav:
- Stickprovskontrollen skall grundas på enhetsvis kontroll. Provtagningsystemet skall vara sådant att man uppnår
- minst 95 % sannolikhet för godkännande vid en felkvot mindre än 1 %.
 - högst 5 % sannolikhet för godkännande vid en felkvot på 7 % eller mer.
- 7.4 Att ett parti godkänns innebär att samtliga instrument i detta parti godkänns, utom de instrument i stickprovet som inte klarade provningarna.
- Det anmälda organet skall utfärda ett intyg om överensstämmelse rörande de utförda undersökningarna och provningarna, och skall anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänt instrument, eller låta anbringa det på sitt eget ansvar.
- Tillverkaren skall hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna.
- 7.5 Om ett parti underkänns, skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att detta parti släpps ut på marknaden. Vid fall av ofta återkommande underkännanden av partier kan det anmälda organet upphöra med den statistiska verifikationen.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 8.1 På varje mätinstrument, som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggsmärkningen.
- 8.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.
- En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.
- Efter överenskommelse med det anmälda organ som avses i punkt 5, skall tillverkaren, på det anmälda organets ansvar, också anbringa det anmälda organets identifikationsnummer på mätinstrumenten.
9. Tillverkaren kan om det anmälda organet godkänner det och under dess ansvar, fästa det anmälda organets identifieringsnummer på mätinstrumenten under tillverkningsprocessen.

Tillverkarens representant

10. Tillverkarens åligganden, med undantag av dem i punkterna 4 och 7.1, kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA G

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ KONTROLL AV ENSKILT INSTRUMENT

1. Den försäkran om överensstämmelse som grundar sig på verifikation av ett enskilt mätinstrument är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkrar att ett mätinstrument, som genomgått kontroll enligt punkt 4, uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Teknisk dokumentation

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentationen som beskrivet i bilaga IV och göra denna tillgänglig för det anmälda organet som hänvisas till punkt 4. Med hjälp av dokumentationen skall det vara möjligt att bedöma om instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för sådan bedömning, omfatta instrumentets konstruktion, tillverkning och funktionssätt.

Tillverkning

3. Tillverkaren skall vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att de tillverkade mätinstrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Verifikation

4. Ett anmält organ, som tillverkaren själv väljer, skall utföra eller låta utföra undersökningar och provningar enligt de dokument som nämns i artikel 9, eller likvärdiga provningar, för att kontrollera att instrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om dokument saknas, skall det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som skall utföras.

Det anmälda organet skall anbringa sitt identifikationsnummer på det godkända instrumentet, eller låta anbringa det på sitt eget ansvar.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 5.1 På ett mätinstrument, som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse och den metrologiska tilläggsmärkningen.
- 5.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas och hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att instrumentet tillverkades. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.

En kopia av försäkran skall levereras med mätinstrumentet.

Tillverkarens representant

6. Tillverkarens åligganden i punkt 5.2 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA H

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ FULLSTÄNDIG KVALITETSSÄKRING

1. Försäkrans om överensstämmelse grundat på fullständig kvalitetssäkring är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som föreskrivs nedan och säkerställer och försäkras att de aktuella mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för konstruktion, tillverkning och slutlig produktkontroll och provning av det aktuella mätinstrumentet enligt punkt 3, samt vara föremål för övervakning enligt punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv väljer, ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den berörda kategorin av mätinstrument,
- dokumentation av kvalitetssystemet.

- 3.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall finnas dokumenterade på ett systematiskt och välordnat sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och redovisningar. Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller konstruktion och produktkvalitet,
- de tekniska specifikationer för konstruktionen, inklusive standarder, som skall tillämpas, och – i de fall de standarder som avses i artikel 9 inte skall tillämpas fullt ut – de åtgärder som skall vidtas för att säkerställa uppfyllandet av de grundläggande krav i detta direktiv som är tillämpliga på mätinstrumenten,
- de metoder, processer och systematiska förfaranden för kontroll och verifikation av konstruktionen som skall användas vid konstruktion av mätinstrument inom den berörda kategorin,
- de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring som därvid skall användas,
- de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen, och hur ofta de skall utföras,
- kvalitetsredovisning, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att erforderlig konstruktions- och produktkvalitet uppnås och av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Det anmälda organet skall förutsätta att dessa krav är uppfyllda om kvalitetssystemet uppfyller de aktuella specifikationerna i en nationell standard vilken ömsätter motsvarande harmoniserade standard.

Bland bedömarna skall finnas personer som har erfarenhet av den aktuella mätinstrumenttekniken och av verksamhet som offentlig metrologisk kontrollör. I bedömningsförfarandet skall ingå en inspektion i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

- 3.5 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i det.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslagen samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

Övervakning på ett anmält organs ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 4.2 Tillverkaren skall ge det anmälda organet tillträde för inspektion på de platser där tillverkning, kontroll, provning och lagring sker, samt förse organet med all erforderlig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsredovisningen enligt konstruktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom resultat från analyser, beräkningar, provningar etc.,
 - kvalitetsredovisningen enligt tillverkningsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.
- 4.3 Det anmälda organet skall med jämna mellanrum genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet, samt överlämna revisionsberättelser till tillverkaren.
- 4.4 Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så erfordras, utföra eller låta utföra produktprovningar för att förvissa sig om att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall lämna tillverkaren en besöksrapport och, om provningar har genomförts, en provningsrapport.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 5.1 På varje mätinstrument, som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, det senares identifikationsnummer.
- 5.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats.
- Ett exemplar av denna försäkran skall också sändas till ett av de organ som anmänts för typkontroll enligt artikel 8 och som ansvarar för att listan över inkomna försäkningar om överensstämmelse med jämna mellanrum delges alla medlemsstater.
- En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.
6. Tillverkaren skall under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats kunna förete följande för de nationella myndigheterna:
- Sådan dokumentation av kvalitetssystemet som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.
 - Sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.
7. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum delge alla medlemsstater en lista över bifall eller avslag på ansökningar om godkännande av kvalitetssystem och skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade godkännanden av kvalitetssystem.
- Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.

Tillverkarens representant

8. De av tillverkarens åligganden som beskrivs i punkterna 3.1, 3.5, 5.2 och 6 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.

BILAGA H1

FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE GRUNDAT PÅ FULLSTÄNDIG KVALITETSSÄKRING SAMT KONSTRUKTIONSKONTROLL

1. Försäkrans om överensstämmelse grundat på fullständig kvalitetssäkring samt konstruktionskontroll är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör de åligganden som beskrivs nedan och säkerställer och försäkras att de aktuella mätinstrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Tillverkning

2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för konstruktion, tillverkning och slutlig produktkontroll och provning av det aktuella mätinstrumentet enligt punkt 3, samt vara föremål för övervakning enligt punkt 5. Att mätinstrumentets konstruktion är lämplig skall ha kontrollerats i enlighet med bestämmelserna i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv väljer, ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den berörda kategorin av mätinstrument,
- dokumentation av kvalitetssystemet.

- 3.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att instrumenten uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall finnas dokumenterade på ett systematiskt och välordnat sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och redovisningar. Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller konstruktion och produktkvalitet,
- de tekniska specifikationer för konstruktionen, inklusive standarder, som skall tillämpas, och – i de fall de standarder som avses i artikel 9 inte skall tillämpas fullt ut – de åtgärder som skall vidtas för att säkerställa uppfyllandet av de grundläggande krav i detta direktiv som är tillämpliga på mätinstrumenten,
- de metoder, processer och systematiska förfaranden för kontroll och verifikation av konstruktionen som skall användas vid konstruktion av mätinstrument inom den berörda kategorin,
- de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring som därvid skall användas,
- de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen, och hur ofta de skall utföras,
- kvalitetsredovisning, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att erforderlig konstruktions- och produktkvalitet uppnås och av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Det anmälda organet skall förutsätta att dessa krav är uppfyllda om kvalitetssystemet uppfyller de aktuella specifikationerna i en nationell standard vilken omsätter motsvarande harmoniserade standard.

Bland bedömare skall finnas personer som har erfarenhet av den aktuella mätinstrumenttekniken och av verksamhet som offentlig metrologisk kontrollör. I bedömningsförfarandet skall ingå en inspektion i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

- 3.5 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i det.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslagen samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ett motiverat beslut om bedömningen.

Konstruktionskontroll

- 4.1 Tillverkaren skall hos samma anmälda organ som i punkt 3.1 ansöka om granskning av konstruktionen.
- 4.2 Ansökan skall göra det möjligt att förstå mätinstrumentets konstruktion, tillverkning och funktion, samt att bedöma huruvida det uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. I ansökan skall finnas
- tillverkarens namn och adress,
 - en skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har ingetts till något annat anmält organ,
 - den tekniska dokumentationen enligt bilaga IV. Med hjälp av dokumentationen skall man kunna bedöma om mätinstrumentet uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Dokumentationen skall, i den mån det är av betydelse för en sådan bedömning, omfatta mätinstrumentets konstruktion och funktion.
 - underlagen som visar den tekniska konstruktionens lämplighet. I dessa underlag skall nämnas eventuella standarder som tillämpats, särskilt i de fall då de standarder som avses i artikel 9 inte har tillämpats fullt ut, och i underlagen skall ingå resultaten av provningar som utförts i tillverkarens laboratorium eller i ett annat laboratorium för hans räkning och på hans ansvar.
- 4.3 Det anmälda organet skall pröva ansökan och, om konstruktionen uppfyller de bestämmelser i detta direktiv som är tillämpliga på mätinstrumentet, utfärda ett EG-intyg om konstruktionskontroll till sökanden. Intyget skall innehålla tillverkarens namn och adress, granskningsresultat, eventuella giltighetsvillkor och uppgifter som krävs för att identifiera det godkända mätinstrumentet.

Alla delar av den tekniska dokumentationen vilka är av betydelse skall bifogas intyget, och det anmälda organet skall bevara ett exemplar av dessa delar.

Intyget skall ha en giltighetstid på tio år från datumet för dess utfärdande, och den kan förlängas med tio år i taget.

Avslag på en tillverkarens ansökning om intyg om konstruktionskontroll skall utförligt motiveras av det anmälda organet.

- 4.4 Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som har utfärdat EG-intyget om konstruktionskontroll om alla ändringar av den godkända konstruktionen. Ändringar av en godkänd konstruktion måste ges kompletterande godkännande av det anmälda organ som utfärdat EG-intyget om konstruktionskontroll, om de kan påverka uppfyllandet av de grundläggande kraven i detta direktiv, intygets giltighetsvillkor eller de användningsvillkor som föreskrivs för mätinstrumentet. Detta kompletterande godkännande skall utfärdas i form av ett tillägg till det ursprungliga EG-intyget om konstruktionskontroll.
- 4.5 Varje anmält organ skall med jämna mellanrum delge alla medlemsstater en lista över
- utfärdade EG-intyg om konstruktionskontroll,
 - avslag på ansökningar om EG-tyg om konstruktionskontroll,
 - tillägg och ändringar rörande redan utfärdade intyg.
- Varje anmält organ skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade EG-intyg om konstruktionskontroll.
- Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.
- 4.6 Övriga anmälda organ kan få kopior av EG-typintygen om konstruktionskontroll och/eller tillägg till dessa. Intygens bilagor skall stå till övriga anmälda organs förfogande.

- 4.7 Tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skall tillsammans med den tekniska dokumentationen bevara ett exemplar av EG-intyget om konstruktionskontroll och dess tillägg under en period som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats.

Om varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen, skall skyldigheten att tillhandahålla den tekniska dokumentationen vila på den som släpper ut produkten på gemenskapsmarknaden.

Övervakning på ett anmält organs ansvar

- 5.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de åligganden som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 5.2 Tillverkaren skall ge det anmälda organet tillträde för inspektion på de platser där konstruktion, tillverkning, kontroll, provning och lagring sker, samt delge organet all erforderlig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsredovisningen enligt konstruktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom resultat från analyser, beräkningar, provningar etc.,
 - kvalitetsredovisningen enligt tillverkningsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrollrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer etc.
- 5.3 Det anmälda organet skall med jämna mellanrum genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet, samt överlämna revisionsberättelser till tillverkaren.
- 5.4 Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så erfordras, utföra eller låta utföra produktprovningar för att förvissa sig om att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall lämna tillverkaren en besöksrapport och, om provningar har genomförts, en provningsrapport.

Skriftlig försäkran om överensstämmelse

- 6.1 På varje mätinstrument, som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv, skall tillverkaren anbringa CE-märkningen om överensstämmelse, den metrologiska tilläggsmärkningen samt, på ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, det senares identifikationsnummer.
- 6.2 En försäkran om överensstämmelse skall upprättas för varje modell av mätinstrumentet och skall hållas tillgänglig för de nationella myndigheterna under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista instrumentet har tillverkats. I försäkran skall anges för vilken modell av mätinstrumentet den har upprättats samt numret på intyget om konstruktionskontroll.
- En kopia av försäkran skall levereras med varje mätinstrument som släpps ut på marknaden.
7. Tillverkaren skall under en tidsperiod som upphör tio år efter det att det sista mätinstrumentet har tillverkats kunna förete följande för de nationella myndigheterna:
- Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.
 - Sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 5.3 och 5.4.
8. Varje anmält organ skall med jämna mellanrum förse alla medlemsstater med en lista över bifall eller avslag på ansökningar om godkännande av kvalitetssystem och skall genast underrätta alla medlemsstater om återkallade godkännanden av kvalitetssystem.
- Varje medlemsstat skall göra denna information tillgänglig för de organ som den har anmält.

Tillverkarens representant

9. De av tillverkarens åligganden som beskrivs i punkterna 3.1, 3.5, 6.2 och 7 kan fullgöras, för hans räkning och på hans ansvar, av den som representerar honom inom gemenskapen.
-

BILAGA MI-001

VATTENMÄTARE

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i denna bilaga och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i den, gäller för vattenmätare som är avsedda för mätning av volymer av rent kall- eller varmvatten i transaktioner som inte förhandlas separat.

DEFINITIONER

Vattenmätare

Mätinstrument avsett att mäta, registrera och visa volymen av det vatten som passerar genom mätaren (beräknat vid mätningförhållandena).

Minsta flöde (Q_1)

Lägst flöde vid vilket vattenmätaren inte överskrider största tillåtna fel.

Övergångsflöde (Q_2)

Flödesvärde som ligger mellan det permanenta flödet och minsta flödet och som bildar gränsen mellan två flödesområden – "övre området" och "undre området". För vardera området finns ett eget största tillåtet fel fastställt.

Permanent flöde (Q_3)

Största flöde vid vilket vattenmätaren fungerar tillfredsställande under normala driftförhållanden, dvs. vid stationärt eller intermittert flöde.

Överlastflöde (Q_4)

Största flöde vid vilket mätaren fungerar tillfredsställande under kort tid utan att ta skada.

SÄRSKILDA KRAV

Specificerade driftförhållanden

Tillverkaren skall ange specificerade driftförhållanden för mätinstrumentet, särskilt

1. Flödesområde.

Flödesområdets värden skall vara sådana att följande villkor är uppfyllda:

$$Q_3/Q_1 > 10$$

$$Q_2/Q_1 = 1,6$$

$$Q_4/Q_3 = 1,25$$

Under en tid av 5 år efter antagandet av detta direktiv får kvoten Q_2/Q_1 vara 1,5, 2,5, 4 eller 6,3.

2. Vattnets temperaturområden.

Temperaturområdets värden skall uppfylla något av följande villkor:

Från 0,1 °C till minst 30 °C (kallvatten).

Från 30 °C till en hög temperatur som skall vara minst 90 °C (varmvatten).

Mätaren kan vara konstruerad för att fungera inom båda områdena.

3. Område för vattnets relativa tryck. Detta omfattar värden från och med 0,3 bar till 10 bar eller däröver.

4. Kombinerad klimatmässig och mekanisk miljöklass: B, C, E eller F enligt tabell 1 i bilaga I.
5. Kraftförsörjning: nominell växelspanning och/eller gränser för likströmsförsörjning.

Största tillåtna fel

6. Största tillåtna visningsfel, positivt eller negativt, från sann volym vid flöden från och med övergångsflödet (Q_2) och upp till överlastflödet (Q_4) är
 - 2 % för vatten med en temperatur av ≤ 30 °C,
 - 3 % för vatten med en temperatur av > 30 °C.
7. Största tillåtna visningsfel, positivt eller negativt, från sann volym, vid flöden större än minsta flödet (Q_1) och mindre än övergångsflödet (Q_2), är 5 % för vatten vid alla temperaturer.

Tillåten påverkan av störningar

- 8.1 Elektromagnetisk tålighet
 - 8.1.1 Tillverkaren skall specificera, i enlighet med kravet 1.3.2 i bilaga I, i vilken av de elektromagnetiska miljöerna E1 eller E2 som mätinstrumentet är avsett att användas.
 - 8.1.2 Påverkan av elektromagnetiska störningar på vattenmätaren skall vara sådan att
 - förändringen i mätresultatet inte överskrider det kritiska avvikelsevärdet enligt 8.1.4, eller
 - det presenterade mätresultatet är sådant att det inte går att tolka som ett giltigt resultat. Ett exempel är en momentan variation som inte kan tolkas, registreras eller överförs som ett mätresultat.
 - 8.1.3 Efter att ha varit utsatt för en elektromagnetisk störning skall vattenmätaren
 - återgå till att fungera inom största tillåtna fel,
 - ha alla mätfunktioner intakta, samt
 - medge framhämtning av alla mätdata som förelåg omedelbart före störningen.
 - 8.1.4 Det kritiska avvikelsevärdet (absolutvärde) är det värde som fås fram genom att multiplicera det största tillåtna felet (i procent) med den vattenmängd som motsvaras av flödet Q_3 under en minut.

Lämplighet

- 9.1 Mätaren skall kunna installeras i valfritt läge utan att det påverkar funktionen, såvida inget annat är tydligt angivet på mätaren.
- 9.2 Tillverkaren skall specificera om mätaren är konstruerad för att mäta omvänt flöde (flöde i andra riktningen). Om så är fallet skall volymen som strömmar i andra riktningen antingen subtraheras från den sammanlagt genomströmmade volymen (oavsett flödesriktning) eller registreras separat. Samma största tillåtna fel skall gälla för båda flödesriktningarna.

Vattenmätare som inte är konstruerade för mätning av omvänt flöde skall kunna klara ett tillfälligt omvänt flöde utan att skadas och utan att de metrologiska egenskaperna förändras. Mätaren skall samtidigt registrera ett sådant byte av flödesriktning.

Måttenheter

10. Uppmätt volym skall visas i kubikmeter med enhetsbeteckningen m^3 .

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMEELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är: B+F, B+D, H1.

BILAGA MI-002

GASMÄTARE

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven och angivna förfaranden för bedömning av överensstämmelse i den här bilagan, gäller för gasmätare som definieras nedan för transaktioner som inte förhandlas separat.

DEFINITIONER

Gasmätare

Mätinstrument avsett för mätning, registrering och visning av den gasmängd som passerar genom mätaren.

Omvandlare

Anordning som är kopplad till en gasmätare och som automatiskt räknar om den uppmätta mängden vid rådande mätbetingelser till motsvarande mängd vid normalförhållanden.

Minsta flöde (Q_{\min})

Lägsta flöde vid vilket gasmätaren inte överskrider största tillåtna fel.

Största flöde (Q_{\max})

Högsta flöde vid vilket gasmätaren inte överskrider största tillåtna fel.

Övergångsflöde (Q_t)

Flödesvärde som ligger mellan det största och minsta flödet och som bildar gränsen mellan två flödesområden - "övre området" och "undre området". För vardera området finns ett eget största tillåtet fel fastställt.

Överlastflöde (Q_r)

Största flöde vid vilket mätaren fungerar under en kort tidsperiod utan att ta skada.

Normalförhållanden

De specificerade förhållanden som den uppmätta flödesmängden räknas om till.

SÄRSKILDA KRAV

Specificerade driftsförhållanden

Tillverkaren skall specificera de nominella driftsförhållandena för mätaren enligt följande:

1. Flödesområde.

Flödesområdets värden skall uppfylla följande villkor:

$$Q_{\max}/Q_{\min} \geq 20$$

$$Q_{\max}/Q_t \geq 5$$

$$Q_r/Q_{\max} = 1,2$$

2. Gasens temperaturområde, med ett minsta område av 40 °C.

3. Förhållanden som hänför sig till bränslegasen.

Instrumentet skall konstrueras för det utbud av olika gassorter och de distributionstryck som råder i destinationslandet. Särskilt skall tillverkaren ange:

- gasfamilj eller gasgrupp;
- största arbetstryck.

4. De klimatmässiga och mekaniska miljöer i vilka instrumentet eller dess underenheter är avsedda att användas, i enlighet med tabell 1 i bilaga I, med ett minsta temperaturområde av 60 °C.
5. Kraftförsörjning: nominell växelspanning och/eller begränsningar i fråga om likströmsförsörjning.

Normalförhållanden för konverterade värden

6. Tillverkaren skall specificera de normalförhållanden som konverterade mätvärden skall grunda sig på.

Största tillåtna fel

- 7.1 Gasmätare

Tabell 1

Noggrannhetsklass	1,5	1
$Q_{\min} \leq Q < Q_t$	3 %	2 %
$Q_t \leq Q \leq Q_{\max}$	1,5 %	1 %

När de fel som uppstår i flöden mellan Q_t och Q_{\max} alla har samma tecken, får samtliga vara högst 1 % för klass 1,5 och 0,5 % för klass 1.

- 7.2 Ändring av största tillåtna fel på grund av omvandlare.
- 7.2.1 Vid användning av integrerad temperaturomvandlare, som endast omvandlar volymen som funktion av temperaturen och endast visar den omvandlade volymen, skall mätarens största tillåtna fel ökas med 0,5 % inom ett område av 10 °C, symmetriskt placerat runt den temperatur som tillverkaren specificerat och som ligger mellan 15 °C och 25 °C. Utanför detta område tillåts en extra ökning av felet med 0,5 procentenheter.
- 7.2.2 För andra omvandlare än de som omfattas av 7.2.1. skall det största tillåtna felet ökas med 1 procentenhet.

Tillåten påverkan av störningar

- 8.1 Elektromagnetisk tålighet
- 8.1.1 Tillverkaren skall, i enlighet med kravet i punkt 1.3.2 i bilaga I, specificera den elektromagnetiska miljö, E1 eller E2, i vilken mätinstrumentet är avsett att användas.
- 8.1.2 Påverkan av elektromagnetiska störningar på gasmätaren skall vara sådan att;
- a) förändringen i mätvärdet inte är större än det kritiska avvikelsevärdet enligt 4.1.4, eller
 - b) det presenterade mätresultatet är sådant att det inte går att tolka som ett giltigt resultat. Ett exempel är en momentan variation som inte kan tolkas, registreras eller överförs som ett mätresultat.
- 8.1.3 Efter att ha varit utsatt för en elektromagnetisk störning skall gasmätaren;
- återgå till att fungera inom största tillåtna fel,
 - ha alla mätfunktioner intakta, samt
 - medge framhämtning av alla mätdata som förelåg omedelbart före störningen.
- 8.1.4 Det kritiska avvikelsevärdet är det värde som fås fram genom att multiplicera det största tillåtna felet (i procent) med den mängd som motsvaras av flödet Q_{\max} under en minut.

Lämplighet

- 9.1 Gasmätare med kraftförsörjning från elnätet (växel- eller likström) skall vara utrustade med reservkraft eller andra hjälpmedel så att alla mätfunktioner bevaras intakta under ett fel på huvudkraftkällan.
- 9.2 En kraftkälla som är speciellt avdelad för en gasmätare skall ha en livslängd av minst fem år. När 90 % av livslängden förflutit skall en lämplig form av varning visas.
- 9.3 Anordningar som återger mätresultat skall ha tillräckligt antal sifferpositioner så att den gasmängd som passerar under minst två års normal drift inte gör att siffrorna återställs till sitt utgångsvärde.
- 9.4 Mätaren skall kunna installeras i valfritt läge utan att det påverkar funktionen, såvida inget annat är tydligt angivet.
- 9.5 En elektronisk mätvärdesomvandlare skall kunna detektera när den ligger utanför de arbetsområden (ett eller flera) som tillverkaren angivit i fråga om parametrar som är av betydelse för mätnoggrannheten. I sådant fall skall omvandlaren sluta integrera den omvandlade mängden. Omvandlaren får delsummera den omvandlade mängden för den tid den legat utanför sina arbetsområden (ett eller flera).

Enheter

10. Uppmätt volym skall anges i kubikmeter, med beteckningen m³.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMESE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är: B+F, B+D och H1.

BILAGA MI-003**Aktiva elmätare och mättransformatorer**

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven och angivna förfaranden för bedömning av överensstämmelse i den här bilagan, gäller för aktiva elmätare av noggrannhetsklasserna 1 och 2, samt för mättransformatorer avsedda att användas i kombination med en sådan aktiv elmätare.

DEFINITIONER

En aktiv elmätare (elektrisk energimätare) är en anordning som mäter den aktiva elektriska energi som förbrukas i en krets, från och med det tillfälle som visningen indikerar noll. Beroende på vilken mätteknik som utnyttjas kan den användas tillsammans med en mättransformator.

En mättransformator är en anordning för användning i kombination med en aktiv elmätare. Den lämnar en reducerad spänning till mätaren, jämfört med den spänning som kretsen matas med, och/eller en reducerad ström, jämfört med den ström som passerar genom kretsen. I bägge fallen är reduktionsfaktorerna konstanta.

I = Den elektriska ström som passerar genom mätaren.

I_n = Det nominella värde på I som mätaren är konstruerad för.

I_{st} = Det minsta värde på I vid vilket mätaren mäter aktiv elenergi.

I_{min} = Det minsta värde på I för vilket felet ligger inom föreskrivna gränser.

I_{tr} = Det minsta värde på I för vilket felet ligger inom de felgränser som motsvarar den för mätaren angivna noggrannhetsklassen.

I_{max} = Det största värde på I som mätaren är konstruerad för.

U = Den elektriska spänning som läggs på mätaren.

U_n = Det nominella värde på U som mätaren är konstruerad för.

f = Frekvens hos den elektriska ström som passerar genom mätaren.

f_n = Nominellt värde på f som mätaren är konstruerad för.

EF = Effektfaktor = $\cos\Phi$ = fasskillnaden mellan I och U .

T = Omgivningstemperatur.

SÄRSKILDA KRAV**DEL 1 – MÄTARE**

1. Tillverkaren skall specificera de värden på f_n , U_n , I_n , I_{min} , I_{tr} och I_{max} som gäller för mätaren. De valda värdena skall uppfylla följande villkor:

$$I_{min}/I_{st} \geq 10$$

$$I_{tr}/I_{st} \geq 20$$

$$I_{max}/I_{st} \geq 200.$$

Konstruktionsföreskrifter

2. För elmätare avsedda att kombineras med mättransformator skall I_{\max} vara lika med $1,2 \cdot I_{tr}$.

Elströmmens och spänningens kvalitet

3. En mätare skall uppfylla de noggrannhetskrav som anges i denna bilaga, i fråga om elström med den kvalitet som specificeras nedan.

Lagstadgade krav avseende metrologiska prestanda är inte tillämpliga när elströmmen – om än bara tillfälligt – har en kvalitet som underskrider nedan angivna värden.

Värden för spänning och frekvens skall ligga inom följande gränser:

$$0,9 \cdot U_n \leq U \leq 1,1 \cdot U_n;$$

$$0,98 \cdot f_n \leq f \leq 1,02 \cdot f_n.$$

Effektfaktorvärdet skall ligga inom följande gränser:

Från $\cos\Phi = 0,5$ vid induktiv last till $\cos\Phi = 0,8$ vid kapacitiv last.

Specificerade driftsförhållanden

4. Tillverkaren skall ange för vilken klimatmässig och mekanisk miljöklass, B eller C i enlighet med tabell 1 i bilaga I, som mätaren är konstruerad.

Noggrannhetsklasser

5. Följande noggrannhetsklasser definieras: klass 1, klass 2.

Största tillåtna fel

6. I tabell 1 visas de största fel, uttryckta i procent av det sanna värdet, som elmätaren inte får överskrida vid specificerade driftsförhållanden och med elström med egenskaper som håller sig inom de gränser som anges i punkt 3 i denna bilaga.

Tabell 1

Största tillåtna fel (i procent av sant värde)

Elström som passerar genom mätaren	EF	Noggrannhetsklass	
		1	2

Enfasmätare, alt. Flerfasmätare vid belastning med balanserade laster

$I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	1	$1 + \Delta$	$2 + \Delta$
$2I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	$\neq 1$	$1 + \Delta$	$2 + \Delta$
$I_{\min} \leq I < I_{tr}$	1	$1,5 + \Delta$	$2,5 + \Delta$
$2I_{\min} \leq I < 2I_{tr}$	$\neq 1$	$1,5 + \Delta$	$2,5 + \Delta$

Flerfasmätare vid belastning med enfaslast

$I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	1	$2 + \Delta$	$3 + \Delta$
$2I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	$\neq 1$	$2 + \Delta$	$3 + \Delta$

$\Delta = k_1 + k_2 + k_3(T - T_n)$, där värdena på k_1 , k_2 och k_3 ges i tabell 2.

Tabell 2

k-värden till tabell 1

Villkor		EF	Noggrannhetsklass	
			1	2
k ₁	U inom kvalitetsgränserna och $U \neq U_n$	1	0,7	1
	Dito	$\neq 1$	1	1,5
	$U = U_n$		0	0
k ₂	f inom kvalitetsgränserna och $f \neq f_n$	1	0,5	0,8
	Dito	$\neq 1$	0,7	1
	$f = f_n$		0	0
k ₃	T inom specificerade driftförhållanden	1	0,05	0,1
	Dito	$\neq 1$	0,07	0,15

Tillåten verkan av störningar

7.1 Elektromagnetisk tålighet

7.1.1 Tillverkaren skall ange den elektromagnetiska miljö, E1 eller E2 enligt 1.3.2 i bilaga I, för vilken den elektriska elmätaren har konstruerats.

7.1.2 Den förändring i elmätarens noggrannhet som beror på närvaron av elektromagnetiska störningar skall understiga det kritiska värde som anges i tabell 3. Alternativt skall visningen av mätresultatet vara sådan att den omöjligt kan tolkas som ett giltigt mätresultat, såsom en tillfällig variation som inte kan tolkas, registreras eller överföras som ett mätresultat.

Tabell 3

Kritiska värden för förändring i noggrannhet under inverkan av störningar (angivna värden i procent av det sanna värdet).

Störning	Noggrannhetsklass	
	1	2
Elektromagnetiska störningar		
Elektromagnetiskt fält	3 %	4 %
Magnetisk induktion	2 %	3 %
Elektrostatisk urladdning	$10^{-6} \cdot m \cdot U_n \cdot I_{\max}$ kWh där m = antalet mätelemt	

7.1.3 Efter att ha varit utsatt för en elektromagnetisk störning skall elmätaren

- återgå till att fungera inom det största tillåtna felet,
- ha alla mätfunktioner skyddade,
- erbjuda möjlighet till återhämtning av samtliga, omedelbart för störningen befintliga, mätdata.

Övriga krav

8. Mätaren skall ha en resultatvisning som är synlig för konsumenten med mätaren installerad i normalt installationsläge enligt tillverkarens specifikationer.
9. Visningsanordningen skall ha tillräckligt antal siffror för att säkerställa att visningen inte återkommer till sitt initialvärde när den aktiva, i kretsen förbrukade, elektriska energin motsvarar elmätarens drift under 1 500 timmar vid $I = I_{\max}$, $U = U_n$ och $EF = 1$.
10. När den uppmätta elektriska energin presenteras i olika visningsanordningar, motsvarande olika taxor, skall mätaren visa vilken taxa som är aktiv.
11. Det skall vara omöjligt att nollställa den presenterade energimängden medan mätaren är i bruk.

12. Mätare utrustad med anordning för förhandsbetalning (t.ex. myntmätare) skall visa värdet av kvarvarande tillgodohavande.
Felet i värdet per enhet av förbrukad elektrisk energi som dras från detta tillgodohavande skall vara ≤ 1 skaldelsvärde.
13. Vid elavbrott i kretsen skall den summerade mängden uppmätt elektrisk energi kunna avläsas under en period av minst fyra månader.

Enheter

14. Den uppmätta elektriska energin skall visas i kilowattimmar, med beteckningen kWh.

DEL 2 – MÄTTRANSFORMATORER**Elströmmens kvalitet**

15. En mättransformator skall uppfylla de noggrannhetskrav som anges i denna bilaga i fråga om elström med den kvalitet som anges i punkt 3 i denna bilaga.
Lagstadgade krav avseende metrologiska prestanda är inte tillämpliga när elströmmen – om än bara tillfälligt – har en kvalitet som underskrider de värden som anges i punkt 3 i denna bilaga.

Specificerade driftsförhållanden

16. Tillverkaren skall specificera den klimatmässiga och mekaniska miljöklass, B eller C enligt tabell 1 i bilaga I, för vilken mättransformatorn är konstruerad.

Noggrannhetsklasser

17. För mättransformatorer avsedda för användning i kombination med aktiva elmätare finns noggrannhetsklasserna 0,1, 0,2 och 0,5 definierade.

Största tillåtna fel

18. I tabell 4 visas de största fel, uttryckta i procent av det sanna värdet av den mätta aktiva elektriska energin, som mättransformatorn inte får överskrida vid specificerade driftsförhållanden och med elström av den kvalitet som anges i punkt 3 i denna bilaga.

Tabell 4

Största tillåtna fel (i procent av sant värde)

	Noggrannhetsklass		
	0,1	0,2	0,5
<i>Strömtransformatorer för användning i kombination med mätare av induktionstyp</i>			
$I = 0,05 I_n$	0,4	0,75	1,5
$I = 0,20 I_n$	0,2	0,35	0,75
$I = I_n$	0,1	0,2	0,5
$I = 1,2 I_n$	0,1	0,2	0,5
<i>Strömtransformatorer för användning i kombination med statiska mätare</i>			
$I = 0,01 I_n$		0,75	1,5
$I = 0,05 I_n$		0,35	0,75
$I = 0,20 I_n$		0,2	0,5
$I = I_n$		0,2	0,5
$I = 1,2 I_n$		0,2	0,5
<i>Spänningstransformatorer</i>			
$I = \text{alla värden}$	0,1	0,2	0,5

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är: B+F, B+D, H1.

BILAGA MI-004

VÄRMEMÄTARE

De tillämpliga grundläggande kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i den här bilagan och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i densamma, gäller för de värmemätare som definieras nedan.

DEFINITIONER

Ett instrument avsett för mätning av värme, som i en värmeväxlarkrets upptas eller avges av en vätska som kallas värmebärande vätska.

En värmemätare är antingen ett komplett instrument eller ett instrument bestående av underenheterna flödessensor, temperatursensorpar samt räkneenhet, enligt definitionen i artikel 3.2, eller en kombination av dessa.

ϑ = Den värmebärande vätskans temperatur.

ϑ_{in} = Värdet på ϑ vid värmeväxlarkretsens inlopp.

ϑ_{ut} = Värdet på ϑ vid värmeväxlarkretsens utlopp.

$\Delta\vartheta$ = $\vartheta_{in} - \vartheta_{ut}$.

ϑ_{max} = Övre värdegräns på ϑ vid vilket värmemätaren fungerar på ett riktigt sätt.

ϑ_{min} = Undre värdegräns på ϑ vid vilket värmemätaren fungerar på ett riktigt sätt.

$\Delta\vartheta_{max}$ = Övre värdegräns på $\Delta\vartheta$ vid vilket värmemätaren fungerar på ett riktigt sätt.

$\Delta\vartheta_{min}$ = Undre värdegräns på $\Delta\vartheta$ vid vilket värmemätaren fungerar på ett riktigt sätt.

q = Flödesmängden hos den värmebärande vätskan.

q_s = Det största värde på q som är tillåtet under korta tidsperioder för att värmemätaren skall fungera på ett riktigt sätt.

q_p = Det största värde på q som är permanent tillåtet för att värmemätaren skall fungera på ett riktigt sätt.

q_i = Det minsta värde på q som är permanent tillåtet för att värmemätaren skall fungera på ett riktigt sätt.

P = Värmeffekten från värmeutbytet.

P_s = Övre gräns för P för att värmemätaren skall fungera på ett riktigt sätt.

SÄRSKILDA KRAV

DEL 1 – MÄTARE

Specificerade driftförhållanden

1. Nominella värden på driftförhållandena skall specificeras av tillverkaren enligt följande:

1.1 För vätskans temperatur:

ϑ_{max} , ϑ_{min} , $\Delta\vartheta_{max}$, $\Delta\vartheta_{min}$, med följande restriktioner:

$\Delta\vartheta_{max}/\Delta\vartheta_{min} \geq 10$,

$\Delta\vartheta_{min} = 2 \text{ K}$.

1.2 För vätskans tryck:

Det största positiva inre tryck som mätaren klarar permanent vid temperaturområdets övre gräns.

1.3 För vätskans flödesområde:

q_s , q_p , q_i , med följande restriktion för q_p och q_i :

$q_p/q_i \geq 10$.

1.4 För värmeeffekten:

P_s .

1.5 För klimatmässiga och mekaniska influensstorheter:

Den miljöklass B, C, E eller F som mätaren har konstruerats för enligt tabell 1 i bilaga I.

Noggrannhetsklasser

2. Följande noggrannhetsklasser är fastställda för värmemätare: klass 2 och klass 3.

Största tillåtna fel

3. De största tillåtna felen för respektive noggrannhetsklass är följande uttryckta i procent av det sanna värdet:

$$\text{Klass 2: } (3 + 4 \cdot \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta + 0,02 \cdot q_p / q),$$

$$\text{Klass 3: } (4 + 4 \cdot \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta + 0,05 \cdot q_p / q).$$

Tillåten effekt av störningar

- 4.1 Elektromagnetisk tålighet
- 4.1.1 Tillverkaren skall specificera den elektromagnetiska miljö, E1 eller E2, som instrumentet är avsett att användas i enligt kravet i 1.3.2 i bilaga I.
- 4.1.2 Effekten av elektromagnetiska störningar skall vara sådan att förändringen i mätresultatet inte överskrider det kritiska avvikelsevärdet enligt punkt 4.1.3, eller att presentationen av mätresultatet är sådan att den inte kan tolkas som ett giltigt mätresultat.
- 4.1.3 Det kritiska avvikelsevärdet utgör halva största tillåtna felet.

DEL 2 – UNDERENHETER

5. Då en värmemätare består av underenheter enligt artikel 4.3 gäller värmemätarens grundläggande krav för underenheterna efter vad som är tillämpligt. Utöver detta gäller följande krav:

- 5.1 För flödessensorn:

$$\text{Klass 2: } E_f = (2 \% + 0,02 \cdot q_p / q), \text{ men inte större än } \pm 5 \%,$$

$$\text{Klass 3: } E_f = (3 \% + 0,05 \cdot q_p / q), \text{ men inte större än } \pm 5 \%,$$

där felet E_f sätter det visade värdet i relation till det sanna värdet av sambandet mellan flödessensorns utsignal och massan eller volymen.

- 5.2 För temperatursensorparet:

$$E_t = (0,5 \% + 3 \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta)$$

där felet E_t sätter det visade värdet i relation till det sanna värdet av sambandet mellan temperatursensorparets utsignal och temperaturskillnaden.

- 5.3 För räkneenheten:

$$E_c = (0,5 \% + \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta)$$

där felet E_c sätter det visade värmemängdsvärdet i relation till det sanna värmemängdsvärdet.

- 5.4 För kombination av ingående delfel:

Då en värmemätarens totala fel bestäms av underenheternas fel, utgörs värmemätarens fel av den aritmetiska summan av underenheternas fel.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMESE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är B+F, B+D och H1.

BILAGA MI-005

MÄTSYSTEM FÖR KONTINUERLIG OCH DYNAMISK MÄTNING AV MÄNGDER AV ANDRA VÄTSKOR ÄN VATTEN

De tillämpliga grundläggande kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i den här bilagan och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i densamma, gäller för mätsystem avsedda för kontinuerlig och dynamisk mätning av mängder av andra vätskor än vatten.

DEFINITIONER**Mätare**

Mätinstrument som konstruerats för att kontinuerligt mäta, registrera och visa den vätskemängd som passerar genom mätaren (beräknat vid mätningsförhållandena). Flödet skall passera i en sluten ledning med full belastning.

Mätsystem

Ett system som omfattar själva mätaren plus alla anordningar som behövs för att åstadkomma en riktig mätning eller som är avsedda att underlätta mätningarna.

Minsta tillåten uppmätt mängd

Den minsta vätskemängd som ur metrologisk synpunkt kan godtas för mätning i mätsystemet.

Normalförhållanden

De specificerade förhållanden som den uppmätta vätskemängden räknas om till.

Överföringspunkt

Den punkt vid vilken vätskan definitionsmässigt levereras eller tas emot.

SÄRSKILDA KRAV

1. FLÖDESOMRÅDE

Flödesområdet specificeras av tillverkaren med beaktande av följande villkor:

- i) Flödesområdet för ett mätsystem skall hålla sig inom flödesområdet för varje ingående del.
- ii) Mätare

Tabell 1

Vätskeegenskap	Minsta förhållande $Q_{\max}: Q_{\min}$
Kondenserade gaser (inkl. Kryogeniska) eller med viskositet ≥ 20 mPas	5:1
Övriga vätskor	10:1

iii) Mätsystem

Tabell 2

Specifikt mätsystem	Vätskeegenskap	Minsta förhållande $Q_{\max}: Q_{\min}$
Bränslesystem för motorfordon	Ej gasol	10:1
	Gasol	5:1
Mätsystem	Kryovätskor	5:1
Mätsystem på rörledningar eller för lastning och lossning av fartyg	—	Fritt val
Övriga system	—	2:1

2. VÄTSKEEGENSKAPER

Tillverkaren skall specificera vätskans egenskaper genom att ange vätskans benämning eller typ eller de egenskaper som är av betydelse, enligt följande:

- Temperaturområde
- Tryckområde
- Täthetsområde
- Viskositetsområde

3. SPECIFICERADE DRIFTSFÖRHÅLLANDEN

Tillverkaren skall specificera nominella driftsförhållanden för instrumentet, och då särskilt

i) de klimatmässiga och mekaniska miljöklasser, klass B, C eller I, i vilka instrumentet är avsett att användas enligt tabell 1 i bilaga I. Därvid skall följande villkor för temperaturområdet iakttagas:

- Området skall omspänna minst 50 °C för klasserna C och I.
- Området skall omspänna minst 30 °C för klass B.

ii) Kraftförsörjning: nominell växelspanning och eller gränser för likströmsförsörjning.

iii) Normalförhållanden för omräkning (konvertering) av värden.

4. NOGGRANNHETSKLASSIFICERING OCH STÖRSTA TILLÅTNA FEL

4.1 För mängder större än eller lika med två liter eller motsvarande massa är största tillåtna visningsfel:

Tabell 3

	Noggrannhetsklass				
	0,3	0,5	1,0	1,5	2,5
Mätssystem (A)	0,3 %	0,5 %	1,0 %	1,5 %	2,5 %
Mätare (B)	0,2 %	0,3 %	0,6 %	1,0 %	1,5 %

4.2 För mängder mindre än två liter eller motsvarande massa är största tillåtna visningsfel:

Tabell 4

Uppmätt mängd, – V	Största tillåtna fel
$V < 0,1 \text{ l}$	$4 \times$ värdet i tabell 3, beräknat för 0,1 l
$0,1 \text{ l} \leq V < 0,2 \text{ l}$	$4 \times$ värdet i tabell 3
$0,2 \text{ l} \leq V < 0,4 \text{ l}$	$2 \times$ värdet i tabell 3, beräknat för 0,4 l
$0,4 \text{ l} \leq V < 1 \text{ l}$	$2 \times$ värdet i tabell 3
$1 \text{ l} \leq V < 2 \text{ l}$	Värdet i tabell 3, beräknat för 2 l

Anmärkning: Angivna värden i liter skall omvandlas till motsvarande viktvärden för instrument som mäter vikt.

4.3 Oavsett hur stor den uppmätta mängden är, bestäms storleken på det största tillåtna felet av det större av följande två värden:

- Absolutvärdet av det största tillåtna felet enligt tabell 3 eller tabell 4.
- Absolutvärdet av det största tillåtna felet för den minsta tillåtna mängden (E_{\min}).

4.4.1 $V_{\min} \geq 2$ liter eller motsvarande massa

För minsta tillåtna uppmätta mängder som är större än eller lika med två liter eller motsvarande massa gäller följande:

Alternativ 1

E_{\min} skall uppfylla villkoret: $E_{\min} > 2R$, där R är visningsanordningens upplösning.

Alternativ 2

E_{\min} bestäms av formeln: $E_{\min} = (2V_{\min}) \times (A/100)$, där

- V_{\min} är minsta tillåtna mängd
- A är det numeriska värdet på rad A i tabell 3.

4.4.2 $V_{\min} < 2$ liter eller motsvarande massa

För minsta tillåtna uppmätta mängder som är mindre än två liter eller motsvarande massa, är E_{\min} dubbla det värde som anges i tabell 4 och som hänför sig till rad A i tabell 3.

4.5 Konvertering till normalförhållanden

Då det gäller mätresultat som konverteras till volym vid normalförhållandena, eller till massa, är de största tillåtna felet de som står på rad A i tabell 3.

4.6 Omvandlare

Största tillåtna fel i de mätresultat som konverterats av en omvandlare är lika med $\pm (A - B)$, där A och B är de värden som står i tabell 1. Det största tillåtna felets storlek får emellertid inte vara mindre än det största av de två följande värdena:

- Ett halvt skaldelsvärde hos visningsanordningen för konverterade resultat.
- Halva det värde som motsvarar E_{\min} .

Delar av omvandlarna som kan provas separat

a) Räkneenhet

Det största tillåtna felet, positivt eller negativt, i visade mängdvärden som ingår i beräkningen, är lika med en tiondel av det största tillåtna felet enligt rad A i tabell 3. Storleken på det största tillåtna felet får emellertid inte vara mindre än ett halvt skaldelsvärde hos det mätsystem i vilket räkneenheten är avsedd att användas.

b) Sensorer

Sensorerna skall ha en noggrannhet som är lika med eller bättre än värdena i tabell 5:

Tabell 5

Största tillåtna fel i mätningar	Mätsystemets noggrannhetsklasser				
	0,3	0,5	1,0	1,5	2,5
Temperatur	$\pm 0,3$ °C	$\pm 0,5$ °C			$\pm 1,0$ °C
Tryck	Mindre än 1 Mpa: ± 50 k Pa Från 1 till 4 Mpa: ± 5 % Större än 4 Mpa: ± 200 kPa				
Täthet	± 1 kg/m ³	± 2 kg/m ³		± 5 kg/m ³	

c) Noggrannhet i beräkningsfunktionen

Det största tillåtna felet, positivt eller negativt, i beräkningen av varje typisk vätskemängd skall vara två femtedelar av det värde som fastställs i b) ovan. Storleken på det största tillåtna felet får emellertid inte vara mindre än ett halvt skaldelsvärde på visningsanordningen där de konverterade värdena visas.

5. STÖRSTA TILLÅTNA EFFEKT AV STÖRNINGAR
- 5.1 Tillverkaren skall specificera den elektromagnetiska miljö, E1 eller E2, i vilken instrumentet är avsett att användas enligt kravet i punkt 1.3 2 i bilaga I.
- 5.2 Effekten av elektromagnetiska störningar på ett mätsystem skall uppfylla ett av följande krav:
- Förändringen i mätresultatet får inte överskrida det kritiska avvikelsevärde enligt 5.3.
 - Presentationen av mätresultatet skall uppvisa en momentan variation som inte går att tolka som ett mätresultat. Om systemet är avstängningsbart kan detta dessutom innebära att mätningar inte kan utföras.
 - Om förändringen i mätresultatet är större än det kritiska avvikelsevärde, skall mätsystemet tillåta återhämtning av det mätresultat som gällde precis innan det kritiska avvikelsevärde överskreds och avbryta flödet om systemet är avstängningsbart.
- 5.3 Det kritiska avvikelsevärde skall vara det större av följande värden: En femtedel av det största tillåtna felet för en viss uppmätt mängd eller E_{\min} .
6. BESTÄNDIGHET
- 6.1 Ett instrument skall konstrueras så att det vid normal drift håller sig inom dubbla det största tillåtna felet utan justering under en tid av ett år efter det att det först togs i bruk.
7. LÄMPLIGHET
- 7.1 För varje uppmätt mängd som hänför sig till samma mätning, skall de visningar som tillhandahålls av olika anordningar inte avvika från varandra mer än ett skaldelsvärde, förutsatt att dessa anordningar har samma skaldelsvärde. Då skilda anordningar har olika skaldelsvärden får inte avvikelserna vara större än det största skaldelsvärdet.
- I fråga om självbetjäningssystem skall skaldelsvärdena för alla anordningar som visar mätresultatet vara desamma, och resultaten får inte skilja sig sinsemellan.
- 7.2 Ett mätsystem får normalt innehålla endast en överföringspunkt. Om fler än en överföringspunkt finns, får det under inga omständigheter vara möjligt att avleda uppmätt vätska.
- 7.3 Luft eller gaser med halter som inte enkelt kan upptäckas i vätskan får inte orsaka en ändring i felet som överskrider
- 0,5 % för andra vätskor än drickbara vätskor och för vätskor med en viskositet som inte överskrider 1 mPas, och
 - 1 % för drickbara vätskor och för vätskor med en viskositet som överskrider 1 mPas.
 - Den tillåtna variationen får emellertid inte vara mindre än 1 % av V_{\min} . Detta värde gäller då luft- eller gasblåsor förekommer.
- 7.4 Instrument för direktförsäljning
- 7.4.1 Ett mätsystem för direktförsäljning skall vara försett med anordning för nollställning av visningen.
- 7.4.2 Volymvisningen skall vara permanent vid mättingsförhållandena.
- 7.5 Bränslestationspumpar för motorfordon
- 7.5.1 Visning på bränslestationspumpar för motorfordon får inte kunna nollställas då mätning pågår.
- 7.5.2 Ny mätning får inte kunna påbörjas förrän visningen har nollställts.
- 7.5.3 Då ett mätsystem visar priset, får skillnaden mellan det visade priset och det pris som beräknas ifrån priset per enhet och den visade mängden inte överskrida det pris som motsvarar E_{\min} . Skillnaden behöver emellertid inte vara mindre än den minsta myntenheten.
8. KRAFTFÖRSÖRJNINGSFEL
- 8.1 Ett mätsystem som inte kan stängas av skall vara utrustat med reservkraft som håller i stånd alla mätfunktioner under den tid som den ordinarie strömförsörjningen inte fungerar.

- 8.2 Ett mätsystem som är avstängningsbart skall antingen uppfylla ovanstående krav för icke avstängningsbara system eller vara försett med hjälpmedel för att lagra och visa aktuella data, så att den pågående transaktionen kan avslutas, samt med möjligheter att stoppa flödet vid den tidpunkt felet uppstår i den ordinarie strömförsörjningen.

Absolutvärdet av det största tillåtna felet för den visade mängden skall ökas med 5 % av den minsta tillåtna uppmätta mängden.

9. NOGGRANNHETSKLASSER OCH ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN

Minsta noggrannhetsklass	Typer av mätsystem
0,3	— Mätsystem på rörledning
0,5	— Alla mätsystem som inte är upptagna på annat ställe i denna tabell, särskilt: <ul style="list-style-type: none"> — bränslestationspumpar för motorfordon (andra än för gasol), — mätsystem på tankbilar för vätskor med låg viskositet, — mätsystem för lossning av fartygstankar, järnvägstankar och tankbilar, — mätsystem för mjölk, — mätsystem för lastning av fartyg, — mätsystem för tankning av flygplan.
1,0	— Mätsystem (andra än gasoltankningssystem) för kondenserade gaser under tryck vilka mäts vid en temperatur lika med eller högre än -10°C — Gasoltankningssystem för motorfordon. — Mätsystem som normalt har klass 0.3 eller 0.5 men som används för vätskor: <ul style="list-style-type: none"> — vars temperatur är lägre än -10°C eller högre än 50°C, — vars dynamiska viskositet är högre än 1 000 mPas, — vars största volymetriska flöde är mindre eller lika med 20 l/h
1,5	Mätsystem för kondenserad koldioxid. Mätsystem (andra än gasoltankningssystem) för kondenserade gaser under tryck vilka mäts vid en temperatur under -10°C (ej kryovätskor).
2,5	Mätsystem för kryovätskor (temperatur under -153°C)

10. MÅTTENHETER

Uppmätt mängd skall visas i milliliter (ml) eller kubikcentimeter (cm^3), liter (l), kubikmeter (m^3), gram (g), kilogram (kg) eller ton (t).

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är

För mekaniska eller elektromekaniska system: B+F, B+E, B+D, H1 och G.

För elektroniska system eller system som innehåller programvara: B+F, B+D, H1, och G.

BILAGA MI-006

AUTOMATISKA VÅGAR

De tillämpliga grundläggande kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i den här bilagan och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i de olika kapitlen av densamma, gäller för nedan definierade automatiska vågar, som är avsedda för bestämning av massan av en kropp genom utnyttjande av gravitationens inverkan på kroppen.

DEFINITIONER**Automatisk våg**

Mätinstrument som utan ingripande av en operatör bestämmer massan av en vara och som följer ett fördefinierat program av automatiska förlopp som är kännetecknande för mätinstrumentet.

Automatisk catchweigher

Automatisk våg som bestämmer massan av i förväg sammansatta diskreta laster eller av enstaka laster av löst material.

Automatisk kontrollvåg

Automatisk catchweigher som delar in artiklar av olika massa i två eller flera undergrupper alltefter värdet på skillnaden mellan deras massa och ett nominellt inställt värde.

Viktsorteringsvåg

Automatisk catchweigher som delar in artiklar av olika massa i flera undergrupper med olika massintervall.

Vikt- och/eller prismärkningsvåg

Automatisk catchweigher som märker enstaka artiklar med vikt och/eller pris.

Automatisk fyllningsvåg

Automatisk våg som fyller behållare med en förinställd och praktiskt taget konstant massa av en bulkvara och som i huvudsak består av en eller flera automatiska matningsanordningar som är förbundna med en eller flera vågenheter samt med tillhörande regler- och tömningsanordningar.

Icke-kontinuerlig summeringsvåg (summerande behållarvåg)

Automatisk våg som bestämmer massan hos en bulkvara genom att dela in den i separata satser. Massorna av de separata satserna bestäms i en följd och summeras. Varje diskret sats töms sedan över till bulkform.

Kontinuerlig summeringsvåg (bandvåg)

Automatisk våg som kontinuerligt bestämmer massan av en bulkvara på en bandtransportör, utan att det sker någon systematisk uppdelning av varan och utan att avbryta transportbandets rörelse.

Järnvägsvåg

Automatisk våg med lastgivare och spår där spårbundna fordon kan passera.

SÄRSKILDA KRAV**KAPITEL I – KRAV SOM ÄR GEMENSAMMA FÖR EN ELLER FLERA AUTOMATISKA VÅGTYPER****1.1 Specificerade driftsförhållanden**

Tillverkaren skall ange de specificerade driftsförhållandena för vågen enligt följande:

- i) Vågens mätområde angivet som största och minsta last.
- ii) Kraftförsörjning: nominell växelspanning och/eller gränser för likströmförsörjning.

iii) Kombinerad klimatmässig och mekanisk miljöklass: B, C eller I. Det är under förhållandena i någon av dessa klasser som vågen eller dess underenheter är avsedda att användas, i enlighet med tabell 1 i bilaga I. Temperaturintervallet skall uppfylla följande villkor:

- Minsta temperaturintervall 50 °C för klasserna C och I
- Minsta temperaturintervall 30 °C för klass B.

1.2 Tillverkarens specifikationer

Tillverkaren skall också specificera

- i) arbetshastighet,
- ii) egenskaperna hos den vara som skall vägas, i de fall de är av betydelse för vågens avsedda ändamål, såsom
 - temperatur,
 - partikelstorlek,
 - skrymdensitet,
 - viskositet,
 - andra särskiljande egenskaper.

2. Elektromagnetisk miljö

I enlighet med punkt 1.3.2 i bilaga I skall tillverkaren specificera i vilken av de elektromagnetiska miljöklasserna E1 eller E2 som vågen är avsedd att användas.

Tillåtna prestanda och det kritiska avvikelsevärde anges i kapitlet för respektive vågtyp.

3. Lämplighet

- 3.1 Det skall finnas anordningar som begränsar effekterna av lutning, belastning och arbetshastighet, så att de största tillåtna felen inte överskrider under normal drift.
- 3.2 Det skall finnas lämpliga anordningar för materialhantering så att vågen inte överskrider största tillåtna fel under normal drift.
- 3.3 Vågens eventuella manövergränssnitt för operatören skall vara tydligt och ändamålsenligt utformat.
- 3.4 Operatören skall ha möjlighet att bedöma tillförlitligheten hos viktangivelsen.
- 3.5 Vågen skall kunna nollställas på lämpligt sätt så att den inte överskrider största tillåtna fel under normal drift.
- 3.6 Utskrift

Om resultaten ligger utanför mätområdet skall detta förhållande vara markerat på utskriften.

KAPITEL II – AUTOMATISKA CATCHWEIGHERS

1. Noggrannhetsklasser

Vågarna indelas i noggrannhetsklasserna

X(x) och Y(y).

1.1 Klass X(x)

Gäller för vågar som används för att kontrollera varor i färdigförpackningar som framställts i enlighet med kraven i direktiven 75/106/EEG och 76/211/EEG med efterföljande ändringar.

X är ett system där noggrannheten bestäms i förhållande till lastvikten. (x) är den faktor som felgränserna för klass X(1) skall multipliceras med.

(x) skall specificeras av tillverkaren och ha formen 1×10^k , 2×10^k eller 5×10^k , där k är ett heltal eller noll.

1.2 Klass Y(y)

Gäller för alla övriga automatiska catchweighers. Klass Y har två underklasser: Y(a) och Y(b).

2. Största tillåtna fel

2.1 Vågar i klass X(x)

2.1.1 Medelfel

Last (m) uttryckt i verifieringsskaldelar (e) (x) ≤ 1 (x) > 1		Största tillåtna medelfel
0 < m ≤ 500	0 < m ≤ 50	± 0,5 e
500 < m ≤ 2 000	50 < m ≤ 200	± 1,0 e
2 000 < m ≤ 10 000	200 < m ≤ 1 000	± 1,5 e

2.1.2 Standardavvikelse

Last (m)	Största tillåtna standardavvikelse för klass X(1)
m ≤ 50 g	0,48 %
50 < m ≤ 100 g	0,24 g
100 g < m ≤ 200 g	0,24 %
200 g < m ≤ 300 g	0,48 g
300 g < m ≤ 500 g	0,16 %
500 g < m ≤ 1 000 g	0,8 g
1 000 g < m ≤ 10 000 g	0,08 %
10 000 g < m ≤ 15 000 g	8 g
15 000 g < m	0,053 %

2.2 Vågar i klass Y(y)

Nettolast (m) uttryckt i verifieringsskaldelar (e) Klass Y(a) Klass Y(b)		Största tillåtna fel
0 < m ≤ 500	0 < m ≤ 50	± 1,5 e
500 < m ≤ 2 000	50 < m ≤ 200	± 2,0 e
2 000 < m ≤ 10 000	200 < m ≤ 1 000	± 2,5 e

3. Mätområde

När tillverkaren specificerar mätområdet för vågar i klass Y(y) skall han beakta att den minsta lasten inte får vara mindre än

- 20 e för klass Y(a),
- 10 e för klass Y(b),
- 5 e för brevvågar av klass Y(a) eller Y(b).

4. Dynamisk inställning

När vågen är utrustad med dynamisk inställningsanordning, som kompenserar för de dynamiska effekterna av laster i rörelse, skall denna anordning

- ha en spärr som gör att den inte fungerar utanför det specificerade lastområdet, samt
- kunna kopplas bort.

Den dynamiska inställningsanordningen skall fungera inom ett lastområde som specificeras av tillverkaren.

5. Funktion under inverkan av elektromagnetiska störningar

Det kritiska avvikelsevärde på grund av elektromagnetiska störningar skall vara ett skaldelsvärde.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är:

För mekaniska eller elektromekaniska vågar: F1, E1, D1, B+F, B+E, B+D, H och G.

För elektroniska vågar eller vågar som innehåller programvara: B+F, B+D, H1 och G.

KAPITEL III – AUTOMATISKA FYLLNINGSVÅGAR

1. Noggrannhetsklasser

- 1.1 Noggrannheten hos en vågtyp anges med en referensnoggrannhetsklass, Ref(x), som motsvarar den bästa möjliga noggrannheten för vågar av den aktuella typen. Efter installation klassas de enskilda vågarna i en eller flera driftsnoggrannhetsklasser, X(x), beroende på de varor som skall vägas. Klassfaktorn (x) skall ha formen 1×10^k , 2×10^k eller 5×10^k , där exponenten k är ett heltal eller noll.

Tillverkaren skall specificera både referensnoggrannhetsklassen Ref(x) och en eller flera driftsnoggrannhetsklasser X(x).

- 1.2 Referensnoggrannhetsklass

Referensnoggrannhetsklassen, Ref(x), gäller för statisk vägning där det största tillåtna felet är det som anges i punkt 2.2 multiplicerat med klassfaktorn (x).

- 1.3 Driftsnoggrannhetsklass

För driftsnoggrannhetsklassen X(x) är X ett system där noggrannheten bestäms i förhållande till lastvikten. (x) är den faktor som felgränserna för klass X(1) i punkt 2.2 skall multipliceras med.

2. Största tillåtna fel

- 2.1 Största tillåtna felet vid statisk vägning

För statiska laster vid specificerade driftsförhållanden skall det största tillåtna felet för referensnoggrannhetsklassen, Ref(x), vara 0,36 av största tillåtna avvikelse från genomsnittlig fyllning enligt punkt 2.2.

- 2.2 Avvikelse från genomsnittlig fyllning

Värdet på massan av fyllningarna - M (g)	Största tillåtna avvikelse från genomsnittlig fyllning för klass X(1)
$M \leq 50$	6,3 %
$50 < M \leq 100$	3,15 g
$100 < M \leq 200$	3,15 %
$200 < M \leq 300$	6,3 g
$300 < M \leq 500$	2,1 %
$500 < M \leq 1\ 000$	10,5 g
$1\ 000 < M \leq 10\ 000$	1,05 %
$10\ 000 < M \leq 15\ 000$	105 g
$15\ 000 < M$	0,7 %

Anmärkning: Största avvikelse från genomsnittlig fyllning får korrigeras vid positiva fel för att kompensera för inverkan av materialets partikelstorlek.

- 2.3 Största tillåtna fel i förhållande till förinställt värde (inställningsfel)

För vågar där man kan ställa in en fyllvikt i förväg får den största skillnaden mellan det förinställda värdet och den genomsnittliga fyllda massan inte överskrida 0,36 av den största tillåtna avvikelsen från genomsnittlig fyllning enligt punkt 2.2.

3. Funktion under inverkan av elektromagnetiska störningar

Med vågens angivelse av statisk vikt som utgångsvärde är det kritiska avvikelsevärde lika med den förändring som motsvarar det största tillåtna felet enligt 2.1, beräknat för minsta nominella fyllning, eller den förändring som har samma effekt på fyllningen i fallet med vågar där fyllningen består av flera laster.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är:

För mekaniska eller elektromekaniska vågar: B+F, B+E, B+D, H1 och G.

För elektroniska vågar eller vågar som innehåller programvara: B+F, B+D, H1 och G.

KAPITEL IV – ICKE-KONTINUERLIGA SUMMERINGSVÅGAR

1. Största tillåtna fel

Noggrannhetsklass	Största tillåtna fel i den summerade lasten
0,2	± 0,10 %
0,5	± 0,25 %
1	± 0,50 %
2	± 1,00 %

2.1 Det summerade skaldelsvärdet (d_t) skall ligga i området
0,01 % max. < d_t < 0,2 % max.

2.2 Den minsta summerade lasten (Σ_{\min}) skall vara större än den last vid vilken det största tillåtna felet är lika med det summerade skaldelsvärdet (d_t), och större än den minsta lasten.

2.3 Nollställning

Vågar som inte tarerar vikten efter varje tömning skall ha en nollställningsanordning. Vågen skall upphöra att fungera automatiskt när det presenterade nollpunktsvärdet > 0,5 d.

2.4 Operatörsgrensning

Under drift i automatiskt läge skall operatören inte kunna göra inställningar eller nollställning.

2.5 Utskrift

På vågar utrustade med skrivare skall det inte gå att nollställa totalbeloppet förrän det är utskrivet. Utskrift av totalbeloppet skall ske vid avbrott i den automatiska funktionen.

3. Funktion under inverkan av elektromagnetiska störningar

Det kritiska avvikelsevärde på grund av störningar är

- ett skaldelsvärde av viktangivelsen, eller
- ett summerat skaldelsvärde för en lagrad totalmängd.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är:

För mekaniska eller elektromekaniska vågar: B+F, B+E, B+D, H1 och G.

För elektroniska vågar eller vågar som innehåller programvara: B+F, B+D, H1 och G.

KAPITEL V – KONTINUERLIGA SUMMERINGSVÅGAR

1. Mätområde

När tillverkaren specificerar mätområdet skall han beakta att

- den minsta momentana nettolasten på vågenheten inte får vara mindre än 20 % av dess maximala kapacitet,

ii) den minsta summerade lasten Σ_{\min} inte får vara mindre än det största av följande värden:

- 2 % av den summerade lasten under en timme vid maximalt flöde,
- den last man erhåller vid maximalt flöde när bandet löpt runt ett varv,
- den last som motsvarar något av följande antal summerade skaldelsvärden:
 - 800 e för klass 0,5,
 - 400 e för klass 1,
 - 200 e för klass 2.

2. Största tillåtna fel

Noggrannhetsklass	Procentandel av massan i den summerade lasten
0,5	0,25
1	0,5
2	1,0

3. Bandets hastighet

Bandets hastighet skall specificeras av tillverkaren. Hastigheten får inte variera mer än 5 % av det nominella värdet. Varans hastighet får inte avvika från bandhastigheten.

4. Det får inte vara möjligt att nollställa summeringsanordningen för totalbeloppet.

5. Funktion under inverkan av elektromagnetiska störningar

Det kritiska avvikelsevärde på grund av störningar skall vara 0.7 av det största tillåtna felet.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är:

För mekaniska eller elektromekaniska vågar: B+F, B+E, B+D, H1 och G.

För elektroniska vågar eller vågar som innehåller programvara: B+F, B+D, H1 och G.

KAPITEL VI – AUTOMATISKA JÄRNVÄGSVÅGAR

1. Största tillåtna fel

Noggrannhetsklass	Procentandel massa av en enstaka vagn eller av ett helt tåg (efter vad som är tillämpligt)
0,2	0,1
0,5	0,25
1	0,5
2	1,0

Vid vägning av kopplade vagnar får felen från högst 10 % av vägningarna, utförda under en eller flera passager av tåget, överskrida respektive största tillåtna fel enligt ovanstående tabell, men det får aldrig överskrida dubbla det värdet.

2. Skaldelsvärdet får inte vara större än en tiondel av begynnelsevärdet av det största tillåtna felet tillämpat på den minsta kapaciteten.

3. Funktion under inverkan av elektromagnetiska störningar

Det kritiska avvikelsevärde skall utgöra ett skaldelsvärde på kontrollskalan.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är:

För mekaniska eller elektromekaniska vågar: B+F, B+E, B+D, H1 och G.

För elektroniska vågar eller vågar som innehåller programvara: B+F, B+D, H1 och G.

BILAGA MI-007

TAXAMETRAR

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i denna bilaga och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i den, gäller för taxametrar installerade i taxifordon.

DEFINITIONER

En taxameter är ett mätinstrument som konstruerats för installation i ett motorfordon. Det beräknar och visar den färdavgift som skall betalas för transporten, baserat på den tillryggalagda sträckan och färdtiden.

SÄRSKILDA KRAV**Konstruktionskrav**

1. En taxameter skall vara konstruerad för att mäta följande parametrar:
 - a) Tillryggalagd sträcka.
 - b) Färdens varaktighet.
 - c) Den tid som fordonets hastighet har underskridit ett visst tröskelvärde. Detta tröskelvärde för hastigheten skall vara inställbart, och inställningen skall kunna skyddas.
2. Utöver anordningar som är nödvändiga för att utföra de mätningar som avses i punkt 1, skall en taxameter omfatta följande tillsatsutrustning:
 - Ett skrivargränssnitt eller en inbyggd skrivare.
 - En realtidsklocka.
 - Utrustning för datautbyte med en centraldator.Det skall vara möjligt att koppla bort funktionen hos var och en av dessa tillsatsenheter och att skydda denna bortkoppling.
3. En taxameter skall kunna beräkna färdavgiften enligt båda följande beräkningslägen:
 1. Med parametrarna a och b i krav 1 som grund.
 2. Med parametrarna a och c i krav 1 som grund.Det skall vara möjligt att koppla bort beräkningsfunktionen i båda dessa beräkningslägen och att skydda denna bortkoppling.
4. Det skall vara möjligt att ställa in taxametern för fordonsskonstanten hos den taxi som taxametererna skall installeras i och att skydda denna inställning.

Specificerade driftsförhållanden

5. Tillverkaren skall specificera de nominella driftsförhållandena för instrumentet, och då särskilt
 - den klimatmässiga och mekaniska miljöklass, D, E eller F i vilken instrumentet är avsett att användas, enligt tabell 1 i bilaga I, och
 - de gränser för likströmsförsörjningen som instrumentet har konstruerats för.

Största tillåtna fel

6. De största tillåtna felen är:
 - För tid som förflutit: $\pm 0,1\%$;
 - För tillryggalagd sträcka: $\pm 0,2\%$;
 - För beräkning av färdavgiften: $\pm 0,1\%$.

Tillåten effekt av störningar

- 7.1 Elektromagnetisk tålighet
- 7.1.1 Tillämplig elektromagnetisk klass är E2 enligt punkt 1.3.2. i bilaga I.
- 7.1.2 De största tillåtna fel som anges i punkt 6 skall även gälla i närvaro av elektromagnetiska störningar.

Strömförsörjningsfel

8. Om likströmförsörjningen sjunker till ett värde som underskrider den undre driftsgräns som tillverkaren specificerat, skall taxametern fungera enligt endera av följande villkor.
- Lagra och visa värdet på färdavgiften i det ögonblick då strömförsörjningsfelet uppstod och återgå till "ledig"-läget.
 - Bibehålla sina mätfunktioner och fortsätta att uppfylla kraven på största tillåtna fel till dess att den lagrar och visar färdavgiften och återgår till "ledig"-läget.

Övriga krav

- 9.1 En taxameter skall kontinuerligt visa färdavgiften i realtid.
- 9.2 Om färdavgiften innefattar ett fast belopp skall detta inte vara medräknat i den visade färdavgiften. Taxametern kan emellertid i sådant fall tillfälligt visa hela färdavgiften inklusive det fasta beloppet.
10. Om färdavgiften beräknas enligt metod 1 i punkt 3, kan en taxameter vara försedd med ett extra visningsläge där endast tillryggalagd sträcka och färdens varaktighet visas i realtid.
11. Alla värden som visas för passageraren skall vara tydligt läsbara i dagsljus och nattetid.
12. Om färdavgiften som skall betalas kan tas fram genom att föraren väljer bland färdiga inställningar eller genom fri datainmatning, skall det vara möjligt att skydda instrumentets inställningar och inmatade data.
13. En taxameter skall vara försedd med ackumuleringsregister för följande värden:
- De parametervärden som förtecknas i punkt 1.
 - Färdavgifterna.
- De ackumulerade värdena skall inkludera de värden som lagrats enligt kravet i punkt 8 under strömförsörjningsbortfall.
- Om strömförsörjningen till en taxameter kopplas bort, skall taxametern behålla de ackumulerade värdena under minst 6 månader.
14. Taxa, taxesystem eller beräkningsmetod för färdavgift skall inte kunna ändras med taxametern i funktion, med undantag av de ändringar som taxametern gör automatiskt baserat på
- de parametrar som räknas upp i punkt 1, eller
 - tidpunkten på dygnet och veckodag, om taxametern är utrustad med realtidsklocka.
15. Det skall vara möjligt att skydda taxameteranslutning till den taxi som den installeras i.
16. Det skall vara möjligt att verifiera att en taxameter som är installerad i en taxi uppfyller kraven på största tillåtna fel.
17. Taxametern och tillverkarens installationsanvisningar skall vara så utformade att, om taxametern installerats enligt tillverkarens anvisningar, det inte är möjligt att i bedrägerisyrfte göra ändringar i den mätsignal som representerar den tillryggalagda sträckan.
18. En taxameter skall vara konstruerad så att den utan justering håller sig inom det största tillåtna felet under ett års normal användning.

19. För den tillsatsutrustning som räknas upp i punkt 2 och vars funktion inte kopplats bort och skyddats för bedömningen av överensstämmelse, skall följande ytterligare krav gälla:

För skrivargränssnittet eller den inbyggda skrivaren:

- Taxametern skall inte fungera när ingen skrivare är ansluten eller när utskrift inte är möjlig av andra skäl.

För realtidsklockan:

- Möjligheten att justera tiden på dygnet skall begränsas till 2 minuter per vecka. Växling till sommar- och vintertid skall ske automatiskt.

För datautbytesenheten:

- Överföring av data, som omfattas av lagstadgad kontroll enligt detta direktiv, till ett centralt system skall endast vara möjlig om taxametern skyddar data mot oavsiktlig eller avsiktlig påverkan under överföringen.
- För överföring av data, som omfattas av lagstadgad kontroll enligt detta direktiv, från ett centralt system skall följande krav gälla:
 - Det skall på ett enkelt sätt gå att kontrollera att taxametern tagit emot data riktigt.
 - Taxametern skall sända en kvittens till det centrala systemet som bekräftelse på att data tagits emot riktigt.

20. För värdena på tillryggalagd sträcka och den tid som förflutit skall, när de visas eller skrivs ut i enlighet med detta direktiv, skall följande måttenheter användas:

Tillryggalagd sträcka:

- I Förenade kungariket och Irland: till det datum som skall fastställas av dessa medlemsstater enligt artikel 1 b i direktiv 80/181/EEG, senast ändrat genom direktiv 89/617/EEG: kilometer eller miles (engelska mil).
- I övriga medlemsstater: kilometer.

Tid som förflutit:

minuter.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är B+F, B+D och H1.

BILAGA MI-008

MATERIALISERADE MÅTT

KAPITEL I – MATERIALISERADE LÄNGDMÅTT

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i detta kapitel och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i det, gäller för de materialiserade längdmätare som definieras nedan.

DEFINITIONER

Materialiserad längdmätare

Ett mätdon vars skalmärken bestämmer längden hos ett objekt genom direkt jämförelse.

SÄRSKILDA KRAV

Referensförhållanden

- 1.1 För måttband lika med eller längre än fem meter får, då de utsätts för en dragkraft av 20 N, de största tillåtna felen inte överskridas, om tillverkaren inte angett annorlunda och märkt bandet i enlighet därmed.
- 1.2 Referenstemperaturen är 20 °C, om inte tillverkaren angett annorlunda och märkt bandet i enlighet därmed.

Största tillåtna fel

2. Det största tillåtna felet, positivt eller negativt, mellan två icke på varandra följande skalmärken är $L = a + bL$, där
 - L är värdet på längden avrundat uppåt till helt metervärde, samt
 - a och b , som anges i tabell 1 nedan.

När ett avslutande skalintervall (skaldelsvärde) har en yta som gräns, skall det största tillåtna felet för varje avstånd som börjar i denna punkt ökas med värdet som anges i tabell 1 nedan.

Tabell 1

Noggrannhetsklass	a (mm)	b	c (mm)
I	0,1	$1 \cdot 10^{-4}$	0,1
II	0,3	$2 \cdot 10^{-4}$	0,2
III	0,6	$4 \cdot 10^{-4}$	0,4

Det största tillåtna felet för längden mellan två på varandra följande skalmärken och den största tillåtna skillnaden mellan två på varandra följande skalintervall bestäms i tabell 2 nedan.

Tabell 2

Intervalllängden (skaldelsvärde), i	Största tillåtna fel eller skillnad i millimeter i respektive noggrannhetsklass		
	I	II	III
$i \leq 1$ mm	0,1	0,2	0,3
1 mm $< i \leq 1$ cm	0,2	0,4	0,6
1 cm $< i \leq 1$ dm	0,3	0,5	0,9

Material

- 3.1 Materialen som används i materialiserade längdmätare skall vara så temperaturstabila att det största tillåtna felet inte överskrids inom ett område av ± 8 K.
- 3.2 Materialen som används i materialiserade längdmätare skall vara så fuktstabila att det största tillåtna felet inte överskrids upp till 85 % relativ luftfuktighet.

Märkning

4. Skalmärkena skall vara försedda med längdvärden.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är A1, F1, E1, D1, B+E, B+D, H och G.

KAPITEL II – VOLYMMÅTT FÖR UTSKÄNKNING

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i detta kapitel och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i det, gäller för volymmått för utskänkning som definieras nedan.

DEFINITIONER**Volymmått för utskänkning**

Avsett för att bestämma en angiven vätskevolym som säljs för omedelbar förbrukning.

Streckmått

Ett volymmått för utskänkning försett med ett märke för nominell volym.

Bräddmått

Ett volymmått för utskänkning för vilket innervolymen är lika med den nominella volymen.

Volymmått för överhällning

Ett volymmått för utskänkning från vilket vätskan är avsedd att hällas upp innan förbrukning sker.

Volym

Innervolymen för bräddmått eller innervolymen upp till ett fyllnadsmärke för streckmått.

SÄRSKILDA KRAV**Referensförhållanden**

- 1.1 Temperatur: referenstemperaturen för volymmätning är 20 °C.
- 1.2 Läge för korrekt avläsning: stående fritt på en plan yta.
2. Största tillåtna fel

Tabell 1

Volymmått för överhällning	± 3 %
Streckmått < 200 ml	± 5 %
Streckmått ≥ 200 ml	± 3 %
Bräddmått < 200 ml	0 till 10 %
Bräddmått ≥ 200 ml	0 till 6 %

Material

3. Volymmått för utskänkning skall tillverkas av material som är tillräckligt styva och dimensionsstabila för att volymen skall hålla sig inom det största tillåtna felet.

Form

- 4.1 Volymmått för utskänkning skall utformas så att en ändring av innehållet motsvarande det största tillåtna felet orsakar en nivåförändring av 2 mm vid brädden eller fyllnadsmärket.
- 4.2 Volymmått för utskänkning skall utformas så att uthållandet av hela mängden uppmätt vätska inte hindras.

Märkning

- 5.1 Nominell volym skall anges tydligt och outplånligt genom märkning på måttet.
- 5.2 Volymmått för utskänkning kan även märkas för upp till tre klart urskiljbara volymer, som inte får kunna förväxlas med varandra. Ytterligare en markering för halv volym, sammanhörande med en av de markerade volymerna, är tillåten förutsatt att det inte kan förorsaka förväxling.
- 5.3 Alla måttstreck skall vara tillräckligt tydliga och beständiga så att största tillåtna fel inte överskrids vid användning.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är A1, F1, E1, D1, B+E, B+D och H.

BILAGA MI-009

DIMENSIONS MÄTINSTRUMENT

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i denna bilaga och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i den, gäller för dimensionsmätinstrument av nedan definierade typer.

DEFINITIONER**Längdmätning sinstrument**

Bestämmer automatiskt längden på löpande material i form av band och kablar under den uppmätta produktens matningsrörelse.

Ytmätning sinstrument

Bestämmer automatiskt ytan på oregelbundet formade objekt, t.ex. av läder.

Mätinstrument för flera dimensioner

Bestämmer automatiskt kantlängderna (längd, bredd och höjd) för den minsta rätvinkliga parallelepiped som innesluter en produkt.

KAPITEL I – GEMENSAMMA KRAV PÅ SAMTLIGA DIMENSIONS MÄTINSTRUMENT**Mekanisk och klimatmässig miljö**

1. Tillverkaren skall ange i vilka klimatmässiga och mekaniska miljöklasser som instrumentet är avsett att användas, enligt tabell 1 i bilaga I.

Elektromagnetisk tålighet

- 2.1 Tillverkaren skall ange den elektromagnetiska miljöklass, E1 eller E2, i vilken instrumentet är avsett att användas, enligt kravet i 1.3.2 i bilaga I.
- 2.2 Effekten av elektromagnetiska störningar på ett dimensionsmätinstrument skall vara sådan att
 - förändringen i mätresultat inte är större än det kritiska avvikelsevärde enligt punkt 2.3, eller
 - en mätning inte är möjlig att genomföra, eller
 - det uppstår momentana variationer i mätresultatet som inte kan tolkas, registreras eller överföras som ett mätresultat, eller
 - det uppstår variationer i mätresultatet som är såpass uppseendeväckande att alla med intresse av mätresultatet lägger märke till dem.
- 2.3 Det kritiska avvikelsevärde är lika med ett skaldelsvärde.

Beständighet

3. Instrumentet måste vara konstruerat så att det utan justering håller sig inom dubbla det största tillåtna felet under ett års normal användning.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är

För mekaniska eller elektromekaniska instrument: F1, E1, D1, B+E, B+D, H och G.

För elektroniska instrument eller instrument som innehåller programvara: B+F, B+D, H1 och G.

KAPITEL II – LÄNGDMÄTNINGSINSTRUMENT

Egenskaper hos den produkt som skall mätas

1. Textilier kännetecknas av den s.k. K-faktorn, som är baserad på töjbarheten och ytkraften hos den uppmätta produkten. Den definieras med följande formel:

$$K = \varepsilon(G_A + 2,2 \text{ N/m}^2), \text{ där}$$

$$\varepsilon = \Delta r \text{ den relativa förlängningen hos ett tygprov av en meters bredd vid en dragkraft av 10 N,}$$

$$G_A = \text{är ytkraften hos ett tygprov i N/m}^2.$$

Användningsförhållanden

- 2.1 Område

Dimensioner och K-faktor, där så är tillämpligt, för instrumentet, inom det område som specificeras av tillverkaren. Områdena för K-faktorn anges i tabell 1:

Tabell 1

Grupp	K-faktorns värdeområde	Produkt
I	$0 < K < 2,10^{-2} \text{ N/m}^2$	Låg töjbarhet
II	$2,10^{-2} \text{ N/m}^2 < K < 8,10^{-2} \text{ N/m}^2$	medelhög töjbarhet
III	$8,10^{-2} \text{ N/m}^2 < K < 24,10^{-2} \text{ N/m}^2$	Hög töjbarhet
IV	$24,10^{-2} \text{ N/m}^2 < K$	mycket hög töjbarhet

- 2.2 Då det uppmätta objektet inte transporteras av själva mätinstrumentet, måste det uppmätta objektets hastighet begränsas till det område som tillverkaren specificerar för instrumentet.
- 2.3 Om mätresultatet är beroende av tjocklek, ytbeskaffenhet och typ av matning (t.ex. från en stor rulle eller från en bal), skall motsvarande begränsningar specificeras av tillverkaren.

Största tillåtna fel

- 3.1 Instrument

Tabell 2

Noggrannhetsklass	Största tillåtna fel
I	0,125 %
II	0,25 %
III	0,5 %

Absolutvärdet av det största tillåtna felet får emellertid inte vara mindre än de nedan angivna värdena:

Klass I: 0,005 Lm

Klass II: 0,01 Lm

Klass III: 0,02 Lm

Där Lm är den minsta tillåtna uppmätta längden, det vill säga den minsta längd för vilken instrumentet är avsett att användas enligt tillverkarens specifikation.

Övriga krav

- 4.1 Mätinstrument måste vara sådant att produkten mäts utan töjning enligt den avsedda töjbarhet som instrumentet är konstruerat för.

KAPITEL III – YTMÄTNINGSINSTRUMENT

Driftsförhållanden

1.1 Område

Dimensioner inom det område som tillverkaren specificerat för instrumentet ifråga.

1.2 Produktförhållanden

Tillverkaren skall specificera instrumentets begränsningar med avseende på den uppmätta produktens hastighet och i tillämpliga fall tjockleksrelaterad ytbeskaffenhet.

Största tillåtna fel

2.1 Instrument

Begynnelsevärdet på det största tillåtna felet är $\pm 1,0\%$, dock lägst 1 dm^2 .

Övriga krav

3. Presentation av produkten

Om produkten matas tillbaka eller stoppas, skall instrumentet vara sådant att mätfel inte indikeras. Alternativt skall visningsanordningen visa tomt.

4. Skaldelsvärde

Instrumentet skall ha ett skaldelsvärde av $1,0 \text{ dm}^2$. Dessutom skall det vara möjligt att erhålla ett skaldelsvärde av $0,1 \text{ dm}^2$ för provningsändamål.

KAPITEL IV – MÄTINSTRUMENT FÖR FLERA DIMENSIONER

Driftsförhållanden

1.1 Området skall vara ett av de följande:

— 0,5 cm till 5,0 cm.

— 1,0 cm till 80 cm.

— 5 cm till 2 m.

— 50 cm till 20 m.

1.2 Produktens hastighet

Hastigheten får inte överskrida det område som specificerats av instrumenttillverkaren.

Största tillåtna fel

2.1 Instrument:

Tabell 1

Område	Största tillåtna fel
0,5 cm - 5,0 cm	0,1 cm
1,0 cm - 80 cm	0,2 cm
5 cm - 200 cm	1,0 cm
50 cm - 2 000 cm	10 cm

BILAGA MI-010

ALKOHOLMÄTARE SOM BEVISINSTRUMENT

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i denna bilaga och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i den, gäller för alkoholmätande bevisinstrument som definieras nedan.

DEFINITIONER

Ett bevisinstrument för alkoholmätning är ett mätinstrument som tjänar till att bestämma koncentrationen av etanol i utandad alveolarluft och som är avsett att användas för bevisändamål.

SÄRSKILDA KRAV**Specificerade driftsförhållanden**

1. Nominella värden för driftsförhållandena skall specificeras av tillverkaren enligt följande.
 - 1.1 För mätstorheten:
 - Instrumentets mätområde, med beaktande av följande begränsning:
 - Mätområdet skall omfatta värden från 0 mg/l till minst 1,5 mg/l.
 - 1.2 För villkor som ställs på utandningsluften:
 - Volymområde 1,5 - 4,5 l.
 - Utandningens varaktighet 5 - 15 s.
 - 1.3 För klimatmässiga och mekaniska influensstorheter:
 - För stationära instrument gäller miljöklass E.
 - För bärbara instrument gäller miljöklass I.
 - 1.4 För de influensstorheter som härrör från strömförsörjningen:
 - Vid växelströmförsörjning: Spänningsområdet, med beaktande av följande begränsningar:
 - Spänningsområdets minsta värde skall vara mindre än eller lika med nominellt värde - 8 %;
 - Spänningsområdets största värde skall vara större än eller lika med nominellt värde + 24 %.
 - Vid likströmförsörjning:
 - Gränserna för likspänningen.
 - 1.5 För omgivande tryck:
 - Minsta och största värde av omgivande tryck, med beaktande av följande begränsningar:
 - Min \leq 800 hPa
 - Max \geq 1 040 hPa

Största tillåtna fel

2. De största tillåtna felvärdena under specificerade driftsförhållanden som avses i bilaga I, punkt 3.1, anges i tabell 1. Procentvärdena är i procent av det sanna värdet.

Tabell 1

Sant värde (mg/l)	Största tillåtna fel
< 0,4	0,02 mg/l
≥ 0,4 ≤ 2	± 5 %
> 2	± 20 %

3. Skaldelsvärdet på kontrollskalan = 0,001 mg/l.

TILLÅTEN EFFEKT AV STÖRNINGAR

Elektromagnetisk tålighet

4. Tillverkaren skall specificera den elektromagnetiska miljö, E1 eller E2, i vilken mätinstrumentet är avsett att användas enligt kravet i punkt 1.3.2 i bilaga I.
5. Effekten av elektromagnetiska störningar skall vara sådan att
- förändringen i mätresultatet håller sig inom det största tillåtna felet för mätresultatet, eller
 - det presenterade mätresultatet är sådant att det inte går att tolka som ett giltigt resultat, genom att
 - en mätning inte är möjlig att genomföra, eller
 - det uppstår momentana variationer i mätresultatet som inte kan tolkas, registreras eller överförs som ett mätresultat, eller
 - det uppstår variationer i mätresultatet som är såpass uppseendeväckande att alla med intresse av mätresultatet lägger märke till dem.

Beständighet

6. En alkoholmätare avsedd som bevisinstrument skall vara konstruerad så att den utan justering håller sig inom 1,6 gånger det största tillåtna felet under en period av två år efter det att den först togs i bruk.

Övriga krav

7. En alkoholmätare som skall vara bevisinstrument skall presentera mätresultatet i mg/l.
8. För varje koncentration mindre än 0,4 mg/l, skall standardavvikelsen av resultaten av 10 mätningar vara mindre än 0,007 mg/l.
För varje koncentration lika med eller större än 0,4 mg/l och större än eller lika med 2 mg/l, skall standardavvikelsen av resultaten av 10 mätningar vara mindre än 1,75 %.
För varje koncentration större än 2 mg/l, skall standardavvikelsen av resultaten av 10 mätningar vara mindre än 6 %.
9. Alkoholmätaren skall utföra mätning enbart om det tagna provet kan identifieras som representativt för alveolarluften. Instrumentet skall särskilt förhindra mätning om utandningen skedde intermittent eller om utandningsluften innehåller luft från de övre luftvägarna.
10. Före varje mätoperation, skall alkoholmätaren automatiskt kontrollera att mätning kan utföras på riktigt sätt. Särskilt skall då en automatisk justering utföras. Om den automatiska kontrollen visar att inte alla villkor för en riktig funktion är uppfyllda, skall mätning automatiskt förhindras.
11. Det skall vara möjligt för användaren att förinställa ett numeriskt värde i alkoholmätaren. Efter varje mätning som ger ett resultat som överskrider det förinställda värdet skall alkoholmätaren automatiskt, innan mätresultatet presenteras, upprepa den kontroll som nämns i punkt 10. Om denna andra kontroll visar att inte alla villkor för en riktig funktion är uppfyllda, skall inget mätresultat visas.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är: B+F, H1 och G.

BILAGA MI-011

AVGASMÄTARE

De tillämpliga kraven i bilaga I, tillsammans med de särskilda kraven i denna bilaga och de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är upptagna i den, gäller för nedan definierade avgasmätare avsedda för kontroll och yrkesmässigt underhåll av motorfordon i bruk.

DEFINITIONER

En avgasmätare är ett mätinstrument som bestämmer halterna av vissa ingående ämnen i avgaserna från motorfordon med gnisttändning. Dessa ämnen är: kolmonoxid, koldioxid, kolväten och syre.

En avgasmätare kan utöver detta bestämma värdet på parametern λ .

SÄRSKILDA KRAV

Instrumentklasser

1. Två instrumentklasser, I och II, är definierade för avgasmätare. Mätområdena för dessa klasser framgår av tabell 1.

Tabell 1

Klasser och mätområden

Parameter	Klass I		Klass II	
	Min	Max	Min	Max
CO-halt (% v/v)	0	≥ 5 < 7	0	≥ 7
CO ₂ -halt (% v/v)	0	≥ 16	0	≥ 16
Kolvätehalt (% v/v)	0	$\geq 0,2$	0	$\geq 0,2$
O ₂ -halt (% v/v)	0	≥ 21	0	≥ 21
λ	$\leq 0,8$	$\geq 1,2$	$\leq 0,8$	$\geq 1,2$

Specificerade driftförhållanden

2. Nominella värden på driftförhållandena skall specificeras av tillverkaren enligt följande:
 - 2.1 För klimatmässiga och mekaniska influensstorheter:
 - Tillämplig miljöklass är klass B, enligt tabell 1 i bilaga I.
 - 2.2 För influensstorheter som härrör från kraftförsörjningen
 - Spännings- och frekvensområden för växelströmsförsörjningen.
 - Gränser för likströmsförsörjningen.
 - 2.3 För omgivningstryck:
 - Största och minsta värde på omgivningstrycket, med beaktande av följande restriktioner:

	P _{min}	P _{max}
Klass I	860 hPa	1 060 hPa
Klass II	800 hPa	1 040 hPa

- 2.4 För koncentration av kvarvarande kolväten före en mätning:

Koncentrationens största värde, med beaktande av följande villkor: För ett instrument i klass I får detta värde inte överskrida 20 ppm v/v .

Största tillåtna fel

3. För var och en av de uppmätta halterna utgörs det största tillåtna felet, vid specificerade driftförhållanden enligt punkt 1.1 i bilaga I, av det mindre av de två värden som anges i tabell 2 nedan. Absolutvärden uttrycks i %^{v/v} eller ppm^{v/v} och procentandelarna är procent av den sanna halten.

Tabell 2

Största tillåtna fel

Parameter	Klass I	Klass II
CO-halt	$\pm 0,06 \text{ \%}^{\text{v/v}}$ $\pm 5 \text{ \%}$	$\pm 0,2 \text{ \%}^{\text{v/v}}$ $\pm 10 \text{ \%}$
CO ₂ -halt	$\pm 0,5 \text{ \%}^{\text{v/v}}$ $\pm 5 \text{ \%}$	$\pm 1 \text{ \%}^{\text{v/v}}$ $\pm 10 \text{ \%}$
Kolvätehalt	$\pm 12 \text{ ppm }^{\text{v/v}}$ $\pm 5 \text{ \%}$	$\pm 30 \text{ ppm }^{\text{v/v}}$ $\pm 10 \text{ \%}$
O ₂ -halt	$\pm 0,1 \text{ \%}^{\text{v/v}}$ $\pm 5 \text{ \%}$	$\pm 0,2 \text{ \%}^{\text{v/v}}$ $\pm 10 \text{ \%}$
Δ	$\pm 0,3 \text{ \%}$	$\pm 0,3 \text{ \%}$

Tillåten effekt av störningar

4. Elektromagnetisk tålighet

Tillverkaren skall ange den elektromagnetiska miljö, E1 eller E2, i vilken instrumentet är avsett att användas, enligt krav i 1.3.2 i bilaga I.

Effekten av elektromagnetiska störningar skall vara sådan att

- förändringen i mätresultatet håller sig inom det kritiska avvikelsevärde enligt punkt 4.1.3, eller
- mätresultatets presentation är sådan att det inte kan tolkas som ett giltigt mätresultat.

För var och en av de halter som instrumentet mäter skall det kritiska avvikelsevärde vara lika med det största tillåtna felet för respektive parameter.

Övriga krav

5. De största tillåtna skaldelsvärdena för respektive instrumentklass anges i tabell 3:

Tabell 3

Största tillåtna skaldelsvärden

Parameter	Klass I	Klass II
CO-halt	0,01 % ^{v/v}	0,05 % ^{v/v}
CO ₂ -halt	0,1 % ^{v/v}	0,1 % ^{v/v}
Kolvätehalt	1 ppm ^{v/v}	5 ppm ^{v/v}
O ₂ -halt	0,02 % ^{v/v} om O ₂ ≤ 4 % ^{v/v} 0,10 % ^{v/v} om O ₂ > 4 % ^{v/v}	0,1 % ^{v/v}
λ	0,01	0,01

6. Standardavvikelsen för 20 mätningar får inte överskrida en tredjedel av det största tillåtna felet.
7. Visningen av mätresultatet skall nå 95 % av slutvärdet på högst 15 s.

8. Andra ingående ämnen i avgaserna än de som skall mätas, får inte påverka mätresultatet med mer än halva det största tillåtna felet, när sådana ämnen förekommer i de halter som anges nedan:

$$\text{CO} \leq 6 \% \text{v/v}$$

$$\text{CO}_2 \leq 16 \% \text{v/v}$$

$$\text{O}_2 \leq 10 \% \text{v/v}$$

$$\text{H}_2 \leq 5 \% \text{v/v}$$

$$\text{NO} \leq 0,3 \% \text{v/v}$$

$$\text{HC} \leq 2\,000 \text{ ppm v/v}$$

Vattenånga: alla halter

9. En avgasmätare som är försedd med en automatisk eller halvautomatisk inställningsanordning får inte kunna utföra mätning så länge inställningarna inte har genomförts.
10. En avgasmätare med kolvätekanal skall detektera kvarvarande kolväterester i instrumentets gassystem. Det får inte vara möjligt att genomföra en mätning om koncentrationen av kvarvarande kolväten före en mätning överskrider det nominella värde som tillverkaren specificerat enligt punkt 2.6 i denna bilaga.

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 7 är: B+F, B+D och H1.

Förslag till rådets förordning om upprättande av vissa kontrollåtgärder som skall tillämpas på fiskeaktiviteten när det gäller vissa bestånd av långvandrande fiskarter

(2001/C 62 E/02)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 619 slutlig — 2000/0253(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 6 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är sedan den 14 november 1997 avtalslutande part till Internationella konventionen om bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT) ⁽¹⁾, nedan kallad "ICCAT-konventionen".
- (2) I ICCAT-konventionen föreskrivs en ram för regionalt samarbete för bevarande och förvaltning av resurserna när det gäller tonfisk och närbesläktade arter i Atlanten och i angränsande vatten, genom inrättandet av en internationell kommission för bevarande av tonfisk i Atlanten, nedan kallad "ICCAT", samt genom antagandet av rekommendationer för bevarande och förvaltning i konventionsområdet, vilka blir bindande för de avtalslutande parterna.
- (3) ICCAT har antagit flera rekommendationer som innebär åtaganden i fråga om kontroll och övervakning, särskilt för upprättande och rapportering av statistiska uppgifter, hamninspektion, satellitövervakning av fartyg, observation av fartyg och omlastningar, kontroll av fartyg tillhörande icke avtalslutande parter samt statslösa fartyg. Dessa rekommendationer har blivit bindande för gemenskapen och därför bör gemenskapen genomföra dem.
- (4) Vissa av dessa åtaganden har överförts genom rådets förordning (EG) nr 1351/99 av den 21 juni 1999 om införande av vissa kontrollåtgärder för att garantera att de åtgärder som antagits av ICCAT iakttas ⁽²⁾ samt genom artikel 22.1 i rådets förordning (EG) nr 2742/99 av den 17 december 1999 om fastställande för år 2000 av fis-

kemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om ändring av förordning (EG) nr 66/98 ⁽³⁾. I syfte att skapa klarhet är det lämpligt att samla dessa åtgärder i en enhetlig förordning.

- (5) Det är i forskningssyfte lämpligt att göra det obligatoriskt för befälhavarna på gemenskapens fartyg att iakta kraven i ICCAT:s handledning om statistik och provtagning i fråga om tonfisk och närbesläktade arter i Atlanten.
- (6) Gemenskapen har godkänt avtalet om inrättande av en tonfiskkommission för Indiska oceanen ⁽⁴⁾, nedan kallad "IOTC". I avtalet föreskrivs en ram för att stärka det internationella samarbetet för bevarande och rationellt utnyttjande av resurserna när det gäller tonfisk och närbesläktade arter i Indiska oceanen genom inrättandet av IOTC samt genom antagandet av rekommendationer för bevarande och förvaltning i IOTC:s behörighetszon, vilka blir bindande för de avtalslutande parterna
- (7) IOCT har antagit en rekommendation om registrering och utbyte av upplysningar rörande tropisk tonfisk. Denna rekommendation är bindande för gemenskapen, och bör följaktligen genomföras.
- (8) Gemenskapen har fiskeintressen i östra Stilla havet och har inlett ett förfarande för anslutning till Interamerikanska konventionen om tropisk tonfisk, nedan kallad "IATTC", men i avvaktan anslutningen och på grund av skyldigheten att samarbeta i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention har gemenskapen beslutat att tillämpa de åtgärder som antagits av IATTC. Därför bör kommissionen tillämpa de åtgärder för kontroll och övervakning som antagits av IATTC.
- (9) Gemenskapen har undertecknat avtalet om det internationella programmet för bevarande av delfiner ⁽⁵⁾ och har genom beslut 1999/386/EG ⁽⁶⁾ beslutat att det i avvaktan på godkännande skall tillämpas provisoriskt. Gemenskapen bör följaktligen tillämpa bestämmelserna i avtalet.

⁽¹⁾ EGT L 162, 18.6.1986, s. 34.

⁽²⁾ EGT L 162, 26.6.1999, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 341, 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 236, 5.10.1995, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 132, 27.5.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 147, 12.6.1999, s. 23.

- (10) Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾ skall gälla för all fiskeverksamhet och därmed förbunden verksamhet på medlemsstaternas territorium och inom de marina farvatten som lyder under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, inbegripet den verksamhet som bedrivs de fiskefartyg inom gemenskapen som fiskar i tredje lands farvatten eller på öppet hav, utan att det påverkar tillämpningen av särbestämmelserna i de fiskeavtal som slutits mellan gemenskapen och tredje land, eller de internationella konventioner som gemenskapen anslutit sig till.
- (11) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning är förvaltningsåtgärder i enlighet med artikel 2 i beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾, och det är lämpligt att anta sådana åtgärder i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 4 i nämnda beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Mål

I denna förordning föreskrivs kontroll- och övervakningsåtgärder som skall tillämpas på fiskeaktiviteten när det gäller vissa bestånd av långvandrande fiskarter enligt bilaga I till denna förordning och som skall gälla fiskefartyg som seglar under medlemsstaternas flagg och som är registrerade i gemenskapen, nedan kallade "gemenskapens fiskefartyg", samt som bedriver verksamhet i någon av de zoner som definieras i artikel 2.

Artikel 2

Definition av zoner

I denna förordning skall följande definitioner av marina vatten gälla:

a) Zon 1:

Alla de vatten i Atlanten och i angränsande vatten som ingår i konventionsområdet för ICCAT-konventionen enligt definitionen i artikel 1 i denna.

b) Zon 2:

Alla de vatten i Indiska oceanen som ingår i den behörighetszon i avtalet om inrättandet av Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen enligt definitionen i artikel 2 i det avtalet.

c) Zon 3:

Alla de vatten i östra Stilla havet som ingår i den zon som definieras i artikel 3 i avtalet om det internationella programmet för bevarande av delfiner.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning skall följande definitioner gälla:

- a) *bordning*: en eller flera bemyndigade inspektörer går ombord på ett fartyg som befinner sig i konventionsområdet för att genomföra en inspektion.
- b) *omlastning*: all överföring oavsett kvantitet av en långvandrande fiskart och av produkter från detta fiske till eller från ett annat fartyg.
- c) *lossning*: allt utnyttjande av lossningsutrustning i en hamn eller på varje annan plats i syfte att vid anlöpning oavsett kvantitet lossa en långvandrande fiskart eller fiskeriprodukter som hålls ombord.
- d) *överträdelse*: ett fiskefartygs alla handlingar eller försummelser som finns upptagna i en inspektionsrapport eller övervakningsrapport och som ger goda skäl att misstänka att ett brott har begåtts mot bestämmelserna i denna förordning eller varje annan förordning genom vilken en rekommendation som antagits av en regional organisation för någon av de zoner som avses i artikel 2 överförs.
- e) *fartyg från en icke avtalsslutande part*: fartyg som har siktats och deklarerats bedriva fiskeverksamhet i en av zonerna enligt artikel 2 och som seglar under flagg tillhörande en stat som inte är avtalsslutande part till den berörda regionala organisationen.
- f) *statslöst fartyg*: fartyg för vilket det finns starka skäl att anta att det inte har någon nationalitet.

KAPITEL I

KONTROLL- OCH INSPEKTIONSÅTGÄRDER TILLÄMPLIGA I ZON 1

Avdelning 1

Kontrollåtgärder

Artikel 4

Stickprovstagning på fångsterna

1. Stickprovstagningen på fångsterna utförs till havs och på land av befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg, eller, i frånvaro av en sådan, av personer som utsetts av ICCAT.

2. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 5

Fångstanmälan

1. Medlemsstaterna skall till ICCAT:s verkställande sekretariat anmäla samt ge kommissionen elektronisk tillgång till sammanställda biologiska uppgifter, fångstuppgifter samt uppgifter om fiskeansträngningen tillsammans med uppgifter om sammansättning och levande vikt när det gäller landade arter av det slag som avses i bilagorna II och III det datum då de omlastades eller lossades och om fångststället. Dessa uppgifter skall anmälas i enlighet med handledningen om statistik och provtagning i fråga om tonfisk och närbesläktade arter i Atlanten (3:e utgåvan ICCAT, 1990)

— den 15 september för en grovbedömning av de fångster av de viktigaste arterna som tagits det första halvåret,

— den 1 november för samma bedömning för det andra halvåret,

— den 1 mars det påföljande året för samma bedömningar för hela året,

— den 30 april det påföljande året för mer exakt statistik (dessa sifferuppgifter kan korrigeras vid ett senare tillfälle).

2. Medlemsstaterna skall före den 15 augusti årligen till ICCAT:s verkställande sekretariat anmäla samt ge kommissionen elektronisk tillgång till

a) uppgifter om det föregående årets fiskeansträngning i begränsade rums- och tidsindelade strata och

b) de fångstuppgifter som de förfogar över när det gäller sportfiskefångster av tonfisk och närbesläktade arter.

3. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 6

Information om hajfångster

Befälhavarna på gemenskapens fartyg skall lämna alla uppgifter om fångster av och handel med hajar till sina nationella myndigheter. Dessa skall anmäla denna information till ICCAT:s verkställande sekretariat samt ge kommissionen elektronisk tillgång till den.

Artikel 7

Ej deklarerade fångster

Vid import av frysta produkter av tonfisk och närbesläktade arter skall varje medlemsstat på kommissionens begäran samla in och granska så många importuppgifter som möjligt samt lämna all information som har anknytning till dessa såsom

fartygets namn och registrering, redarens namn, vilka arter som fiskats, deras vikt, fiskezon samt exportort.

Artikel 8

Observation av fartyg

1. Med observation avses i denna artikel alla de observationer som görs av en medlemsstats fartyg eller luftfartyg eller av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat som deltar i inspektion till havs av

— ett statslöst fartyg som misstänks bedriva fiske efter de arter som avses i bilaga I, eller

— fartyg som för en annan kontraktsslutande parts flagg och som misstänkt bedriva fiske som strider mot ICCAT:s bevarandeåtgärder, eller

— fartyg som för en icke avtalsslutande parts, enhets, eller fiskenhets flagg och som misstänks bedriva fiske som strider mot ICCAT:s bevarandeåtgärder.

2. Observationen skall föras in ett observationsformulär som upprättats enligt en standardmodell och som när så är möjligt skall innehålla den information som avses i detta formulär. Formuläret kan i förekommande fall åtföljas av fotografier på det observerade fartyget.

3. Observationsformulären skall omedelbart översändas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som observatören tillhör. Medlemsstaten skall omedelbart översända dem till kommissionen som skall informera den stat vars flagg det observerade fartyget för. Kommissionen skall omedelbart översända dessa observationsformulär till ICCAT:s verkställande sekretariat.

4. En medlemsstat som genom de behöriga myndigheterna i en avtalsslutande part tar emot observationer av verksamhet som bedrivits av ett fartyg som för dess flagg, skall omedelbart anmäla dessa observationer samt all relevant information till kommissionen. Kommissionen skall i rimlig tid anmäla denna information till det verkställande sekretariatet för granskning i genomförandekommittén.

5. Befälhavarna på gemenskapens fartyg skall till sina myndigheter anmäla all information rörande fartyg som antas fiska storögd tonfisk i konventionsområdet och som inte förekommer förteckningen som upprättats av ICCAT:s verkställande sekretariat. Medlemsstaterna skall så snart som möjligt anmäla dessa observationer till kommissionen som vidarebefordrar denna information till ICCAT:s verkställande sekretariat.

6. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 9

Årsrapport

1. Före den 15 oktober varje år skall medlemsstaterna till kommissionen översända den nationella rapporten enligt det format som fastställts av ICCAT innehållande dels information om genomförandet av satellitövervakningssystemet och dels en "deklarationstabell för ICCAT" som fylls i för varje typ av fiske och som är försedd med kommentarer, också i fråga om över-skridande av de toleransgränser som ICCAT fastställt för minsta storlek av vissa arter samt de åtgärder som vidtagits eller som skall vidtas. Medlemsstaterna skall dessutom ange vilken teknik som används för att styra sportfisket av tonfisk och närbesläktade arter samt översända all information om omlastningsverksamhet som bedrivits av deras fartyg under det föregående året.
2. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Avdelning 2

Inspektionsförfaranden i hamn

Artikel 10

Allmänna principer

1. Varje medlemsstat skall för inspektion i dess hamnar utse inspektörer som ansvarar för övervakning och inspektion av omlastning och lossning av de arter som anges i bilaga I.
2. Varje medlemsstat skall se till att de inspektioner som utförs av dess inspektörer sker utan diskriminering och i enlighet med ICCAT:s hamninspektionsplan.
3. De fartyg som gått i hamn på grund av force majeure skall inte omfattas av inspektion.

Artikel 11

Inspektionsmedel

1. Medlemsstaterna skall utfärda ett särskilt identitetskort för varje ICCAT-inspektör. Inspektören skall medföra detta och visa upp det innan inspektionen påbörjas. Identitetskortet skall utformas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2. Medlemsstaterna skall översända en förteckning över sina inspektörer till kommissionen för vidarebefordran till ICCAT:s verkställande sekretariat.
2. Medlemsstaterna skall se till att ICCAT-inspektörerna utför sitt uppdrag i enlighet med reglerna i ICCAT:s hamninspektionsplan. Inspektörerna skall fortsätta att lyda under sina behöriga myndigheter och svara för sina handlingar inför dem.

Artikel 12

Inspektionsförfarande

1. Medlemsstaterna skall se till att ICCAT-inspektörerna iakttar följande regler:
 - Inspektionen skall medföra en så liten störning som möjligt för fartygets verksamhet och fiskens kvalitet får under inga omständigheter försämrats.
 - En inspektionsrapport skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2 och skickas till myndigheterna.
2. Inspektörerna skall ha befogenhet att undersöka alla relevanta områden, fiskefartygets däck och utrymmen, fångster (bearbetade eller obearbetade), redskap, utrustning samt alla dokument som bedöms vara nödvändiga för att kontrollera att ICCAT:s bevarandeåtgärder har iakttagits, inklusive loggbok och lastningsförteckningar om det rör sig om ett moderskepp eller transportfartyg.
3. Inspektörerna skall underteckna rapporten i närvaro av fartygets befälhavare, vilken har rätt att i rapporten lägga till eller låta lägga till all information som han anser vara relevant samt att underteckna rapporten. Inspektören skall föra in i loggboken att en inspektion har genomförts.

Artikel 13

Befälhavarens skyldigheter vid inspektion

- Följande regler skall gälla för befälhavare på de av gemenskapens fiskefartyg som blir föremål för inspektion:
- a) De får inte motsätta sig inspektion som genomförs i nationella och utländska hamnar av vederbörligen bemyndigade inspektörer, och de får inte heller hota eller störa dessa i deras arbete, utan skall garantera deras säkerhet.
 - b) De skall samarbeta vid inspektionen av fartyget i enlighet med förfarandena i denna förordning samt bistå vid denna.
 - c) Befälhavaren skall ge tillträde till relevanta områden, däck, utrymmen, fångster (bearbetade eller obearbetade), redskap, utrustning och alla relevanta dokument, inklusive fiskeloggböcker och lastningslistor.

Artikel 14

Förfaranden vid överträdelse

1. Om en ICCAT-inspektör har starka skäl att tro att ett fiskefartyg bedriver fiske i strid med de bevarandeåtgärder som ICCAT har antagit skall följande gälla:
 - a) En anteckning om överträdelse skall införas i inspektionsrapporten.
 - b) Alla åtgärder skall vidtas för att säkra bevismaterial.

c) Inspektionsrapporten skall utan dröjsmål översändas till myndigheterna.

2. Den medlemsstat som genomför inspektionen skall utan dröjsmål översända originalet till inspektionsrapporten till kommissionen som sedan förutom en kopia till ICCAT:s verkställande sekretariat skall vidarebefordra denna till den behöriga myndigheterna i den stat vars flagg det inspekterade fartyget för.

Artikel 15

Uppföljning av överträdelser

1. Om en medlemsstat får en anmälan från en avtalsslutande part till ICCAT eller från en annan medlemsstat om en överträdelse som begåtts av ett fartyg som för dess flagg, skall den snabbt vidta åtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning för att kunna ta emot och granska bevisen samt göra alla nödvändiga efterforskningar för överträdelsens påföljder och, om möjligt, göra en inspektion av fartyget.

2. Varje medlemsstat skall utse de myndigheter som skall ta emot bevis på överträdelse samt meddela kommissionen dessa myndigheters exakta adress och telefonnummer.

3. Flaggmedlemsstaten skall till kommissionen anmäla de sanktioner och åtgärder som vidtagits för det berörda fartyget och kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till ICCAT:s verkställande sekretariat.

Artikel 16

Behandling av inspektionsrapporterna

1. Medlemsstaterna skall lägga samma vikt vid rapporter som sammanställts av ICCAT-inspektörer från andra avtalssparter och andra medlemsstater som vid de egna inspektörernas rapporter.

2. Varje medlemsstat skall samarbeta med berörda avtalsslutande parter i syfte att i enlighet med den nationella lagstiftningen underlätta åtal eller andra påföljder till följd av en rapport som lämnats in av en ICCAT-inspektör inom ramen för ICCAT:s hamninspektionsplan.

Avdelning 3

Särskilda åtgärder för statslösa fartyg eller fartyg från en icke avtalsslutande part

Artikel 17

Omlastningar

1. Det är förbjudet för gemenskapens fiskefartyg att ta emot omlastningar till havs av sådana arter som avses i bilaga I från statslösa fartyg eller fartyg som för en icke avtalsslutande parts flagg och som inte har status av samarbetande part, enhet eller fiskeenhet.

2. Den förteckning över samarbetande parter, enheter eller fiskeenheter som antagits av ICCAT ingår i bilaga IV. Kommissionen skall ändra denna bilaga i enlighet med de beslut som fattas av ICCAT.

3. Före den 15 september varje år skall medlemsstaterna till kommissionen översända information om den omlastningsverksamhet som under det föregående året bedrivits av fartyg som för deras flagg tillsammans med statslösa fartyg eller fartyg som för en icke avtalsslutande parts flagg, och kommissionen skall vidarebefordra denna information till ICCAT:s verkställande sekretariat.

Artikel 18

Kontroll av fiskeaktiviteten

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat som har bordat eller inspekterat ett statslöst fartyg skall omedelbart till kommissionen översända inspektionsresultaten samt, i förekommande fall, de lämpliga åtgärder som de har antagit i enlighet med internationell rätt. Kommissionen skall så snart som möjligt översända denna information till ICCAT:s verkställande sekretariat.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla statslösa fartyg eller fartyg tillhörande en icke avtalsslutande part som anlöper en hamn som avses enligt artikel 28e andra stycket i förordning (EEG) nr 2847/93 inspekteras av deras behöriga myndigheter. Lossning eller lastning av fångster från dessa fartyg skall vara förbjudet till dess att inspektionen genomfört.

3. Om de behöriga myndigheterna efter avslutad inspektion konstaterar att det ombord på det statslösa fartyget eller fartyget från en icke avtalsslutande part finns resurser som omfattas av en rekommendation från ICCAT som överförts till gemenskapslagstiftningen, skall den berörda medlemsstaten förbjuda lossning eller omlastning av dessa resurser.

4. Förbudet enligt punkt 3 skall inte tillämpas om befälhavaren på det inspekterade fartyget eller dennes ställföreträdare på ett tillfredsställande sätt för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten kan bevisa

a) att de fångster som hålls ombord har tagits utanför zonen

b) eller att de fångster som hålls ombord har tagits i enlighet med gemenskapens bevarandeåtgärder.

Artikel 19

Medborgare

Varje medlemsstat skall i enlighet med sin nationella lagstiftning sträva efter att avskräcka sina medborgare från att ansluta sig till sådan av icke avtalsslutande parter bedriven verksamhet som skadar genomförandet av ICCAT:s bevarande- och förvaltningsåtgärder.

KAPITEL II

KONTROLL- OCH ÖVERVAKNINGSGÅTGÄRDER TILLÄMPLIGA I ZON 2

Artikel 20

Allmänna principer

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fartyg som för deras flagg skall iakttä de åtgärder som är tillämpliga i zonen.

Artikel 21

Observationer

1. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg som har tillåtelse att fiska i zonen skall till sina nationella myndigheter översända observationer av fartyg från icke avtalslutande parter som man antar eller vet fiskar efter storögd tonfisk, gulfenad tonfisk och bonit i zonen.

2. Medlemsstaterna skall så snart som möjligt översända denna information till kommissionen, som sedan skall vidarebefordra den till IOTC.

KAPITEL III

KONTROLL- OCH ÖVERVAKNINGSGÅTGÄRDER TILLÄMPLIGA I ZON 3

Artikel 22

Allmänna principer

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fartyg som för deras flagg skall iakttä de IATTC-åtgärder som är tillämpliga samt avtalet om det internationella programmet för bevarande av delfiner.

Artikel 23

Registrering, stickprovstagning och fångstanmälan

1. Medlemsstaterna skall genomföra system för registrering och stickprovstagning som gör det möjligt att varje månad uppskatta den totala kvantitet storögd tonfisk fiskad med ringnot samt den totala kvantitet gulfenad tonfisk som lossats och

omlastats av fartyg som för deras flagg och som är registrerade i gemenskapen, samt de sammanlagda kvantiteter som lossats i deras hamnar av fartyg som för en annan medlemsstats flagg och som är registrerade i gemenskapen.

2. Utan att det påverkar artikel 18 i förordning (EEG) nr 2847/93 skall medlemsstaterna före den 15 varje månad till kommissionen anmäla de sammanlagda kvantiteter storögd tonfisk som har lossats eller omlastats under föregående månad av fartyg som för deras flagg och som är registrerade i gemenskapen, samt de sammanlagda kvantiteter som har lossats i deras hamnar av fartyg som för en annan medlemsstats flagg och som är registrerade i gemenskapen.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk.

2. Vid hänvisning till denna punkt skall det förvaltningsförfarande som avses i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas och bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall beaktas.

3. Den tidsperiod som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 25

1. Förordning (EG) nr 1351/99 skall upphöra att gälla.

2. Artikel 22.1 i förordning (EG) nr 2742/99 skall utgå.

3. Hänvisningar till ovannämnda upphävda förordning och strukna punkt skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 26

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

LÅNGVANDRANDE FISKARTER SOM AVSES I DENNA FÖRORDNING

- Långfenad tonfisk: *Thunnus alalunga*
- Tonfisk: *Thunnus thynnus*
- Storögd tonfisk: *Thunnus obesus*
- Bonit: *Katsuwonus pelamis*
- Ryggstrimmig pelamid: *Sarda sarda*
- Gulfenad tonfisk: *Thunnus albacares*
- Karibisk tonfisk: *Thunnus atlanticus*
- Tunniner: *Euthynnus* spp.
- Sydlig tonfisk: *Thunnus maccoyii*
- Auxider: *Auxis* spp.
- Havsbraxen: *Brama rayi*
- Marliner och spjutfiskar: *Tetrapturus* spp., *Makaira* spp.
- Segelfiskar: *Istiophorus* spp.
- Svärdfisk: *Xiphias gladius*
- Makrillgäddor: *Scomberesox* spp., *Cololabis* spp.
- Hajar: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, Alopiidae, Carcharhinida, Sphymida, Isuridae, Lamnidae
- Bläckfiskar: (alla arter)
- Valar (valfiskar och tumlare): Physeteridae, Belaeopteridae, Balenidae, Eschrichtiidae, Monodontidae, Ziphiidae, Delphinidae

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER LÅNGVANDRANDE ARTER SOM OMFATTAS AV HÖGSTA TILLÅTNA FÅNGST

Latinskt namn	Trivialnamn	Zon
<i>Thunnus thynnus</i>	Tonfisk	I
<i>Thunnus obesus</i>	Storögd tonfisk	III
<i>Thunnus albacares</i>	Gulfenad tonfisk	III
<i>Xiphias gladius</i>	Svärdfisk	I (Atlantiska oceanen)

BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER LÅNGVANDRANDE FISKARTER SOM OMFATTAS AV KVARTALSANMÄLAN

Latinskt namn	Trivialnamn
<i>Thunnus alalunga</i>	Långfenad tonfisk
<i>Thunnus albacares</i>	Gulfenad tonfisk
<i>Katsuwonus pelamis</i>	Bonit
<i>Sarda sarda</i>	Ryggstrimmig pelamid

Liksom varje annan art som fångas av medlemsstaternas fartyg och som ingår i ICCAT:s artförteckning.

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER SAMARBETANDE PARTER, ENHETER ELLER FISKEENHETER

Mexiko (Mexikos förenta stater)

Taiwan

—

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1351/99	Denna förordning
Artiklarna 1, 2 och 3	Artikel 8
Artikel 4	Artikel 18
Artikel 5	Artikel 17
Förordning (EG) nr 2742/99	Denna förordning
Artikel 22.1	Artikel 23

Förslag till rådets förordning (EG) om antagande av protokollet om fastställande för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2003 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Elfenbenskusten avseende fiske utanför Elfenbenskustens kust

(2001/C 62 E/03)

KOM(2000) 629 slutlig — 2000/0257(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 9 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i samband med artikel 300.2 och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och regeringen i Republiken Elfenbenskusten avseende fiske utanför Elfenbenskustens kust, har de två parterna hållit förhandlingar för att fastställa de ändringar eller tillägg som skall införas i avtalet när tillämpningsperioden för protokollet i bilagan till detta förfaller ⁽¹⁾.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades den 26 maj 2000 ett nytt protokoll om fastställande för perioden 1.7.2000–30.6.2003 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i det ovannämnda avtalet.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna detta protokoll.
- (4) Nyckeln för fördelningen av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna bör fastställas utifrån den traditionella fördelningen av fiskemöjligheterna inom fiskeavtalets ram.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

På gemenskapens vägnar godkänns härmed protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och regeringen i Republiken Elfenbenskusten avseende fiske utanför Elfenbenskustens kust under tiden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 juni 2003.

Protokollstexten bifogas denna förordning.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande nyckel:

a) Demersalt fiske:

Spanien: 600 bruttoregister-ton

b) Fiske av tonfisk:

Frankrike: 25 fartyg

Spanien: 41 fartyg

Portugal: 5 fartyg

Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte uttömer de fiskemöjligheter som fastställs genom protokollet, får kommissionen beakta de licensansökningar som inkommer från övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som har befogenhet att underteckna ett för gemenskapen bindande protokoll.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 379, 31.12.1990.

PROTOKOLL

om fastställande för perioden 1.7.2000–30.6.2003 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Elfenbenskusten avseende fiske utanför Elfenbenskustens kust

Artikel 1

Från och med den 1 juli 2000 och tre år framåt skall de fiskemöjligheter som fördelas enligt artikel 2 i avtalet fastställas enligt följande:

- a) Frystrålare för demersalt fiske som bedriver djuphavsfiske efter kräftdjur, fiskar bläckfisk och demersala arter: 600 bruttoregisterton per månad som ett årsgenomsnitt
- b) Tonfiskfartyg för spöfiske med fasta linor: 12 fartyg
- c) Fartyg för fiske med flytlinor: 20 fartyg
- d) Notfartyg för tonfiskfiske: 39 fartyg.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som avses i artikel 1 kan på gemenskapens begäran utökas genom ett gemensamt avtal, om det inte hindrar ett rationellt utnyttjande av Elfenbenskustens tillgångar.

I så fall skall den ekonomiska ersättning som avses i artikel 3.1 höjas tidsproportionellt.

Artikel 3

1. Den ekonomiska ersättningen för fiskemöjligheterna enligt artikel 1 fastställs till 957 500 euro per år (varav 275 000 euro i ekonomisk ersättning och 682 500 euro för de åtgärder som avses i artikel 4 i detta protokoll).
2. Den ekonomiska ersättningen för tonfiskfiske avser en fångstvolym i Elfenbenskustens vatten på 8 500 ton per år. Om gemenskapsfartygen fiskar mer än denna kvantitet i Elfenbenskustens fiskezon, skall ovannämnda belopp ökas proportionellt.
3. Denna ekonomiska ersättning skall betalas ut senast den 31 december varje år som omfattas av protokollet. Elfenbenskustens regering beslutar ensamt hur denna ekonomiska ersättning används.
4. Den ekonomiska ersättningen skall betalas till statskassans konto på Caisse autonome d'amortissement med kontonummer ...

Artikel 4

Av den ekonomiska ersättning som avses i artikel 3.1 kommer följande åtgärder att finansieras med upp till 682 500 euro per år, enligt fördelningen nedan:

1. Finansiering av vetenskapliga program för att förbättra kunskaperna om fiske och biologi i Elfenbenskustens fiskezon: 90 000 euro.
2. Finansiering av tekniska program: 250 000 euro.
3. Stöd till de myndigheter som ansvarar för fiskeövervakningen: 100 000 euro.
4. Stöd till fiskeriministeriet med att formulera politik och strategi för fiske och vattenbruk: 50 000 euro.
5. Administrativt stöd till fiskemyndigheterna: 100 000 euro.
6. Finansiering av stipendier för studier, praktisk utbildning och seminarier på fiskets olika vetenskapliga, tekniska och ekonomiska områden: 50 000 euro.
7. Bidrag till internationella organisationer: 32 500 euro.

Åtgärderna och de fördelade årsbeloppen skall fastställas av fiskeriministeriet som skall meddela kommissionen detta.

Dessa årsbelopp skall varje år vara enheterna tillhanda senast den 31 december och i enlighet med den planerade användningen betalas till de bankkonton för landets behöriga myndigheter som fiskeriministeriet har uppgivit.

Fiskeriministeriet skall varje år till Europeiska kommissionens delegation, senast fyra månader efter protokollets årsdag, överlämna en detaljerad rapport om genomförandet av dessa åtgärder samt om de resultat som uppnåtts. Europeiska kommissionen förbehåller sig rätten att från fiskeriministeriet begära alla typer av kompletterande uppgifter om resultaten och att i samråd med myndigheterna i Elfenbenskusten ytterligare granska de berörda betalningarna, för att se till att åtgärderna genomförs på ett effektivt sätt.

Artikel 5

Skulle Europeiska gemenskapen inte uppfylla en av sina ekonomiska förpliktelser enligt artiklarna 3 och 4 i detta protokoll, kan det medföra att de förpliktelser Republiken Elfenbenskusten har enligt fiskeavtalet upphävs.

Artikel 6

1. I fall av force majeure som förhindrar fiskeverksamheten i Elfenbenskustens exklusiva ekonomiska zon, får Europeiska gemenskapen hålla inne betalningen av den ekonomiska ersättningen, i möjligaste mån efter samråd mellan de två parterna.

2. När situationen åter blivit normal, skall betalningen av den ekonomiska ersättningen återupptas så snart parterna efter samråd konstaterat att det är möjligt att återuppta fiskeverksamheten.

Artikel 7

Bilagan till detta protokoll ersätter bilagan till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Elfenbenskusten avseende fiske utanför Elfenbenskustens kust.

Artikel 8

Detta protokoll träder i kraft det datum då det undertecknas.

Det är tillämpligt från och med den 1 juli 2000.

*BILAGA***Villkor för att gemenskapsfartygen skall få bedriva fiske i Republiken Elfenbenskustens fiskezon****A. FORMALITETER I SAMBAND MED ANSÖKAN OM OCH UTFÄRDANDE AV LICENSER**

Gemenskapens behöriga myndigheter skall, genom Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten, hos det ivorianska fiskeriministeriet göra en ansökan för varje fartyg som önskar bedriva fiske enligt avtalet.

Ansökan skall göras på det formulär som Elfenbenskusten anger för detta syfte, varav en förlaga finns återgiven i tillägg 1.

Varje ansökan om fiskelicens skall åtföljas av bevis för att avgiften betalats för licensens giltighetstid.

I avgiften skall samtliga nationella och lokala skatter ingå, dock ej hamnavgifter och tjänstekostnader.

De ivorianska myndigheterna skall, innan avtalet träder i kraft, lämna fullständiga uppgifter om vilka bankkonton som skall användas för betalningen av avgifterna.

Licensen skall utfärdas för visst fartyg och får inte överlåtas.

I fall av force majeure skall dock, på begäran av Europeiska kommissionen, licensen för ett visst fartyg ersättas av en ny licens för ett annat fartyg, med liknande egenskaper som det förstnämnda fartyget. Fartygsägaren skall genom Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten återlämna den annullerade licensen till Elfenbenskustens fiskeriministerium.

Av den nya licensen skall följande framgå:

— Datum för utfärdandet.

— Att licensen för det föregående fartyget upphävs av och ersätts med den nya licensen.

För den återstående giltighetstiden skall ingen avgift enligt artikel 4.2 i avtalet betalas.

1. Inom 30 dagar efter det att de ivorianska myndigheterna erhållit ansökan, skall licensen överlämnas till Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten.

2. Originallicensen skall förvaras ombord och företes, närhelst de behöriga ivorianska myndigheterna så begär.

För tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor, notfiske eller fiske med flytlinor skall de ivorianska myndigheterna emellertid, så snart de fått meddelande från Europeiska kommissionen om att förskotts betalning har gjorts, föra in det berörda fartyget i en förteckning över fartyg som har rätt att fiska och skicka den till de ivorianska kontrollmyndigheterna. I avvaktan på originallicensen får å andra sidan en kopia av den redan utställda licensen utfärdas per fax, för att förvaras ombord på fartyget.

3. De trålare som enligt artikel 2 i avtalet har rätt att bedriva fiske skall underrätta de behöriga ivorianska myndigheterna om alla förändringar av fartygets kännetecken enligt den utfärdade licensen och som anges i tillägg 1.
 4. Om en trålares bruttoregister-tonnage ökar, skall en ny licensansökan lämnas in.
- B. BESTÄMMELSER FÖR TONFISKFARTYGG SOM BEDRIVER SPÖFISKE MED FASTA LINOR, NOTFISKE ELLER FISKE MED FLYTLINOR.
1. Licensen är giltig i ett år. Den kan förnyas.
 2. Avgiften fastställs till 25 euro per ton som fiskas inom Elfenbenskustens zon.
 3. Licens för dessa fartyg skall utfärdas efter schablonmässig förskotts-betalning av 375 euro per år och fartyg som bedriver spöfiske med fasta linor, 2 750 euro per år och fartyg som bedriver notfiske och 1 000 euro per år och fartyg som bedriver fiske med flytlinor.
 4. Vid slutet av varje kalenderår gör Europeiska kommissionen en slutavräkning på fiskesäsongens avgifter, på grundval av de fångstdeklarationer som varje fartygsägare lämnat och som bekräftats av de vetenskapliga institut som ansvarar för kontrollen av fångstuppgifter, exempelvis Institut de Recherche pour le Développement (IRD), Instituto Español de Oceanografía (IEO) eller Instituto Português de Investigação Marítima (IPIMAR), å ena sidan, och Elfenbenskustens oceanografiska forskningscentrum, å andra sidan. Denna avräkning skall delges de ivorianska avdelningarna för havsfiske och fartygsägarna samtidigt. Senast 30 dagar efter underrättelsen om slutavräkning skall fartygsägarna göra alla eventuella fyllnadsinbetalningar till de ivorianska fiskerimyndigheterna.
- Om slutavräkningen är lägre än förskottsbeloppet enligt ovan, kan fartygsägaren dock inte återfå motsvarande överskjutande summa.
5. Innan avtalet träder i kraft, skall Elfenbenskustens myndigheter lämna fullständiga uppgifter om vilka bankkonton som skall användas för betalningen av avgifterna.

C. BESTÄMMELSER FÖR FRYSTRÅLARE

1. Licenserna för frystrålare är giltiga i ett år, sex månader eller tre månader. De kan förnyas.
2. Avgifterna för årlicenserna fastställs per fartyg till 168 euro per bruttoregister-ton.

Licenskostnaden för kortare tid än ett år skall vara tidsproportionell. Ett tillägg på 3 % skall betalas för halvårslicenser och på 5 % för kvartalslicenser.

D. FÅNGSTDEKLARATIONER

1. Fartyg som enligt avtalet har rätt att fiska i Elfenbenskustens fiskezon skall genom sin företrädare rapportera sin fångst till de avdelningar som har ansvar för havsfiske, med en kopia till den Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten, vilket skall ske enligt följande:
 - a) Trålare skall rapportera sin fångst enligt den förlaga som bifogas i tillägg 2. Dessa deklARATIONER skall sammanställas månadsvis och lämnas åtminstone en gång per kvartal.
 - b) Tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor, notfiske eller fiske med flytlinor skall föra fångstjournal för varje fiskeperiod som tillbringas i Elfenbenskustens fiskezon, enligt förlagorna som bifogas tillägg 3 beträffande fiske med flytlinor och tillägg 4 beträffande notfiske och spöfiske med fasta linor. Den skall även fyllas i vid utebliven fångst.

Formuläret skall antingen överlämnas i hamnen till de behöriga avdelningarna på Elfenbenskustens centrum för oceanografisk forskning eller sändas till dessa inom 45 dagar efter fiskesäsongens slut i Elfenbenskustens fiskezon.

En kopia på dessa dokument skall skickas till de vetenskapliga institutioner som avses i B.4 ovan.

Dessa formulär skall vara läsligt ifyllda och undertecknade av fartygets befälhavare. När fartyget inte befinner sig i Elfenbenskustens fiskevatten, skall dessutom följande noteras i fångstjournalen: "Utanför Elfenbenskustens exklusiva ekonomiska zon".

2. Om dessa bestämmelser inte efterlevs, har de ivorianska myndigheterna rätt att tillfälligt återkalla licensen för det fartyg som bryter mot dem tills det fullgör sitt åliggande. I så fall skall Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten omedelbart underrättas om detta.

E. LANDNING AV FÅNGSTER

Om tonfiskfartyg och fartyg som bedriver fiske med flytlinor landar sin fångst i ivoriansk hamn, skall de sträva efter att till lokala marknadspriser och i fri konkurrens ställa sina sidofångster till landets ekonomiska aktörers förfogande.

Dessutom skall gemenskapens tonfiskfartyg leverera till de ivorianska tonfiskkonserverfabrikerna till ett pris som, på grundval av gängse världsmarknadspriser, skall fastställas genom en gemensam överenskommelse mellan gemenskapens fartygsägare och de ekonomiska aktörerna i Elfenbenskusten. Beloppet skall erläggas i konvertibel valuta. Landningsprogrammet för fångsterna skall fastställas genom en gemensam överenskommelse mellan gemenskapens fartygsägare och de ekonomiska aktörerna i Elfenbenskusten.

F. FISKEZONER

1. För att skydda fiskens reproduktionsområden och det småskaliga fisket är sådant fiske som anges i artikel 2 i avtalet förbjudet för gemenskapsfartyg med fiskelicens i den zon som omfattar
 - området mellan kusten och tolv nautiska mil för tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor eller bedriver fiske med flytlinor,
 - området mellan kusten och sex nautiska mil för frystrålar,
 - området mellan kusten och djupkurvan för 200 meter för notfartyg med frysanläggning för tonfiskfiske.
2. Tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor får dock fiska efter levande agn i den förbjudna zon som definieras ovan, under förutsättning att det endast är för eget bruk.

G. INSEGLING I OCH AVSEGLING FRÅN ZONEN

Inom tre timmar efter varje insegling i och avsegling från zonen och var tredje dag under sin fiskeverksamhet i Elfenbenskustens vatten, skall fartygen direkt till Elfenbenskustens myndigheter meddela sin position och fångst ombord, företrädesvis per fax (225 21 35 04 09) och, om fartyget saknar fax, per radio (..) eller telex (..).

Faxnumret och radiofrekvensen skall meddelas vid utfärdandet av fiskelicensen.

Elfenbenskustens myndigheter och fartygsägaren skall bevara en kopia av faxmeddelanden eller av upptagningar av radiomeddelanden, tills var och en av parterna har godkänt den slutavräkning som avses i punkt B ovan.

Fartyg som ertappas med att fiska utan att ha underrättat Elfenbenskustens myndigheter om sin närvaro skall betraktas som fartyg utan licens.

H. MASKSTORLEK

Minsta tillåtna maskstorlek (fullt utsträckt maska) är

- a) 40 mm för frystrålare som bedriver djuphavsfiske efter kräftdjur,
- b) 70 mm för frystrålare som bedriver fiske efter bläckfisk,
- c) 60 mm för frystrålare som fiskar fisk, och
- d) för tonfiske de normer som rekommenderas av ICCAT.

I. PÅMÖNSTRING AV SJÖMÄN

Fartygsägare som har avtalsenliga fiskelicenser skall bidra till de ivorianska medborgarnas praktiska yrkesutbildning på följande villkor och med följande förbehåll:

1. För varje trålare åtar sig fartygsägaren att påmönstra
 - en sjöman på fartyg på mindre än 250 bruttoregister-ton,
 - två sjömän på fartyg mellan 250 och 300 bruttoregister-ton,
 - tre sjömän på fartyg på mer än 300 bruttoregister-ton.

Fartygsägare som har tonfiskfartyg eller fartyg som bedriver fiske med flytlinor skall åta sig att påmönstra ivorianska medborgare på följande villkor och med följande förbehåll:

- Flottan med tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor skall mönstra på fyra ivorianska sjömän under fiskesäsongen i Elfenbenskustens fiskezon. För tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor skall påmönstringsskyldigheten inte avse mer än en sjöman per fartyg.
- Flottan med notfartyg för tonfiskfiske skall påmönstra 30 ivorianska sjömän.
- Flottan med fartyg som bedriver fiske med flytlinor skall påmönstra fyra ivorianska sjömän under fiskesäsongen i Elfenbenskustens fiskezon. För fartyg som bedriver fiske med flytlinor skall påmönstringsskyldigheten inte avse mer än en sjöman per fartyg.

De begränsningar som fastställs ovan hindrar inte att ytterligare ivorianska sjömän påmönstras på fartygsägarens begäran.

Fartygsägarna skall välja ivorianska sjömän bland av behöriga myndigheter erkända yrkessjömän.

2. Innan licenserna utfärdas, skall dessa sjömäns löner fastställas genom ett gemensamt avtal mellan fartygsägarna eller deras företrädare och Elfenbenskustens fiskerimyndigheter. Lönen skall betalas av fartygsägarna och även omfatta den socialförsäkringsordning som gäller för sjömännen (bland annat liv-, olycksfalls- och sjukförsäkring).
3. Om ingen påmönstring sker, skall fartygsägare med tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor, med notfartyg för tonfiskfiske eller med fartyg som bedriver fiske med flytlinor betala ett schablonbelopp för fiskesäsongen som motsvarar lönen för icke påmönstrade sjömän.

Detta belopp skall användas till utbildning av Elfenbenskustens sjömän och betalas in på ett konto som de ivorianska fiskerimyndigheterna anger.

4. Alla fartyg får, om befälhavaren samtycker, ta ombord en praktikant som föreslagits av de behöriga ivorianska myndigheterna. Villkoren för praktikanten ombord skall i möjligaste mån vara de som gäller för motsvarande personal. Kostnaderna för dennes vistelse ombord skall betalas av den ivorianska staten.

J. VETENSKAPLIGA OBSERVATÖRER

På begäran av de ivorianska myndigheterna får de fartyg som fiskar i Elfenbenskustens exklusiva ekonomiska zon ta ombord en observatör, som skall behandlas som en befälsperson ombord. Detsamma skall i möjligaste mån gälla hans förläggning ombord. Den tid observatören skall finnas ombord bestäms av de ivorianska myndigheterna, men skall dock normalt inte överstiga den tid som behövs för fullgörande av vederbörandes uppgifter. Ombord skall observatören

- observera fartygens fiskeverksamhet,
- kontrollera fartygens position vid fiske,
- genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program,
- förteckna vilka fiskeredskap som används,
- kontrollera fångstuppgifterna i fångstjournalen vad gäller Elfenbenskustens fiskezon.

Observatören skall under sin vistelse på fartyget

- vidta alla lämpliga åtgärder för att hans ombordstigning och närvaro ombord inte skall avbryta eller hindra fisket,
- respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla de handlingar som tillhör fartyget,
- sammanställa en aktivitetsrapport som skall skickas till de behöriga myndigheterna i Elfenbenskusten, med en kopia till Europeiska kommissionens delegation.

Villkoren för observatörens ombordstigning skall bestämmas genom samråd mellan fartygsägaren eller dennes företrädare och myndigheterna i Elfenbenskusten. Samtidigt med avgiftsbetalningen skall trålfartygsägare till myndigheterna i Elfenbenskusten proportionellt mot tiden betala 4 euro per bruttoregister-ton och år för varje fartyg som bedriver fiskeverksamhet i Elfenbenskustens vatten. Beloppet skall betalas till ett bankkonto som anges av de ivorianska myndigheterna. Ägare av tonfiskfartyg som bedriver spöfiske med fasta linor, av notfartyg för tonfiskfiske eller av fartyg som bedriver fiske med flytlinor skall till Elfenbenskustens regering betala 10 euro per månad för varje observatör ombord. Om fartygsägaren inte har möjlighet att låta observatören gå ombord och gå iland i en ivoriansk hamn som avtalats med Elfenbenskustens myndigheter, skall fartygsägaren stå för observatörens alla resekostnader.

Om observatören inte inom tolv timmar efter överenskommen tid befinner sig där han skall gå ombord, skall fartygsägaren automatiskt befrias från sin skyldighet att ta ombord denne.

Observatörens lön och sociala avgifter skall betalas av de behöriga ivorianska myndigheterna.

K. INSPEKTION OCH KONTROLL

På begäran av de ivorianska myndigheterna skall de gemenskapsfartyg som bedriver fiske inom ramen för avtalet tillåta att ivorianska tjänstemän som ansvarar för inspektion och övervakning av fisket går ombord samt underlätta för dem att utföra sitt arbete.

Dessa tjänstemän skall inte uppehålla sig ombord längre tid än vad som är nödvändigt för att de skall kunna utföra sina uppgifter.

L. FÖRFARANDE VID PREJNING

1. Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten skall inom tre arbetsdagar underrättas om varje prejning inom Elfenbenskustens exklusiva ekonomiska zon av fiskefartyg som för någon av medlemsstaternas flagg och som bedriver fiske enligt detta avtal. Samtidigt skall delegationen få en kortfattad rapport om omständigheterna och motiven för denna prejning.
2. Innan eventuella åtgärder vidtas gentemot fartygets befälhavare eller besättning eller något förfarande riktat mot fartygets last och utrustning, utom sådana åtgärder som har till syfte att säkra bevis för den förmodade överträdelsen, skall inom en arbetsdag efter det att ovannämnda uppgifter inkommit ett samrådsmöte hållas mellan Europeiska kommissionens delegation i Elfenbenskusten, fiskeriministeriet och tillsynsmyndigheterna, med eventuellt deltagande av en företrädare för den berörda medlemsstaten. Under detta möte skall parterna utväxla alla handlingar och uppgifter av intresse som kan bidra till att klarlägga omständigheterna kring de konstaterade händelserna. Fartygsägaren eller dennes företrädare skall underrättas om resultaten av detta samrådsmöte samt om alla åtgärder som prejningen kan leda till.
3. Innan rättsliga förfaranden inleds, skall ett försök göras att lösa den förmodade överträdelsen genom ett förlikningsförfarande. Detta förfarande skall avslutas senast tre arbetsdagar efter prejningen.
4. Om ärendet inte kan avgöras genom förlikning och om befälhavaren sedan ställs inför en behörig rättslig myndighet i Elfenbenskusten, skall skälig banksäkerhet fastställas av den behöriga myndigheten inom två arbetsdagar efter förlikningsförfarandets avslutande och i avvaktan på domarens beslut. Banksäkerheten får frisläppas av den behöriga myndigheten, så snart den rättsliga myndighetens beslut frikänner befälhavaren för det berörda fartyget.
5. Fartyget och dess besättning skall friges antingen
 - när samrådet har avslutats, om resultatet av samrådet medger detta, eller
 - så snart de eventuella bötesbeloppen har erhållits (förlikning), eller
 - så snart bankgaranti har ställts (rättssak).
6. Om någon av parterna anser att detta förfarande skapar svårigheter, får parten begära ett brådskande samråd.

Tillägg 1

MINISTÈRE DE LA PRODUCTION ANIMALE
(MINISTERIET FÖR ANIMALIEPRODUKTION)

BP V 84 Abidjan
(Republiken Elfenbenskusten)

REPUBLIKEN ELFENBENSKUSTEN
UNION-DISCIPLINE-TRAVAIL
(Enhet-Disciplin-Arbete)

BLANKETT FÖR ANSÖKAN OM FISKELICENS

DEL A

1. Fartygsägarens namn:
2. Fartygsägarens nationalitet:
3. Fartygsägarens kontorsadress:
-
-

DEL B

(Fylls i för varje fartyg)

1. Giltighetsperiod:
2. Fartygets namn:
3. Byggnadsår:
4. Ursprunglig flaggstat:
5. Aktuell flaggstat:
6. Datum för övergång till aktuell flaggstat:
7. Förvärvsår:
8. Hemmahamn och registreringsnummer:
9. Fiskezoner:
10. Typ av fiske:
11. Bruttoregistertonnage:
12. Nettoregistertonnage:
13. Radioanropssignal:
14. Största längd (i meter):
15. Förstäv (i meter):
16. Djupgående (i meter):
17. Skrovets material:
18. Maskinstyrka:
19. Hastighet (knop):
20. Hytter:
21. Bränsletankar (i m³):
22. Lastrumskapacitet för fisk (i m³):
23. Fryskapacitet (ton/dygn) och infrysningssystem:

24. Skrovets färg:
25. Överbyggnadens färg:
26. Antal besättningsmän:
27. Kommunikationsutrustning ombord:

Typ	Märke	Modell	Effekt (watt)	Tillverkningsår	Frekvenser	
					Mottagare	Sändare

28. Navigationsutrustning och ekolodsutrustning:

Typ	Märke	Modell

29. Hjälpfartyg (fylls i för varje fartyg):
- 29.1. Bruttoregistertonnage:
- 29.2. Största längd (i meter):
- 29.3. Förstäv (i meter):
- 29.4. Djupgående (i meter):
- 29.5. Skrovets material:
- 29.6. Maskinstyrka:
- 29.7. Hastighet (knop):
30. Hjälpstrutning för uppspårande av fisk från luften (även sådan som inte installeras ombord):
31. Hemmahamn:
32. Befälhavarens namn:
33. Adress:
34. Befälhavarens nationalitet:

Följande skall bifogas:

- tre färgfotografier på fartyget (sett från sidan), på hjälpfartygen och på hjälpstrutningen för uppspårande av fisk från luften,
- diagram över och detaljerad beskrivning av använda fiskeredskap,
- dokument som styrker att fartygsägarens företrädare har befogenhet att underteckna denna ansökan.

.....
(Datum för ansökan)

.....
(Underskrift av fartygsägarens företrädare)

Tillägg 2

FRYSTRÅLARE
(BOTTENLEVANDE ARTER)

Fartygets namn:	
Nationalitet (flagg):	

Maskinstyrka	
Bruttoregisterton	

Månad:	År:
Fiskemetod	
Landningshamn	

Datum	Fiskezon		Antal fångster	Antal fångst-timmar	Fiskarter						Totalt	
	Longitud	Latitud										
1)												
2)												
3)												
4)												
5)												
6)												
7)												
8)												
9)												
10)												
11)												
12)												
13)												
14)												
15)												
16)												
17)												
18)												
19)												
20)												
21)												
22)												
23)												
24)												
25)												
26)												
27)												
28)												
29)												
30)												
31)												
		TOTALT										

Ändrat förslag till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/04)

KOM(2000) 624 slutlig — 1999/0258(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 10 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 116 E, 26.4.2000, s. 66.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I artikel 63.3 i EG-fördraget föreskrivs att rådet skall besluta om åtgärder som avser invandringspolitik. I punkt 63.3 a anges bland annat att rådet skall besluta om åtgärder på området för villkor för inresa och det hänvisas direkt till inresa och bosättning som avser familjeåterförening.

(2) Åtgärderna avseende familjeåterförening bör överensstämma med den skyldighet att skydda familjen och att respektera familjelivet som har stadfäst i en rad folkrättsliga instrument, däribland Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950. I enlighet med artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i denna konvention.

(1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.

(2) I artikel 63.3 i EG-fördraget föreskrivs att rådet skall besluta om åtgärder som avser invandringspolitik. I punkt 63.3 a anges bland annat att rådet skall besluta om åtgärder på området för villkor för inresa och bosättning samt normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering och uppehållstillstånd för längre tid, däribland sådana som avser familjeåterförening.

(3) Åtgärderna avseende familjeåterförening bör överensstämma med den skyldighet att skydda familjen och att respektera familjelivet som har stadfäst i en rad folkrättsliga instrument, däribland Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950. I enlighet med artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i denna konvention.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(3) Europeiska rådet erkände vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 behovet av tillnärmning av nationell lagstiftning om villkoren för rätt till inresa och vistelse för medborgare i tredje land, grundad på såväl en gemensam bedömning av den ekonomiska och demografiska utvecklingen i unionen som situationen i ursprungsländerna. Europeiska rådet uppmanade därför rådet att, på grundval av förslag från kommissionen, snabbt fatta beslut om detta. I dessa beslut bör hänsyn inte bara tas till varje medlemsstats kapacitet att ta emot flyktingar utan även till deras historiska och kulturella band med ursprungsländerna.

(6) Vid sitt särskilda möte i Tammerfors konstaterade Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och att en mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas.

(7) Enligt rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998 ⁽¹⁾ bör ett instrument om lagliga invandrarers rättsliga ställning antas inom två år efter det att Amsterdamfördraget trätt i kraft. Regler om villkor för inresa och bosättning samt normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda viseringar och uppehållstillstånd för längre tid, inbegripet sådana som avser familjeåterförening, bör utarbetas inom fem år.

(8) Familjeåterförening är ett nödvändigt medel för att möjliggöra familjelivet. Det bidrar till att skapa en social och kulturell miljö som underlättar tredjelandsmedborgarnas integrering i medlemsstaterna, vilket även främjar den ekonomiska och sociala sammanhållningen, ett av gemenskapens grundläggande mål som anges i artiklarna 2 och 3.1 k i EG-fördraget.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(4) Europeiska rådet erkände vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 behovet av tillnärmning av nationell lagstiftning om villkoren för rätt till inresa och vistelse för medborgare i tredje land, grundad på såväl en gemensam bedömning av den ekonomiska och demografiska utvecklingen i unionen som situationen i ursprungsländerna. Europeiska rådet uppmanade därför rådet att, på grundval av förslag från kommissionen, snabbt fatta beslut om detta. I dessa beslut bör hänsyn inte bara tas till varje medlemsstats kapacitet att ta emot flyktingar utan även till deras historiska och kulturella band med ursprungsländerna.

(5) För att bedöma migrationsflödena och förbereda rådets åtgärder är det viktigt att kommissionen förfogar över statistik och uppgifter om laglig invandring av medborgare i tredje land till varje medlemsstat, bland annat när det gäller antal utfärdade uppehållstillstånd, deras art och giltighetstid. Därför skall medlemsstaterna ställa nödvändiga upplysningar och information till kommissionens förfogande på regelbunden basis och utan dröjsmål.

Oförändrat

(8) Familjeåterförening är ett nödvändigt medel för att möjliggöra familjelivet. Det bidrar till att skapa en social och kulturell stabilitet som underlättar tredjelandsmedborgarnas integrering i medlemsstaterna, vilket även främjar den ekonomiska och sociala sammanhållningen, ett av gemenskapens grundläggande mål som anges i artiklarna 2 och 3.1 k i EG-fördraget.

⁽¹⁾ Handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (EGT C 19, 23.1.1999, s. 1).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (9) För att säkerställa skyddet för familjen och bevarandet eller skapandet av familjelivet, bör det införas en rätt till familjeåterförening som erkänns av medlemsstaterna. De materiella villkoren för utövandet av denna rätt bör fastställas efter gemensamma kriterier.
- (10) Situationen för flyktingar och personer som omfattas av subsidiärt skydd kräver särskild uppmärksamhet, på grund av de skäl som tvingat dem att fly från sitt land och hindrar dem från att där leva ett familjeliv. Deras rätt till familjeåterförening bör därför regleras av mera förmånliga villkor.
- (11) Familjeåterförening för personer som omfattas av subsidiärt skydd ingår inte i tillämpningsområdet för detta direktiv. Man bör snarast anta ett direktiv om regler för mottagandet av denna kategori personer, vilket även bör ta upp deras rätt till familjeåterförening.
- (12) För att undvika diskriminering mellan de unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet och de som inte gör det, bör det föreskrivas att familjeåterförening för unionsmedborgare som är lagligen bosatta i den medlemsstat där de är medborgare omfattas av gemenskapsrättens regler om fri rörlighet.
- (13) Familjeåterförening avser medlemmarna i kärnfamiljen, dvs. make/maka och minderåriga barn. Om situationen för ogifta par likställs med den för gifta par i en medlemsstat, bör principen om likabehandling respekteras och den ogifta partnern bör kunna omfattas av familjeåterförening.
- (14) Familjeåterförening bör också omfatta myndiga barn och släktingar i uppstigande led, om det finns viktiga och objektiva skäl som är tredjelandsmedborgare lagligen bosatta i en medlemsstat.
- (15) Det bör införas ett system med förfaranderegler för prövning av ansökan om familjeåterförening och för familje-medlemmarnas inresa och bosättning. Dessa förfaranden måste vara effektiva och ge de berörda personerna adekvat skydd.
- Oförändrat
- (10) Situationen för flyktingar kräver särskild uppmärksamhet, av de skäl som tvingat dem att fly från sitt land och hindrar dem från att där leva ett familjeliv. Deras rätt till familjeåterförening bör därför regleras av mera förmånliga villkor.
- (11) Familjeåterförening för personer som omfattas av subsidiärt skydd ingår inte i tillämpningsområdet för detta direktiv. Man bör snarast anta ett direktiv om regler för mottagandet av denna kategori personer, vilket även bör ta upp deras rätt till familjeåterförening.
- Oförändrat
- (14) Familjeåterförening bör också omfatta myndiga barn och släktingar i uppstigande led, om det finns viktiga och objektiva skäl som gör att dessa inte kan leva värdigt och vara självförsörjande åtskilda från de anförvanter som är tredjelandsmedborgare lagligen bosatta i en medlemsstat.
- (15) Det bör införas ett system med förfaranderegler för prövning av ansökan om familjeåterförening och för familje-medlemmarnas inresa och bosättning. Dessa förfaranden måste vara effektiva och genomförbara i förhållande till den normala arbetsbelastningen i medlemsstaternas myndigheter, samt tillåta insyn och vara rättvisa för att ge de berörda personerna adekvat rättssäkerhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (16) Familjemedlemmarnas integrering bör främjas och de bör därför efter att ha varit bosatta i medlemsstaten under en viss tid få en självständig ställning som är oberoende av den person som ansökt om familjeåterförening. De bör få tillträde till undervisning, anställning och fortbildning.
- (17) Lämpliga, proportionella och avskräckande åtgärder bör vidtas för att undvika kringgående av reglerna och förfarandena för familjeåterförening.
- (18) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget, kan målet för detta direktiv, nämligen att införa en rätt till familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som skall utövas enligt gemensamma regler, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att uppnå detta mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Oförändrat
- (17) Lämpliga, proportionella och avskräckande åtgärder bör vidtas för att förebygga och bestraffa kringgående av reglerna och förfarandena för familjeåterförening.

Oförändrat

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser*Artikel 1*

Syftet med detta direktiv är att införa en rätt till familjeåterförening för medborgare i tredje land som är lagligen bosatta på medlemsstaternas territorier och för unionsmedborgare som inte utövar sin rätt till fri rörlighet. Denna rätt skall utövas enligt de villkor som fastställs i detta direktiv.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) medborgare i tredje land: personer som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
- b) flykting: medborgare i tredje land eller statslösa personer som beviljats flyktingstatus enligt konventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) person som omfattas av subsidiärt skydd: medborgare i tredje land eller statslösa personer som har fått tillstånd att bosätta sig i en medlemsstat med stöd av subsidiära former av skydd enligt internationella åtaganden, nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna,
- c) den som ansöker om familjeåterförening (sökande): en medborgare i tredje land som är lagligen bosatt i en medlemsstat eller en unionsmedborgare, vilka ansöker om att återförenas med sina familjemedlemmar,
- d) familjeåterförening: inresa och bosättning i en medlemsstat för familjemedlemmar till en unionsmedborgare eller en medborgare i tredje land som är lagligen bosatt i den medlemsstaten, för att bilda eller upprätthålla familjeenheten, oavsett om familjebanden knutits före eller efter dennes inresa,
- e) uppehållstillstånd: tillstånd som utfärdats av myndigheterna i en medlemsstat i enlighet med dennas lagstiftning och som ger en medborgare i tredje land tillstånd att bosätta sig på dess territorium, med undantag för provisoriska tillstånd i avvaktan på prövning av en asylansökan.

Utgår

Oförändrat

Artikel 3

1. Detta direktiv är tillämpligt när den som ansöker om familjeåterförening är

- a) en medborgare i tredje land som är lagligen bosatt i en medlemsstat och som innehar ett uppehållstillstånd med en giltighetstid på minst ett år som utfärdats av denna medlemsstat,
- b) en flykting, oberoende av vilken giltighetstid dennes uppehållstillstånd har,
- c) en unionsmedborgare som inte utövar sin rätt till fri rörlighet,

om sökandens familjemedlemmar är medborgare i tredje land, oberoende av deras rättsliga ställning.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt när den som ansöker om familjeåterförening är

- a) en medborgare i tredje land som ansöker om att beviljas flyktingstatus, vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) en medborgare i tredje land som har tillstånd att bosätta sig i en medlemsstat med stöd av ett tillfälligt skydd eller som ansöker om att få bosätta sig i medlemsstaten på samma grund och väntar på ett beslut om sin ställning,

c) medborgare i tredje land som har fått tillstånd att bosätta sig i en medlemsstat med stöd av subsidiära former av skydd enligt internationella åtaganden, nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna, eller som ansökt om tillstånd att bosätta sig av denna anledning och som avvaktar ett beslut om sin status.

3. Detta direktiv är inte tillämpligt på familjemedlemmar till unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet för personer.

Oförändrat

4. Detta direktiv påverkar inte mera förmånliga bestämmelser i

a) bilaterala och multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och tredje länder å andra sidan, vilka ingåtts innan detta direktiv trädde i kraft,

b) Europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961 och den europeiska konventionen om migrerande arbetstagares ställning av den 24 november 1977.

Artikel 4

Familjeåterförening för medborgare i tredje land som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som är bosatta i den medlemsstat där de är medborgare och som inte har utövat sin rätt till fri rörlighet för personer skall, med avvikelse från detta direktiv och efter vederbörliga ändringar, regleras av artiklarna 10, 11 och 12 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 ⁽¹⁾ och av de övriga bestämmelser i gemenskapsrätten som uppräknas i bilagan.

KAPITEL II

Familjemedlemmar

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall, enligt detta direktiv och med iakttagande av villkoren i kapitel IV, tillåta inresa och bosättning för följande familjemedlemmar:

⁽¹⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) sökandens make/maka eller sökandens ogifta partner, om denna har en varaktig relation med sökanden och lagstiftningen i den berörda medlemsstaten likställer ogifta par med gifta par,
- b) minderåriga barn till sökanden och dennes make/maka eller ogifta partner, inbegripet barn som adopterats i enlighet med ett beslut som fattats av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet eller ett beslut som erkänts av denna myndighet,
- c) minderåriga barn, inbegripet barn som har adopterats av sökanden eller dennes make/maka eller ogifta partner, om en av de två har vårdnad om och försörjningsansvar för barnet; om vårdnaden är delad krävs den andra förälderns medgivande,
- d) släktingar i uppstigande led till sökanden eller till dennes make/maka eller ogifta partner, om de är beroende av dem för sin försörjning och inte har något annat familjemässigt stöd i ursprungslandet,
- e) myndiga barn till sökanden eller dennes make/maka eller ogifta partner, om de är ogifta och om de av hälsoskäl objektivt sett inte kan försörja sig själva.

2. Vid polygama äktenskap där sökanden redan har en maka som bor tillsammans med honom på en medlemsstats territorium, skall den berörda medlemsstaten inte tillåta inresa och bosättning för en annan maka och inte heller för hennes barn. Inresa och bosättning för barn till en annan maka skall tillåtas om barnets bästa kräver det.

3. Minderåriga barn enligt punkt 1 b och c får inte ha uppnått legal myndighetsålder i den berörda medlemsstaten och får inte vara gifta.

4. Om sökanden är en flykting eller en person som omfattas av subsidiärt skydd skall medlemsstaterna underlätta återföreningen med andra familjemedlemmar som inte anges i punkt 1, om de är beroende av sökanden för sin försörjning.

5. Medborgare i tredje land som är bosatta i en medlemsstat för studier får inte återförenas med släktingar i uppstigande led enligt definitionen i punkt 1 d.

4. Om sökanden är en flykting skall medlemsstaterna underlätta återföreningen med andra familjemedlemmar som inte anges i punkt 1, om de är beroende av sökanden för sin försörjning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Om en flykting är minderårig utan medföljande vuxen får medlemsstaterna

- a) tillåta inresa och bosättning i familjeåterföreningssyfte för släktingar i uppstigande led utan att tillämpa villkoren i artikel 5.1 d,
- b) tillåta inresa och bosättning i familjeåterföreningssyfte för andra familjemedlemmar som inte anges i artikel 5, om den minderårige inte har några släktingar i uppstigande led eller om det är omöjligt att hitta dem.

KAPITEL III

Ingivande och prövning av ansökan*Artikel 7*

1. För att utöva sin rätt till familjeåterförening skall sökanden ge in en ansökan om inresa och bosättning till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han eller hon är bosatt. Ansökan skall åtföljas av skriftliga bevis för familjebanden och för att villkoren i artiklarna 5 och 8 och, i förekommande fall, artiklarna 9 och 10 är uppfyllda. Ansökan skall ges in när familjemedlem befinner sig utanför den berörda medlemsstatens territorium.

2. Med avvikelse från punkt 1, skall den berörda medlemsstaten i särskilda fall eller av hänsyn till humanitära skäl pröva en ansökan som ges in när familjemedlem redan befinner sig på dess territorium.

3. Efter att ha prövat ansökan skall medlemsstatens behöriga myndigheter inom sex månader skriftligen underrätta sökanden om beslutet. Ett beslut om avslag skall motiveras.

4. Om sökanden är en flykting eller en person som omfattas av subsidiärt skydd och inte kan lägga fram bevis för sina familjeband, skall medlemsstaterna beakta andra bevis för att familjebanden föreligger. Ett beslut om avslag på ansökan får inte uteslutande bygga på avsaknad av bevismaterial.

5. Vid prövningen av ansökan skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till att minderåriga barns intresse skall komma i främsta rummet.

1. För att utöva sin rätt till familjeåterförening skall sökanden ge in en ansökan om inresa och bosättning för en eller flera familjemedlemmar till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han eller hon är bosatt. Ansökan skall åtföljas av skriftliga bevis för familjebanden och för att villkoren i artiklarna 5 och 8 och, i förekommande fall, artiklarna 9 och 10 är uppfyllda. Ansökan skall ges in när familjemedlemmarna befinner sig utanför den berörda medlemsstatens territorium.

2. Med avvikelse från punkt 1, skall den berörda medlemsstaten i särskilda fall eller av hänsyn till humanitära skäl pröva en ansökan som ges in när familjemedlemmarna redan befinner sig på dess territorium.

4. Om sökanden är en flykting och inte kan lägga fram bevis för sina familjeband, skall medlemsstaterna beakta andra bevis för att familjebanden föreligger. Ett beslut om avslag på ansökan får inte uteslutande bygga på avsaknad av bevismaterial.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL IV

Materiella villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening*Artikel 8*

1. Medlemsstaterna får vägra inresa och bosättning för familjemedlem av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.
2. Hänsyn till allmän ordning eller inre säkerhet skall grunda sig uteslutande på den berörda familjemedlemmens eget uppförande.
3. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet får inte avslå en ansökan om förnyelse av ett uppehållstillstånd eller avvisa/utvisa någon från territoriet endast på grund av sjukdom eller invaliditet som uppkommit efter det att uppehållstillståndet har utfärdats.

Artikel 9

1. När ansökan om familjeåterförening ges in får den berörda medlemsstaten begära att sökanden lägger fram bevis för att han eller hon förfogar över
 - a) en bostad som är lämplig, dvs. betraktas som normal för en jämförbar familj som bor i samma område i den berörda medlemsstaten,
 - b) en heltäckande sjukförsäkring i den berörda medlemsstaten, som omfattar sökanden och hans eller hennes familjemedlemmar,
 - c) stabila och tillräckliga tillgångar, dvs. som är lika stora som eller överstiger den nivå under vilken den berörda medlemsstaten får bevilja socialbidrag.

Om första stycket inte kan tillämpas, skall sökandens tillgångar anses tillräckliga om de är lika stora som eller överstiger den lägsta folkpension som betalas ut av den berörda medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna får uppställa villkoren i punkt 1 om bostad, sjukförsäkring och tillgångar endast för att säkerställa att sökanden har förmåga att försörja sin återförenade familj utan att ta offentliga medel i anspråk. Villkoren får inte leda till diskriminering mellan medlemsstatens medborgare och medborgare i tredje land.

1. Medlemsstaterna får vägra inresa och bosättning för familjemedlemmar av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

Oförändrat

- a) en bostad med en boendeyta som minst motsvarar en bostad som erhållits enligt socialtjänstlagen eller liknande och som uppfyller medlemsstatens gällande allmänna bestämmelser om säkerhet och sanitära förhållanden,

Oförändrat

- c) stabila tillgångar som är lika stora som eller överstiger den nivå under vilken den berörda medlemsstaten får bevilja socialbidrag.

Om första stycket inte kan tillämpas, skall sökandens tillgångar överstiga eller åtminstone vara lika stora som den lägsta folkpension som betalas ut av den berörda medlemsstaten.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Punkt 1 är inte tillämplig om sökanden är en flykting eller en person som omfattas av subsidiärt skydd.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna får kräva att sökanden skall ha varit lagligen bosatt på deras territorium under en tid som inte får överstiga ett år innan han eller hon kan återförenas med sina familjemedlemmar.

2. Punkt 1 är inte tillämplig om sökanden är en flykting eller en person som omfattas av subsidiärt skydd.

KAPITEL V

Inresa och bosättning för familjemedlemmar*Artikel 11*

1. När ansökan om inresa för familjeåterförening har godkänts skall den berörda medlemsstaten ge familjemedlem tillstånd till inresa. Medlemsstaten skall underlätta att erhålla de viseringar som krävs, även transitviseringar. Sådana viseringar skall vara kostnadsfria.

2. Den berörda medlemsstaten skall för familjemedlem utfärda ett uppehållstillstånd, som kan förnyas och som har samma giltighetstid som sökandens. Om sökandens uppehållstillstånd är permanent eller har obegränsad giltighetstid, får medlemsstaterna begränsa familjemedlem första uppehållstillstånd till ett år.

Artikel 12

1. Sökandens familjemedlemmar har samma rätt som unionsmedborgare att få tillträde till

a) utbildning,

b) anställning eller egen företagsverksamhet,

c) ytterligare utbildning, omskolning och information till anställda.

2. Punkterna 1 b och c är inte tillämpliga på släktingar i uppstigande led och myndiga barn som avses i artikel 5.1 d och e.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Punkt 1 är inte tillämplig om sökanden är en flykting.

Oförändrat

2. Punkt 1 är inte tillämplig om sökanden är en flykting.

Oförändrat

1. När ansökan om inresa för familjeåterförening har godkänts skall den berörda medlemsstaten ge familjemedlemmarna tillstånd till inresa. Medlemsstaten skall underlätta för dessa personer att erhålla de viseringar som krävs, även transitviseringar. Sådana viseringar skall vara kostnadsfria.

2. Den berörda medlemsstaten skall för familjemedlemmarna utfärda ett uppehållstillstånd, som kan förnyas och som har samma giltighetstid som sökandens. Om sökandens uppehållstillstånd är permanent eller har obegränsad giltighetstid, får medlemsstaterna begränsa familjemedlemmarnas första uppehållstillstånd till ett år.

Oförändrat

2. Medlemsstaterna får begränsa tillträdet till anställning eller egen företagsverksamhet för sådana släktingar i uppstigande led och myndiga barn som avses i artikel 5.1 d och e.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 13

Oförändrat

1. Senast efter fyra års bosättning, och under förutsättning att familjebanden kvarstår, har make/maka eller ogift partner samt barn som nått myndighetsålder rätt till ett självständigt uppehållstillstånd, som är oberoende av sökandens uppehållstillstånd.

2. Medlemsstaterna får bevilja ett självständigt uppehållstillstånd för myndiga barn och släktingar i uppstigande led som avses i artikel 5.1 d och e.

3. Om personer som rest in i medlemsstaten för familjeåterförening och varit bosatta där i minst ett år blir änklings/änkor, skiljer sig, separerar eller om släktingar i upp- eller nedstigande led avlider, får dessa personer ansöka om ett självständigt uppehållstillstånd. Om särskilt svåra situationer kräver det skall medlemsstaterna bifalla sådana ansökningar.

KAPITEL VI

Sanktioner och rättsmedel*Artikel 14*

1. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och bosättning för familjeåterförening, återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd om det är fastställt

- a) att familjemedlemmarnas tillstånd till inresa och/eller bosättning erhållits genom urkundsförfalskning eller bedrägeri, eller
- b) att ett äktenskap ingåtts eller en adoption utförts uteslutande för att ge den berörda personen möjlighet att resa in och bosätta sig i en medlemsstat.

2. Medlemsstaterna skall utföra punktvisa kontroller när det finns välgrundade misstankar.

Artikel 15

Om ett uppehållstillstånd återkallas eller inte förnyas eller om en åtgärd för avvisning/utvisning vidtas gentemot sökanden eller dennes familjemedlemmar, skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till arten och stabiliteten av den berörda personens familjeband och varaktigheten av bosättningen i medlemsstaten samt förekomsten av familjemässig, kulturell eller social anknytning till ursprungslandet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 16

Om en ansökan om familjeåterförening avslås, om ett uppehållstillstånd inte förnyas eller återkallas eller om en åtgärd för avvisning/utvisning vidtas, skall sökanden och dennes familjemedlemmar ha tillgång till rättsmedel i den berörda medlemsstaten.

Artikel 17

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 19, och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

KAPITEL VII

Slutbestämmelser*Artikel 18*

Senast två år efter utgången av den tidsfrist som fastställs i artikel 19 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov lämna förslag till nödvändiga ändringar.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 20

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 21

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

Rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa ⁽¹⁾.

Rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer ⁽²⁾.

Kommissionens förordning (EEG) nr 1251/70 av den 29 juli 1970 om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställda där ⁽³⁾.

Rådets direktiv 73/148/EEG av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster ⁽⁴⁾.

Rådets direktiv 75/34/EEG av den 17 december 1974 om rätten för medborgare i en medlemsstat att stanna kvar inom en annan medlemsstats territorium efter att där ha drivit egen rörelse ⁽⁵⁾.

Rådets direktiv 90/364/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning ⁽⁶⁾.

Rådets direktiv 90/365/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning för anställda och egna företagare som inte längre är yrkesverksamma ⁽⁷⁾.

Rådets direktiv 93/96/EEG av den 29 oktober 1993 om rätt till bosättning för studerande ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 850/64.

⁽²⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 142, 30.6.1970, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT L 172, 28.6.1973, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 14, 20.1.1975, s. 10.

⁽⁶⁾ EGT L 180, 13.7.1990, s. 26.

⁽⁷⁾ EGT L 180, 13.7.1990, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 317, 18.12.1993, s. 59.

Förslag till rådets beslut om att anslå medel till Grekland för att minska ränteutgifterna för EIB-lån till återuppbyggnad av den region som ödelades av jordbävningen i september 1999

(2001/C 62 E/05)

KOM(2000) 632 slutlig — 2000/0255(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 11 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

och av följande skäl:

- (1) De som bor i vissa områden av Grekland har drabbats hårt av jordbävningen i september 1999, och det krävs alltså hjälp för att lindra denna katastrofs inverkan på deras ekonomiska och sociala välbefinnande.
- (2) De områden som drabbats av jordbävningarna finns i hela regionen Attika, i synnerhet de fattigaste förorterna väst och nordväst om Athen.
- (3) Åtgärder bör vidtas för att snabbt och effektivt hantera detta ovanliga läge.
- (4) Europeiska investeringsbanken har möjlighet att bevilja lån från sina egna medel för att bidra till att nå detta mål.
- (5) Den grekiska staten bör få bidrag för att lindra ränteutgifterna för dessa lån.
- (6) Detta bidrag bör belasta Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

(7) Enligt fördraget kan dessa åtgärder inte antas på annat sätt än i enlighet med artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Gemenskapen skall till grekiska staten tillhandahålla medel uppgående till 2 miljoner euro för att minska ränteutgifterna för lånen från Europeiska investeringsbanken (nedan kallad "EIB") för återuppbyggnad av regionen Attika efter jordbävningen i september 1999.

Artikel 2

Villkor

1. Kommissionen bemyndigas härmed att betala dessa medel vid ett tillfälle under 2000, enligt villkor som den bestämmer. Kommissionen har behörighet att använda ytterligare ökning av motsvarande budgetpost för att fortsätta dessa åtgärder för att minska ränteutgifterna för de lån från EIB som beviljats i det syfte som anges under 2.

2. Alla medel som den grekiska staten tar emot enligt detta beslut skall uteslutande användas för att minska ränteutgifterna för lån från EIB för ersättning, upprustning eller återuppbyggnad av byggnader, infrastruktur och industrier (inbegripet små och medelstora företag) i regionen Attika som påverkats av jordbävningen i september 1999.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om en andra ändring av direktiv 89/655/EEG om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16 i direktiv 89/391/EEG)

(2001/C 62 E/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 648 slutlig — 1998/0327(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 118a, i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som framlagts efter samråd med Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor,

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter samråd med Regionkommittén ⁽²⁾

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189c i fördraget och i samarbete med Europaparlamentet, och

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i fördraget, och

med beaktande av följande:

Oförändrat

(1) Enligt artikel 118a i fördraget skall rådet genom direktiv fastställa minimikrav för att främja förbättringar, framför allt på arbetsmiljöområdet, för att trygga en högre skyddsnivå för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.

(1) Enligt artikel 137.2 i fördraget kan rådet genom direktiv fastställa minimikrav för att främja förbättringar, framför allt på arbetsmiljöområdet, för att trygga en högre skyddsnivå för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.

(2) Enligt samma artikel får sådana direktiv inte medföra administrativa, ekonomiska och rättsliga hinder som skulle kunna hämma bildandet och utvecklingen av små och medelstora företag.

Oförändrat

(3) Det är väsentligt att de bestämmelser som skall trygga en högre skyddsnivå för arbetstagarnas säkerhet och hälsa vid användningen av arbetsutrustning avsedd för tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan efterlevs om arbetstagarnas säkerhet och hälsa skall kunna tryggas.

⁽¹⁾ EGT C 138, 18.5.1999, s. 30.

⁽²⁾ Regionkommittén har i en skrivelse av den 29 november 1999 meddelat att den inte kommer att lämna något yttrande om detta förslag till direktiv.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (4) De bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 118a i fördraget skall inte hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa mera långtgående skyddsbestämmelser, så länge bestämmelserna är förenliga med fördraget.
- (5) Arbete på en nivå över mark- eller golvplan riskerar att utsätta arbetstagarna för särskilt stora risker när det gäller säkerhet och hälsa, särskilt risk för fall från höjd och allvarliga arbetsolyckor.
- (6) Arbetsgivare som har för avsikt att låta utföra tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan bör välja arbetsutrustning som ger ett tillräckligt skydd mot risken för fall från höjd.
- (8) Stegar och byggnadsställningar är den utrustning som oftast används när tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan skall utföras, och för att säkerhet och hälsa skall kunna garanteras för de arbetstagare som utför denna typ av arbete är det därför väsentligt att precisera hur utrustningen skall användas av arbetstagarna under såkrast möjliga förhållanden
- (9) Detta direktiv är det lämpligaste sättet att uppnå de mål som eftersträvas och det överskrider inte vad som är nödvändigt för att uppnå målen.
- (10) Detta direktiv ingår som en konkret del i genomförandet av den inre marknadens sociala dimension.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Artikel 1

Texten som återfinns i bilagan till detta direktiv skall läggas till bilaga II i direktiv 89/655/EEG.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) De bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 137.2 i fördraget skall inte hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa mera långtgående skyddsbestämmelser, så länge bestämmelserna är förenliga med fördraget.
- (5) Arbete på en nivå över mark- eller golvplan riskerar att utsätta arbetstagarna för särskilt stora risker när det gäller säkerhet och hälsa, särskilt risk för fall från höjd och allvarliga arbetsolyckor som ligger till grund för de höga olycksfallssiffrorna, i synnerhet dödsolyckor.
- Oförändrat
- (7) Egenföretagare och arbetsgivare kan när de själva deltar i arbetet och personligen använder arbetsutrustning som är avsedd för tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan påverka de anställdas säkerhet och hälsa. Det är därför lämpligt att försöka hitta en lösning som omfattar alla personer som är verksamma i förberedelsen, genomförandet och avslutningen av tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan.
- (8) Stegar och byggnadsställningar är den utrustning som oftast används när tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan skall utföras, och för att säkerhet och hälsa skall kunna garanteras för de arbetstagare som utför denna typ av arbete måste man därför precisera hur utrustningen skall användas av arbetstagarna under såkrast möjliga förhållanden. Det är därför nödvändigt att ge arbetstagarna en lämplig och speciellt anpassad utbildning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Slutbestämmelser

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den . . . (tre år efter det att det antagits). De skall omedelbart informera kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning vid sin officiella publicering. Medlemsstaterna skall besluta om hur en sådan hänvisning skall göras.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de redan har antagit eller antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 4

Oförändrat

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

3.2.8 Arbete som innebär en risk för fall från höjd får inte utföras utifrån en materialhiss utan särskild styrning annat än under mycket speciella förhållanden. Arbetstagarna måste i så fall använda sig av personlig skyddsutrustning som förhindrar fall.

4. Bestämmelser för användningen av arbetsutrustning avsedd för tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan.

4.1 *Allmänt*

4.1.1 Om tillämpningen av artikel 6 i direktiv 89/391/EEG och artikel 3 i detta direktiv inte möjliggör att tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan utförs på ett säkert sätt och under ergonomiskt acceptabla förhållanden utifrån en lämplig yta, skall den bäst lämpade arbetsutrustningen väljas så att en tillfredsstillande säkerhetsnivå under hela användningen kan garanteras. Utrustningen skall vara dimensionerad för den typ av arbete som skall utföras och för de belastningar som går att förutse samt möjliggöra en riskfri förflyttning på utrustningen.

4.1.1 Om tillämpningen av artikel 6 i direktiv 89/391/EEG och artikel 3 i detta direktiv inte möjliggör att tillfälligt arbete på en nivå över mark- eller golvplan utförs på ett säkert sätt och under ergonomiskt acceptabla förhållanden utifrån en lämplig yta, skall den bäst lämpade arbetsutrustningen väljas så att en maximal säkerhetsnivå under hela användningen kan garanteras och upprätthållas. Utrustningen skall vara dimensionerad för den typ av arbete som skall utföras och för de belastningar som går att förutse samt möjliggöra en riskfri förflyttning på utrustningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Valet av den bäst lämpade tillträdesleden till en tillfällig arbetsplats som befinner sig över mark- eller golvplan skall ske med utgångspunkt i hur ofta förflyttningar sker, vilken höjdskillnaden är och hur länge utrustningen skall användas. Den tillträdesled som väljs bör också tillåta en evakuering i en nödsituation. Övergången mellan en tillträdesled och plattformar, landgångar och ställningslag får inte innebära någon ytterligare risk för fall.

4.1.2 Användningen av stege som arbetsplats på en nivå över mark- eller golvplan bör begränsas till omständigheter där annan och säkrare arbetsutrustning inte är möjlig att använda eller inte är befogad på grund av att användningen är av kort varaktighet och förenad med små risker.

4.1.3 Användningen av rep vid tillträde och installation får bara ske under särskilda omständigheter och på följande villkor:

- Systemet skall bestå av minst två upphängningsrep, som skall ha fästpunkter som är oberoende av varandra.
- Vart och ett av de två upphängningsrepen skall vara utrustade med en mekanism som gör det möjligt att komma ner på ett säkert sätt om systemet inte skulle fungera.
- Verktyg och andra tillbehör skall vara fästade vid arbetstagarnas sele.
- Minst två arbetstagare krävs för utförandet av arbetet.

- De arbetstagare som berörs skall få en särskild utbildning för det arbete som planeras och i utbildningen skall också ingå metoder för räddning.

4.1.4 Beroende på vilken typ av arbetsutrustning som valts utifrån de kriterier som anges ovan, skall lämpliga försiktighetsåtgärder vidtas för att minska de risker som är förbundna med användningen. Om så krävs, bör gemensamma skyddsanordningar som förhindrar fall installeras. Dessa anordningar skall vara så sammansatta och ha en sådan hållfasthet att fall förhindras eller bromsas upp så att arbetstagarna, i möjligaste mån, inte skadas. Avbrott i de gemensamma skyddsanordningarna får bara finnas vid stega eller trappa.

4.2 Särskilda bestämmelser för användningen av stegar

4.2.1 Stegarna skall placeras på ett sådant sätt att de är stabila när de används. De bärbara stegarnas stöd skall vila på ett stadigt, hållfast, orörligt och plant underlag. Upphängda stegar, med undantag av repstegar, skall förankras på ett säkert sätt så att de inte kan rubbas eller komma i svängning.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

4.1.2 Användningen av stege som arbetsplats på en nivå över mark- eller golvplan bör begränsas till omständigheter där, med beaktande av punkt 4.1.1, annan och säkrare arbetsutrustning inte är möjlig att använda eller inte är befogad på grund av att riskerna är små och på grund av antingen att användningen är av kort varaktighet, eller att befintliga förutsättningar på arbetsplatserna är sådana att arbetsgivaren inte kan ändra dem.

Oförändrat

Utgår

- Arbetet skall planeras och övervakas på ett korrekt sätt, så att en arbetstagare omedelbart kan få hjälp när det behövs.

Oförändrat

4.1.4 Beroende på vilken typ av arbetsutrustning som valts utifrån de kriterier som anges ovan, skall lämpliga försiktighetsåtgärder vidtas för att minimera de risker som är förbundna med användningen. Om så krävs, bör gemensamma skyddsanordningar som förhindrar fall installeras. Dessa anordningar skall vara så sammansatta och ha en sådan hållfasthet att fall förhindras eller bromsas upp så att arbetstagarna, i möjligaste mån, inte skadas. Avbrott i de gemensamma skyddsanordningarna mot fall får bara finnas vid stega eller trappa.

Oförändrat

4.2.1 Stegarna skall placeras på ett sådant sätt att de är stabila när de används. De bärbara stegarnas stöd skall vila på ett stadigt, hållfast, orörligt underlag av tillräcklig dimension, för att säkerställa att de står stabilt och orörligt i horisontellt läge. Upphängda stegar skall förankras på ett säkert sätt och, med undantag av repstegar, så att de inte kan rubbas eller komma i svängning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4.2.2 En bärbar stege skall innan den används hindras från att glida på underlaget, antingen genom att dess nedre eller övre del förankras eller genom en anordning som förhindrar glidning eller på något annat sätt som är lika effektivt. Utskjutsstegar eller skall användas på ett sådant sätt att delarna inte rubbas i förhållande till varandra. Hjulförsedda stegar får inte kunna rubbas när de är färdiga för användning.

4.2.3 En stege skall användas på ett sådant sätt att arbetstagarna hela tiden kan stå stadigt och hålla sig fast på ett säkert sätt.

4.3 Särskilda bestämmelser för användningen av byggnadsställningar

4.3.1 Om dimensioneringsberäkning för byggnadsställningen saknas eller om de sammansättningar som planeras inte förutses i beräkningen, skall en stabilitetsberäkning göras.

4.3.2 Med utgångspunkt i hur komplex den byggnadsställning som valts är, skall en plan för montering, användning och demontering upprättas. Denna plan kan utgå från en allmän anvisning för tillämpningen som sedan kompletteras med detaljerade uppgifter om en speciell byggnadsställning.

4.3.3 En byggnadsställnings stöddelar skall förhindras att glida, antingen genom att förankras i angränsande konstruktion eller genom en anordning som förhindrar glidning eller på något annat sätt som är lika effektivt. Rullställningar skall vara försedda med en anordning som förhindrar en oavsiktlig förflyttning när de är färdiga för användning. När arbeten utförs på en nivå över mark- eller golvplan skall denna anordning vara i bruk.

4.3.4 Dimensionen, på de plank eller skivor som byggnadsställningen består av skall vara anpassad till arbetets art och till att förflyttning på byggnadsställningen skall kunna ske riskfritt. De skall ha en tjocklek som erbjuder tillräcklig säkerhet med hänsyn till avståndet mellan två stöd och den belastning de utsätts för. De plank eller skivor som landgångarna består av skall vara fästa i sina stöd på ett sådant sätt att de vid normal användning varken kan förskjutas eller falla ner. Inget farligt mellanrum får finnas mellan plankorna/skivorna och de gemensamma skyddsanordningarna vertikala.

4.3.5 Om vissa delar av en byggnadsställning inte är färdiga att användas, till exempel när de håller på att monteras, demonteras eller ändras, skall dessa delar utmärkas med allmänna varnings skyltar och på lämpligt sätt fysiskt avgränsas så att tillträde till det farliga området hindras i enlighet med de nationella bestämmelser genom vilka direktiv 92/58/EEG har införlivats.

4.2.2 En bärbar stege skall när den används hindras från att glida på underlaget, antingen genom att dess nedre eller övre del förankras eller genom en anordning som förhindrar glidning eller på något annat sätt som är lika effektivt. Stegar måste vara så höga att de skjuter ut tillräckligt långt över den nivå som skall nås med hjälp av stegen. Utskjutsstegar eller stegar att montera skall användas på ett sådant sätt att delarna inte rubbas i förhållande till varandra. Hjulförsedda stegar får inte kunna rubbas när de är färdiga för användning.

4.2.3 En stege skall användas på ett sådant sätt att arbetstagarna hela tiden kan stå stadigt och hålla sig fast på ett säkert sätt. I synnerhet skall möjligheten att kunna hålla sig säkert fast inte utslutas av att något måste bäras för hand på en stege.

Oförändrat

4.3.2 Med utgångspunkt i hur komplex den byggnadsställning som valts är, skall en plan för montering, användning och demontering upprättas av en kompetent person. Denna plan kan utgå från en allmän anvisning för tillämpningen som sedan kompletteras med detaljerade uppgifter om en speciell byggnadsställning.

4.3.3 En byggnadsställnings stöddelar skall förhindras att glida, antingen genom att förankras i angränsande konstruktion eller genom en anordning som förhindrar glidning eller på något annat sätt som är lika effektivt och den bärande ytan måste ha tillräcklig kapacitet. Byggnadsställningar skall fastgöras så att man förhindrar att de kommer i rörelse. Rullställningar skall vara försedda med en anordning som förhindrar en oavsiktlig förflyttning när de är färdiga för användning. Denna anordning skall vara i bruk innan någon kliver ut på byggnadsställningen.

4.3.4 Dimensionen, formen och placeringen på de plank eller skivor som byggnadsställningen består av skall vara anpassad till arbetets art, till de bärande ytorna och till att arbete och förflyttning på byggnadsställningen skall kunna ske riskfritt. De skall ha en tjocklek som erbjuder tillräcklig säkerhet med hänsyn till avståndet mellan två stöd och den belastning de utsätts för. De plank eller skivor som landgångarna består av skall vara fästa i sina stöd på ett sådant sätt att de vid normal användning varken kan förskjutas eller falla ner. Inget farligt mellanrum får finnas mellan plankorna/skivorna och de gemensamma vertikala skyddsanordningarna mot fall.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- 4.3.6 Byggnadsställningarna får monteras, demonteras eller avsevärt ändras endast under en kompetent persons ledning och av kompetenta arbetstagare som har utbildats för denna typ av arbete. Sådan utbildning skall inbegripa tolkning av monterings- och demonteringsplanen, säkerhet vid montering, demontering och ändring av byggnadsställningen ifråga, förebyggande av risk för fall från höjd av personer eller föremål, ändrade väderförhållanden, lastning och alla andra risker som arbetet kan föra med sig. Den kompetenta personen och de berörda arbetstagarna skall under arbetet ha tillgång till den monterings- och demonteringsplan som avses i punkt 4.3.2 i denna bilaga.
- 4.3.7 När det vid utförandet av ett särskilt arbete blir nödvändigt att tillfälligt ta bort en gemensam anordning för skydd mot fall, skall effektiva åtgärder som kompenserar detta vidtas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- 4.3.6 Byggnadsställningarna får monteras, demonteras eller avsevärt ändras endast under en kompetent persons ledning och av kompetenta arbetstagare som, i enlighet med artikel 7, har genomgått en lämplig utbildning som är speciellt anpassad till den aktuella typen av arbete, och som särskilt inriktas på förståelsen av planen för montering, demontering och ändring, säkerhet vid montering, demontering och ändring av byggnadsställningen ifråga, åtgärder för förebyggande av risk för fall från höjd av personer eller föremål, säkerhetsåtgärder vid ändrade väderförhållanden som kan påverka den ifrågavarande byggnadsställningens säkerhet, förhållanden när det gäller tillåten belastning och alla andra risker som det ovan nämnda arbetet med montering, demontering och ändringar kan föra med sig. Den kompetenta personen och de berörda arbetstagarna skall under arbetet ha tillgång till den monterings- och demonteringsplan som avses i punkt 4.3.2 i denna bilaga.
- 4.3.7 När det vid utförandet av ett särskilt arbete blir nödvändigt att tillfälligt ta bort en gemensam anordning för skydd mot fall, skall effektiva åtgärder som kompenserar detta vidtas. Arbetet får inte utföras om inte sådana åtgärder först har vidtagits. Så snart detta särskilda arbete har slutförts, definitivt eller tillfälligt, skall de gemensamma skyddsåtgärderna på nytt träda in.

Ändrat förslag till rådets beslut om inrättande av gemenskapens handlingsprogram mot diskriminering 2001–2006 ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 649 slutlig — 1999/0251(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 11 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 116 E, 26.4.2000, s. 16.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

av följande skäl:

(1) Unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för alla medlemsstater. Enligt artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

(2) Europaparlamentet har upprepade gånger med eftertryck uppmanat Europeiska unionen att stärka sin politik för likabehandling och lika möjligheter mot alla former av diskriminering.

(1) Unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för alla medlemsstater. Enligt artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.

(2) Europaparlamentet har upprepade gånger med eftertryck uppmanat Europeiska unionen att utveckla och stärka sin politik för likabehandling och lika möjligheter mot alla former av diskriminering.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(3) Erfarenheterna från insatser på gemenskapsnivå, särskilt i fråga om könsdiskriminering, har visat att man i kampen mot diskriminering i praktiken behöver en kombination av åtgärder, framför allt av lagstiftning och praktiska åtgärder som är utformade för att stärka varandra. Liknande erfarenheter har gjorts när det gäller diskriminering på grund av ras och etniskt ursprung och på grund av funktionshinder. Kommissionen har lagt fram förslag i detta syfte ⁽¹⁾.

(4) Programmet skall omfatta alla diskrimineringsgrunder utom kön, som omfattas av särskilda gemenskapsåtgärder. Olika former av diskriminering kan ha likartade särdrag och kan bekämpas på likartade sätt. Erfarenheterna från många års kamp mot vissa former av diskriminering, däribland könsdiskriminering, kan användas i kampen mot andra former av diskriminering. De olika diskrimineringsgrundernas särdrag skall dock beaktas. Därför skall hänsyn tas till funktionshindrades särskilda behov när det gäller verksamhetens och resultatens tillgänglighet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(4a) Ingen form av diskriminering bör lyftas fram mer än någon annan eftersom all form av diskriminering är lika oacceptabel. Programmet syftar både till utbyte av goda lösningar mellan medlemsstaterna och till att främja utvecklingen av ny praxis och politik i kampen mot diskriminering, även sådan som sker på flera grunder. Detta förslag kan bidra till att gemenskapen utarbetar en övergripande strategi mot diskriminering där de olika diskrimineringsgrunderna behandlas tillsammans.

(4b) Vid genomförandet av detta program, i enlighet med artikel 3.2 i EG-fördraget, bör gemenskapen sträva efter att undanröja bristande jämlikhet och att främja jämställdhet mellan kvinnor och män, i synnerhet eftersom kvinnor ofta kan diskrimineras på flera grunder.

⁽¹⁾ Se separata förslag till direktiv om inrättande av allmänna ramar för likabehandling i arbetslivet och för tillämpningen av principen om likabehandling av personer oavsett ras och etniskt ursprung, vilka båda ingår i detta paket.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(5) Många icke-statliga organisationer på europeisk nivå har erfarenhet och sakkunskap från kampen mot diskriminering och från att på europeisk nivå försvara människor som utsätts för diskriminering. De kan därför lämna ett viktigt bidrag till förståelsen av olika former av diskriminering och dess olika följder samt bidra till att man vid utformning, genomförande och uppföljning av programmet tar hänsyn till erfarenheterna från dem som utsätts för diskriminering.

(5) Många icke-statliga organisationer på europeisk nivå har erfarenhet och sakkunskap från kampen mot diskriminering och från att på europeisk nivå försvara människor som utsätts för diskriminering. De kan därför lämna ett viktigt bidrag till förståelsen av olika former av diskriminering och dess olika följder samt bidra till att man vid utformning, genomförande och uppföljning av programmet tar hänsyn till erfarenheterna från dem som utsätts för diskriminering. Gemenskapen har tidigare finansierat driftskostnader för en rad organisationer som arbetar med diskrimineringsfrågor. Finansieringen av driftskostnader för effektiva icke-statliga organisationer kan därför vara till stor nytta i kampen mot diskriminering.

(6) I enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾, skall bestämmelser om genomförandet av detta beslut antas genom det rådgivande förfarande som fastställs i artikel 3 i ovan nämnda beslut.

Oförändrat

(7) För att öka gemenskapsinsatsens mervärde krävs det att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna garanterar samstämmighet och komplementaritet mellan åtgärderna inom ramen för detta beslut och gemenskapens övriga relevanta politikområden, instrument och åtgärder, särskilt under Europeiska socialfonden och för främjande av social integration.

(7) För att öka gemenskapsinsatsens mervärde krävs det att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna garanterar samstämmighet och komplementaritet mellan åtgärderna inom ramen för detta beslut och gemenskapens övriga relevanta politikområden, instrument och åtgärder, särskilt under Europeiska socialfonden på områdena utbildning, jämställdhet och social integration.

(8) I Europeiska ekonomiska samarbetsavtalet (EES-avtalet) beskrivs ett större samarbete på det sociala området mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de EFTA-länder som deltar i EES (EFTA-/EES-länderna), å den andra. Åtgärder bör vidtas för att programmet skall stå öppet för deltagande av kandidatländerna i Central- och Östeuropa i enlighet med villkoren i Europaavtalen, tilläggsprotokollen till dessa avtal och respektive associeringsråds beslut, av Cypern och Malta, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som skall överenskommas med dessa länder, och av Turkiet på grundval av tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som skall överenskommas med det landet.

Oförändrat

(8a) De årliga anslagen till programmet bör fastställas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

(9) För att en gemenskapsinsats skall lyckas krävs det att resultaten granskas och utvärderas i förhållande till de uppställda målen.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, så som de definieras i artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden när det gäller gemenskapens bidrag till kampen mot diskriminering inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, bland annat på grund av behovet av multilaterala partnerskap, transnationellt informationsutbyte och spridning av goda lösningar i hela gemenskapen. Detta beslut går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av programmet

Genom detta beslut inrättas gemenskapens handlingsprogram mot diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning (nedan kallat programmet) för perioden från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 december 2006.

Artikel 2

Principer

1. I detta beslut avses med *diskriminering* att en person eller en grupp personer behandlas mindre gynnsamt än en annan på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, eller att en till synes neutral bestämmelse på samma grunder tillämpas till personens eller gruppens nackdel, om detta inte är befogat av objektiva skäl.

2. Vid utformning, genomförande och uppföljning av den verksamhet som utförs inom ramen för programmet, skall hänsyn tas till erfarenheterna från de människor som utsätts för diskriminering.

2. Vid utformning, genomförande och uppföljning av den verksamhet som utförs inom ramen för programmet, skall hänsyn tas till erfarenheterna från de människor som utsätts för diskriminering, särskilt genom relevanta icke-statliga organisationer. I programmet skall hänsyn tas till de konsekvenser diskrimineringen får för de utsatta personerna och, när det är befogat, för människor i deras närhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

Oförändrat

Mål

Programmet skall stödja och komplettera gemenskapens och medlemsstaternas insatser för att främja åtgärder mot diskriminering, bland annat genom att komplettera utvecklingen av lagstiftningen. Programmet skall ha följande mål:

Programmet skall stödja och komplettera gemenskapens och medlemsstaternas insatser för att främja åtgärder för att förebygga och motverka diskriminering som sker på en eller flera grunder, med lämplig hänsyn till framtida lagstiftningsåtgärder. Programmet skall ha följande mål:

a) Att öka förståelsen av frågor som har samband med diskriminering, genom ökad kunskap och bättre mätmetoder samt genom att utvärdera effektiviteten i strategier och praxis.

Oförändrat

b) Att utveckla aktörernas kapacitet (t.ex. medlemsstaterna, lokala och regionala myndigheter, oberoende organ med ansvar för kampen mot diskriminering, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer) att ta sig an diskrimineringen på ett effektivt sätt, bland annat genom att främja utbyte av information och goda lösningar och genom att skapa nätverk på europeisk nivå.

b) Att utveckla aktörernas kapacitet (t.ex. medlemsstaterna, lokala och regionala myndigheter, oberoende organ med ansvar för kampen mot diskriminering, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer av olika storlek) att motverka och förebygga diskrimineringen på ett effektivt sätt. Detta skall framför allt ske genom att stärka och stödja dessa organisationer, genom att främja utbyte av information och goda lösningar och genom att skapa nätverk på europeisk nivå. Hänsyn skall därvid tas till de olika diskrimineringsformernas särdrag.

c) Att öka medvetenheten om de värderingar och den praxis som ligger till grund för kampen mot diskriminering.

c) Att öka medvetenheten om de värderingar och den praxis som ligger till grund för kampen mot diskriminering, bland annat genom upplysningskampanjer.

Artikel 4

Oförändrat

Gemenskapsåtgärder

1. För att uppnå målen i artikel 3 kan följande åtgärder genomföras i ett transnationellt ramverk:

a) Analys av faktorer som har samband med diskriminering, t.ex. genom insamling av statistik, studier och utveckling av indikatorer och benchmarking, samt utvärdering av antidiskrimineringslagstiftningen och av praxis, när det gäller effektivitet och verkan, med effektiv spridning av resultaten.

b) Transnationellt samarbete mellan aktörer och främjande av nätverk på europeisk nivå av icke-statliga organisationer som är aktiva i kampen mot diskriminering.

b) Transnationellt samarbete mellan aktörer och främjande av nätverk på europeisk nivå av icke-statliga organisationer som är aktiva i arbetet med att bekämpa och förebygga diskriminering.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- c) Ökad medvetenhet, t.ex. genom att understryka den europeiska dimensionen i kampen mot diskriminering och genom att ge publicitet åt programresultaten, t.ex. genom meddelanden, publikationer, kampanjer och evenemang.

2. Kriterier för genomförandet av de gemenskapsåtgärder som beskrivs i punkt 1 fastställs i bilagan.

Artikel 5

Programmets genomförande och samarbete med medlemsstaterna

1. Kommissionen skall

- a) se till att genomförandet av gemenskapsåtgärder inom ramen för detta program sker i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan,

- b) regelbundet diskutera med företrädare för icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter på europeisk nivå hur programmet skall utformas, genomföras och följas upp samt diskutera relaterade strategiska riktlinjer, och kommissionen skall informera den kommitté som inrättas genom artikel 6 om deras åsikter,

- c) främja aktiva partnerskap och dialog mellan alla som deltar i programmet, bland annat för att uppmuntra till ett integrerat och samordnat förhållningssätt till kampen mot diskriminering.

2. I samarbete med medlemsstaterna skall kommissionen vidta de åtgärder som krävs för att

- a) främja att alla berörda parter deltar i programmet,

- b) sprida resultaten från de åtgärder som genomförs inom ramen för programmet, och

- c) garantera lämplig information och publicitet och uppföljning när det gäller de åtgärder som får stöd genom programmet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- b) regelbundet diskutera med företrädare för icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter på europeisk nivå hur programmet skall utformas, genomföras och följas upp samt diskutera relaterade strategiska riktlinjer. I detta syfte skall kommissionen se till att relevant information finns tillgänglig för icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter. Kommissionen skall informera den kommitté som inrättas genom artikel 6 om deras åsikter,

Oförändrat

- a) främja att alla berörda parter deltar i programmet, bland annat icke-statliga organisationer av olika storlek,

Oförändrat

- c) tillhandahålla lättillgänglig information och lämplig publicitet och uppföljning när det gäller de åtgärder som får stöd genom programmet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Oförändrat

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad kommittén) som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det rådgivande förfarande som fastställs i artikel 3 i beslut 1999/468/EG gälla.

3. Kommissionens företrädare skall särskilt samråda med kommittén när det gäller följande:

- a) Allmänna riktlinjer för genomförandet av programmet.
- b) Årlig budget och fördelning av anslag mellan de olika åtgärderna.
- c) Årlig arbetsplan för genomförandet av programmets åtgärder.

Kommissionens företrädare skall också samråda med kommittén i andra relevanta frågor som rör genomförandet av programmet.

4. För att garantera programmets samstämmighet och komplementaritet i förhållande till andra åtgärder som avses i artikel 7, skall kommissionen regelbundet informera kommittén om andra gemenskapsåtgärder för att förebygga och motverka diskriminering. Vid behov skall kommissionen inrätta regelbundet och strukturerat samarbete mellan denna kommitté och övervakningskommittéer för övrig relevant politik och övriga relevanta instrument och åtgärder.

Artikel 7

Samstämmighet och komplementaritet

1. Tillsammans med medlemsstaterna skall kommissionen garantera övergripande samstämmighet i förhållande till unionens och gemenskapens övriga politik, instrument och åtgärder, bland annat genom att inrätta lämpliga mekanismer för samordning av programmets verksamhet med relevant verksamhet inom forskning, sysselsättning, jämställdhet, social integration, utbildning och ungdomsfrågor samt gemenskapens yttre förbindelser.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall garantera samstämmighet och komplementaritet mellan programmets verksamhet och unionens och gemenskapens övriga relevanta åtgärder, framför allt sådana som genomförs genom strukturfonderna och gemenskapsinitiativet Equal.

1. Tillsammans med medlemsstaterna skall kommissionen garantera övergripande samstämmighet i förhållande till unionens och gemenskapens övriga politik, instrument och åtgärder, bland annat genom att inrätta lämpliga mekanismer för samordning av programmets verksamhet med relevant verksamhet inom forskning, sysselsättning, jämställdhet, social integration, kultur, utbildning och ungdomsfrågor samt gemenskapens yttre förbindelser.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Medlemsstaterna skall göra sitt bästa för att garantera samstämmighet och komplementaritet mellan programmets verksamhet och den verksamhet som utförs på nationell, regional och lokal nivå.

*Artikel 8***Deltagande av EFTA-/EES-länderna, de associerade länderna i Central- och Östeuropa, Cypern, Malta och Turkiet**

Programmet skall vara öppet för deltagande av

- a) EFTA-/EES-länderna i enlighet med de villkor som fastställs i EES-avtalet,
- b) kandidatländerna i Central- och Östeuropa, i enlighet med de villkor som fastställs i Europaavtalen, deras tilläggsprotokoll och respektive associeringsråds beslut,
- c) Cypern och Malta, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som skall beslutas tillsammans med dessa länder,
- d) Turkiet, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som skall beslutas tillsammans med detta land.

*Artikel 9***Övervakning och utvärdering**

1. Kommissionen skall regelbundet övervaka programmet i samarbete med medlemsstaterna.

2. Programmet skall utvärderas av kommissionen med hjälp av oberoende experter. Denna utvärdering skall granska de genomförda åtgärdernas relevans och effektivitet i förhållande till målen i artikel 2. Den skall också undersöka vilken verkan programmet i sin helhet har haft.

Utvärderingen skall också granska komplementariteten mellan programmets åtgärder och åtgärder som utförs genom gemenskapens övriga relevanta politik, instrument och åtgärder.

3. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén lägga fram en utvärderingsrapport om programmets genomförande, senast den 31 december 2005.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 8a

De årliga anslagen till programmet skall fastställas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Oförändrat

2. Programmet skall utvärderas av kommissionen med hjälp av oberoende experter. Vid utvärderingen skall vederbörlig hänsyn tas till de icke-statliga organisationernas uppfattningar. Utvärderingen skall granska de genomförda åtgärdernas relevans, effektivitet och kostnadseffektivitet i förhållande till målen i artikel 2. Den skall också undersöka vilken verkan programmet i sin helhet har haft.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA

ANVISNINGAR FÖR PROGRAMMETS GENOMFÖRANDE**I. Allmänna principer**

Kommissionen och medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att alla dokument, inklusive riktlinjer och inbjudningar att lämna projektförslag, som avser detta program är skrivna på ett klart, enkelt och lättillgängligt språk för att göra det lättare för människor att delta i programmet.

Hänsyn skall tas till behovet av att i lämpliga fall lämna särskilt stöd för att människor skall kunna undanröja de hinder som står i vägen för deras medverkan i programmet.

I programverksamheten skall principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv respekteras, så att de fall uppmärksammas då den diskriminerade personens kön är av betydelse för den diskriminering som personen utsätts för.

I. Verksamhetsområden

Programmet kan verka inom följande områden:

- a) Främjande av icke-diskriminering i och av offentlig förvaltning (t.ex. polis, rättsväsende, vård, social trygghet, utbildning).
- b) Främjande av icke-diskriminering i och av medierna.
- c) Undanröjande av diskriminerande hinder för deltagande i beslutsfattande och den demokratiska processen.
- d) Undanröjande av diskriminerande hinder för tillgång till varor och tjänster, t.ex. boende, transport, kultur, idrott och fritid.
- e) Identifiering av redskap och metoder för en effektiv kontroll över diskrimineringen.
- f) Identifiering av redskap och metoder för en effektiv spridning av information om rätten till likabehandling och icke-diskriminering.
- g) Identifiering av metoder för integrering av strategier och praxis för icke-diskriminering.

II. Verksamhetsområden

Oförändrat

- e) Identifiering av redskap och metoder för en effektiv kontroll av diskriminering, även sådan som sker på flera grunder.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Programmets verksamhetsområden kan modifieras eller kompletteras genom det förfarande som anges i artikel 6, på grundval av en årlig översyn, med hänsyn till resultaten av programmets förberedande åtgärder och verksamhet inom ramen för gemenskapens övriga politik, instrument och åtgärder.

I all programverksamhet skall principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv tillämpas.

II. Åtgärder*Programdel 1 – Analys och utvärdering*

Följande åtgärder kan stödjas:

1. Utveckling och spridning av jämförbara statistikserier om hur utbredd förekomsten av diskriminering är i gemenskapen.
2. Utveckling och spridning av metoder och indikatorer för utvärdering av effektiviteten i strategier och praxis för att motverka och förebygga diskriminering (benchmarking).
3. Analys, genom årliga rapporter, av lagstiftning och praxis mot diskriminering, för att utvärdera effektiviteten och sprida gjorda erfarenheter.
4. Tematiska studier inom de prioriterade verksamhetsområdena, för att jämföra och kontrastera tillvägagångssätt inom de olika diskrimineringsgrunderna var för sig och tillsammans.

Vid genomförandet av denna programdel kommer kommissionen att garantera samstämmighet och komplementaritet i förhållande till sådan verksamhet som utförs vid Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet och inom ramen för gemenskapens ramprogram.

Programdel 2 – Kapacitetssupplyggnad

Följande åtgärder kan stödjas för att öka kapaciteten och effektiviteten hos de aktörer som arbetar mot diskriminering:

ÄNDRAT FÖRSLAG

Utgår

För genomförandet av programmet får kommissionen utnyttja tekniskt och/eller administrativt stöd för uppgifter som gäller identifiering, förberedelser, ledning, övervakning, revision och kontroll, till nytta både för kommissionen och för deltagarna.

Kommissionen får även vidta åtgärder som gäller information, publicering och spridning samt göra utvärderingar och anordna seminarier, symposier eller andra expertmöten.

III. Åtgärder

Oförändrat

Vid genomförandet av denna programdel kommer kommissionen att garantera samstämmighet och komplementaritet i förhållande till sådan verksamhet som utförs vid Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet och inom ramen för gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling och gemenskapens statistikprogram.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

1. Åtgärder för transnationellt utbyte som inbegriper en rad aktörer från åtminstone fyra medlemsstater och som består i utbyte av information, erfarenheter och goda lösningar. De kan också innefatta jämförelser av hur effektiva förfarandena, metoderna och verktygen är i förhållande till de verksamhetsområden som valts. Ömsesidigt utbyte och tillämpning av goda lösningar. Personalutbyte. Gemensam utveckling av produkter, förfaranden, strategier och metoder. Anpassning till olika förhållanden av de metoder, verktyg och förfaranden som identifierats som goda lösningar eller gemensamt spridande av resultat samt material och evenemang som syftar till att göra verksamheten känd.
2. Stöd till driftskostnaderna för relevanta icke-statliga organisationer på europeisk nivå med erfarenhet av att bekämpa diskriminering och av att försvara människor som utsätts för diskriminering, för att främja ett integrerat och samordnat förhållningssätt i kampen mot diskriminering.

Kriterier för att avgöra vilka organisationer som skall få stöd skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 6.

Programdel 3 – Ökad medvetenhet

Följande åtgärder kan stödjas:

1. Anordnande av konferenser, seminarier och evenemang på europeisk nivå.
2. Anordnande av seminarier i medlemsstaternas regi till stöd för genomförandet av gemenskapens lagstiftning om diskriminering och främjande av en europeisk dimension i de evenemang som anordnas på nationell nivå.
3. Anordnande av europeiska mediekampanjer och evenemang till stöd för transnationellt informationsutbyte och identifiering och spridning av goda lösningar, bland annat prisutdelning till förtjänstfulla åtgärder under programdel 2, för att göra kampen mot diskriminering mer synlig.
4. Publicering av material för att sprida programresultaten, bland annat genom att skapa en webbplats med exempel på goda lösningar, ett forum för utbyte av idéer och en databas över potentiella partner för transnationella utbytesinsatser.

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Åtgärder för transnationellt utbyte som inbegriper en rad aktörer från åtminstone tre medlemsstater och som består i utbyte av information, erfarenheter och goda lösningar. De kan också innefatta jämförelser av hur effektiva förfarandena, metoderna och verktygen är i förhållande till de verksamhetsområden som valts. Ömsesidigt utbyte och tillämpning av goda lösningar. Personalutbyte. Gemensam utveckling av produkter, förfaranden, strategier och metoder. Anpassning till olika förhållanden av de metoder, verktyg och förfaranden som identifierats som goda lösningar eller gemensamt spridande av resultat samt material och evenemang som syftar till att göra verksamheten känd. Vid urvalet av bidragsansökningar kommer programmet att ta hänsyn till olika typer av diskriminering.
2. Stöd med upp till 90 % av driftskostnaderna för relevanta icke-statliga organisationer på europeisk nivå med erfarenhet av att bekämpa diskriminering och av att försvara människor som utsätts för diskriminering, för att främja ett integrerat och samordnat förhållningssätt i kampen mot diskriminering.

Kriterier för att avgöra vilka organisationer som skall få stöd skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 6. I dessa kriterier kan hänsyn tas till att de grupper som utsätts för diskriminering är olika och heterogena till sin natur.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

III. Hur ansökan om stöd skall presenteras

Programdel 1: Denna programdel kommer huvudsakligen att genomföras genom anbudsinfordringar. När det gäller samarbetet med de nationella statistikorganen, skall Eurostats förfaranden användas.

Programdel 2: Programdel 2.1 skall genomföras genom förslag som lämnas till kommissionen efter förslagsinfordringar.

Programdel 2.2 skall genomföras genom förslag som lämnas till kommissionen efter förslagsinfordringar.

Programdel 3: Denna programdel kommer huvudsakligen att genomföras genom anbudsinfordringar. Åtgärder under programdel 3.2 och 3.3 kan dock beviljas stöd om begäran om stöd inkommer från t.ex. medlemsstaterna.

IV. Hur ansökan om stöd skall presenteras

Oförändrat

Ändrat förslag till rådets förordning om bistånd till Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Förbundsrepubliken Jugoslavien, Republiken Kroatien och f. d. jugoslaviska republiken Makedonien och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89, beslut 97/256/EG och förordning (EEG) nr 1360/90

(2001/C 62 E/08)

KOM(2000) 628 slutlig — 2000/0111(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 12 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen lämnar bistånd till Albanien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien, Kroatien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- (2) Biståndet till dessa länder tillhandahålls för närvarande till största delen inom ramen för två förordningar, nämligen rådets förordning (EG) nr 1628/96 av den 25 juli 1996 om stöd till Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Federala republiken Jugoslavien och den tidigare jugoslaviska republiken Makedonien⁽¹⁾ (den s.k. Obnova-förordningen), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2454/1999⁽²⁾, och rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1266/1999⁽⁴⁾ (den s.k. Phare-förordningen). På grund av detta gäller olika förfaranden för gemenskapsbiståndet, vilket försvårar dess förvaltning. En enhetlig rättslig ram för detta bistånd bör av effektivitetsskäl därför skapas. Förordning (EG) nr 1628/96 bör därför upphävas och förordning (EEG) nr 3906/89 bör ändras. För att säkerställa att Europeiska byrån för återuppbyggnad kan fortsätta sin verksamhet bör de bestämmelser i förordning (EG) nr 1628/96 som har avseende på bildandet av byrån tas in i en annan förordning som bör träda i kraft samtidigt som det nämnda upphävandet.
- (3) Vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 bekräftade Europeiska rådet att dess övergripande mål fortfarande är att länderna i regionen i så hög grad som möjligt skall integreras i den politiska och ekonomiska huvudfåran i Europa och att stabiliserings- och associeringsprocessen är det viktigaste inslaget i dess Balkanpolitik.
- (4) Det ekonomiska biståndet bör utvecklas och omorienteras för att anpassas till Europeiska unionens politiska mål i denna region och, särskilt, för att bidra till att utveckla stabiliserings- och associeringsprocessen.
- (5) Biståndet bör i detta syfte särskilt användas för att utveckla den institutionella, rättsliga, ekonomiska och sociala ramen i riktning mot de värderingar och förebilder som ligger till grund för Europeiska unionen.
- (6) Respekt för de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna, minoriteternas rättigheter och de grundläggande friheterna bör vara ett villkor för att kunna komma i åtnjutande av biståndet.
- (7) Särskild uppmärksamhet bör ägnas biståndets regionala aspekt med sikte på att stärka det regionala samarbetet och stödja Europeiska unionens roll inom stabilitetspakten.
- (8) Med hänsyn till det politiska läget i vissa regioner och de olika organ som utövar befogenheter som har betydelse för att genomföra biståndet bör det föreskrivas att biståndet i vissa fall skall kunna ges direkt till andra mottagare än stater.
- (9) För att göra biståndet mer effektivt och uppställa regler för dess genomförande bör kommissionen anta allmänna riktlinjer genom det förvaltningsförfarande som avses i denna förordning.
- (10) För att främja samarbetet i regionen bör kandidat- och mottagarländerna ges möjlighet att delta i anbuds-förfarandena och upphandlingarna för programmen Tacis och Meda.
- (11) System för kontroll och skydd av gemenskapens finansiella intressen, särskilt genom ingripande av kommissionen, revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) inom deras respektive behörighetsområden, bör upprättas enligt rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter⁽⁵⁾ och rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 204, 14.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 299, 20.11.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽⁵⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

- (12) Biståndet kommer att bli föremål för programplanering på årsbasis och för flera år. Den förvaltningskommitté som inrättas genom denna förordning kommer att yttra sig om programplaneringen. Detta kommer att göra det möjligt att se biståndet i ett medellångt perspektiv och innebära en garanti för att gemenskapens och medlemsstaternas respektive biståndsinsatser blir samstämda och inte överlappar varandra.
- (13) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾, och de bör beslutas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 4 i det beslutet.
- (14) Kommissionen bör kunna anta program för återuppbyggnad i Kosovo som Europeiska byrån för återuppbyggnad föreslår. I andra fall bör programmen antas genom förvaltningsförfarandet.
- (15) Med hänsyn till denna förordnings tillämpningsområde bör ändringar göras i rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1266/1999, i beslut 97/256/EG⁽²⁾ av den 14 april 1997 om beviljande av en gemenskapsgaranti för Europeiska investeringsbanken för att täcka förluster vid lån till projekt utanför gemenskapen (Länderna i Central- och Östeuropa, Medelhavsområdet, länderna i Latinamerika och Asien, Sydafrika, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien samt Bosnien och Hercegovina), senast ändrat genom beslut 98/729/EG⁽³⁾, och i rådets förordning (EEG) nr 1360/90⁽⁴⁾ av den 7 maj 1990 om inrättandet av en europeisk yrkesutbildningsstiftelse, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1572/98⁽⁵⁾.
- (16) De åtgärder som avses i denna förordning är ett led i gemenskapens politik för västra Balkan och är nödvändiga för att förverkliga ett av gemenskapens mål. I fördraget anges inte några andra befogenheter för att anta denna förordning än de som finns i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall lämna ekonomiskt bistånd (nedan kallat "gemenskapsbistånd") till Albanien, Bosnien och Hercego-

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 102, 19.4.1977.

⁽³⁾ EGT L 346, 22.12.1998.

⁽⁴⁾ EGT L 131, 23.5.1990.

⁽⁵⁾ EGT L 206, 23.7.1998.

vina, Jugoslavien, Kroatien och f. d. jugoslaviska republiken Makedonien.

2. Gemenskapsbistånd kan lämnas direkt till stater, federala, regionala eller lokala myndigheter och organ, offentliga eller halvoffentliga organ, organisationer som ger stöd till företag, kooperativ, ömsesidiga sammanslutningar, föreningar, stiftelser och icke-statliga organisationer.

3. Vid genomförande av gemenskapsbiståndet till dessa regioner skall samråd i behövlig utsträckning ske med de organ som inrättats av det internationella samfundet för att sörja för den civila förvaltningen av vissa områden, såsom den höge representanten för Bosnien och Hercegovina och Förenta nationernas övergångsadministration i Kosovo. Gemenskapsbistånd enligt denna förordning kan lämnas till program och projekt som genomförs av dessa organ med undantag för dessa organs driftskostnader vilka kan omfattas av ett bidrag som beviljas med stöd av rådets förordning (EG) nr 1080/2000⁽⁶⁾ av den 22 maj 2000 om stödet till Förenta nationernas interimistiska uppdrag i Kosovo (UNMIK) och den höge representantens kansli i Bosnien och Hercegovina.

Artikel 2

1. Det främsta syftet med gemenskapsbiståndet skall vara att stödja mottagarländernas deltagande i stabiliserings- och associeringsprocessen.
2. Gemenskapsbiståndet syftar särskilt till följande:
- Återuppbyggnad, flyktingars återvändande och stabilitet i regionen.
 - Skapande av en institutionell och rättslig ram till stöd för demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och minoriteternas rättigheter.
 - Bestående ekonomisk och social utveckling och ekonomiska reformer i marknadsekonomisk riktning.
 - Utveckling av närmare förbindelser mottagarländerna emellan och mellan dessa länder och Europeiska unionen, samt mellan mottagarländerna och de länder som är kandidater för anslutning till Europeiska unionen.
 - Främjande av regionalt samarbete och av samarbete över nationella och regionala gränser mellan mottagarländerna och mellan mottagarländerna och Europeiska unionen, liksom mellan mottagarländerna och andra länder i regionen.

⁽⁶⁾ EGT L 122, 24.5.2000.

3. Biståndet skall genomföras genom finansiering av program för investeringar och institutionell uppbyggnad i enlighet med de principer för programplanering som fastställs i de allmänna riktlinjer som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 10.2.

Artikel 3

1. Utom i vederbörligen motiverade undantagsfall skall biståndet lämnas inom ramen för nationella program eller inom ramen för program med flera mottagare som bygger på vägledande program på flera års sikt och på årliga åtgärdsprogram som beslutas genom det förfarande som avses i artikel 10.2.

2. I de vägledande programmen på flera års sikt skall de främsta målen och huvudinriktningen för gemenskapens bistånd fastställas och vägledande finansiella uppskattningar anges. Innan de vägledande programmen för de berörda länderna fastställs skall kommissionen tillsammans med den kommitté som avses i artikel 10 undersöka den strategiska ramen (landsstrategin) för programplaneringen.

3. De årliga åtgärdsprogrammen skall bygga på de vägledande programmen och, för det berörda budgetåret, innehålla uppgifter om de eftersträvade målen, verksamhetsområdena och den planerade budgeten.

Artikel 4

1. I de fall då biståndet till Kosovo genomförs av Europeiska byrån för återuppbyggnad skall biståndet, utan hinder av artikel 3, lämnas inom ramen för det årliga återuppbyggnadsprogrammet.

2. Styrelsen för Europeiska byrån för återuppbyggnad skall undersöka den strategiska ram för det årliga återuppbyggnadsprogrammet som kommissionen lägger fram.

3. Förslaget till årligt återuppbyggnadsprogram skall läggas fram för kommissionen av direktören för Europeiska byrån för återuppbyggnad i enlighet med artikel 4.10 b i förordning (Agence).

Kommissionen får anta förslaget till återuppbyggnadsprogram sådant det lagts fram av Europeiska byrån för återuppbyggnad. I annat fall skall programmet antas på det sätt som anges i artikel 10.2.

På det sätt som anges i artikel 10.2 skall också fastställas de biståndsprogram för Kosovo som inte skall genomföras av Europeiska byrån för återuppbyggnad och därför inte ingår i det årliga återuppbyggnadsprogrammet.

Artikel 5

1. Respekten för de demokratiska principerna och rättsstaten, liksom respekten för de mänskliga rättigheterna, minoriteternas rättigheter och de grundläggande friheterna skall vara av

avgörande betydelse för tillämpningen av denna förordning och en förutsättning för att kunna få gemenskapsbistånd. Om dessa principer i något fall åsidosätts kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om lämpliga åtgärder.

2. För gemenskapsbiståndet skall också gälla de villkor som fastställdes av rådet i dess slutsatser av den 29 april 1997⁽¹⁾, särskilt vad gäller mottagarländernas förpliktelse att genomföra demokratiska, ekonomiska och institutionella reformer.

Artikel 6

1. Gemenskapsbistånd skall lämnas i form av gåvobistånd.

2. Gemenskapens finansiering kan täcka kostnader för förberedelse, genomförande, uppföljning, kontroll och utvärdering av projekt och program samt kostnader för informationsverksamhet.

3. Gemenskapens finansiering kan avse samfinansiering. Vid samfinansiering av investeringsprojekt som finansieras med lån från Europeiska investeringsbanken eller från andra internationella finansiella institut kan gemenskapens finansiering ske i form av räntesubventioner.

4. Om ett mottagarland eller en annan mottagare drabbas eller hotas av en allvarlig politisk och ekonomisk kris kan gemenskapen undantagsvis medge ett budgetstöd för tydligt angivna kostnader. Sådant stöd skall beslutas av kommissionen på det sätt som avses i artikel 10.2.

Detta stöd ersätter inte det makroekonomiska stöd (makrofinansiellt stöd och exceptionellt finansiellt stöd) som i förekommande fall lämnas i enlighet med särskilda bestämmelser.

5. Gemenskapens finansiering får inte användas för betalning av skatter, tullar eller avgifter, ej heller för förvärv av fast egendom.

Artikel 7

1. Kommissionen skall genomföra gemenskapsbiståndet i enlighet med budgetförordningen för Europeiska unionens allmänna budget.

2. Deltagande i anbudsförfarande och upphandlingar skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i mottagarländerna samt i kandidatländerna och de länder som omfattas av programmen Tacis och Meda.

3. Vid samfinansiering kan kommissionen i enskilda fall tillåta att medborgare i andra länder deltar i anbudsförfarande och upphandlingar.

⁽¹⁾ Europeiska unionens bulletin 4 – 1997, punkt 2.2.1.

Artikel 8

1. I beslut om finansiering liksom i därav följande överenskommelser och avtal skall bland annat föreskrivas om uppföljning och finansiell kontroll som utförs av kommissionen och om revision som utförs av revisionsrätten, i tillämpliga fall genom besök på plats.

2. Kommissionen får också utföra kontroller på plats och inspektioner i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96. I de beslut som fattas av kommissionen i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 10.2 skall säkerställas ett adekvat skydd för gemenskapens finansiella intressen i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

Artikel 9

Beslut som innebär en ändring av beslut som fattats enligt det förfarande som avses i artikel 10.2 skall fattas av kommissionen utan samråd med kommittén om de inte innebär några betydande ändringar vad avser de ursprungliga programmens och åtgärdernas art och, vad gäller det finansiella inslaget, de inte avser mer än 20 % av det totala beloppet för programmet eller åtgärden i fråga. Kommittén skall underrättas om alla beslutade ändringar.

Artikel 10

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna artikel skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

4. Kommittén kan behandla alla övriga frågor rörande genomförandet av denna förordning som kan komma att föreläggas den av dess ordförande, även då så sker på begäran av företrädaren för en medlemsstat, inbegripet frågor som rör programplanering av åtgärder, allmänna frågor om åtgärders genomförande och frågor om samfinansiering.

Artikel 11

1. För att sörja för att deras respektive biståndsinsatser är samstämda, i allt högre grad kompletterar varandra och blir mer effektiva skall medlemsstaterna och kommissionen utbyta alla användbara uppgifter om de åtgärder som de överväger att genomföra.

2. Kommissionen skall varje år lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur genomförandet av gemenskapsbiståndet fortskrider.

Artikel 12

Förordning (EG) nr 1628/96 skall upphöra att gälla.

Artikel 13

I bilagan till förordning (EEG) nr 3906/89 skall orden "Bosnien och Hercegovina", "Albanien", "Kroatien", "f.d. jugoslaviska republiken Makedonien" och "Jugoslavien" utgå.

Artikel 14

Artikel 1a.5 andra stycket i rådets beslut 97/256/EG skall ersättas med följande:

"Finansiella beslut i samband med detta beslut skall antas enligt förfarandena i förordning (CARDS)."

Artikel 15

I artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1360/90 skall första stycket ersättas med följande:

"Genom denna förordning inrättas den europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (nedan kallad 'stiftelsen') vars syfte skall vara att bidra till utvecklingen av system för yrkesutbildning

— i länder i Central- och Östeuropa som kan komma i fråga för ekonomiskt stöd enligt rådets förordning (EEG) nr 3906/89 eller senare tillämpliga rättsakter,

— I Mongoliet och i de oberoende stater i f.d. Sovjetunionen som är berättigade till bistånd för ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad enligt förordning (Euratom, EG) nr 1279/96 eller senare tillämpliga rättsakter,

— i de territorier och tredje länder i Medelhavsområdet som är berättigade till finansiella och tekniska stödåtgärder för reformering av ekonomiska och sociala strukturer enligt förordning (EG) nr 1488/96 eller senare tillämpliga rättsakter, och

— de länder som omfattas av förordning (CARDS) eller senare tillämpliga rättsakter.

Dessa länder kallas nedan 'stödberättigade länder'."

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag rådets förordning om Europeiska byrån för återuppbyggnad

(2001/C 62 E/09)

KOM(2000) 628 slutlig — 2000/0112(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 12 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens bistånd till Albanien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien, Kroatien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har till största delen genomförts inom ramen för rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2454/1999 ⁽²⁾, och rådets förordning (EEG) nr 3906/89 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1266/1999 ⁽⁴⁾.
- (2) Europeiska byrån för återuppbyggnad inrättades genom rådets förordning (EG) nr 1628/96, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 2454/1999, som utgjorde dess rättsliga grund.
- (3) Rådet har den (datum för antagandet av CARDS) antagit förordning (CARDS) som utgör den enhetliga rättsliga ramen för biståndet till dessa länder och upphävt förordning (EG) nr 1628/96.
- (4) Bestämmelserna om inrättandet av och verksamheten vid Europeiska byrån för återuppbyggnad bör därför anpassas till förordning (CARDS) och intas i en ny förordning med nödvändiga ändringar.
- (5) Vid sitt möte i Feira den 19 och 20 juni 2000 framhöll Europeiska rådet att Europeiska byrån för återuppbyggnad i sin egenskap av den myndighet som skall genomföra den framtida CARDS-förordningen bör kunna använda sin fulla potential för att nå de mål som fastställdes i Köln.
- (6) I fördraget anges inte några andra befogenheter för att anta denna förordning än de som finns i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. När det gäller det bistånd som avses i artikel 1 i förordning (CARDS), först i Kosovo och när förhållandena medger det i andra regioner i Jugoslavien, får kommissionen delegera ansvaret för genomförandet till en byrå.

⁽¹⁾ EGT L 204, 14.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 299, 20.11.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

I detta syfte skall Europeiska byrån för återuppbyggnad (nedan kallad "byrån") inrättas och dess uppgift skall vara att genomföra det bistånd som avses i första stycket.

2. Eventuella beslut om att utvidga byråns verksamhet till att omfatta andra regioner i Jugoslavien än Kosovo, vilka skall omfatta de närmare villkoren för utseende av de organ som avses i artikel 1.2 i förordning (CARDS), skall fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Byrån får inrätta andra operativa centrum mot bakgrund av detta beslut.

Artikel 2

1. För att uppnå det mål som avses i artikel 1 skall byrån, inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med kommissionens beslut, utföra följande uppgifter:

- a) Inhämta, analysera och till kommissionen vidarebefordra uppgifter om
 - i) skadorna, de behov som hör ihop med återuppbyggnaden och flyktingarnas återvändande samt de åtgärder som vidtagits på detta område av regeringarna, de lokala och regionala myndigheterna samt det internationella samfundet,
 - ii) de berörda befolkningsgruppernas akuta behov, med hänsyn till de förflyttningar som ägt rum och dessa gruppers möjlighet att återvända,
 - iii) prioriterade sektorer och geografiska zoner där det behövs krishjälp från det internationella samfundet.
- b) I enlighet med kommissionens riktlinjer utarbeta utkast till program för återuppbyggnad och flyktingars återvändande
- c) Sörja för genomförandet av det bistånd som avses i artikel 1, i största möjliga utsträckning i samarbete med lokalbefolkningen, och varje gång som det behövs anlita aktörer som valts ut genom anbudsinfördran. I detta syfte får kommissionen ge byrån i uppdrag att vidta alla åtgärder som behövs för att genomföra programmen, särskilt följande:
 - i) Utarbeta riktlinjer.
 - ii) Förbereda och utvärdera anbudsinfördringar.
 - iii) Underteckna avtal.
 - iv) Ingå överenskommelser om finansiering.

- v) Tilldela kontrakt i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- vi) Utvärdera projekt.
- vii) Övervaka genomförandet av projekt.
- viii) Verkställa betalningar.

2. Utan att det skall påverka den verksamhet som eventuellt samfinansieras inom ramen för de befogenheter som byrån har enligt artikel 1 kan byrån sörja för genomförandet av de program för återuppbyggnad och återvändande av flyktingar som medlemsstaterna och andra bidragsgivare anförtrot byrån, särskilt inom ramen för kommissionens samarbete med Världsbanken, de internationella finansiella institutionerna och Europeiska investeringsbanken.

Detta genomförande förutsätter att följande villkor är uppfyllda:

- a) Dessa finansieringar skall i sin helhet ombesörjas av andra bidragsgivare.
- b) Dessa finansieringar skall omfatta de driftskostnader som de ger upphov till.
- c) Uppdragets längd skall vara förenlig med tidsfristen för byråns avveckling enligt artikel 13.

3. Kommissionen kan också ge byrån i uppdrag att följa upp (bland annat genom kontroller, utvärdering och revision) beslut om stöd till Förenta nationernas interimistiska uppdrag i Kosovo (UNMIK) som fattas i enlighet med förordning (EG) nr 1080/2000.

Artikel 3

Byrån skall ha status som juridisk person. Den skall i alla medlemsstaterna ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; den skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter. Byrån skall drivas utan vinstsyfte.

Byråns operativa centrum, vars förvaltning skall åtnjuta en betydande grad av autonomi, skall inledningsvis inrättas i Pristina för att kunna inleda återuppbyggnadsarbetet i Kosovo med utnyttjande av byråns allmänna enheter vid byråns säte i Thesaloniki.

Artikel 4

1. Byrån skall ha en styrelse som består av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen.
2. Medlemsstaternas företrädare skall utses av respektive medlemsstat. Företrädarna skall utses på grundval av kvalifikationer och erfarenheter som är relevanta för byråns verksamhet.
3. Företrädarna skall utses på trettio månader.

4. Kommissionen skall inneha ordförandeskapet i styrelsen. Ordföranden får inte rösta.

5. Europeiska investeringsbanken skall utse en observatör utan rösträtt.

6. Styrelsen skall anta sin egen arbetsordning.

7. Företrädarna för medlemsstaterna och för kommissionen skall ha en röst var i styrelsen.

Styrelsen skall fatta beslut med två tredjedelars majoritet.

8. Styrelsen skall enhälligt fastställa språkanvändningen i byrån.

9. Ordföranden skall sammankalla styrelsen vid behov, dock minst tre gånger per år. Ordföranden skall även sammankalla styrelsen på begäran av byråns direktör eller på begäran av åtminstone en enkel majoritet av styrelsens ledamöter.

10. a) Styrelsen skall ta ställning till den strategiska ram för biståndet som kommissionen lägger fram och i vilken det årliga återuppbyggnadsprogrammet skall infogas.

b) På grundval av denna strategiska ram och kommissionens riktlinjer i anslutning till denna skall byråns direktör lägga fram ett förslag till årligt återuppbyggnadsprogram för styrelsen. I förslaget till återuppbyggnadsprogram skall, för det berörda budgetåret, anges de eftersträvade målen, verksamhetsområdena och den planerade budgeten. Förslaget till årligt återuppbyggnadsprogram skall av byråns direktör överlämnas till kommissionen efter det att byråns styrelse yttrat sig över det.

c) Styrelsen skall, på förslag av direktören, fatta beslut om

i) andra bidragsgivares programförslag som byrån kan genomföra,

ii) fastställande av en flerårig avtalsmässig ram med den övergångsmyndighet som har ansvaret för att administrera Kosovo när det gäller att genomföra det bistånd som avses i artikel 1.3 i förordning (CARDS),

iii) deltagande i styrelsens möten av företrädare med observatörsstatus från de länder och organisationer som anförtrot byrån genomförandet av sina program.

11. Styrelsen skall senast den 31 mars varje år förelägga kommissionen ett utkast till årsrapport om byråns verksamhet under det föregående året samt finansieringen av verksamheten.

Kommissionen skall anta årsrapporten och lägga fram den för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 5

1. Byråns direktör skall utses av styrelsen, på förslag av kommissionen, för en period av trettio månader. Direktören kan entledigas enligt samma förfarande.

Direktören skall ha ansvaret för

- a) utarbetandet av det förslag till årligt återuppbyggnadsprogram som avses i artikel 4.10 b,
- b) förberedelse och organisation av arbetet inom styrelsen,
- c) byråns löpande administration,
- d) byråns redovisning av inkomster och utgifter och genomförande av byråns budget,
- e) utarbetande och offentliggörande av de rapporter som avses i denna förordning
- f) alla personalfrågor,
- g) genomförande av styrelsens beslut och av de riktlinjer som fastställs för byråns verksamhet.

2. Direktören skall ansvara för sin förvaltning inför styrelsen och delta i dess möten.

3. Direktören skall vara byråns rättsliga företrädare.

4. Direktören skall utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter.

5. Direktören skall för varje kvartal lägga fram en verksamhetsrapport för Europaparlamentet.

Artikel 6

1. Byråns samtliga inkomster och utgifter skall beräknas för varje budgetår, vilket sammanfaller med kalenderåret, samt tas upp i byråns budget som skall innehålla en tjänsteförteckning.

2. Byråns inkomster och utgifter skall balansera varandra.

3. Utan att det skall inverka på andra inkomster skall byråns inkomster omfatta ett anslag i Europeiska unionens allmänna budget, betalningar för utförda tjänster samt medel från andra källor.

4. Budgeten skall också innehålla närmare uppgifter om de medel som de mottagande länderna själva har anslagit till projekt som får finansiellt stöd från byrån.

Artikel 7

1. Direktören skall varje år upprätta ett budgetförslag för byrån, vilket skall omfatta de administrativa kostnaderna och driftskostnaderna för det påföljande budgetåret; direktören skall förelägga styrelsen förslaget.

2. På grundval av förslaget skall styrelsen senast den 15 februari varje år anta ett budgetförslag för byrån och förelägga kommissionen detta förslag.

3. Kommissionen skall granska budgetförslaget för byrån och därvid ta hänsyn till de prioriteringar som kommissionen har fastställt och de övergripande finansiella riktlinjerna för biståndet till återuppbyggnaden i Kosovo.

På grundval av detta och inom de föreslagna gränserna för det totala belopp som behövs för biståndet till Kosovo skall kommissionen fastställa det årliga vägledande anslaget för byråns budget, vilket skall tas upp i det preliminära budgetförslaget för Europeiska unionens allmänna budget.

4. Styrelsen skall efter yttrande från kommissionen i början av varje budgetår fastställa byråns budget, och då justera budgeten i förhållande till de olika bidrag som beviljats byrån och de medel som härrör från andra källor. Den personal som är anställd vid byrån under budgetåret skall också anges i budgeten, med uppgift om antal, lönegrader och kategorier.

Artikel 8

1. Direktören skall genomföra byråns budget.

2. Behöriga enheter inom kommissionen skall ansvara för den finansiella kontrollen.

3. Senast den 31 mars varje år skall direktören förelägga kommissionen, styrelsen och revisionsrätten utförliga räkenskaper för samtliga inkomster och utgifter under det föregående budgetåret.

Revisionsrätten skall granska räkenskaperna i enlighet med artikel 248 i fördraget. Revisionsrätten skall varje år offentliggöra en rapport om byråns verksamhet.

4. Europaparlamentet skall på rekommendation av rådet bevilja direktören ansvarsfrihet för genomförandet av byråns budget.

Artikel 9

Styrelsen skall i samförstånd med kommissionen och efter yttrande från revisionsrätten anta byråns budgetförordning och därvid särskilt ange vilket förfarande som skall följas vid fastställandet och genomförandet av byråns budget, med iakttagande av artikel 142 i budgetförordningen för Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 10

De regler och föreskrifter som gäller för tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna skall gälla för byråns personal. Styrelsen skall i samförstånd med kommissionen fastställa de tillämpningsföreskrifter som behövs.

Byråns personal skall bestå av ett strikt begränsat antal tjänstemän som utnämnts eller avdelats av kommissionen eller medlemsstaterna för att utföra ledningsuppgifter. Resten av personalen skall bestå av övriga anställda som byrån skall rekrytera för en tid som strikt skall begränsas till byråns behov.

Artikel 11

Styrelsen skall besluta om byråns anslutning till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF). Styrelsen skall anta de bestämmelser som krävs för OLAF:s interna utredningar.

I finansieringsbesluten och i varje avtal eller genomförandeinstrument som är en följd av dessa skall det uttryckligen anges att revisionsrätten och OLAF vid behov kan företa en kontroll på plats hos mottagarna av byråns medel och hos de mellanhänder som fördelar dem.

Artikel 12

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. När det gäller utomobligatoriskt ansvar skall byrån, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta sådana skador som

byrån eller dess personal förorsakat vid utövandet av sin verksamhet.

Twister som rör ersättningen av sådana skador skall avgöras av Europeiska gemenskapernas domstol.

3. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån skall regleras av de relevanta bestämmelser som är tillämpliga på byråns personal.

Artikel 13

Kommissionen skall förelägga rådet ett förslag om att avveckla byrån när den anser att byrån fullföljt sitt uppdrag enligt artikel 1. Under alla omständigheter och senast sex månader innan denna förordning löper ut skall kommissionen förelägga rådet ett förslag om byråns status.

Artikel 14

Det översättningsarbete som behövs för byråns arbete skall i princip tillhandahållas av Översättningscentret för Europeiska unionens organ.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar

(2001/C 62 E/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 639 slutlig — 2000/0262(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 oktober 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Sedan antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar ⁽¹⁾ har utvecklingen visat att det direktivet behöver ändras.
- (2) Det direktivet omfattar inte vattenskotrar, men sedan det antogs har vissa av medlemsstaterna antagit lagar och andra författningar där tekniska krav på sådana farkoster uppställs.
- (3) De motorer som driver fritidsbåtar och vattenskotrar släpper ut avgaser som innehåller kolmonoxid (CO), kolväten (HC) samt kväveoxider (NO_x) och förorsakar buller som påverkar både människors hälsa och miljön.
- (4) Buller och avgasutsläpp som förorsakas av motorer som driver sådana fritidsbåtar omfattas inte heller av det direktivet.
- (5) Det är nu nödvändigt att införa miljöskydds krav, i syfte att främja en hållbar utveckling, i all gemenskapsverksamhet.

I slutsatserna från rådets möte (industri) den 29 april 1999 hänvisas det till sådana bestämmelser, och detta är också ett ämne som redan tagits upp i rådets resolution av den 3 december 1992 om förhållandet mellan industriell konkurrenskraft och miljöskydd ⁽²⁾.

- (6) I vissa av medlemsstaterna finns det, till skydd för människors hälsa, miljön och i vissa fall djurlivet, lagar och andra författningar som begränsar hur mycket buller och avgaser motorer får avge. Dessa regler skiljer sig åt och påverkar sannolikt den fria rörligheten för sådana produkter och utgör hinder för handeln inom gemenskapen.
- (7) Inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽³⁾, ändrat genom direktiv 98/48/EG ⁽⁴⁾, har medlemsstaterna anmält utkast till nationella föreskrifter vars målsättning är att minska buller och avgasutsläpp som förorsakas av fritidsbåtar. Sådana tekniska föreskrifter anses, på samma sätt som nationella regler som redan är i kraft, kunna påverka den fria rörligheten för sådana produkter eller skapa hinder för den inre marknads funktion. Det är därför nödvändigt att ta fram ett bindande gemenskapsinstrument på området.
- (8) En harmonisering av den nationella lagstiftningen är det enda sättet på vilket sådana handelshinder och illojal konkurrens på den inre marknaden kan bekämpas. Målsättningen att minska buller och avgasutsläpp kan inte lösas av medlemsstaterna själva. Bestämmelserna i detta direktiv uppställer endast väsentliga krav för fri rörlighet för alla de typer av motorer som omfattas av direktivet.
- (9) Dessa bestämmelser står i överensstämmelse med principerna för den "nya metoden" som fastställs i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standardisering ⁽⁵⁾, samt för beaktande av harmoniserade europeiska standarder.

⁽¹⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 331, 16.12.1992, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 217, 5.8.1998, s. 18.

⁽⁵⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

- (10) För att garantera ett maximalt skydd för människors hälsa och miljön bör bestämmelserna som rör emissioner i detta direktiv tillämpas på alla motorer, oavsett om de är inombordare, utombordare, inombordare med drev eller motorer för vattenskotrar. Motorer som undergår omfattande förändringar bör också omfattas vad gäller gasformiga utsläpp. Farkoster eller ännu ej färdigbyggda farkoster med inombordare eller inombordare med drev samt farkoster i någon av dessa grupper vars motor undergår omfattande förändringar bör också uppfylla bestämmelserna som avser buller.
- (11) Att väsentliga krav för emissioner från de berörda motorerna uppfylls är en viktig förutsättning för att skydda både människors hälsa och miljön. Maximalt tillåtna värden bör därför uppställas för avgaser som innehåller kolmonoxid (CO), kolväten (HC), kväveoxider (NO_x) samt vissa partikelformiga föroreningar. Vad gäller buller bör de maximalt tillåtna värdena uppställas som en kombination av motorernas effekt och antalet motorer. Dessa åtgärder står i överensstämmelse med övriga åtgärder som vidtas för att minska emissioner från motorer och skydda både människor och miljö.
- (12) För de två typerna av emissioner ifråga bör uppgifterna som styrker överensstämmelse alltid åtfölja fritidsbåten.
- (13) Även för fritidsbåtar gäller att harmoniserade europeiska standarder, särskilt för mätning av nivåer och testmetoder, förenklar arbetet med att se till att de väsentliga kraven i direktivet uppfylls.
- (14) För att uppnå en adekvat skyddsnivå och med tanke på vilka risker som finns är det nödvändigt att anta förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Tillverkaren eller hans representant bör garantera att de produkter som omfattas av detta direktiv överensstämmer med de väsentliga krav som gäller för vattenskotrar och motorer på fritidsbåtar när de släpps ut på marknaden eller tas i bruk. Ändamålsenliga förfaranden bör fastställas som ger valmöjlighet mellan metoder som dock uppvisar samma grad av stringens. Dessa förfaranden bör vara förenliga med rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv⁽¹⁾.
- (15) När det gäller avgasutsläpp bör alla typer av motorer, inklusive vattenskotrar och på liknande sätt drivna farkoster, ha en CE-märkning som utförts av tillverkaren eller hans representant inom gemenskapen, detta gäller dock inte inombordsmotorer och inombordsmotorer med drev som istället bör åtföljas av tillverkarens intyg om överensstämmelse. När det gäller motorbuller behöver endast utombordare ha en CE-märkning som utförts av tillverkaren eller hans representant inom gemenskapen. Avseende motorbuller och för alla typer av motorer utom utombordare intygar båtens CE-märkning att de väsentliga kraven uppfylls.
- (16) Direktiv 94/25/EG bör också ändras för att ta hänsyn till olika tillverkningsmetoder som kräver ett större urval av certifieringsförfaranden.
- (17) Av rättssäkerhetsskäl och för att garantera en säker användning av fritidsbåtar är det nödvändigt att de väsentliga kraven när det gäller rekommenderad maxlast som skall anges på tillverkarskylten klargörs.
- (18) För att underlätta tillämpningen av åtgärder som förbättrar lagstiftningens funktion skall det förfarande som garanterar ett nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna genom en kommitté upprätthållas och stärkas.
- (19) För att lagstiftningen skall vara verksam krävs en mekanism för anpassning av de tekniska föreskrifterna när det gäller gränsvärden för avgasutsläpp och buller samt ökade driftcykler och testbränslen mot bakgrund av den tekniska utvecklingen. En föreskrivande kommitté, inrättad i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾, krävs för att biträda kommissionen om de åtgärder som skall vidtas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 94/25/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

Räckvidd och definitioner

1. Följande omfattas av detta direktiv:

- a) När det gäller utformning och konstruktion

- i) fritidsbåtar och delvis färdigställda båtar,

- ii) vattenskotrar,

⁽¹⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- iii) den utrustning som anges i bilaga II, såväl separat som installerad. fartyg i inlandssjöfart ⁽¹⁾, oavsett antalet passagerare,
- b) När det gäller avgasutsläpp
- i) de motorer som driver fritidsbåtar och vattenskotrar, ix) undervattensbåtar,
- ii) fritidsbåtar och vattenskotrar vars motorer genomgår 'omfattande motorförändringar'. x) svävare,
- xi) bärplansbåtar.
- c) När det gäller buller
- b) När det gäller punkt 1 b
- i) fritidsbåtar och delvis färdigställda båtar, som drivs av inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev, i) dels motorer som är installerade på, eller särskilt avsedda att installeras på
- båtar avsedda endast för hastighetstävling som benämns så av tillverkaren,
- experimentbåtar, såvida de inte därefter släpps ut på marknaden inom gemenskapen,
- båtar som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 a, särskilt sådana som avses i rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart, oavsett antalet passagerare,
- ii) fritidsbåtar som drivs av inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev och där båten genomgår 'omfattande ombyggnad',
- undervattensbåtar,
- svävare,
- bärplansbåtar,
- iii) vattenskotrar,
- båtar som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 a, särskilt sådana som avses i rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart, oavsett antalet passagerare,
- iv) utombordsmotorer som är avsedda att installeras på fritidsbåtar.
- ii) dels original och individuellt byggda kopior av historiska motorer, som är baserade på en konstruktion från före år 1960, som ej tillverkats i serier och är fästa på sådana båtar som avses i punkt 2 a v.
2. Följande omfattas inte av detta direktiv:
- c) När det gäller punkt 1 c
- alla båtar som avses i punkt 2 b.
- a) När det gäller punkt 1 a
3. I detta direktiv används följande definitioner:
- i) båtar avsedda endast för hastighetstävling, inbegripet roddtävlingbåtar och övningsroddbåtar som benämns så av tillverkaren,
- ii) kanoter och kajaker, gondoler och vattencyklar,
- iii) vindsurfingbrädor,
- iv) surfingbrädor inklusive motordrivna surfingbrädor,
- v) originalbåtar och individuellt byggda kopior av historiska båtar, konstruerade före år 1950, byggda huvudsakligen av ursprungligt material och benämnda som sådana av tillverkaren,
- vi) experimentbåtar, såvida de inte därefter släpps ut på marknaden inom gemenskapen,
- vii) båtar byggda för eget bruk, förutsatt att de därefter under en femårsperiod inte släpps ut på gemenskapens marknad,
- viii) båtar som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3.a, särskilt sådana som avses i rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för

⁽¹⁾ EGT L 301, 28.10.1982, s. 1, i dess ändrade lydelse enligt anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

- b) Med 'vattenskoter' avses farkoster vars längd understiger 4 m och som används av en förbränningsmotor med ett vattenjetaggregat som främsta drivkälla och som utformats för att framföras av en eller flera personer som sittande, stående eller knästående befinner sig på, snarare än i, farkosten.
- c) Med 'motor' avses alla förbränningsmotorer avsedda för framdrivning som arbetar enligt ottoprincipen eller med kompressionständning, oavsett om det rör sig om tvåtakts eller fyrtakts inombordare, utombordare eller inombordare med drev.
- d) Med 'omfattande motorförändringar' avses ändringar i en motor som
- skulle kunna leda till att avgaserna från motorn överstiger de gränsvärden som framgår av bilaga I.B, med undantag för rutinmässigt byte av motordelar som inte ändrar sammansättningen på motorns avgaser, eller
 - ökar motorns nominella effekt med mer än 10 %.
- e) Med 'omfattande ombyggnad' avses ombyggnaden av en existerande farkost som
- ändrar farkostens framdrivningssätt,
 - innebär antingen en omfattande motorförändring eller utbyte av motorn för framdrivning till en annan motortyp eller annan storlek,
 - ändrar farkosten i sådan utsträckning att den bedöms vara en ny farkost.
- f) Med 'framdrivningssätt' avses den mekaniska metod genom vilken en farkost drivs, i synnerhet mekaniska drivsystem baserade på propellrar eller vattenjet.
- g) Med 'motorfamilj' avses tillverkarens gruppering av motorer vilka genom sin konstruktion förväntas ha likartade egenskaper vad gäller avgasutsläpp och som var och en uppfyller de krav som uppställs för avgasutsläpp i detta direktiv.
- h) Med 'tillverkare' avses varje fysisk eller juridisk person som utformar och tillverkar en produkt som omfattas av detta direktiv eller som låter en sådan produkt utformas och/eller tillverkas för att släppa ut produkten på marknaden i eget namn.
- i) Med 'representant' avses en fysisk eller juridisk person inom gemenskapen som erhållit skriftlig fullmakt från tillverkaren att tillvarata dennes intressen i frågor som rör dennes förpliktelser enligt detta direktiv."

2. I artikel 4 skall följande punkt införas som punkt 3 a:

"3 a. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra att inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev släpps ut på marknaden och tas i bruk om tillverkaren eller hans representant inom gemenskapen, i enlighet med den försäkran som avses i bilaga XV.3, försäkrar att motorn, om den installeras i en fritidsbåt eller en vattenskoter enligt tillverkarens anvisningar, uppfyller de krav som enligt detta direktiv uppställs för avgasutsläpp."

3. Följande artikel 6 a skall införas:

"Föreskrivande kommitté

Artikel 6 a

1. Om det på grund av den tekniska utvecklingen och nya vetenskapliga rön är nödvändigt att göra ändringar i bilaga I.B.2, i fråga om gränsvärden för avgasutsläpp, driftcykel och referensbränslen, och bilaga I.C.1, i fråga om gränsvärden för motorbuller, skall ändringarna antas av kommissionen biträdd av den ständiga kommitté som inrättas i enlighet med artikel 6.3, i dess roll som föreskrivande kommitté enligt det förfarande som avses i artikel 6a.2.

2. Då hänvisning görs till denna bestämmelse skall det förfarande som framgår av artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7.3 och artikel 8 i nämnda beslut.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader."

4. I artikel 7 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Om en medlemsstat konstaterar att de produkter som omfattas av artikel 1 och som bär den CE-märkning som avses i bilaga IV när de är byggda, monterade och underhållna på ett korrekt sätt och används på avsett sätt kan äventyra säkerheten och hälsan för personer, egendom eller miljön skall medlemsstaten vidta alla lämpliga provisoriska åtgärder för att återkalla dem från marknaden eller förbjuda eller begränsa att de släpps ut på marknaden eller tas i bruk."

5. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Innan de produkter som anges i artikel 1.1 tillverkas och släpps ut på marknaden skall tillverkaren eller hans representant inom gemenskapen tillämpa de förfaranden som avses i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel.

Om tillverkaren eller hans representant inte finns i gemenskapen kan ansvaret för produkters överensstämmelse övertas av varje fysisk eller juridisk person i gemenskapen som släpper ut produkten på marknaden i eget namn.

2. Avseende utformningen och konstruktionen av produkter som avses i artikel 1.1 a skall båttillverkaren eller hans representant inom gemenskapen tillämpa följande förfaranden för båtkategorierna A, B, C och D enligt avsnitt 1 i bilaga I.A:

a) Kategorierna A och B:

- i) Båtar vars skrovlängd understiger 1 m: den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, eller den EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII kompletterad med modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D eller G eller H.
- ii) Båtar med en skrovlängd på 12–24 m: EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII, kompletterad med modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D eller B + F, eller G, eller H.

b) Kategori C:

- i) Båtar med en skrovlängd på 2,5–12 m:
 - När de harmoniserade standarder enligt avsnitt 3.2 och 3.3 i bilaga I.A uppfylls: den interna tillverkningskontroll med provningar (modul A) som avses i bilaga V, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, eller den EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII kompletterad med modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D eller B + F, eller G, eller H.
 - När de harmoniserade standarder enligt avsnitt 3.2 och 3.3 i bilaga I.A inte uppfylls: den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI eller den EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII kompletterad med modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D eller B + F, eller G, eller H.
- ii) Båtar med en skrovlängd på 12–24 m: EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII, följd av modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D, eller B + F, eller G, eller H.

c) Kategori D:

Båtar med en skrovlängd på 2,5–24 m: den interna tillverkningskontroll med provningar (modul A) som avses i bilaga V, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI eller den EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII kompletterad med modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D, eller B + F, eller G, eller H.

d) Vattenskotrar:

EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, följd av modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D, B + E, B + F, eller G, eller H.

e) Den utrustning som avses i bilaga II: någon av följande moduler: B + C, eller B + D, eller B + F, eller G, eller H.

3. Avseende avgasutsläpp

- a) från produkter som avses i artikel 1.1 b skall motortillverkaren eller hans representant inom gemenskapen tillämpa EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, följd av modul C (typöverensstämmelse) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler: B + D, B + E, B + F, eller G, eller H,
- b) från förbränningsmotorer med kompressionständning som är typgodkända enligt direktiv 97/68/EG och som överensstämmer med steg II i enlighet med punkt 4.2.3 i bilaga I i det direktivet, skall motortillverkaren eller hans representant inom gemenskapen tillämpa den interna tillverkningskontroll (modul A) som avses i bilaga V.

4. Avseende buller

- a) från produkter som framgår av artikel 1.1 c i och ii skall båttillverkaren eller hans representant inom gemenskapen tillämpa följande:
 - i) Om tester genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden för bullernivåmätning: antingen den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, verifikation av enstaka objekt (modul G) som avses i bilaga XI eller fullständig kvalitetssäkring (modul H) som avses i bilaga XII.
 - ii) Om certifierade båtdata, framtagna i enlighet med punkt i, används: antingen den interna tillverkningskontroll med provningar (modul A) som avses i bilaga V, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, verifikation av enstaka objekt (modul G) som avses i bilaga XI eller fullständig kvalitetssäkring (modul H) som avses i bilaga XII.

- b) från produkter som avses i artikel 1.1 c iii och iv skall tillverkaren av vattenskotern/motorn eller hans representant inom gemenskapen tillämpa den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI eller modulerna G eller H.”
6. I artikel 10 skall punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:
- ”1. Följande produkter skall bära en CE-märkning om överensstämmelse när de släpps ut på marknaden:
- a) Fritidsbåtar, vattenskotrar och den utrustning som anges i bilaga II och som anses uppfylla de väsentliga krav som framgår av bilaga I.
- b) Utombordsmotorer som anses uppfylla de väsentliga krav som framgår av bilagorna I.B och I.C.
2. CE-märkningen om överensstämmelse, som visas i bilaga IV, skall framträda på ett väl synligt, läsligt och outplånligt sätt på farkosten och vattenskotern enligt punkt 2.2 i bilaga I.A, och på den utrustning som avses i bilaga II och/eller på dess förpackning samt på utombordsmotorer och motorer för vattenskotrar som i punkt 1.1 i bilaga I.B.
- CE-märkningen skall åtföljas av identifikationsnumret på det anmälda organ som ansvarar för tillämpningen av de förfaranden som avses i bilagorna IX, X, XI, XII och XVI.
3. Anbringandet av sådana märkningar eller inskriptioner på farkosten, vattenskotern och på motorer som sannolikt kan vilseleda tredje man med avseende på betydelsen eller utformningen av CE-märkningen skall förbjudas. Varje annan märkning får utföras på fritidsbåten och den utrustning som anges i bilaga II och/eller på dess förpackning, förutsatt att CE-märkningens synlighet och läslighet inte därigenom minskas.”
7. Bilaga I skall ändras i enlighet med del A i bilagan till detta direktiv.
8. Bilaga VI skall ersättas med texten i del B i bilagan till detta direktiv.
9. I bilaga VIII skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 4:

”4. Vad gäller bedömningen av överensstämmelse med de avgasutsläpp som uppställs i detta direktiv skall ett anmält organ som väljs av tillverkaren utföra produktkontroller med slumpartade intervaller. Om kvalitetsnivån inte förefaller tillfredsställande eller om det anses nödvändigt att kontrollera riktigheten hos de uppgifter som framlagts av tillverkaren, skall följande förfarande tillämpas:

En motor tas ur serien och får genomgå det prov som beskrivs i bilaga I.B. Testmotorer skall vara helt eller delvis inkörda motorer enligt tillverkarens anvisningar. Om de specifika avgasutsläppen från den motor som tas ur produktionen överstiger gränsvärdena i bilaga I.B, kan tillverkaren begära att mätningarna utförs på ett antal provmotorer av samma typ som tas ur tillverkningsserien och som inbegriper den motor som ursprungligen togs ut. För att garantera att ovanstående urval av testmotorer överensstämmer med direktivets krav skall den statistiska metod som beskrivs i bilaga XVII användas.”

10. I bilaga X punkt 5.3 skall ett nytt andra stycke med följande lydelse läggas till:
- ”Vid bedömningen av överensstämmelse med kraven på avgasutsläppen skall det förfarande som framgår av bilaga XVII tillämpas.”
11. Bilaga XIII skall ersättas med texten i del C i bilagan till detta direktiv.
12. I bilaga XIV skall den första meningen i punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. Det organ, dess chef och den personal som ansvarar för utförandet av verifikationer får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör eller montör av de produkter som avses i artikel 1 och som de inspekterar och inte heller representant för någon av dessa.”
13. Bilaga XV skall ersättas med texten i del D i bilagan till detta direktiv.
14. En ny bilaga XVI skall läggas till i enlighet med del E i bilagan till detta direktiv.
15. En ny bilaga XVII skall läggas till i enlighet med del F i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Två år efter det att detta direktiv har genomförts av medlemsstaterna skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om hur ett system för kontroll av överensstämmelsen skall utformas.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före utgången av juni 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall börja tillämpa sådana föreskrifter före utgången av december 2003.

2. Medlemsstaterna skall tillåta att de produkter som uppfyller de bestämmelser som är i kraft inom deras territorium vid dagen för detta direktivs ikraftträdande släpps ut på marknaden och tas i bruk enligt följande:

- fram till och med december 2004 för produkter som omfattas av artikel 1.1 a,
- fram till och med december 2004 för förbränningsmotorer och fyrtakts ottomotorer, och
- fram till och med december 2005 för tvåtakts ottomotorer.

3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare

föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

A – Bilaga I skall ändras på följande sätt:

1. Rubriken skall ersättas med följande:

"BILAGA I: VÄSENTLIGA KRAV

Inledande anmärkningar

I denna bilaga avses med uttrycket 'farkost' både fritidsbåtar och vattenskotrar.

A. VÄSENTLIGA SÄKERHETSKRAV FÖR UTFORMNINGEN OCH KONSTRUKTIONEN AV FARKOSTER"

2. Punkten under avdelning 2 "Allmänna krav" skall ersättas med följande:

"Produkter som omfattas av artikel 1.1 a skall uppfylla de väsentliga kraven i den utsträckning dessa är tillämpliga på dem."

3. I avdelning 2.2 "Tillverkarskylt", fjärde strecksatsen skall följande ord läggas till vid slutet av meningen:

". . . exklusive vikten på bränsle- och vattentankar när dessa är fulla."

4. I avdelning 3.6 "Tillverkarens rekommenderade maximala last" skall följande ord utgå:

". . . , enligt märkning på tillverkarskylten, . . ."

En ny avdelning skall läggas till avdelning 5 "Monteringsföreskrifter":

"5.1.5 Vattenskotrars funktion utan förare. Vattenskotrar skall konstrueras på så sätt att motorn antingen stängs av automatiskt eller automatiskt minskar hastigheten och rör sig framåt i cirklar om föraren avsiktligt lämnar farkosten eller faller överbord."

6. Två nya delar, B och C, med följande lydelse skall läggas till denna bilaga:

"B. VÄSENTLIGA KRAV SOM RÖR MOTORERS AVGASUTSLÄPP

Motorer skall uppfylla nedanstående väsentliga krav vad gäller avgasutsläpp.

1. MOTORIDENTIFIKATIONSNUMMER

1.1 Varje motor skall vara tydligt märkt med följande information:

- Motortillverkarens varumärke eller handelsnamn.
- Motortypen, motorfamiljen (i tillämpliga fall).

- Ett unikt motoridentifikationsnummer.
- CE-märkning där sådan krävs enligt artikel 10.

- 1.2 Märkningen skall vara hållbar under motorns normala livslängd och skall vara lättläslig och outplånlig. Om etiketter eller skyltar används skall dessa fästas på ett sådant sätt att de sitter fast under motorns normala livslängd och att de inte kan avlägsnas utan att de förstörs eller görs oläsliga.
- 1.3 Märkningen skall sättas fast på en del av motorn som är nödvändig för dess normala drift och som normalt inte behöver bytas ut under motorns livslängd.
- 1.4 Märkningen skall placeras så att den är väl synlig för en genomsnittsperson när motorn har monterats med alla de komponenter som är nödvändiga för motorns drift.

2. KRAV PÅ AVGASUTSLÄPPEN

Motorer skall vara så utformade, konstruerade och monterade att motorns avgaser vid korrekt installation och normal användning inte överstiger gränsvärdena i nedanstående tabell:

Tabell 1

Typ	Kolmonoxid $CO = A + B/P_N^n$ g/kWh			Kolväte $HC = A + B/P_N^n$ g/kWh			Kväveoxid NO_x g/kWh	Partiklar
	A	B	n	A	B	n		
Tvåtakts ottomotorer	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ej tillämpligt
Fyrtakts ottomotorer	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ej tillämpligt
Kompressionständning	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

Där A, B och n är konstanter enligt tabellen, är P_N motorns nominella effekt i kW och avgasutsläppen mäts i enhet med den harmoniserade standarden.

För motorer över 130 kW får antingen E3 (IMO) eller E5 (marina motorer för fritidsbruk) driftcykler användas.

De referensbränslen som anges i direktiv 98/69/EG skall användas för utsläppsproven (bilaga XI, tabell 2 och tabell 3).

3. HÅLLBARHET

Motortillverkaren skall tillhandahålla monteringsanvisningar och instruktioner för underhåll som, förutsatt att motorn används normalt, garanterar att motorn kommer att uppfylla avgaskraven under motorns hela normala livslängd och vid normal användning.

Denna information skall motortillverkaren ha tagit fram genom långtidsprovning baserad på normala arbetscykler och genom beräkning av materialförslitningen så att nödvändiga instruktioner för underhåll kan tas fram av tillverkaren och medfölja alla nya motorer när dessa saluförs första gången.

Med motorns normala livslängd avses:

- Inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev: 480 timmar eller 10 år, beroende på vilket som inträffar först.
- Motorer för vattenskotrar: 350 timmar eller 5 år, beroende på vilket som inträffar först.
- Utombordsmotorer: 350 timmar eller 10 år, beroende på vilket som inträffar först.

4. INSTRUKTIONSBOK

Varje motor skall vara utrustad med en instruktionsbok på det eller de officiella språk som bestäms av den medlemsstat i vilken motorn skall saluföras i enlighet med fördraget. Denna instruktionsbok skall:

- innehålla de monteringsanvisningar och instruktioner för underhåll som behövs för att garantera motorns funktion så att kraven i punkt 3 (hållbarhet) kan uppfyllas,
- ange motoreffekten mätt i enlighet med den harmoniserade standarden.

C. VÄSENTLIGA KRAV SOM RÖR BULLERNIVÅER

Fritidsbåtar med inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev, vattenskotrar och utombordsmotorer skall uppfylla nedanstående väsentliga krav vad gäller bullernivåer.

1. BULLERNIVÅER

- 1.1 Fritidsbåtar med inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev, vattenskotrar och utombordsmotorer skall vara så utformade, konstruerade och monterade att bullret från dem, mätt i enlighet med tester enligt den harmoniserade standarden, inte överstiger gränsvärdena i nedanstående tabell:

Tabell 2

Motoreffekt i kW	Maximal ljudtrycksnivå = L_{pASmax} i dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

P_N = motorns nominella effekt i kW vid nominellt varvtal och L_{pASmax} = maximal ljudtrycksnivå i dB.

För enheter som består av två eller flera motorer tillåts en avvikelse på 3 dB.

- 1.2 Som alternativ till bullernivåtester anses fritidsbåtar med inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev uppfylla bullerkraven om deras grundläggande konstruktionsparametrar, med beaktande av de toleranser som anges i den harmoniserade standarden, är desamma eller jämförbara med parametrarna hos en certifierad referensbåt.

- 1.3 Med 'certifierad referensbåt' avses en viss kombination av skrov/inombordsmotor eller inombordsmotor med drev som, vid mätning i enlighet med avdelning 1.1 ovan, har befunnits uppfylla bullernivåkraven och för vilken alla grundläggande konstruktionsparametrar och bullernivåmätningar sedan tagits med i den publicerade listan över certifierad referensbåtar.

2. INSTRUKTIONSBOK

För fritidsbåtar med inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev och vattenskotrar skall den instruktionsbok som krävs enligt bilaga I.A avdelning 2.5 innehålla sådan information som behövs för att hålla farkosten och avgassystemet i sådant skick, där så är praktiskt möjligt, att överensstämmelse med de specificerade bullernivåerna vid normal användning säkerställs.

För utombordsmotorer skall den instruktionsbok som krävs enligt bilaga I.B.4 innehålla den information som behövs för att hålla motorn i sådant skick, där så är praktiskt möjligt, att överensstämmelse med de specificerade bullernivåerna vid normal användning säkerställs."

B – Bilaga VI skall ersättas med följande:

”BILAGA VI: INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL MED PROVNINGAR (modul Aa, alternativ 1)

Denna modul består av modul A, enligt bilaga V, samt följande ytterligare krav:

A. Utformning och konstruktion:

På en eller flera båtar som representerar tillverkarens produktion skall en eller flera av följande provningar, en motsvarande beräkning eller en kontroll utföras av tillverkaren eller för dennes räkning:

- Provning av stabiliteten i enlighet med punkt 3.2 i de väsentliga kraven.
- Provning av flytkraftsegenskaperna i enlighet med punkt 3.3 i de väsentliga kraven.

Bestämmelser som gäller båda alternativen: Dessa provningar, beräkningar eller kontroller skall utföras under ledning av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

B. Buller

För fritidsbåtar med inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev och vattenskotrar gäller följande:

På en eller flera farkoster som är representativa för farkosttillverkarens produktion skall de bullernivåprov som definieras i bilaga I.C utföras antingen av farkosttillverkaren eller å dennes vägnar under ledning av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

För utombordsmotorer gäller följande:

På en eller flera motorer ur varje motorfamilj som är representativa för motortillverkarens produktion skall de bullernivåprov som definieras i bilaga I.C utföras antingen av motortillverkaren eller å dennes vägnar under ledning av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

Om mer än en motor ur en motorfamilj provas, skall den statistiska metod som beskrivs i bilaga XVII användas för att garantera överensstämmelsen hos urvalet.”

C – Bilaga XIII skall ersättas med följande:

”BILAGA XIII: DEN TEKNISKA DOKUMENTATION SOM TILLVERKAREN TILLHANDAHÅLLER

Den tekniska dokumentation som avses i bilagorna V, VII, VIII, IX och XI skall innehålla alla relevanta uppgifter och medel som tillverkaren använder för att säkerställa att utrustningen eller båten uppfyller de väsentliga krav som gäller för dem.

Den tekniska dokumentationen skall göra det möjligt att förstå produktens konstruktion, tillverkning och funktion och möjliggöra bedömning av överensstämmelsen med kraven i detta direktiv.

Dokumentationen skall så långt detta är tillämpligt för bedömningen omfatta följande:

- En allmän beskrivning av typen.
- Konstruktions- och tillverkningsritningar samt skisser av utrustning, delmontage, kretsar osv.
- De beskrivningar och förklaringar som är nödvändiga för att förstå ovan nämnda ritningar och skisser och produktens funktion.
- En förteckning över de standarder som avses i artikel 5 och som tillämpas helt eller delvis samt en beskrivning av de lösningar som valts för att uppfylla de väsentliga kraven när de standarder som avses i artikel 5 inte har tillämpats.
- Resultatet av konstruktionsberäkningar, utförda undersökningar osv.
- Provningsrapporter eller beräkningar av stabiliteten enligt punkt 3.2 i de väsentliga kraven och av reservdeplacement och flytmedel enligt punkt 3.3 i de väsentliga kraven (bilaga I.A).

- Provningsrapporter om avgasutsläpp i enlighet med punkt 2 i de väsentliga kraven (bilaga I.B).
- Provningsrapporter om bullernivåer eller referensbåtdata i enlighet med punkt 1 i de väsentliga kraven (bilaga I.C)."

D – Bilaga XV skall ersättas med följande:

"BILAGA XV: SKRIFTLIG FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE

1. Den skriftliga försäkran om överensstämmelse med bestämmelserna i direktivet skall alltid åtfölja
 - fritidsbåten och vattenskotern och skall inkluderas i instruktionsboken (bilaga I.A, punkt 2.5),
 - den utrustning som avses i bilaga II,
 - farkostmotorer och inkluderas i instruktionsboken (bilaga I.B.4).
2. Den skriftliga försäkran om överensstämmelse skall omfatta följande ⁽¹⁾:
 - Namn och adress till tillverkaren eller hans representant inom gemenskapen ⁽²⁾.
 - En beskrivning av den produkt som definieras i punkt 1 ovan ⁽³⁾.
 - Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som använts eller hänvisningar till de specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras.
 - Om detta är tillämpligt, en hänvisning till det EG-typintyg som har utfärdats av ett anmält organ.
 - Om det är tillämpligt, namn och adress till det anmälda organet.
 - Identiteten på den person som är bemyndigad att underteckna för tillverkarens räkning eller för hans representant inom gemenskapen.
3. För inombordsmotorer eller inombordsmotorer med drev skall den skriftliga försäkran om överensstämmelse, utöver den information som framgår av punkt 2 ovan, även innehålla en försäkran från tillverkaren om att motorn, om den installeras i en fritidsbåt enligt tillverkarens anvisningar, kommer att uppfylla de krav som enligt detta direktiv uppställs för avgasutsläpp och att motorn inte får tas i bruk förrän fritidsbåten i vilken den skall installeras har befunnits överensstämma med tillämpliga krav i direktivet."

E – Följande bilaga XVI skall läggas till

direktiv 94/25/EG:

"BILAGA XVI: PRODUKTKVALITETSSÄKRING (MODUL E) – AVGASUTSLÄPP

1. I denna modul beskrivs det förfarande varigenom motortillverkare som uppfyller skyldigheterna i punkt 2 säkerställer och försäkras att de berörda produkterna överensstämmer med den typ som beskrivs i EG-typintyget och att de uppfyller tillämpliga krav i direktivet. Tillverkaren eller hans representant inom gemenskapen skall utföra CE-märkningen på varje produkt och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. CE-märkningen skall åtföljas av igenkänningssymbolen på det anmälda organ som ansvarar för den övervakning som anges i punkt 4.
2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för slutkontroll av färdiga produkter och provning enligt punkt 3 och skall vara föremål för den övervakning som anges i punkt 4.

⁽¹⁾ Och upprättas på det/de språk som avses i punkt 2.5 i bilaga I.A.

⁽²⁾ Firmanamn och fullständig adress, representanten skall också ange tillverkarens företagsnamn och adress.

⁽³⁾ Beskrivning av produkten, märke, typ och, i tillämpliga fall, serienummer.

3. Kvalitetssystem

- 3.1 Tillverkaren skall, hos ett anmält organ som han själv väljer, inge en ansökan om bedömning av sitt kvalitetssystem för de berörda produkterna.

Ansökan skall omfatta

- alla relevanta uppgifter om den planerade produktkategorin,
- kvalitetssystemets dokumentation,
- i förekommande fall den tekniska dokumentationen för den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

- 3.2 Inom ramen för kvalitetssystemet skall antingen den enskilda produkten undersökas och lämpliga provningar utföras enligt de tillämpliga standarder som anges i artikel 5 eller så kan motsvarande provningar utföras för att säkerställa att produkten överensstämmer med tillämpliga krav i direktivet. Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Dokumentationen över kvalitetssystemet skall garantera en övergripande förståelse för kvalitetsprogram, planer, manualer och dokument.

Dokumentationen skall särskilt omfatta en korrekt beskrivning av

- kvalitetsmålen och strukturen på organisationen, ledningens ansvarsfördelning och befogenheter med avseende på produktkvalitet,
- de undersökningar och provningar som kommer att utföras efter tillverkningen,
- de medel som används för övervakning av att kvalitetssystemet fungerar effektivt,
- kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelse för den berörda personalens kvalifikationer m.m.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att kunna avgöra huruvida det uppfyller de krav som avses i punkt 3.2.

Organet skall utgå ifrån överensstämmelse med dessa krav i fråga om kvalitetssystem som tillämpar relevanta harmoniserade standarder.

Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning av den berörda produkttekniken. Bedömningsförfarandet skall omfatta ett bedömningsbesök i tillverkarens anläggning.

Beslutet skall meddelas tillverkaren. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen och motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att vidmakthålla det på ett lämpligt och effektivt sätt.

Tillverkaren eller hans representant skall hålla det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet underrättat om eventuella planerade ändringar av kvalitetssystemet.

Det anmälda organet skall utvärdera de föreslagna ändringarna och avgöra huruvida det ändrade kvalitetssystemet fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning krävs.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen och motiverat beslut om bedömningen.

4. Övervakning på det anmälda organets ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att säkerställa att tillverkaren fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

- 4.2 Tillverkaren skall för inspektionsändamål ge det anmälda organet tillträde till lokaler för kontroll, provning och lagring och ge det all nödvändig information, särskilt
- dokumentation över kvalitetssystemet,
 - teknisk dokumentation,
 - kvalitetsdokument, som exempelvis granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer m.m.
- 4.3 Det anmälda organet skall regelbundet utföra kontrollbesök för att säkerställa att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet och skall lämna en kontrollrapport till tillverkaren.
- 4.4 Därutöver får det anmälda organet göra oanmälda kontrollbesök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra provningar eller låta utföra provningar som visar att kvalitetssystemet fungerar korrekt och det skall lämna en rapport om kontrollbesöket till tillverkaren samt en provningsrapport, om en provning har utförts.
5. Tillverkaren skall, under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten har upphört, hålla följande tillgängligt för de nationella myndigheterna:
- Den dokumentation som avses i tredje strecksatsen i punkt 3.1,
 - De ändringar som avses i andra stycket i punkt 3.4,
 - De beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i sista stycket i punkt 3.4, punkt 4.3 och 4.4.
6. Varje anmält organ skall ge övriga anmälda organ relevant information om de godkännanden av kvalitetssystem som har utfärdats eller återkallats."

F – Följande bilaga XVII skall läggas till

direktiv 94/25/EG:

"BILAGA XVII: BEDÖMNING AV PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE I SAMBAND MED AVGASUTSLÄPP

1. För kontrollen av produktöverensstämmelse av en motorfamilj skall ett urval av motorer tas ur tillverkningsserien. Tillverkaren skall bestämma antalet motorer (n) i urvalet efter överenskommelse med det anmälda organet.
2. Det aritmetiska medelvärdet X av de resultat som erhållits för uttaget skall beräknas för varje reglerad komponent i avgasutsläppen och bullret. Tillverkningsserien skall sedan anses överensstämma med kraven (godkännande) om följande villkor uppfylls:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S är standardavvikelsen där:

$$S^2 = \Sigma (x - X)^2 / (n - 1)$$

X = resultatens aritmetiska medelvärde

x = det individuella resultatet som erhållits från testprovet

L = det lämpliga gränsvärdet

n = antal motorer i urvalet

k = statistisk faktor beroende på n, se tabell

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Om $n \geq 20$ sätts $k = 0,860 / \sqrt{n}$ "

Ändrat förslag till rådets direktiv om inrättande av allmänna ramar för likabehandling i arbetslivet ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 652 slutlig — 1999/0225(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 12 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 42.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för alla medlemsstater. Enligt artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

(1) Europeiska unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för alla medlemsstater. Enligt artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och de som härrör från de konstitutionella traditioner som är gemensamma för medlemsstaterna.

(2) Enligt artikel 13 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har rådet befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(3) Principen om likabehandling av kvinnor och män har slagits fast i många av EG:s rättsakter, särskilt i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor⁽¹⁾. I Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ges rådet befogenhet att anta åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter för och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet

(4) Vid genomförandet av principen om likabehandling bör gemenskapen i enlighet med artikel 3.2 i EG-fördraget sträva efter att undanröja bristande jämställdhet och främja den, särskilt eftersom kvinnor ofta kan diskrimineras på flera grunder.

(5) Jämlikhet inför lagen och skydd mot diskriminering för alla är grundläggande rättigheter som erkänns i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i FN-konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, vilka har undertecknats av alla medlemsstater. I ILO-konvention nr 111 förbjuds diskriminering i arbetslivet.

Oförändrat

(6) I Europeiska gemenskapens stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare erkänns betydelsen av att bekämpa alla former av diskriminering och särskilt behovet av att vidta lämpliga åtgärder för social och ekonomisk integration av äldre och personer med funktionshinder.

(6) I Europeiska gemenskapens stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare erkänns betydelsen av att bekämpa alla former av diskriminering och särskilt behovet av att vidta lämpliga åtgärder för social och ekonomisk integration av äldre och personer med funktionshinder.

(7) I Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tas även främjandet av samordning mellan medlemsstaternas sysselsättningspolitik upp som ett mål. Ett nytt sysselsättningskapitel har därför lagts till i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som ett medel att utveckla en samordnad europeisk sysselsättningsstrategi för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 39, 14.2.1976, s. 40.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) I 1999 års riktlinjer för sysselsättningen, som Europeiska rådet enades om i Wien den 11 och 12 december 1998, framhålls behovet av att främja förutsättningarna för ett mer aktivt deltagande på arbetsmarknaden genom utformningen av enhetliga strategier för att motverka diskriminering på grund av funktionshinder, ras eller etniskt ursprung. I slutsatserna från Europeiska rådet i Wien understryks att särskild vikt skall fästas vid stöd till äldre arbetstagare för att de i högre grad skall kunna delta i arbetslivet.
- (9) Arbete och sysselsättning är grundläggande faktorer när det gäller att garantera lika möjligheter för alla och bidrar i hög grad till att medborgarna kan delta fullt ut i det ekonomiska och sociala livet
- (11) Diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning kan undergräva förverkligandet av målen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt genom att den motverkar hög sysselsättning och social trygghet, ökning av levnadsstandarden och livskvaliteten, ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet samt främjande av fri rörlighet för personer.
- (12) I detta avseende bör all direkt eller indirekt diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning på de områden som omfattas av detta direktiv förbjudas i hela gemenskapen.
- (13) Trakasserier som leder till en hotfull, fientlig, kränkande eller störande arbetsmiljö måste med avseende på alla diskrimineringsgrunder betraktas som diskriminering.
- (14) Åtgärder för att anpassa arbetsplatserna till de funktionshindrades behov spelar en viktig roll när det gäller att bekämpa diskriminering på grund av funktionshinder.
- (8) I riktlinjerna för sysselsättningen för år 2000, som godkändes vid Europeiska rådets möte i Helsingfors den 10 och 11 december 1999, understryks behovet av att skapa en arbetsmarknad som främjar social integrering genom utformningen av enhetliga strategier för att motverka diskriminering när det gäller t.ex. funktionshindrade. I riktlinjerna understryks även att särskild vikt skall fästas vid stöd till äldre arbetstagare för att de i högre grad skall kunna delta i arbetslivet.
- (9) Arbete och sysselsättning är grundläggande faktorer när det gäller att garantera lika möjligheter för alla och bidrar i hög grad till att medborgarna kan delta fullt ut i det ekonomiska och sociala livet samt till deras personliga självförverkligande.
- (10) Rådet antog den 29 juni 2000 direktiv 2000/43/EG om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung, i vilket det säkerställs skydd mot sådan diskriminering i arbetslivet.
- (11) Diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning kan undergräva förverkligandet av målen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt genom att den motverkar hög sysselsättning och social trygghet, ökning av levnadsstandarden och livskvaliteten, ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet samt fri rörlighet för personer.
- (12) I detta avseende bör all direkt eller indirekt diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning på de områden som omfattas av detta direktiv förbjudas i hela gemenskapen. Detta diskrimineringsförbud tillämpas även på medborgare från tredje land, men det syftar inte på skillnader i behandling som grundas på nationalitet och hindrar inte bestämmelser som gäller inresa och bosättning för medborgare från tredje land och deras tillträde till anställning och arbete.
- (13) Trakasserier bör anses som en form av diskriminering när ett oönskat beteende som har samband med religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning uppkommer och som har till syfte att kränka en persons värdighet och att skapa en hotfull, fientlig, nedsättande, kränkande eller störande miljö.
- Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (17) Särbehandling kan vara berättigad i de fall då en egenskap som kan hänföras till någon diskrimineringsgrund utgör en väsentlig yrkesmerit
- (18) Europeiska unionen har i sin Förklaring nr 11 om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning till Amsterdamsfördraget uttryckligen uttalat att den respekterar och inte ingriper i kyrkors och religiösa sammanslutningars och samfunds ställning i medlemsstaterna samt att den respekterar filosofiska och konfessionslösa organisationers ställning.
- (19) Förbudet mot diskriminering bör inte påverka bibehållandet eller antagandet av bestämmelser om positiv särbehandling för att hindra, minska eller undanröja bristande jämlikhet med anknytning till de ovan nämnda diskrimineringsgrunderna
- (20) I bestämmelserna i direktivet fastställs minimikrav som sålunda ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla förmånligare bestämmelser. Genomförandet av detta direktiv bör inte motivera en försämring av den situation som redan råder i varje medlemsstat.
- (21) Det är viktigt att se till att människor som har blivit utsatta för diskriminering har tillgång till ett lämpligt rättsligt skydd. Föreningar eller juridiska personer måste också ges befogenhet att vid en rättslig prövning försvara dessa människor.
- (22) För att jämlikhetsprincipen skall kunna genomföras i praktiken krävs ett lämpligt civilrättsligt skydd mot repressalier och en anpassning av de allmänna reglerna om bevisbörda
- (15) Det är lämpligt att föreskriva rimliga anpassningar, dvs. effektiva och praktiska åtgärder som är avsedda att anpassa arbetsplatsen till funktionshindret, t.ex. genom att anpassa lokalerna eller utrustningen, arbetstiden, arbetsfördelningen eller utbudet av hjälpmedel för utbildning eller arbetsledning.
- (16) För att fastställa om de berörda åtgärderna ger upphov till orimliga svårigheter är det lämpligt att bl.a. beakta de ekonomiska och andra kostnader som de innebär, organisationens eller företagets storlek och ekonomiska resurser samt möjligheten att få offentligt bidrag eller annan hjälp.
- (17) Särbehandling kan vara berättigad i de fall då en egenskap som kan hänföras till någon diskrimineringsgrund utgör en väsentlig yrkesmerit.
- Oförändrat
- (19) Förbudet mot diskriminering bör inte påverka bibehållandet eller antagandet av bestämmelser som är avsedda att förebygga eller kompensera nackdelar för en grupp av personer som har en viss religion eller övertygelse, ett visst funktionshinder, en viss ålder eller sexuell läggning.
- (20) I bestämmelserna i direktivet fastställs minimikrav som sålunda ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla förmånligare bestämmelser. Genomförandet av detta direktiv får inte motivera en försämring av den situation som redan råder i varje medlemsstat.
- (21) Personer som har utsatts för diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning bör ha tillgång till lämpligt rättsligt skydd. För att säkerställa ett effektivare skydd bör föreningar, organisationer eller andra juridiska personer även ha befogenhet att tillvarata den klagandes rättigheter eller stödja denna.
- (22) För att jämlikhetsprincipen skall kunna genomföras i praktiken krävs ett lämpligt rättsligt skydd mot repressalier och en anpassning av de allmänna reglerna om bevisbörda i civilrättsliga och administrativa frågor.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (23) Medlemsstaterna bör se till att lämplig information tillhandahålls och sprids om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv.
- (24) Medlemsstaterna bör främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att bekämpa och komma till rätta med olika former av diskriminering på arbetsplatsen.
- (25) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att lagar och andra författningar, kollektivavtal, interna regler i företag eller regler för företagare och fria yrkesutövare eller för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer som strider mot likabehandlingsprincipen förklaras ogiltiga, eller ändras.
- (26) Medlemsstaterna bör fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall tillämpas när skyldigheterna enligt detta direktiv inte iakttas.
- (28) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i EG-fördraget kan målet för detta direktiv nämligen tillskapandet inom gemenskapen av tillräckligt spelrum i fråga om likabehandling i arbetslivet inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till minsta möjliga antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att i alla medlemsstater förverkliga principen om likabehandling när det gäller tillträde till anställning och sysselsättning, inbegripet befordran, yrkesutbildning, anställningsvillkor och medlemskap i vissa organisationer för alla, oavsett ras eller etniskt ursprung religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Oförändrat
- (24) Medlemsstaterna bör främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter samt med icke-statliga organisationer för att bekämpa och komma till rätta med olika former av diskriminering på arbetsplatsen.
- (25) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att lagar och andra författningar, kollektivavtal, interna regler i företag eller regler för företagare och fria yrkesutövare eller för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer som strider mot likabehandlingsprincipen förklaras ogiltiga, kan förklaras ogiltiga eller ändras.
- Oförändrat
- (27) Medlemsstaterna kan överlåta genomförandet av detta direktiv till arbetsmarknadens parter, på deras gemensamma begäran, när det gäller bestämmelser om kollektivavtal, under förutsättning att de vidtar alla nödvändiga åtgärder för att alltid kunna garantera de resultat som krävs i detta direktiv.

Oförändrat

Syftet med detta direktiv är att i alla medlemsstater förverkliga principen om likabehandling när det gäller tillträde till anställning och sysselsättning, inbegripet befordran, yrkesutbildning, anställningsvillkor och medlemskap i vissa organisationer för alla, oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Oförändrat

Begreppet diskriminering

1. I detta direktiv avses med likabehandlingsprincipen att det inte får förekomma någon form av direkt eller indirekt diskriminering av personer på någon av de grunder som anges i artikel 1.

2. Enligt punkt 1 skall

a) direkt diskriminering anses förekomma när en person, på någon av de grunder som anges i artikel 1 behandlas mindre förmånligt än en annan person behandlas, har behandlats eller skulle behandlas,

b) indirekt diskriminering anses förekomma när en till synes neutral bestämmelse eller ett till synes neutralt kriterium eller förfaringsätt kan missgynna en person eller flera personer på vilken eller vilka de grunder som anges i artikel 1 är tillämplig, såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringsättet på ett objektivt sätt motiveras av ett berättigat mål och medlen för att uppnå det är tillämpliga och nödvändiga.

3. Sådana trakasserier mot en person som kan hänföras till någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 och som syftar till eller leder till att hotfulla, fientliga kränkande eller orosskapande stämningar skapas skall betraktas som diskriminering enligt punkt 1.

4. För att garantera att likabehandlingsprincipen efterlevs för personer med funktionshinder, skall rimlig anpassning göras i de fall detta behövs för att göra det möjligt för dessa personer att få tillträde till, delta i eller göra karriär i arbetslivet, såvida en sådan anpassning inte medför orimliga svårigheter.

3. Trakasserier betraktas som diskriminering i den betydelse som anges i punkt 1 om det är fråga om ett oönskat beteende i samband med någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 och de syftar eller leder till att en persons värdighet angrips och hotfulla, fientliga, kränkande, förnedrande eller sårande stämningar skapas. Begreppet trakasserier får i detta sammanhang definieras i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning och praxis.

4. För att garantera att likabehandlingsprincipen efterlevs för personer med funktionshinder skall rimliga anpassningar göras. Det innebär att arbetsgivaren skall vidta lämpliga åtgärder i en konkret situation för att tillgodose behov så att funktionshindrade kan få tillträde till, delta i, göra karriär i arbetslivet eller få utbildning, såvida dessa åtgärder inte innebär orimliga svårigheter för arbetsgivaren.

5. Beteenden som uppmuntrar till diskriminering av personer på en av de grunder som avses i artikel 1 anses som diskriminering enligt punkt 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

Materiellt tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillämpas på och gälla följande:

- a) Villkor för tillträde till anställning, verksamhet som egenföretagare, inklusive urvalskriterier och anställningsvillkor, inom alla sektorer och verksamhetsgrenar på alla nivåer i arbetslivet, inbegripet befordran.
- b) Tillträde till all slags yrkesvägledning, yrkesutbildning, fortbildning och omskolning på alla nivåer,
- c) Anställnings- och arbetsvillkor, inklusive uppsägning och löner.
- d) Medlemskap och medverkan i arbetstagar- eller arbetsgivarorganisationer vars medlemmar utövar ett visst yrke inbegripet de förmåner dessa organisationer tillhandahåller.

Artikel 4

Väsentliga yrkesmeriter

1. Utan hinder av artikel 2.1 och 2.2 får medlemsstaterna föreskriva att sådan särbehandling som grundas på en egenskap som har avseende på någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 inte skall betraktas som diskriminering, om denna egenskap utgör en väsentlig yrkesmerit på grund av viss yrkesverksamhets art eller på grund av det sammanhang i vilket yrkesverksamheten utövas.

2. I fråga om offentliga eller enskilda organisationer som har som omedelbart och huvudsakligt mål att tillhandahålla ideologisk vägledning vad gäller religion eller övertygelse i samband med utbildning, information och meningsyttringar, och i samband med de särskilda yrkesverksamheter inom dessa organisationer som är direkt eller huvudsakligen knutna till detta mål, får medlemsstaterna föreskriva att särbehandling som grundas på en bestämd egenskap som hänför sig till religion eller övertygelse inte skall utgöra diskriminering, om denna egenskap på grund av verksamhetens art utgör en väsentlig yrkesmerit. Grund av funktionshinder, ålder eller sexuell läggning

Oförändrat

Detta direktiv skall tillämpas på alla personer inom såväl den offentliga som den privata sektorn inklusive offentliga organ, och gälla följande:

- a) Villkor för tillträde till anställning, verksamhet som egenföretagare, oavlönat och frivilligt arbete, inklusive urvalskriterier och anställningsvillkor, inom alla sektorer och verksamhetsgrenar på alla nivåer i arbetslivet, inbegripet befordran.
- b) Tillträde till all slags yrkesvägledning, yrkesutbildning, fortbildning och omskolning på alla nivåer, inbegripet praktik.

Oförändrat

1. Utan hinder av artikel 2.1 och 2.2 får medlemsstaterna föreskriva att sådan särbehandling som grundas på en egenskap som har avseende på någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 inte skall betraktas som diskriminering, om denna egenskap utgör en väsentlig yrkesmerit som kan motiveras objektivt och på rimliga grunder i ett rättmätigt syfte på grund av viss yrkesverksamhets art eller på grund av det sammanhang i vilket yrkesverksamheten utövas.

2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna, när det gäller offentliga eller enskilda organisationer som grundas på religion eller övertygelse och för yrkesverksamheter inom dessa organisationer som har direkt och huvudsakligen samband med religion eller övertygelse, föreskriva att särbehandling som grundas på en persons religion eller övertygelse inte skall utgöra diskriminering om religionen eller övertygelsen i fråga på grund av verksamhetens art utgör en väsentlig yrkesmerit. Sådan särbehandling får dock inte ske på övriga diskrimineringsgrunder i artikel 13 i EG-fördraget.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Befogad särbehandling på grund av ålder

Utan hinder av artikel 2.2 a, skall särskilt följande former av särbehandling inte utgöra direkt diskriminering på grund av ålder om särbehandlingen på ett objektivet och förnuftigt sätt kan motiveras av ett berättigat mål, och om särbehandlingen är lämplig och nödvändig för att uppnå detta mål.

- a) Förbud mot tillträde till anställning eller bestämmelser om särskilda arbetsvillkor för att skydda ungdomar och äldre arbetstagare.
- b) Fastställande av en lägsta åldersgräns som ett villkor för att komma i fråga för pensions- eller invaliditesförmåner
- c) Fastställande av olika åldrar för anställda eller grupper eller kategorier av anställda som ett villkor för att komma i fråga för pensions- eller invaliditetsförmåner på grund av fysiska eller psykiska yrkeskrav.
- d) Fastställande av en högsta åldersgräns för rekrytering på grund av att det krävs utbildning för tjänsten i fråga eller att det krävs en rimligt lång anställningsperiod innan personen i fråga skall pensioneras.
- e) Fastställande av krav på yrkeserfarenhetens längd.
- f) Fastställande av åldersgränser som är lämpliga och nödvändiga för att uppnå berättigade arbetsmarknadsmål.

Artikel 6

Positiv särbehandling

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller anta bestämmelser som har till ändamål att förebygga eller avhjälpa nackdelar för de personer på vilka någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 kan tillämpas. praktiken

Oförändrat

Utan hinder av artikel 2.2 a, skall särbehandling på grund av ålder inte utgöra direkt diskriminering om särbehandlingen på ett objektivet och förnuftigt sätt kan motiveras av ett berättigat mål, bl.a. genom berättigade arbetsmarknadspolitiska mål och sätten att förverkliga detta mål om särbehandlingen är lämplig och nödvändig.

Sådan särbehandling kan bl.a. utgöras av följande:

Oförändrat

- b) Fastställande av en lägsta åldersgräns som ett villkor för att komma i fråga för pensions- eller invaliditesförmåner inom ramen för de yrkesbaserade socialförsäkringssystemen, inklusive fastställande av olika åldersgränser för arbetstagare eller grupper eller kategorier av arbetstagare inom ramen för yrkesbaserade socialförsäkringssystem på grundval av fysiska eller psykiska yrkeskrav.
- c) Fastställande av en högsta åldersgräns för rekrytering på grund av att det krävs utbildning för tjänsten i fråga eller att det krävs en rimligt lång anställningsperiod innan personen i fråga skall pensioneras.

Utgår

Oförändrat

I syfte att säkerställa fullständig jämställdhet i praktiken i yrkeslivet får principen om likabehandling inte hindra en medlemsstat från att bibehålla eller besluta om åtgärder som rör kompensation för nackdelar som är knutna till någon diskrimineringsgrund i artikel 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 7

Minimikrav

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem som har tillgång till rättsliga och/eller administrativa förfaranden för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs, även efter det att anställningsförhållandet upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att föreningar, organisationer eller andra juridiska personer, på den klagande personens vägnar med hans eller hennes tillstånd, kan inleda de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs.

KAPITEL II

**RÄTTSLIGA MEDEL OCH GENOMDRIVANDE AV
BESTÄMMELSERNA**

Artikel 8

Tillvaratagande av rättigheter

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem har tillgång till rättsliga och/eller administrativa förfaranden, för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs, även efter det att anställningsförhållandet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att föreningar, organisationer eller andra juridiska personer, på den klagande personens vägnar med hans eller hennes tillstånd, kan inleda de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs.

Artikel 9

Bevisbörda

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med sina nationella rättssystem vidta nödvändiga åtgärder för att se till att svaranden är skyldig att bevisa att det inte föreligger något brott mot likabehandlingsprincipen när personer, som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem, inför domstol eller annan behörig myndighet lägger fram sådana fakta som ger anledning att anta att det förekommit direkt eller indirekt diskriminering.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem har tillgång till rättsliga och/eller administrativa förfaranden, inbegripet förlikningsförfaranden om detta anses lämpligt, för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs, även efter det att anställningsförhållandet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att föreningar, organisationer eller andra juridiska personer som, i enlighet med de kriterier som fastställs i deras nationella lagstiftning, har ett berättigat intresse av att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs, på den klagandens vägnar eller för att stödja denna, med hans eller hennes tillstånd, kan inleda rättsliga och/eller administrativa förfaranden för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs.

3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om tidsfrister för att väcka talan när det gäller principen om likabehandling.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Punkt 1 får inte hindra medlemsstaterna från att införa bevisregler som är förmånligare för den klagande.

3. Punkt 1 får inte tillämpas på straffrättsliga förfaranden om inte medlemsstaterna beslutar något annat.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall tillämpas på alla rättsliga förfaranden som inleds enligt artikel 8.2.

*Artikel 10***Repressalier**

Medlemsstaterna skall i sina rättsordningar införa nödvändiga bestämmelser för att skydda anställda mot uppsägning eller mot någon annan ogynnsam behandling från arbetsgivarens sida till följd av ett klagomål inom företaget eller ett rättsligt förfarande för att se till att likabehandlingsprincipen följs.

*Artikel 11***Tillhandahållande av information**

1. Medlemsstaterna skall se till att lämplig information om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv tillhandahålls organ för yrkesutbildning och allmän utbildning samt att informationen får lämplig spridning på arbetsplatser.

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga offentliga myndigheterna på lämpligt sätt informeras om alla nationella åtgärder som vidtas enligt detta direktiv.

*Artikel 12***Social dialog**

1. Medlemsstaterna skall i syfte att främja lika behandling vidta lämpliga åtgärder för att öka den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter, genom att övervaka tillämpningen av denna princip på arbetsplatser och i kollektivavtal, etiska regler, forskning eller utbyte av erfarenheter och god praxis.

2. Medlemsstaterna skall arbetsmarknadens parter uppmantra dessa att på lämplig nivå inklusive på företagsnivå, sluta överenskommelser om bestämmelser mot diskriminering på de områden som avses i artikel 3 och som faller inom ramen för förhandlingar om kollektivavtal. Dessa överenskommelser skall följa detta direktiv och motsvarande nationella genomförandeåtgärder.

Medlemsstaterna skall se till att berörda personer på lämpligt sätt informeras om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv samt de som redan är i kraft på detta område, t.ex. på arbetsplatsen och i hela landet.

Utgår

Oförändrat

1. I enlighet med sina nationella traditioner och nationella praxis skall medlemsstaterna i syfte att främja lika behandling vidta lämpliga åtgärder för att öka den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter, genom att övervaka tillämpningen av denna princip på arbetsplatser och i kollektivavtal, etiska regler, forskning eller utbyte av erfarenheter och god praxis.

2. Medlemsstaterna skall med iakttagande av arbetsmarknadens parter självständighet uppmantra dessa att på lämplig nivå inklusive på företagsnivå, sluta överenskommelser om bestämmelser mot diskriminering på de områden som avses i artikel 3 och som faller inom ramen för förhandlingar om kollektivavtal. Dessa överenskommelser skall följa detta direktiv och motsvarande nationella genomförandeåtgärder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 13

Dialog med de icke-statliga organisationerna

Medlemsstaterna skall främja en dialog med berörda icke-statliga organisationer som i enlighet med nationella lagar och praxis har ett berättigat intresse av att motverka diskriminering på någon av de grunder som anges i artikel 1 i syfte att främja principen om likabehandling.

Oförändrat

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Efterlevnad

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

- a) de lagar och andra författningar som strider mot likabehandlingsprincipen upphävs,
- b) de regler som strider mot likabehandlingsprincipen i kollektivavtal eller individuella anställningsavtal, kollektivavtal, i interna regler i företag eller regler för fria yrkesutövare och för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer förklaras ogiltiga eller ändras.

Artikel 15

Påföljder

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna, skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 16 och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

- b) de regler som strider mot likabehandlingsprincipen i anställningsavtal eller överenskommelser och kollektivavtal, i interna regler i företag eller regler för fria yrkesutövare och för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer förklaras eller kan förklaras ogiltiga eller ändras.

Oförändrat

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna, som kan omfatta utbetalning av skadeersättning till drabbade personer, skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 16 och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 16

Genomförande

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 17

Rapport

Medlemsstaterna skall inom två år från det datum som anges i artikel 16 till kommissionen överlämna all information som kommissionen behöver för att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, all information som behöver för att utarbeta en rapport.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Oförändrat

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002 eller kan på gemensam begäran av arbetsmarknadens parter överlåta åt dessa att genomföra detta direktiv i fråga om bestämmelser som omfattas av kollektivavtal. I sådana fall skall medlemsstaterna säkerställa att arbetsmarknadens parter senast den 31 december 2002 i samförstånd inför de bestämmelser som behövs. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att vid varje tillfälle kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall inom två år från det datum som anges i artikel 16 till kommissionen överlämna all information som kommissionen behöver för att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, och därefter vart femte år all information som kommissionen behöver för att utarbeta en rapport.

2. I kommissionens rapport skall synpunkter från arbetsmarknadens parter och från icke-statliga organisationer beaktas i lämplig utsträckning. I enlighet med principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv skall denna rapport bl.a. innehålla en bedömning av vilken inverkan de vidtagna åtgärderna har haft på kvinnor och män. På grundval av de mottagna upplysningarna skall denna rapport vid behov innehålla förslag som syftar till en översyn och uppdatering av direktivet.

Oförändrat

Förslag till rådets beslut om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för vissa utgifter för genomförande av vissa förvaltningsåtgärder gällande långvandrande fisk

(2001/C 62 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 651 slutlig — 2000/0268(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen är sedan den 14 november 1997 fördragsslutande part i den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT) (nedan kallad "ICCAT-konventionen").
- (2) ICCAT-konventionen utgör en ram för regionalt samarbete för bevarande och förvaltning av tonfisk och tonfiskliknande arter i Atlanten och angränsande vatten, genom att en internationell kommission för bevarande av tonfisk i Atlanten (nedan kallad "ICCAT") inrättats och genom att rekommendationer om bevarande och förvaltning i konventionsområdet antas, vilka blir bindande för de fördragsslutande parterna.
- (3) ICCAT antog vid sitt elfte extraordinarie sammanträde den 16–23 november 1998 en rekommendation om införande av ett förbud i tid och rum mot fiske med användning av anordningar som samlar fisk, vilken blev bindande för de fördragsslutande parterna den 21 juni 1999. Genom rådets förordning (...) införlivas denna rekommendation med gemenskapslagstiftningen.
- (4) För att säkerställa att åtgärden efterlevs föreskrivs att en observatör skall finnas ombord på alla fartyg under perioden i fråga. Närmare bestämmelser beträffande tillsättningen av observatörer, deras arbetsuppgifter och betalningen av de kostnader som dessa medför bör därför antas.
- (5) Medlemsstaterna bör se till att fartyg som för deras flagg och som bedriver fiske i ICCAT-området uppfyller de bestämmelser för bevarande och förvaltning som är tillämpliga i området. Medlemsstaterna måste därför se till att systemet med observatörer tillämpas.
- (6) Medlemsstaterna måste vidta åtgärder för att se till att observatörer placeras ombord på fartyg som för deras flagg och får ersättning för de kostnader som uppstår i samband med deras uppdrag.

- (7) För att underlätta tillämpningen av systemet med observatörer bör gemenskapen ge ett ekonomiskt bidrag till de kostnader som följer av systemet med observatörer under perioden 1 november 2000–31 januari 2001. Bidraget bör ges på villkor att kostnaderna övertas av medlemsstaterna när systemet kan skötas rutinmässigt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De kostnader som följer av systemet med observatörer vilka placeras ut i enlighet med artikel ... i förordning ... skall bäras av den medlemsstat som utnämner dem.
2. Medlemsstaterna får, helt eller delvis, överlåta dessa kostnader på ägarna av de tonfiskfartyg för notfiske som för medlemsstatens flagg eller som är registrerade inom dess territorium.

Artikel 2

1. För att underlätta införandet av systemet med observatörer kan gemenskapen ge ett ekonomiskt bidrag till medlemsstaternas kostnader för observatörerna för perioden 1 november 2000–31 januari 2001.
2. Gemenskapens bidrag skall för varje medlemsstat utgöra 50 % av det belopp av offentliga utgifter som använts för systemet med observatörer.
3. Medlemsstater som önskar erhålla ett ekonomiskt bidrag skall senast den 1 april 2001 lämna en utförlig rapport till kommissionen med uppgift om följande:
 - Antal observatörer som tillsatts.
 - Antal berörda fartyg.
 - Namnen på de fartyg som observerats och den period för vilken varje observatör tillsatts.
 - Slutrapporten från varje observatör.
4. Medlemsstater som önskar erhålla ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen skall senast den 1 maj 2001 lämna in en ansökan om ersättning för de kostnader som avses i punkt 2 tillsammans med bevishandlingar i två exemplar. Bevishandlingarna skall minst omfatta de viktigaste punkterna i avtalet mellan medlemsstaten och den eller de som tillhandahåller tjänsten samt bevis för de berörda utbetalningarna.

Medlemsstaterna skall garantera att kostnaderna uppstått i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och med villkoren i detta beslut.

5. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna alla uppgifter som gör det möjligt för kommissionen att kontrollera att villkoren i detta beslut är uppfyllda, särskilt när det gäller tillsättningen av observatörer för vilka gemenskapen givit ett ekonomiskt bidrag.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall senast den 1 maj 2001 sända en övergripande rapport till kommissionen med en bedömning av innehållet och slutsatserna i rapporterna från de observatörer som arbetat på fartyg vilka för deras flagg.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den första dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 90/425/EEG och 92/118/EEG beträffande hälsokrav för animaliska biprodukter

(2001/C 62 E/13)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 573 slutlig — 2000/0230(COD)

(Framlagt av kommissionen den 19 oktober 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter ⁽²⁾ ändras.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b i detta,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förslag,

I direktiv 90/425/EEG skall den sjunde strecksatsen i avsnitt 1 i kapitel I i bilaga A ersättas med följande:

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén,

”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../. ... om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L ...).”

Artikel 2

med beaktande av yttrandet från Regionkommittén,

Direktiv 92/118/EEG ändras på följande sätt:

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

1. I artikel 2 skall e och g utgå.
2. I artikel 3 första strecksatsen skall följande ord utgå: ”samt gelatiner som inte är avsedda som livsmedel”.
3. I artikel 10.2 skall b ersättas med följande:

av följande skäl:

”b) Om inte något annat anges i bilaga II, skall produkterna komma från anläggningar som är upptagna i en gemenskapsförteckning som skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 18.”

(1) Djurhälso- och folkhälsovillkoren för bearbetning och bortskaffande av animaliskt avfall och för produktion, utsläppande på marknaden, handel och import av produkter av animaliskt ursprung som inte är avsedda att användas som livsmedel fastställdes i ett stort antal gemenskapsrättsakter.

4. Bilaga I ändras på följande sätt:

(2) Reglerna i dessa rättsakter har ersatts genom Europaparlamentets och rådets förordning .../. ... om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.

a) Kapitel 1, 3 och 4 skall utgå,

b) Kapitel 5 ändras på följande sätt:

i) I titeln skall följande ord läggas till: ”avsedda som livsmedel”.

ii) I del A skall följande utgå:

”A. Om produkterna är avsedda som livsmedel eller som djurfoder”.

iii) Del B skall utgå.

(3) För att ta hänsyn till dessa nya regler bör rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om

c) Kapitel 6 ändras på följande sätt:

i) I titeln skall följande ord läggas till: ”avsett som livsmedel”.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EG.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom beslut 1999/724/EG (EGT L 290, 12.11.1999, s. 32).

ii) Del I ändras på följande sätt:

— Punkt A skall ersättas med följande:

”A. I fråga om handel, uppvisande av det dokument eller det intyg som föreskrivs i direktiv 77/99/EEG med uppgift om att kraven i det direktivet är uppfyllda”.

— I punkt B.1 skall a ersättas med följande:

”a) produkterna uppfyller kraven i direktiv 80/215/EEG”.

d) I kapitel 7 skall del II utgå.

e) Kapitel 8, 10 och 12–15 skall utgå.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 februari 2003 ⁽¹⁾. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Detta datum måste stämma överens med dagen för tillämpningen av förordningen om animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.

Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan gemenskapen och Republiken Cypern om villkoren för Cyperns deltagande i gemenskapsprogrammen på områdena utbildnings- och ungdomsfrågor

(2001/C 62 E/14)

KOM(2000) 661 slutlig — 2000/0270(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 20 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 jämförda med artikel 300.2 och första stycket i artikel 300.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Cyperns deltagande i gemenskapsprogrammen är en viktig del i föranslutningsstrategin för Cypern så som den fastlagts i rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ⁽¹⁾.
- (2) I rådets beslut (1999/382/EG) av den 26 april 1999 om att upprätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning "Leonardo da Vinci" ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta, Europaparlamentets och rådets beslut (nr 253/2000/EG) av den 24 januari 2000 om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning Sokrates ⁽³⁾, särskilt artikel 12 i detta, och Europaparlamentets och rådets beslut (nr 1031/2000/EG) av den 13 april 2000 om att inrätta gemenskapens handlingsprogram Ungdom ⁽⁴⁾, särskilt artikel 11 i detta, föreskrivs att dessa program skall stå öppna för deltagande av Cypern.
- (3) I enlighet med de förhandlingsriktlinjer som antogs av rådet den 14 februari 2000 har kommissionen på Europeiska

gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal för att göra det möjligt för Cypern att delta i dessa program.

(4) Detta avtal skall godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Cypern om villkoren för Cyperns deltagande i gemenskapsprogrammen på områdena utbildnings- och ungdomsfrågor godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Avtalstexten bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet.

Artikel 3

Rådets ordförande skall, på gemenskapens vägnar, göra de anmälningar som föreskrivs i artikel 4 i avtalet.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽³⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.

Utkast till avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Cypern om fastställande av villkoren för Republiken Cyperns deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

å ena sidan, och

REPUBLIKEN CYPERN, nedan kallat Cypern,

å andra sidan,

har ingått nedanstående avtal med beaktande av följande:

(1) I rådets beslut (1999/382/EG) av den 26 april 1999 om att upprätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning "Leonardo da Vinci" ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i detta, Europaparlamentets och rådets beslut nr 253/2000/EG av den 24 januari 2000 om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning Sokrates ⁽²⁾, särskilt artikel 12 i detta, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1031/2000/EG av den 13 april 2000 om att inrätta gemenskapens handlingsprogram Ungdom ⁽³⁾, särskilt artikel 11 i detta, föreskrivs att dessa program skall stå öppna för deltagande av Cypern.

(2) Cypern har uttryckt sin önskan att få delta i dessa program.

(3) Cyperns deltagande i dessa program är ett viktigt led i föranslutningsstrategin för Cypern så som den fastlagts i rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ⁽⁴⁾.

HÄRMED AVTALAS FÖLJANDE:

Artikel 1

Cypern skall från och med 2001 delta i den andra etappen av Europeiska gemenskapens program Leonardo da Vinci och Sokrates (nedan kallade "Leonardo da Vinci II" och "Sokrates II"), samt i gemenskapens handlingsprogram Ungdom (nedan kallat "Ungdom") på de villkor som fastställs i bilagorna I och II, vilka skall utgöra en integrerad del av detta avtal.

Artikel 2

Detta avtal skall gälla från den 1 januari 2001 fram till dess att programmen avslutas.

Artikel 3

Detta avtal skall gälla dels inom de områden där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och enligt de villkor som fastställs däri, dels på Cyperns territorium.

Artikel 4

Detta avtal träder i kraft den dag då avtalsparterna anmäler att de avslutat sina respektive förfaranden.

Artikel 5

Detta avtal skall upprättas i två likalydande exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

⁽¹⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

BILAGA I

Villkor för Cyperns deltagande i Leonardo da Vinci II, Sokrates II och Ungdom

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i detta avtal, kommer Cypern att delta i Leonardo da Vinci II, Sokrates II och Ungdom (nedan kallade "programmen") i enlighet med de mål, kriterier, förfaranden och tidsramar som fastställs i rådets beslut (1999/382/EG) av den 26 april 1999, Europaparlamentets och rådets beslut nr 253/2000/EG av den 24 januari 2000 och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1031/2000/EG av den 13 april 2000, genom vilka dessa åtgärdsprogram för gemenskapen inrättas. Landet skall delta i alla aktiviteter som genomförs inom ramen för programmen, med undantag för de delar av programmet Ungdom som gäller samarbetet med länder utanför gemenskapen som inte helt och fullt deltar i det programmet.
2. Cypern skall, i överensstämmelse med villkoren i artikel 5 i besluten om Leonardo da Vinci II, Sokrates II respektive Ungdom, och med de av Europeiska gemenskapernas kommission antagna bestämmelser om medlemsstaternas och kommissionens ansvar i fråga om de nationella organen för Leonardo da Vinci, Sokrates II och Ungdom, inrätta lämpliga strukturer för samordnad förvaltning av genomförandet på nationell nivå av åtgärder inom ramen för programmet. Cypern skall också vidta nödvändiga åtgärder för att sörja för lämplig finansiering av de organ som kommer att erhålla programbistånd för sin verksamhet. Cypern kommer att vidta alla andra åtgärder som är nödvändiga för att effektivt genomföra programmen på nationell nivå.
3. Cypern kommer varje år, i syfte att få delta i programmen, att betala ett bidrag till Europeiska unionens allmänna budget enligt de villkor som anges i bilaga II.

Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till programutvecklingen eller till utvecklingen av Cyperns förmåga att tillgodogöra sig stödet, har associeringsrådet rätt att anpassa detta bidrag för att undvika obalans i budgeten i samband med genomförandet av programmen.

4. Villkoren för inlämnande, bedömning och urval av ansökningar avseende institutioner, organisationer och enskilda personer i Cypern som kan komma i fråga för programmen kommer att vara desamma som för institutioner, organisationer och enskilda personer i gemenskapen.

När oberoende experter skall utses för att delta i projektutvärderingen enligt de relevanta bestämmelserna i besluten om inrättande av programmen får kommissionen även överväga att utse cypriotiska experter.

5. I syfte att säkerställa gemenskapsdimensionen i programmen kommer det att krävas att projekt och verksamhet omfattar minst en partner från en av gemenskapens medlemsstater, för att de skall kunna komma i fråga för ekonomiskt stöd från gemenskapen.
6. Medel för den utbytesverksamhet som avses i avsnitt III.1 i bilaga I till beslutet om Leonardo da Vinci II och för de decentraliserade åtgärderna inom Sokrates och Ungdom samt för ekonomiskt stöd till den verksamhet som bedrivs av de nationella byråer som inrättats enligt punkt 2 ovan kommer att tilldelas Cypern på grundval av den årliga fördelningen av programmets budget, som beslutas på gemenskapsnivå, och på grundval av Cyperns bidrag till programmet. Det högsta belopp som utbetalas för de nationella organens verksamhet kommer inte att överstiga 50 % av budgeten för deras verksamhetsprogram.
7. Gemenskapens medlemsstater och Cypern kommer inom ramen för gällande bestämmelser att göra sitt yttersta för att underlätta fri rörlighet och vistelse för studenter, lärare, praktikanter, handledare, administrativ personal vid högskolor och universitet, ungdomar och andra personer som kan komma i fråga för programmen och som förflyttar sig mellan Cypern och gemenskapens medlemsstater för att delta i verksamhet som omfattas av detta avtal.
8. Verksamhet som omfattas av detta avtal skall av Cypern befrias från indirekta skatter, tullar, förbud och restriktioner beträffande import och export av varor och tjänster avsedda att användas i samband med denna verksamhet.
9. Utan att det påverkar Europeiska gemenskapernas kommissions och revisionsrätts ansvar i samband med övervakningen och utvärderingen av programmen enligt besluten om Leonardo da Vinci II, Sokrates II och Ungdom (artiklarna 13, 14 respektive 13) kommer Cyperns deltagande i programmen att kontinuerligt följas upp inom ramen för ett partnerskap mellan Europeiska gemenskapernas kommission och Cypern. Cypern kommer att lämna de rapporter som krävs till kommissionen och delta i andra särskilda åtgärder som gemenskapen fastställer i detta sammanhang.
10. I överensstämmelse med gemenskapens budgetförordningar skall de avtal som ingås med eller av cypriotiska organ innehålla bestämmelser om att kommissionen och revisionsrätten skall utföra eller låta utföra kontroller och revisioner. De finansiella revisionerna kan utföras i syfte att kontrollera dessa organs inkomster och utgifter i samband med avtalsenliga åtaganden gentemot gemenskapen. I en anda av samarbete och ömsesidigt intresse skall de behöriga myndigheterna i Cypern tillhandahålla det skäligen och genomförbara stöd som är nödvändigt för, eller som kan underlätta utförandet av sådana kontroller och revisioner.

De av kommissionen antagna bestämmelserna som rör medlemsstaternas och kommissionens ansvar i fråga om de nationella organen för Leonardo da Vinci, Sokrates och Ungdom kommer att gälla för förbindelserna mellan Cypern, kommissionen och Cyperns nationella organ. I händelse av oegentligheter, försumlighet eller bedrägeri från de cypriotiska nationella byråernas sida skall de cypriotiska myndigheterna ansvara för medel som inte återkrävs.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av de förfaranden som avses i artikel 7 i beslutet om Leonardo da Vinci II och artikel 8 i beslutet om Sokrates II respektive Ungdom kommer cypriotiska företrädare att inbjudas att delta som observatörer i programkommittéernas möten när det gäller de punkter som berör dem. De cypriotiska företrädarna skall inte delta i dessa möten när det gäller övriga punkter eller i samband med omröstning.
12. Det språk som skall användas i alla kontakter med kommissionen när det gäller ansökningsförfaranden, kontrakt, rapporter som skall lämnas in och andra administrativa förfaranden inom ramen för programmet skall vara ett av gemenskapens officiella språk.
13. Gemenskapen och Cypern kan när som helst med tolv månaders varsel skriftligen säga upp verksamhet som omfattas av detta avtal. Projekt och verksamhet som pågår vid tidpunkten för uppsägningen skall fortsätta till dess att de slutförts enligt de villkor som anges i detta avtal.

BILAGA II

Cyperns ekonomiska bidrag till Leonardo da Vinci II, Sokrates II och Ungdom

1. Leonardo da Vinci

Det ekonomiska bidrag som Cypern skall betala till Europeiska unionens budget för att få delta i programmet Leonardo da Vinci II kommer att vara följande (i euro):

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
497 000	529 000	552 000	574 000	603 000	626 000

2. Sokrates

Det ekonomiska bidrag som Cypern skall betala till Europeiska unionens budget för att få delta i programmet Sokrates II kommer att vara följande (i euro):

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
681 000	697 000	712 000	731 000	753 000	780 000

3. Ungdom

Det ekonomiska bidrag som Cypern skall betala till Europeiska unionens budget för att få delta i programmet Ungdom kommer att vara följande (i euro):

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
533 000	565 000	598 000	627 000	658 000	698 000

4. Cypern kommer att betala det bidrag som anges ovan med medel dels från den cypriotiska nationella budgeten, dels från landets föranslutningsfond. Om inte annat följer av det särskilda programplaneringsförfarandet inom ramen för rådets förordning om genomförande av en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta kommer de erforderliga föranslutningsmedlen att överföras till Cypern med stöd av en särskild finansieringsöverskommelse. Dessa medel kommer tillsammans med den del som tas från Cyperns statsbudget att utgöra Cyperns nationella bidrag från vilket landet kommer att göra utbetalningar på grundval av kommissionens årliga betalningsinfordran.

5. Föranslutningsmedel kommer att begäras i enlighet med följande tidsplan:

— Nedanstående årliga belopp (i euro) för bidraget till programmet Leonardo da Vinci II:

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
200 000	200 000	200 000	200 000	200 000	150 000

— Nedanstående årliga belopp (i euro) för bidraget till programmet Sokrates II:

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
400 000	350 000	300 000	300 000	200 000	150 000

— Nedanstående årliga belopp (i euro) för bidraget till programmet Ungdom:

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
400 000	300 000	250 000	200 000	200 000	150 000

Den återstående delen av Cyperns bidrag kommer att täckas med medel från Cyperns statsbudget.

6. Budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget kommer att tillämpas, framför allt vad avser förvaltningen av Cyperns bidrag.

Resekostnader och kostnader för uppehälle som företrädare och experter från Cypern ådrar sig i samband med deltagandet som observatörer i de kommittéer som avses i punkt 11 i bilaga I eller i samband med andra möten som rör genomförandet av programmen skall betalas av kommissionen på samma grundval och i enlighet med de förfaranden som nu tillämpas för icke-statliga experter från Europeiska unionens medlemsstater.

7. När detta avtal träder i kraft och därefter i början av varje år kommer kommissionen att sända en betalningsinfordran till Cypern motsvarande dess bidrag till vart och ett av programmen enligt detta avtal.

Detta bidrag skall anges i euro och betalas in på ett av kommissionen öppnat bankkonto i euro.

Cypern kommer att betala sitt bidrag enligt betalningsinfordran

— senast den 1 maj när det gäller den del som finansieras med medel från dess nationella budget, under förutsättning att kommissionen skickar ut sin betalningsinfordran före den 1 april, eller senast en månad efter det att betalningsinfordran har skickats ut, om detta sker senare,

— senast den 1 maj när det gäller den del som finansieras med föranslutningsmedel, under förutsättning att motsvarande belopp vid den tidpunkten har skickats till Cypern, eller senast 30 dagar efter det att dessa medel har skickats till Cypern.

Vid försenad inbetalning av bidraget skall Cypern betala dröjsmålsränta på utestående belopp från förfallodagen. Räntesatsen skall vara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för sina transaktioner i euro den dag då bidraget förfaller till betalning med ett tillägg av 1,5 procentenheter.

Ändrat förslag till rådets förordning om gemenskapsmönster ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/15)

KOM(2000) 660 slutlig — 1993/0463(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 20 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)⁽¹⁾ EGT C 248 E, 29.8.2000, s. 3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA

Oförändrat

FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

Oförändrat

av följande skäl:

(1) Enligt fördraget har gemenskapen som mål att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, att främja nära förbindelser mellan gemenskapens medlemsstater samt att säkerställa ekonomiska och sociala framsteg för gemenskapens länder genom gemensamma åtgärder för att undanröja de barriärer som delar Europa. För detta ändamål finns i fördraget föreskrifter om att upprätta en inre marknad som kännetecknas av att hindren för fri rörlighet för varor avskaffas samt om att skapa en ordning som säkerställer att konkurrensen inom den inre marknaden inte snedvrids. Ett enhetligt system för erhållande av gemenskapsmönster med enhetligt skydd och enhetlig verkan på hela gemenskapens territorium skulle främja dessa mål.

Oförändrat

(2) Endast Benelux-länderna har infört en enhetlig mönsterskyddslag. i relevant nationell lagstiftning, och begränsas till den aktuella medlemsstatens territorium. Identiska mönster kan ha olika skydd i olika medlemsstater och ha olika ägare. Detta medför ofrånkomligen konflikter i samband med handeln mellan medlemsstaterna.

(2) Endast Benelux-länderna har infört en enhetlig mönsterskyddslag. I alla andra medlemsstater regleras mönsterskydd i relevant nationell lagstiftning, och begränsas till den aktuella medlemsstatens territorium. Identiska mönster kan ha olika skydd i olika medlemsstater och ha olika ägare. Detta medför ofrånkomligen konflikter i samband med handeln mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 29, 31.1.1995, s. 20.⁽³⁾ EGT C 110, 2.5.1995 och EGT C 75, 15.3.2000.⁽¹⁾ EGT C 29, 31.1.1995, s. 20 och KOM(1999) 310 slutlig, 22.6.1999.⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 juni 2000.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (3) Skillnaderna i sak mellan medlemsstaternas mönsterlagstiftning hindrar och snedvrider den gemenskapsomfattande konkurrensen mellan producenter av skyddade varor, eftersom handel med och konkurrens mellan mönsterskyddade produkter inom gemenskapen, jämfört med inhemsk handel och konkurrens, hindras och snedvrids genom det stora antalet ansökningar, byråer, förfaranden, lagar, nationellt gällande ensamrätter och de sammanlagda administrativa utgifterna som medför motsvarande höga kostnader och avgifter för den sökande.
- (4) När mönsterskyddet är begränsat till enskilda medlemsstaters territorium, oavsett huruvida deras lagar är tillnärmade, kan detta leda till en uppdelning av den inre marknaden produkter som innehåller ett visst mönster, och härigenom hindras den fria rörligheten för varor.
- (5) Av denna anledning bör en gemenskapsmönsterrätt skapas som är direkt tillämplig i varje medlemsstat, eftersom det endast på detta sätt är möjligt att genom en ansökan till Byrån för harmonisering på den inre marknaden (varumärken och mönster) med ett enhetligt förfarande enligt en lagstiftning erhålla en mönsterrätt som gäller för alla medlemsstater.
- (6) Följaktligen är det gemenskapens sak att vidta åtgärder för att nå sådana mål som inte medlemsstaterna individuellt kan uppnå, och som endast kan uppnås av gemenskapen på grundval av omfattningen och verkningarna av skapandet av en gemenskapsmönsterrätt och en myndighet för gemenskapsmönster.
- (7) En formgivning av hög kvalitet är en viktig fördel för gemenskapens företag i konkurrens med andra länders företag, och formgivningen är i många fall avgörande för produktens kommersiella framgång. Ökat skydd för industriell formgivning främjar de enskilda formgivarnas bidrag till gemenskapens samlade kvalitet på området, och dessutom uppmuntras nyskapande och utveckling av nya produkter och investeringar i produktionen av dem. Ett mer lättillgängligt system för mönsterskydd, som är anpassat till den inre marknads behov, är därför mycket viktigt för gemenskapens näringsliv.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) Skillnaderna i sak mellan medlemsstaternas mönsterlagstiftning hindrar och snedvrider den gemenskapsomfattande konkurrensen mellan producenter av skyddade varor, eftersom handel med och konkurrens mellan mönsterskyddade produkter inom gemenskapen, jämfört med inhemsk handel och konkurrens, hindras och snedvrids genom det stora antalet ansökningar, byråer, förfaranden, lagar, nationellt gällande ensamrätter och de sammanlagda administrativa utgifterna som medför motsvarande höga kostnader och avgifter för den sökande. I direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 ⁽¹⁾ om mönsterskydd tillnärmas medlemsstaternas lagar om mönsterskydd för att avhjälpa denna situation.
- (4) När mönsterskyddet är begränsat till enskilda medlemsstaters territorium, oavsett huruvida deras lagar är tillnärmade, kan detta leda till en uppdelning av den inre marknaden när det gäller produkter som innehåller ett visst mönster som olika personer har nationella rättigheter till, och härigenom hindras den fria rörligheten för varor.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) Ett sådant system för mönsterskydd vore förutsättningen för att ansöka om motsvarande mönsterskydd på gemenskapens viktigaste exportmarknader.
- (9) De materiella bestämmelserna om mönsterrätt i denna förordning bör anpassas till bestämmelser i direktiv 98/71/EG om mönsterskydd.
- (10) Teknisk innovation inte hämmas genom att mönsterskydd beviljas för detaljer med uteslutande teknisk funktion. Med detta förstås inte att ett mönster måste ha ett estetiskt värde. På samma sätt driftskompatibiliteten mellan produkter från olika tillverkare inte försvåras genom utsträckning av skyddet till att omfatta mönster för mekaniskt sammanfogade delar. Detaljer i ett mönster som inte omfattas av skyddet av dessa skäl inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av mönstret uppfyller kraven för rätt till skydd.
- (11) Mekaniskt sammanfogade delar i en produkt i modulutförande kan emellertid vara en viktig del av modulproduktens nyskapande karaktär och en betydelsefull tillgång när produkterna marknadsförs och dessa därför vara berättigade till skydd.
- (12) Skyddet bör inte utsträckas till att omfatta sådana beståndsdelar som inte syns vid en normal användning av en produkt eller sådana detaljer på en sådan del som inte syns när delen är monterad eller som i sig inte uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Detaljer i ett mönster som inte omfattas av skyddet av dessa skäl bör inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av mönstret uppfyller kraven för rätt till skydd.
- (13) Heltäckande tillnärmning av medlemsstaternas lagar om användning av beståndsdelar i sammansatta produkter för reparationsändamål kunde inte uppnås genom direktiv 98/71/EG om mönsterskydd. Som ett led i förlikningsförfarandet för detta direktiv åtog sig kommissionen att se över direktivets följder tre år efter dess genomförandedatum, i synnerhet för de industrigrenar som berörs mest av de pågående diskussionerna om reparationsklausuler för beståndsdelar i sammansatta produkter. Under dessa omständigheter är det lämpligt att undanta mönsterskydd för beståndsdelar i sammansatta produkter från denna förordning till dess att rådet har beslutat om sin hållning i frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.
- (9) De materiella bestämmelserna om mönsterrätt i denna förordning bör anpassas till motsvarande bestämmelser i direktiv 98/71/EG om mönsterskydd.
- (10) Teknisk innovation får inte hämmas genom att mönsterskydd beviljas för detaljer med uteslutande teknisk funktion. Med detta förstås inte att ett mönster måste ha ett estetiskt värde. På samma sätt får driftskompatibiliteten mellan produkter från olika tillverkare inte försvåras genom utsträckning av skyddet till att omfatta mönster för mekaniskt sammanfogade delar. Detaljer i ett mönster som inte omfattas av skyddet av dessa skäl får därför inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av mönstret uppfyller kraven för rätt till skydd.
- (11) Mekaniskt sammanfogade delar i en produkt i modulutförande kan emellertid vara en viktig del av modulproduktens nyskapande karaktär och en betydelsefull tillgång när produkterna marknadsförs och dessa måste därför vara berättigade till skydd.
- Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (14) Ett mönsters särprägel bör bedömas utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare ges vid betraktande av mönstret tydligt skiljer sig från det han ges av den samlade mängden av redan befintliga mönster, med beaktande av arten av den produkt på vilken mönstret har använts eller i vilken det ingår och i synnerhet den industrigren till vilken den hör samt graden av formgivarens frihet att utveckla mönstret.
- (15) Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte tillämpningen av konkurrensbestämmelserna i artiklarna 81 och 82 i fördraget,
- (16) Gemenskapsmönsterrätten bör i görligaste mån tillfredsställa behoven för alla industrigrenar inom gemenskapen, är många och av olika slag.
- (17) Några av dessa industrigrenar frambringar stora mängder mönster för produkter som ofta saluförs endast en kort tid, och i detta fall är det en fördel med skydd utan de belastningar som registreringsformaliteter innebär, medan skyddets längd är av underordnad betydelse. Å andra sidan finns det industrigrenar som värdesätter registreringens fördelar på grund av den större rättssäkerhet den innebär och som efterfrågar en längre skyddstid som motsvarar den tid som deras produkter antagligen kan saluföras.
- (18) Detta innebär att det bör finnas två slags skydd, en registrerad mönsterrätt på kort sikt och en registrerad mönsterrätt på längre sikt.
- (19) För en registrerad gemenskapsmönsterrätt krävs att det inrättas och förvaltas ett register i vilket man registrerar alla ansökningar som uppfyller de formella kraven och som tilldelats en ansökningsdag. Registreringssystemet bör i princip inte grundas på granskning före registreringen i sak av huruvida skyddskraven är uppfyllda, och härigenom minimeras den belastning som registreringen och andra förfaranden medför för de sökande.
- (20) Gemenskapsmönsterrätt skall inte meddelas om inte mönstret är nytt i den bemärkelsen att det inte är identiskt med något annat mönster som tidigare gjorts tillgängligt för allmänheten, och om det inte har en särprägel i förhållande till andra mönster.
- (15) Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte tillämpningen av konkurrensbestämmelserna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, särskilt i fråga om licensavtal.
- (16) Gemenskapsmönsterrätten bör i görligaste mån tillfredsställa behoven för alla industrigrenar inom gemenskapen, vilka är många och av olika slag.
- Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (21) Det är också nödvändigt att låta formgivaren eller dennes rättssinnehavare pröva den produkt på vilken mönstret är anbringat på marknaden, innan beslut fattas om det behövs skydd genom ett registrerat gemenskapsmönster. Därför är det nödvändigt att offentliggörande av mönstret av formgivaren eller dennes rättssinnehavare eller offentliggörande till följd av missbruk inom en tid av tolv månader före dagen för inlämnande av en ansökan om registrerat gemenskapsmönster inte får inverka menligt på bedömningen av det aktuella mönstrets nyhet eller särprägel.
- (22) Den ensamrätt som det registrerade gemenskapsmönstret medför överensstämmer med dess större rättssäkerhet. Det är lämpligt att det oregistrerade gemenskapsmönstret däremot endast skall medföra rätt att hindra efterbildning.
- (23) Verkställigheten av dessa rättigheter skall regleras i nationell lag, varför det är nödvändigt att föreskriva några grundläggande, enhetliga sanktioner i alla medlemsstater. Med hjälp av dessa skall det bli möjligt att hejda intrång, oavsett under vilken domvärjo verkställigheten söks.
- (24) Den som kan visa att han i god tro påbörjat användning i gemenskapen, eller gjort allvarligt menade och verkningsfulla förberedelser för detta ändamål, av ett mönster som skyddas av ett registrerat gemenskapsmönster, utan att ha efterbildat detta, bör ha rätt att i begränsad omfattning utnyttja mönstret. Med "användning" avses här all användning och allvarligt menade och verkningsfulla förberedelser för detta ändamål, även i kommersiellt syfte, som påbörjats före den dag ansökan om registrerat gemenskapsmönster lämnats in.
- (25) Det är ett grundläggande mål att förfarandet för att erhålla ett registrerat gemenskapsmönster bör medföra minsta möjliga kostnad och svårighet för de sökande, så att det blir lättillgängligt för små och medelstora företag och för enskilda formgivare.
- (22) Den ensamrätt som det registrerade gemenskapsmönstret medför överensstämmer med dess större rättssäkerhet. Det är lämpligt att det oregistrerade gemenskapsmönstret däremot endast skall medföra rätt att hindra efterbildning. Denna rätt, som också bör omfatta handel med produkter på vilka mönster som utgör intrång används, bör dock inte omfatta mönsterprodukter som är resultatet av ett mönster som självständigt skapats av en annan formgivare.
- Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (26) De industrigrenar som frambringar stora mängder av eventuellt kortlivade mönster under korta tidsperioder, där kanske endast några få mönster slutligen saluförs, kommer att kunna dra fördel av det oregistrerade gemenskapsmönstret. Det finns också ett behov inom dessa sektorer att enklare få tillgång till det registrerade gemenskapsmönstret. Möjligheten att lämna in ett antal mönster i en flerfaldig ansökan torde tillfredsställa detta behov.
- (27) Det normala offentliggörandet efter registrering av ett gemenskapsmönster kan i vissa fall förstöra eller äventyra framgången hos en kommersiell verksamhet där mönstret används. Möjligheten att få offentliggörandet under en rimlig erbjuder en lösning i dessa fall.
- (28) Ett förfarande för hörande av mål om giltighet av registrerade gemenskapsmönster på ett enda ställe skulle spara pengar och tid jämfört med förfaranden vid olika nationella domstolar.
- (29) Rättssäkerheten måste tryggas, bl.a. genom rätt att överklaga till en överklagandenämnd och vidare till Europeiska gemenskapernas domstol. Ett sådant förfarande skulle underlätta att enhetliga tolkningar av kraven för giltighet av gemenskapsmönster utvecklas.
- (30) Det är av avgörande betydelse att de rättigheter som gemenskapsmönstret medför tillämpas effektivt inom hela gemenskapens territorium. De närmare bestämmelserna om mål om gemenskapsmönster måste slås fast för att säkerställa detta. I samband med mål om intrång och mål om ogiltigförklaring kan domarkårens kunnande främjas genom att ett begränsat antal nationella domstolar blir behöriga. Av denna anledning bör medlemsstaterna utse domstolar för gemenskapsmönster.
- (31) Systemet för rättslig prövning bör utformas så att missbruk av lagvalsreglerna i möjligaste mån undviks. Därför måste tydliga bestämmelser för internationell behörighet fastslås.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (26) De industrigrenar som frambringar stora mängder av eventuellt kortlivade mönster under korta tidsperioder, där kanske endast några få mönster slutligen saluförs, kommer att kunna dra fördel av det oregistrerade gemenskapsmönstret. Det finns också ett behov inom dessa sektorer att enklare få tillgång till det registrerade gemenskapsmönstret. Möjligheten att lämna in ett antal mönster i en flerfaldig ansökan torde tillfredsställa detta behov. Mönster som ingår i en flerfaldig ansökan är oberoende av varandra med avseende på ogiltigförklaring, avstående och hävdande av rättigheter.
- (27) Det normala offentliggörandet efter registrering av ett gemenskapsmönster kan i vissa fall förstöra eller äventyra framgången hos en kommersiell verksamhet där mönstret används. Möjligheten att få offentliggörandet senarelagt under en rimlig tidsperiod erbjuder en lösning i dessa fall.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(32) Enligt rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, ändrat genom beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG, utövar denna som första instans de befogenheter som tillagts Europeiska gemenskapernas domstol enligt fördragen om upprättandet av gemenskaperna, särskilt när det gäller talan som väcks enligt artikel 230, andra stycket i EG-fördraget, och enligt de rättsakter som antagits för att genomföra fördragen, om inte annat föreskrivs i den rättsakt som upprättar ett gemenskapsrättsligt organ. Den behörighet som genom denna förordning tilläggs Europeiska gemenskapernas domstol att ogiltigförklara och ändra besluten av domstolar i andra instans bör därför utövas i första instans av förstainstansrätten i enlighet med nämnda beslut.

(33) Denna förordning utesluter inte att det på mönster som skyddas av gemenskapsmönster tillämpas andra gällande delar av medlemsstaternas lagstiftning såsom sådana som gäller mönsterskydd förvärvat genom registrering, skydd av oregistrerade mönster, varumärken, patent och bruksmodeller, illojal konkurrens eller civilrättsligt ansvar.

(34) I avsaknad av harmonisering av lagar om upphovsrätt är det viktigt att befästa principen om dubbelt skydd under gemenskapsmönstret och upphovsrättslig lag, varvid medlemsstaterna skall få frihet att bestämma förutsättningarna för upphovsrätt och dess räckvidd.

(35) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, och de bör antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(32) Enligt rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt⁽¹⁾, ändrat genom beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG⁽²⁾, utövar denna som första instans de befogenheter som tillagts Europeiska gemenskapernas domstol enligt fördragen om upprättandet av gemenskaperna, särskilt när det gäller talan som väcks enligt artikel 230, andra stycket i EG-fördraget, och enligt de rättsakter som antagits för att genomföra fördragen, om inte annat föreskrivs i den rättsakt som upprättar ett gemenskapsrättsligt organ. Den behörighet som genom denna förordning tilläggs Europeiska gemenskapernas domstol att ogiltigförklara och ändra besluten av domstolar i andra instans bör därför utövas i första instans av förstainstansrätten i enlighet med nämnda beslut.

(33) Denna förordning utesluter inte att det på mönster som skyddas av gemenskapsmönster tillämpas immaterialrättslig lagstiftning eller andra gällande delar av medlemsstaternas lagstiftning såsom sådana som gäller mönsterskydd förvärvat genom registrering, skydd av oregistrerade mönster, varumärken, patent och bruksmodeller, illojal konkurrens eller civilrättsligt ansvar.

Oförändrat

(35) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾, och de bör antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 319, 25.11.1988, s 1, och rättelse i EGT L 241, 17.8.1988, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 144, 16.6.1993, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Gemenskapsmönster

2. Ett mönster skall skyddas enligt denna förordning
- a) genom ett "oregistrerat gemenskapsmönster", om det gjorts tillgängligt för allmänheten på det sätt som avses i denna förordning,
- b) genom ett "registrerat gemenskapsmönster" om det registrerats på det sätt som avses i denna förordning.

3. Ett gemenskapsmönster skall ha en enhetlig karaktär. Det skall ha samma rättsverkan i hela gemenskapen. Det får inte registreras, överlåtas eller avstås ifrån eller bli föremål för beslut om upphävande av innehavarens rättigheter eller förklaras ogiltigt om det inte gäller för hela gemenskapen. Denna princip och dess följder skall gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2

Byrån

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster), nedan kallad "byrån", inrättad genom rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, nedan kallad "förordningen om gemenskapsvarumärken", skall utföra de uppgifter den anförtros genom denna förordning.

AVDELNING II

MÖNSTERRÄTT

Avsnitt 1

Skydds krav

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) "mönster" en produkts eller en produkt dels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten eller i produktens ornament och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, och/eller produktens eget material och/eller dess ornament,

1. Mönster som uppfyller villkoren i denna förordning kallas i fortsättningen "gemenskapsmönster".

Oförändrat

3. Ett gemenskapsmönster skall ha en enhetlig karaktär. Det skall ha samma rättsverkan i hela gemenskapen. Det får inte registreras, överlåtas eller avstås ifrån eller bli föremål för beslut om upphävande av innehavarens rättigheter eller förklaras ogiltigt och inte heller får dess användning förbjudas om det inte gäller för hela gemenskapen. Denna princip och dess följder skall gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Oförändrat

- a) "mönster" en produkts eller en produkt dels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten eller i produktens ornament och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ytstruktur och/eller produktens eget material och/eller dess ornament,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) "produkt" alla industriellt eller hantverksmässigt framställda föremål, inbegripet bl.a. delar som skall monteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrelse, grafiska symboler och typografiska typsnitt, med undantag av datorprogram,
- c) "sammansatt produkt" en produkt som är hopsatt av flera utbytbara beståndsdelar så att produkten kan tas i sär och åter hopfogas.

Oförändrat

Artikel 4

Skydds krav

1. Ett mönster skall skyddas genom gemenskapsmönsterrätt i den mån det är nytt och särpräglat.
2. Ett mönster som används på eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt skall endast betraktas som nytt och särpräglat i den mån
- a) beståndsdelens, när den har infogats i den sammansatta produkten, förblir synlig vid normal användning av denna, och
- b) sådana synliga detaljer i beståndsdelens mönster i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel.
3. Med "normal användning" enligt punkt 2 a avses, underhåll, service eller reparation.

3. Med "normal användning" enligt punkt 2 a avses slutanvändarens användning, utom underhåll, service eller reparationsarbeten.

Artikel 5

Nyhet

Ett mönster skall betraktas som nytt om inget identiskt mönster gjorts tillgängligt för allmänheten

Oförändrat

1. Ett mönster skall betraktas som nytt om inget identiskt mönster gjorts tillgängligt för allmänheten

- a) beträffande oregistrerade gemenskapsmönster, före den dag då det mönster för vilket skydd åberopas för första gången gjorts tillgängligt för allmänheten,
- b) beträffande registrerade gemenskapsmönster, före den dag då ansökan om registrering lämnats in avseende det mönster för vilket skydd åberopas, eller om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

Oförändrat

Mönster skall betraktas som identiska om deras utseende endast skiljer sig åt på oväsentliga punkter.

2. Mönster skall betraktas som identiska om deras utseende endast skiljer sig åt på oväsentliga punkter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Oförändrat

Särprägel

1. Ett mönster skall anses som särpräglat om det helhetsintryck en kunnig användare får av mönstret skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av ett mönster som gjorts tillgängligt för allmänheten

- a) beträffande oregistrerade gemenskapsmönster, före den dag då det mönster för vilket skydd åberopas för första gången gjorts tillgängligt för allmänheten,
- b) beträffande registrerade gemenskapsmönster, före den dag då ansökan om registrering lämnats, eller om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Vid prövning av ett mönsters särprägel skall formgivarens frihet att utveckla mönstret beaktas.

Artikel 7

(utgår)

Referensdatum*Artikel 8*

Oförändrat

Offentliggörande

1. Vid tillämpning av artiklarna 5 och 6 gäller att ett mönster skall anses ha gjorts tillgängligt för allmänheten om det har offentliggjorts i samband med registrering eller på annat sätt, eller förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känt på annat sätt, utom i fall då dessa omständigheter inte rimligen kunde ha blivit kända genom normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen före den dag som avses i artiklarna 5 a och 6.1 a eller artiklarna 5 b och 6.1 b. Mönstret skall emellertid inte anses ha gjorts tillgängligt för allmänheten endast på grund av att det visats för någon annan efter en tyst eller uttalad överenskommelse om konfidentialitet.

2. Allmänhetens kännedom om mönstret inverkar inte på tillämpningen av artiklarna 5 och 6 i sådana fall då ett mönster för vilket skydd söks genom en registrerad gemenskapsmönsterrätt har gjorts tillgängligt för allmänheten

- a) genom formgivaren, dennes rättsinnehavare eller någon annan på grund av uppgifter som tillhandahållits eller handlingar som företagits av formgivaren eller dennes rättsinnehavare, och
- b) under en period av tolv månader före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Punkt 2 skall också tillämpas om mönstret gjorts tillgängligt för allmänheten till följd av missbruk i förhållande till formgivaren eller dennes rättsinnehavare.

*Artikel 9***Mönster till följd av teknisk funktion och mönster för mekaniskt sammanfogade delar**

1. Gemenskapsmönsterrätt kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion.

2. Gemenskapsmönsterrätt kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som måste återges exakt till formen och dimensionerna för att den produkt som mönstret ingår i eller används på skall gå att mekaniskt ansluta till eller placera i, kring eller mot en annan produkt så att båda produkterna fyller sin funktion.

3. Trots vad som sägs i punkt 2 skall gemenskapsmönsterrätt under de förutsättningar som anges i artiklarna 5 och 6 kunna erhållas för ett mönster som tillåter att sinsemellan utbytbara produkter sammanfogas ett stort antal gånger eller förbinds med varandra inom ett modulsystem.

*Artikel 10***Mönster som strider mot allmän ordning eller allmän moral**

Gemenskapsmönsterrätt kan inte erhållas för ett mönster som står i strid mot allmän ordning eller allmän moral.

*Artikel 10 a***Övergångsbestämmelse**

1. Till dess att denna förordning ändras enligt förslag av kommissionen i ärendet, skall gemenskapsmönsterrätt inte erhållas för mönster som används på eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel av en sammansatt produkt på vilkens utformning mönstret beror.

2. Det förslag från kommissionen som åsyftas i punkt 1 skall lämnas in tillsammans med och med beaktande av de ändringar som kommissionen föreslår i ärendet i enlighet med artikel 18 i direktiv 98/71/EG om mönsterskydd (¹).

(¹) EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

A v s n i t t 2

Skyddsomfång och skyddstid*Artikel 11***Skyddsomfång**

1. Mönstrets skyddsomfång skall omfatta varje mönster som inte gör ett annat helhetsintryck på en kunnig användare.
2. Vid prövning av skyddsomfånget skall hänsyn tas till formgivarens frihet att utveckla sitt mönster.

*Artikel 12***Skyddstid för oregistrerat gemenskapsmönster**

1. Ett mönster som uppfyller kraven i avsnitt 1 skall skyddas av ett oregistrerat gemenskapsmönster under en period om tre år räknat från den dag då mönstret för första gången gjordes tillgängligt för allmänheten inom gemenskapen.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall ett mönster anses ha gjorts tillgängligt för allmänheten inom gemenskapen om det har offentliggjorts på något sätt, eller förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känt på annat sätt, utom i de fall då dessa omständigheter inte rimligen kunde ha blivit kända genom normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen. Mönstret skall emellertid inte anses ha gjorts tillgängligt för allmänheten endast på grund av att det visats för någon annan efter en tyst eller uttalad överenskommelse om konfidentialitet.

*Artikel 13***Skyddstid för registrerat gemenskapsmönster**

Efter registrering av byrån skall ett mönster som uppfyller kraven i avsnitt 1 skyddas genom en registrerat gemenskapsmönsterrätt under en period om fem år räknat från den dag då ansökan lämnades in. Rättsinnehavaren kan få skyddstiden förlängd med en eller flera femårsperioder upp till sammanlagt 25 år räknat från den dag då ansökan lämnades in.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 13 a***Förnyelse**

1. Registrering av ett registrerat gemenskapsmönster skall förnyas på begäran av innehavaren av mönstret eller av någon som uttryckligen bemyndigats av denne, under förutsättning att förnyelseavgiften har betalats.
2. Byrån skall underrätta innehavaren av det registrerade gemenskapsmönstret och andra personer som har en registrerad rätt till det registrerade gemenskapsmönstret om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan. Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse skall inte medföra ansvar för byrån.
3. En begäran om förnyelse skall lämnas in inom sex månader räknat från den sista dagen i den månad då skyddsperioden upphör. Avgifterna skall också betalas inom denna tid. En begäran kan dessutom lämnas, och avgifterna betalas, inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från den i första meningen angivna dagen, om tilläggsavgift erläggs inom denna ytterligare period.
4. Förnyelse skall gälla från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen skall registreras.

Avsnitt 3

Äganderätt till gemenskapsmönster*Artikel 14***Rätt till gemenskapsmönster**

1. Rätten till gemenskapsmönster skall tillfalla formgivaren eller dennes rättshavare.

Oförändrat

2. Om två eller flera personer gemensamt utformat ett mönster skall rätten till gemenskapsmönstret tillfalla dem gemensamt. Villkoren för utövande av denna rätt skall fastställas i avtal mellan delägarna, eller, om sådant saknas
 - a) beträffande registrerat gemenskapsmönster, enligt lagen i den medlemsstat där ansökan om registrering lämnats in i enlighet med artikel 37,
 - b) beträffande oregistrerat gemenskapsmönster, enligt lagen i den medlemsstat
 - i) där alla formgivare har sitt säte eller sin bostad aktuell tidpunkt,
 - ii) om punkt i inte äger tillämpning, där alla formgivare har ett driftsställe aktuell tidpunkt,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Om ett mönster däremot formges av en anställd som ett led i dennes arbetsuppgifter eller enligt uppdrag av arbetsgivaren, skall rätten till gemenskapsmönstret tillfalla arbetsgivaren, om inte annat avtalats.

*Artikel 15***Fler än en formgivare***Artikel 16***Anspråk avseende rätt till gemenskapsmönster**

1. Om ett oregistrerat gemenskapsmönster av obehörig eller ett registrerat gemenskapsmönster registreras för obehörigs räkning eller av obehörig enligt artikel 14, kan den som har rätt till det enligt den artikeln, utan att det påverkar eventuella andra rättsmedel, göra anspråk på att bli erkänd som den rättmätige innehavaren av gemenskapsmönstret.

2. Om någon gemensamt äger ett gemenskapsmönster kan denne i enlighet med punkt 1 göra anspråk på att erkännas som gemensam innehavare.

3. Talan enligt punkterna får väckas senast två år efter den dag då ett registrerat gemenskapsmönster är tillämplig om den person som inte har rätt till gemenskapsmönstret handlade i ond tro när ansökan om mönster

4. För ett registrerat gemenskapsmönster skall följande föras in i registret:

a) uppgift om att talan väckts i enlighet med punkt 1,

b) slutligt beslut eller någon annan utgång av förfarandet,

iii) om punkterna i och ii inte äger tillämpning, där det oregistrerade gemenskapsmönstret först gjordes allmänt tillgängligt i enlighet med artikel 12.

Oförändrat

(utgår)

Oförändrat

1. Om ett oregistrerat gemenskapsmönster offentliggörs av obehörig eller ett registrerat gemenskapsmönster registreras för obehörigs räkning eller ansökan därom inlämnas av obehörig enligt artikel 14, kan den som har rätt till det enligt den artikeln, utan att det påverkar eventuella andra rättsmedel, göra anspråk på att bli erkänd som den rättmätige innehavaren av gemenskapsmönstret.

Oförändrat

3. Talan enligt punkterna 1 och 2 får väckas i domstol senast två år efter den dag då ett registrerat gemenskapsmönster offentliggörs eller då ett oregistrerat gemenskapsmönster görs tillgängligt för allmänheten. Ingen tidsgräns är tillämplig om den person som inte har rätt till gemenskapsmönstret handlade i ond tro när ansökan om mönster inlämnades eller när mönstret offentliggjordes eller tilldelades honom.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) eventuell ändring av ägandeförhållandena för det registrerade gemenskapsmönstret till följd av det slutliga beslutet.

*Artikel 17***Rättsverkan av beslut om rätt till registrerade gemenskapsmönster**

1. Om äganderätten till ett registrerat gemenskapsmönster ändras fullständigt till följd av talan enligt artikel 16.1 skall licenser och andra rättigheter upphöra att gälla i och med att innehavarens namn förs in i registret.

2. Om en rättsinnehavare eller licenstagare till ett registrerat gemenskapsmönster innan talan enligt artikel 16.1 har registrerats har använt mönstret inom gemenskapen eller gjort allvarliga och verksamma förberedelser för det, får han fortsätta med sådan användning, under förutsättning att han inom den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna ansöker om en icke-exklusiv licens från den nye rättsinnehavare vars namn är infört i registret. Licensen skall beviljas för en rimlig period till rimliga villkor.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas om rättsinnehavaren eller licenstagaren handlade i ond tro när han började använda mönstret eller göra förberedelser inför det.

*Artikel 18***Presumtion till den fördel**

Den person i vars namn det registrerade gemenskapsmönstret är registrerat, eller före registrering den person i vars namn ansökningen getts in, skall betraktas som innehavare i alla förfaranden vid byrån.

*Artikel 19***Formgivarens rätt att anges**

Formgivaren har rätt att, skild från den sökande eller innehavaren av ett registrerat gemenskapsmönster, anges som formgivare inför byrån och i registret. Om mönstret skapats genom lagarbete får angivande av laget ersätta angivande av de enskilda formgivarna.

*Artikel 18***Presumtion till den registrerade mönsterinnehavarens fördel**

Den person i vars namn det registrerade gemenskapsmönstret är registrerat, eller före registrering den person i vars namn ansökningen getts in, skall betraktas som innehavare i alla förfaranden vid byrån och vid alla andra förfaranden.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

A v s n i t t 4

Gemenskapsmönstrets rättsverkan*Artikel 20***Rättigheter knutna till en gemenskapsmönsterrätt**

1. Registreringen av ett registrerat gemenskapsmönster skall ge innehavaren ensamrätt att använda det och att hindra en tredje part från att utan hans samtycke använda det. Ovan nämnda användning omfattar särskilt att tillverka, bjuda ut, marknadsföra, importera, exportera eller använda en produkt som mönstret ingår i eller används på, eller att lagerhålls en sådan produkt för sådana ändamål.

2. Ett oregistrerat gemenskapsmönster skall dock ge sin innehavare rätt att hindra de handlingar som avses i punkt 1 endast om den omtvistade användningen beror på att det skyddade mönstret efterbildats.

3. Punkt 2 skall också tillämpas på registrerade gemenskapsmönster för vars offentliggörande senareläggning beviljats, förutsatt att de aktuella posterna i registret och akten inte gjorts tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 52.4.

Artikel 21

(utgår)

Rättigheter knutna till en registrerad gemenskapsmönsterrätt*Artikel 22*

Oförändrat

Begränsning i rättigheter knutna till gemenskapsmönsterrätten

1. De rättigheter som är knutna till gemenskapsmönsterrätten skall inte utövas vad gäller

- a) handlingar som företas privat och utan vinstsyfte,
- b) handlingar som företas i experimentsyfte,
- c) handlingar som innebär efterbildning i syfte att citera eller undervisa, förutsatt att sådana handlingar är förenliga med god affärssed och inte omotiverat skadar normalt utnyttjande av mönstret samt på villkor att källan anges.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vidare skall de rättigheter som är knutna till gemenskapsmönsterrätten inte utövas vad gäller

- a) utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i land, när dessa tillfälligt kommer in på gemenskapens territorium,
- b) import till gemenskapen av reservdelar och tillbehör för reparation av sådana fartyg,
- c) arbete med att reparera sådana fartyg.

*Artikel 23***Användning av ett registrerat gemenskapsmönster för reparationsändamål***Artikel 24***Konsumtion av rättigheter**

Rättigheter som är knutna till en gemenskapsmönsterrätt skall inte utsträckas till att omfatta handlingar som rör en produkt i vilken ett mönster inom gemenskapsmönsterrättens skyddsomfång ingår som del eller på vilken detta mönster används, när produkten har släppts ut på marknaden i gemenskapen av gemenskapsmönstrets innehavare eller med dennes samtycke.

*Artikel 25***För användarrätt med avseende på registrerade gemenskapsmönster**

- a) utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i tredje land, när dessa tillfälligt kommer in på gemenskapens territorium,

Oförändrat

(utgår)

Oförändrat

1. För användarrätt skall tillämpas för sådan tredje part som kan visa att han före den dag då ansökan inlämnades, eller om prioritet åberopas, prioritetsdag, i god tro inom gemenskapen börjat använda eller gjort allvarligt menade och verkningsfulla förberedelser för att använda ett mönster som skyddas av en registrerad gemenskapsmönsterrätt, och detta förra mönster inte efterbildats från det senare.

2. För användarrätten skall ge tredje part rätt att använda mönstret för de ändamål för vilka det använts eller för vilka allvarligt menade och verkningsfulla förberedelser gjorts, före ansökningsdag eller prioritetsdag för det registrerade gemenskapsmönstret. Det registrerade gemenskapsmönstret skall inte ha verkan gentemot tredje part med avseende på sådan användning.

3. För användarrätten skall inte ge rätt att utfärda licens till annan att använda mönstret.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 5

Ogiltighet

Artikel 26

Ogiltigförklaring

1. Ett registrerat gemenskapsmönster kan ogiltigförklaras efter ansökan härom till byrån i enlighet med förfarandena i avdelning VI och VII, eller av en domstol för gemenskapsmönster på grundval av ett genkärsmål i en intrångstalan.
2. Ett oregistrerat gemenskapsmönster kan ogiltigförklaras av en domstol för gemenskapsmönster efter ansökan härom till en sådan domstol, eller på grundval av ett genkärsmål i en intrångstalan.
3. Ett gemenskapsmönster kan ogiltigförklaras även efter det att det har upphört eller avståtts.

Artikel 27

Ogiltighetsgrunder

1. Ett gemenskapsmönster får endast ogiltigförklaras i följande fall:
 - a) om mönstret inte är ett mönster i den bemärkelse som avses i artikel 3 a,
 - b) om det inte uppfyller kraven i artiklarna 4–10a,
 - c) om gemenskapsmönstrets rättsinnehavare till det i enlighet med artikel 14,
 - d) om mönstret konkurrerar med ett tidigare mönster som har gjorts tillgängligt för allmänheten, efter den dag då en ansökan om registrering lämnats in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken prioritet räknas, och som har skydds rätt före den nämnda dagen genom ett registrerat gemenskapsmönster eller en ansökan om ett registrerat gemenskapsmönster eller genom mönsterrätt i den berörda medlemsstaten eller en ansökan om en sådan rätt,

4. För användarrätten får inte överlåtas, utom i de fall där den tredje parten är ett företag, och den överlåts tillsammans med den del av företaget där handlingen utfördes eller förberedelserna gjordes.

Oförändrat

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- e) om ett särskiljande kännetecken används i ett senare mönster och gemenskapsrätten eller den lag i den berörda medlemsstaten som kännetecknet omfattas av ger den som har rätten till detta kännetecken rätt att förbjuda en sådan användning,
- f) om mönstret innebär en otillåten användning av ett verk som skyddas genom den berörda medlemsstatens lag om upphovsrätt,
- g) mönstret innebär en felaktig användning av några av de symboler som nämns i artikel 6 b i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd, eller av märken, emblem och vapen som inte omfattas av artikel 6 b i den konventionen och som är av särskilt allmänt intresse i den berörda medlemsstaten.

2. Den grund som anges i punkt 1 c kan åberopas endast av den som har rätt till gemenskapsmönstret enligt artikel 14.

3. De grunder som anges i punkterna 1 d, e och f kan åberopas endast av den som ansöker om eller innehar den rättigheten.

4. Den grund som anges i punkt 1 g kan åberopas endast av den person eller organisation som berörs av användningen.

6. Om ett registrerat gemenskapsmönster har ogiltigförklarats i enlighet med punkt 1 b, e, f eller g får mönsterrätten bibehållas i ändrad form, om den i den formen uppfyller skyddskraven och mönstrets särprägel bibehålls. Bibehållande i ändrad form kan omfatta registrering åtföljd av en begränsad förklaring om undantag från skydd från innehavaren av mönsterrätten eller införande i mönsterregistret av ett domstolsutslag eller ett beslut av byrån som förklarar att mönsterrätten är delvis ogiltig.

Artikel 28
av ogiltighet

3. De grunder som anges i punkterna 1 d, e och f kan åberopas endast av den som ansöker om eller innehar den äldre rättigheten.

Oförändrat

5. Punkterna 3 och 4 skall inte påverka medlemsstaternas frihet att bestämma att grunderna enligt punkterna 1 d och g också kan åberopas av behörig myndighet i den ifrågasvarande medlemsstaten på eget initiativ.

Oförändrat

Artikel 28
Rättsverkningar av ogiltighet

1. I den utsträckning som ett gemenskapsmönster helt eller delvis förklaras ogiltigt skall de rättsverkningar som enligt denna förordning är knutna till mönstret aldrig anses ha existerat.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Om inte annat följer av nationella bestämmelser om skadeståndskrav i anledning av skada som orsakats genom gemenskapsmönstrets innehavares vållande eller på grund av att han var i ond tro, eller i anledning av otillåtet berikande, skall den retroaktiva verkan av mönstrets ogiltighet inte påverka

- a) beslut i mål om intrång som vunnit laga kraft och verkställts före beslutet om ogiltighet,
- b) avtal som slutits före ett beslut om ogiltighet, i den utsträckning som avtalen har verkställts före detta beslut. Belopp som betalats i enlighet med avtalet kan dock begäras bli återbetalda i den utsträckning som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Oförändrat

AVDELNING III

GEMENSKAPSMÖNSTER SOM FÖRMÖGENHETSOBJEKT

Artikel 29

Gemenskapsmönstrets likställdhet med nationella mönster

1. Om inte annat följer av artiklarna 30–34 skall ett gemenskapsmönster som förmögenhetsobjekt helt och på hela gemenskapens territorium behandlas som en nationell mönster rätt i den medlemsstat

- a) där innehavaren aktuell tidpunkt har sitt säte eller sin bostad, eller
- b) om punkt a inte är tillämplig, där innehavaren aktuell tidpunkt har ett driftsställe.

2. När det gäller registrerade gemenskapsmönster skall punkt 1 tillämpas i enlighet med vad som är infört i registret.

3. Om flera personer innehar ett mönster gemensamt och två eller fler av dem uppfyller villkoren i punkt 1 a eller, om detta inte är tillämpligt, villkoret i punkt 1 b, skall den medlemsstat som avses i punkt 1 anses vara fastställd

- a) när det gäller oregistrerade gemenskapsmönster den plats som de berörda innehavarna utser gemensamt,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) när det gäller registrerade gemenskapsmönster genom hänvisning till den förste av de berörda innehavarna i den ordning i vilken de är införda i registret.

4. I de fall där punkterna 1, 2, och 3 inte är tillämpliga skall den medlemsstat som avses i punkt 1 anses vara den medlemsstat där byrån.

Artikel 30

Överlåtelse av registrerat gemenskapsmönster

Följande bestämmelser gäller för överlåtelse av ett registrerat gemenskapsmönster:

a) På begäran av en av parterna skall överlåtelsen föras in i registret och offentliggöras.

b) Till dess att överlåtelsen har förts in i registret får den som övertar mönstret inte åberopa de rättigheter som gemenskapsmönster medför.

c) Om det finns tidsgränser att följa i förfarandena vid byrån får den som övertar mönstret lämna motsvarande uppgifter till byrån så snart som begäran om registrering av överlåtelsen tagits emot av byrån.

d) Alla handlingar som enligt artikel 70 skall ställas till det registrerade gemenskapsmönstrets innehavare skall av byrån adresseras till den som är registrerad som innehavare, eller till dennes ombud om sådant utsetts.

Artikel 31

Sakrätter med avseende på registrerade gemenskapsmönster

1. Ett registrerat gemenskapsmönster kan ställas som säkerhet eller bli föremål för en begränsad sakrätt.

2. På begäran av en av parterna skall de rättigheter som avses i punkt 1 bli införda i registret och offentliggöras.

Artikel 32

Exekutiva åtgärder

1. Ett registrerat gemenskapsmönster kan bli föremål för exekutiva åtgärder.

4. I de fall där punkterna 1, 2, och 3 inte är tillämpliga skall den medlemsstat som avses i punkt 1 anses vara den medlemsstat där byrån har sitt säte.

Oförändrat

b) Till dess att överlåtelsen har förts in i registret får den som övertar mönstret inte åberopa de rättigheter som registrering av ett gemenskapsmönster medför.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. När det gäller exekutiva åtgärder som avser ett registrerat gemenskapsmönster skall de domstolar och myndigheter i den medlemsstat som fastställs i enlighet med artikel 29 ha exklusiv behörighet.

3. På begäran av en av parterna skall en exekutiv åtgärd bli införd i registret och offentliggöras.

*Artikel 33***Konkurs och liknande förfaranden**

1. Den enda medlemsstat där ett gemenskapsmönster kan ingå i en konkurs eller ett liknande förfarande är den där gäldenären har sina huvudsakliga intressen.

2. Om ett gemenskapsmönster ägs av flera, skall punkt 1 tillämpas på delägarens andel.

3. När ett gemenskapsmönster ingår i en konkurs eller ett liknande förfarande skall på begäran av behörig nationell myndighet en anteckning om detta göras i det register som avses i artikel 50 och offentliggöras i den tidning för gemenskapsmönster som avses i artikel 77.1.

*Artikel 34***Licens**

1. Ett gemenskapsmönster kan bli föremål för licens för en del av eller hela gemenskapen. En licens kan vara exklusiv eller icke-exklusiv.

2. Innehavaren får åberopa de rättigheter som gemenskapsmönstret medför mot en licenstagare som bryter mot någon del av licensavtalet med avseende på licensens giltighetstid, den form i vilken mönstret får användas, vilka produkter licensen omfattar och kvaliteten på de produkter som tillverkas av licenstagaren.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av licensavtalet får licenstagaren väcka talan om intrång i gemenskapsmönster endast om innehavaren samtycker. Den som innehar en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om den som innehar gemenskapsmönstret efter att ha underrättats om det inte själv väcker talan om intrång inom rimlig tid.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. En licenstagare får i syfte att erhålla skadestånd intervjua i ett mål om intrång som väckts av den som innehar gemenskapsmönstret.

5. När det gäller registrerade gemenskapsmönster skall beviljande eller överlåtelse av en licens med avseende på mönstret på någon av parternas begäran bli införd i registret och offentliggöras.

*Artikel 35***Rättsverkan i förhållande till tredje part**

1. Rättsverkan i förhållande till tredje part av de rättshandlingar som avses i artiklarna 30, 31, 32 och 34 skall styras av lagen i den medlemsstat som fastställs enligt artikel 29.

2. När det däremot gäller registrerade gemenskapsmönster skall de rättshandlingar som avses i artiklarna 30, 31 och 34 endast ha verkan med avseende på tredje part i alla medlemsstater efter det att de förts in i registret. En sådan handling skall icke desto mindre ha verkan med avseende på sådan tredje part som förvärvat rättigheter i det registrerade gemenskapsmönstret efter det att handlingen upprättats men som känt till handlingen när rättigheten förvärvades.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på den som förvärvar ett registrerat gemenskapsmönster eller rätt i genom överlåtelse av ett helt företag eller genom en annan generell övergång.

4. Till dess att för medlemsstaterna gemensamma bestämmelser träder i kraft på det konkursrättsliga området, skall verkan i förhållande till tredje part av konkurs eller liknande förfaranden ske enligt lagen i den medlemsstat där sådana förfaranden först inleds enligt nationell lagstiftning eller de bestämmelser som är tillämpliga i denna fråga.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på den som förvärvar ett registrerat gemenskapsmönster eller rätt i anslutning till ett registrerat gemenskapsmönster genom överlåtelse av ett helt företag eller genom en annan generell övergång.

Oförändrat

*Artikel 36***Ansökan om registrerat gemenskapsmönster som förmögenhetsobjekt**

1. En ansökan om registrerat gemenskapsmönster skall i sin helhet och på hela gemenskapens territorium behandlas som en nationell mönsterrätt i den medlemsstat som fastställs i enlighet med artikel 29.

2. Artiklarna 30–35 skall tillämpas med nödvändiga ändringar på ansökningar om registrerade gemenskapsmönster. När registrering är en förutsättning för verkan av någon av dessa bestämmelser, måste den formaliteten fullgöras vid registreringen av det berörda aktuella gemenskapsmönstret.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

AVDELNING IV

ANSÖKAN OM REGISTRERAT GEMENSKAPSMÖNSTER

A v s n i t t 1

Inlämnande av ansökan och villkor härför*Artikel 37***Inlämnande och vidarebefordran av ansökningar**

1. En ansökan om registrerat gemenskapsmönster får efter sökandens eget val lämnas

- a) till byrån, eller
- b) till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat, eller
- c) i Beneluxländerna, till Benelux mönsterbyrå.

2. När ansökan lämnats till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux mönsterbyrå skall denna myndighet vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att vidarebefordra ansökan till byrån inom två veckor från inlämnandet. Den får ta ut en ansökningsavgift som inte överstiger de administrativa kostnaderna för att ta emot och vidarebefordra ansökan.

3. Så snart som byrån tagit emot en ansökan som vidarebefordrats av ett centralt organ för industriell äganderätt i en medlemsstat eller av Benelux mönsterbyrå, skall den meddela den sökande om det, med uppgift om vilken dag ansökan tagits emot av byrån.

4. Senast tio år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen utarbeta en rapport om hur systemet med inlämnande av ansökningar om registrerade gemenskapsmönster fungerar, i förekommande fall med förslag till ändringar av detta system.

Artikel 38

(utgår)

Vidarebefordran av ansökan*Artikel 39*

Oförändrat

Krav på ansökan

1. En ansökan om registrerat gemenskapsmönster skall innehålla

- a) en anhållan om registrering,
- b) uppgifter som gör det möjligt att fastslå den sökandes identitet,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) en återgivning av mönstret som är lämplig att efterbilda.

2. Ansökan skall dessutom innehålla

- a) uppgifter om de produkter som mönstret är avsett att ingå i eller användas på,
- b) klassificering av de produkter som mönstret är avsett att ingå i eller användas på, efter klass,
- c) angivande av formgivare eller lag av formgivare eller en försäkran på den sökandes ansvar om att formgivaren eller laget av formgivare avstått från rätten att anges.

3. Dessutom får ansökan innehålla

- a) en redogörelse som förklaring av återgivningen,
- b) en begäran om senareläggning av offentliggörandet av i enlighet med artikel 52,

4. För ansökan skall ansökningsavgift och avgift för offentliggörande erläggas. Om en begäran om senareläggning av offentliggörandet lämnas enligt punkt 3 b skall avgiften för offentliggörande ersättas med avgiften för senareläggning av offentliggörande.

5. Tillämpningen skall följa villkoren i tillämpningsföreskrifterna.

6. De uppgifter som avses i punkt a och b och i punkt 3 a påverkar inte mönstrets skyddsomfång som sådant.

*Artikel 40***Flerfaldig ansökan**

1. Flera mönster kan kombineras i en flerfaldig ansökan om registrerat gemenskapsmönster. Utom när det gäller ornament är denna möjlighet underkastad villkoret att de produkter som mönstren skall ingå i eller användas på alla tillhör samma klass.

- b) en begäran om senareläggning av offentliggörandet av registrering i enlighet med artikel 52,
- c) uppgift om eventuellt ombud.

Oförändrat

6. De uppgifter som avses i punkt 2 a och b och i punkt 3 a påverkar inte mönstrets skyddsomfång som sådant.

Oförändrat

1. Flera mönster kan kombineras i en flerfaldig ansökan om registrerat gemenskapsmönster. Utom när det gäller ornament är denna möjlighet underkastad villkoret att de produkter som mönstren skall ingå i eller användas på alla tillhör samma klass i den internationella klassificeringen av industrimönster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Förutom de avgifter som avses i artikel 39.4 skall vid flerfaldig ansökan även en ytterligare registreringsavgift och en ytterligare avgift för offentliggörande erläggas. Om den flerfaldiga ansökan innehåller en begäran om senareläggning av offentliggörandet, skall tilläggsavgiften för offentliggörande ersättas med tilläggsavgift för senareläggning av offentliggörande. Tilläggsavgifterna skall motsvara en andel av grundavgifterna för varje ytterligare mönster.

3. Flerfaldig ansökan skall följa de krav på presentation som anges i tillämpningsföreskrifterna.

*Artikel 41***Ansökningsdag**

1. Som ansökningsdag för ansökan om ett registrerat gemenskapsmönster skall räknas den dag då de handlingar som anges i artikel 39.1 lämnas till byrån av den sökande, eller, om ansökan lämnats till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux mönsterbyrå, till denna instans.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall, om en ansökan som lämnats till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux mönsterbyrå och som når byrån mer än två månader efter den dag då handlingar med de uppgifter som anges i artikel 39.1 inlämnats, ansökningsdag räknas som den dag sådana handlingar tagits emot av byrån.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

4. Vart och ett av de mönster som ingår i en flerfaldig ansökan eller registrering kan åberopas, licensieras, bli föremål för sakrätt, exekutiva åtgärder eller konkurs och liknande förfaranden, avstås eller ogiltigförklaras självständigt. Förnyelse kan begäras för färre än alla mönstren i en flerfaldig ansökan. Närmare bestämmelser om detta anges i tillämpningsföreskrifterna.

Oförändrat

*Artikel 41 a***Ansökan om gemenskapsmönster likställd med nationell ansökan**

En ansökan om registrerat gemenskapsmönster för vilken det fastställs en ansökningsdag skall i medlemsstaterna likställas med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som yrkas för ansökningen om gemenskapsmönster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 42

Klassificering

Vid tillämpningen av denna förordning skall man använda den klassificering av mönster som anges i bilagan till avtalet om internationell klassificering av industrimönster, undertecknat i Locarno den 8 oktober 1968.

A v s n i t t 2

Prioritet

Artikel 43

Rätt till prioritet

1. Den som i vederbörlig ordning lämnat in en ansökan om registrering av ett mönster i eller med verkan för en stat som är ansluten till Pariskonventionen om industriellt rättsskydd, här efter kallad "Pariskonventionen", eller till Avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen, eller dennes rättsinnehavare skall vid inlämnandet av ansökan om gemenskapsmönster för samma mönster åtnjuta prioritet under en tid av sex månader från den dag då den första ansökningen lämnades in.

2. Varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat i vilken den lämnades in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämföras med en nationell ansökan skall anses som prioritetsgrundande.

3. Med nationell ansökan skall avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningen lämnades skall kunna fastställas, detta oberoende av vad som sedan sker med ansökningen.

4. Som första ansökan, vars inlämnande utgör utgångspunkt för beräkning av prioritetsfristen, skall även anses en senare ansökan, vilken avser samma mönsterrätt som en tidigare ansökan, som inlämnats i eller med verkan för samma stat, om denna tidigare ansökan, då den senare ansökningen lämnades in, har återkallats, förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig och utan att någon rätt kvarstår på grund av denna ansökan. Denna tidigare ansökan får inte heller dessförinnan ha utgjort grund för yrkande om prioritet. Den tidigare ansökningen får i sådant fall inte därefter utgöra grund för yrkande om prioritet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Vid tillämpningen av denna förordning skall man använda den senaste tillgängliga versionen av den klassificering av mönster som anges i bilagan till avtalet om internationell klassificering av industrimönster, undertecknat i Locarno den 8 oktober 1968.

Oförändrat

1a. Om ett ansökan om ett registrerat gemenskapsmönster lämnas in med åberopande av rätt till prioritet på grundval av ansökan om bruksmönster, skall rätt till prioritet på sex månader på samma sätt som i punkt 1 tillämpas.

2. Varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat i vilken den lämnades in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämföras med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan skall anses som prioritetsgrundande.

3. Med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan skall avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningen lämnades skall kunna fastställas, detta oberoende av vad som sedan sker med ansökningen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Om den första ansökningen har lämnats in i en stat som inte är ansluten till Pariskonventionen eller till Avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen, skall vad som sägs i punkterna 1–4 gälla endast i den omfattning denna stat, enligt offentliggjorda undersökningar, medger, att – under villkor och med rättsverkningar, som motsvarar vad som gäller enligt denna förordning – prioritet får grundas på en första ansökan som lämnats till byrån.

*Artikel 44***Yrkande om prioritet**

En sökande som önskar återropa prioritet från en tidigare ansökan skall lämna in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökan. Om den tidigare ansökningen inte är avfattad på något av byråns officiella språk får sökanden lämna en översättning av den tidigare ansökan på ett av dessa språk.

*Artikel 45***Verkan av prioritet**

Prioritet skall medföra att dagen för prioritet skall anses som ansökningsdag för ansökningen om registrerat gemenskapsmönster när artiklarna 5, 6, 8, 25, 27.1 d och 52.1 skall tillämpas.

*Artikel 46***Ansökan om gemenskapsmönster likställd med nationell ansökan***Artikel 47***Utställningsprioritet**

1. Om en sökande av ett registrerat gemenskapsmönster har förevisat produkter, i vilka mönstret ingår eller på vilka det används och för vilket ansökan gjorts, på en officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som uppfyller villkoren i Konventionen angående internationella utställningar undertecknad i Paris den 22 november 1928 och senast reviderad den 30 november 1972, kan han, om han ger in ansökan inom sex månader från dagen för den första utställningen av sådana produkter, yrka prioritet enligt artikel 45.

2. En sökande som önskar yrka prioritet i enlighet med punkt 1 skall i enlighet med de villkor som fastställts i tillämpningsföreskrifterna styrka att produkterna ställts ut med det mönster för vilket ansökan gjorts.

En sökande som önskar återropa prioritet från en tidigare ansökan skall lämna in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökan. Om den tidigare ansökningen inte är avfattad på något av byråns officiella språk får byrån kräva att sökanden lämna en översättning av den tidigare ansökan på ett av dessa språk.

Oförändrat

(Denna artikel har blivit artikel 41 a)

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. En utställningsprioritet som beviljats i en medlemsstat eller i tredje land skall inte innebära att den frist för prioritet som anges i artikel 43 förlängs.

AVDELNING V

REGISTRERINGSFÖRFARANDE*Artikel 48***Prövning av de formella kraven för ansökan**

1. Byrån skall pröva om ansökan uppfyller de krav som anges i artikel 39.1 innan den tilldelar en inlämningsdag.

2. Byrån skall granska om

a) ansökan uppfyller de andra krav som anges i artikel 39.2–5, och vid flerfaldiga ansökningar, artikel 40.1–2,

b) ansökan uppfyller de formella krav som anges i tillämpningsföreskrifterna med avseende på artiklarna 39 och 40,

c) kraven i artikel 81.2 är uppfyllda,

d) kraven med avseende på prioritet är uppfyllda, om prioritet yrkas.

3. Villkoren för granskning av formella krav på ansökan skall anges i tillämpningsföreskrifterna.

*Artikel 49***Brister som kan avhjälpas**

1. Om byrån när den utför den granskning som avses i artikel 48 finner brister som kan avhjälpas, skall byrån uppmana den sökande att avhjälpa dem inom angiven tid.

2. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 39.1 och den sökande följer byråns uppmaning inom rätt tid, skall byrån som ansökningsdag den dag då bristerna avhjälpas. Om bristerna inte avhjälpas inom angiven tid skall ansökan inte betraktas som en ansökan om registrerat gemenskapsmönster.

Oförändrat

2. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 39.1 och den sökande följer byråns uppmaning inom rätt tid, skall byrån som ansökningsdag tilldela den dag då bristerna avhjälpas. Om bristerna inte avhjälpas inom angiven tid skall ansökan inte betraktas som en ansökan om registrerat gemenskapsmönster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Om bristerna rör de krav, inbegripet betalning av avgifter, som avses i artikel 48.2 a-c den sökande följer byråns uppmaning, skall byrån som ansökningsdag tilldela den dag då den bristfälliga ansökan först lämnades in. Om bristerna inte avhjälpes eller uteblivna avgifter inte erlagts inom angiven tid, skall byrån avvisa ansökan.

4. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 48.2 d skall underlåtenhet att avhjälpa dem inom angiven tid medföra att rätten till prioritet för ansökan går förlorad.

*Artikel 49 a***Grunder för avvisning**

1. Om byrån när den utför den granskning som avses i artikel 48 finner att det mönster ansökan avser

a) inte uppfyller kraven i artikel 3 a, eller

b) strider mot allmän ordning eller allmänt erkända moraliska principer

skall ansökan avvisas.

2. Ansökan får inte avvisas förrän den sökande beretts tillfälle att dra tillbaka eller ändra sin ansökan eller framföra sina synpunkter.

*Artikel 50***Registrering**

Om kraven för en ansökan om registrerat gemenskapsmönster uppfyllts och om ansökan inte avvisats artikel 49a, skall byrån registrera ansökan i registret över gemenskapsmönster som ett registrerat gemenskapsmönster. Registreringen skall innehålla uppgift om.

*Artikel 51***Offentliggörande**

Vid registreringen skall byrån offentliggöra det registrerade gemenskapsmönstret i den bulletin för gemenskapsmönster som avses i artikel 77.1. Innehållet i offentliggörandet skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Om bristerna rör de krav, inbegripet betalning av avgifter, som avses i artikel 48.2 a-c och den sökande följer byråns uppmaning inom angiven tid, skall byrån som ansökningsdag tilldela den dag då den bristfälliga ansökan först lämnades in. Om bristerna inte avhjälpes eller uteblivna avgifter inte erlagts inom angiven tid, skall byrån avvisa ansökan.

Oförändrat

Oförändrat

Om kraven för en ansökan om registrerat gemenskapsmönster uppfyllts och om ansökan inte avvisats i enlighet med artikel 49 a, skall byrån registrera ansökan i registret över gemenskapsmönster som ett registrerat gemenskapsmönster. Registreringen skall innehålla uppgift om den ansökningsdag som avses i artikel 41.

Oförändrat

*Artikel 52***Senareläggning av offentliggörande**

1. Den som ansöker om ett registrerat gemenskapsmönster får, när ansökan lämnas in, begära senareläggning av offentliggörandet av det registrerade gemenskapsmönstret med en tid av 30 månader från det att ansökan lämnats in, eller om prioritet åberopas, från den dag från vilken prioritet räknas.

2. Efter en sådan begäran, och om de villkor som anges i artikel 50 är uppfyllda, skall det registrerade gemenskapsmönstret registreras, men varken återgivandet av mönstret eller andra handlingar som rör ansökan skall, med förbehåll för artikel 78.2, göras tillgängliga för allmänheten.

3. Byrån skall i bulletinen för gemenskapsmönster offentliggöra ett meddelande om senareläggning av offentliggörande av det registrerade gemenskapsmönstret. Meddelandet skall åtföljas av uppgifter om det registrerade gemenskapsmönstrets rättsinnehavare, den dag ansökan lämnades in samt andra uppgifter i enlighet med tillämpningsföreskrifterna.

4. När senarelägningsperioden löper ut, eller tidigare om rättsinnehavaren så begär, skall byrån för allmänheten öppna alla uppgifter i registret och den akt som rör ansökan, och byrån skall också offentliggöra det registrerade gemenskapsmönstret i bulletinen för gemenskapsmönster, förutsatt att avgiften för offentliggörande, och vid fall av flerfaldig ansökan tilläggsavgiften för offentliggörande, erlagts inom den tidsgräns som anges i tillämpningsföreskrifterna.

Om rättsinnehavaren inte följer dessa krav skall det registrerade gemenskapsmönstret anses aldrig ha haft den rättsverkan som anges i denna förordning.

5.

(utgår)

6. För att talan avseende registrerade gemenskapsmönster under den tid senareläggning av offentliggörandet gäller skall kunna väckas, måste de uppgifter i registret och i den akt som rör ansökan meddelas den mot vilken talan väcks.

Oförändrat

Artikel 53

(utgår)

Skyddstid

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

*Artikel 54***Förnyelse**

AVDELNING VI

AVSTÅENDE OCH OGILTIGHET AV REGISTRERAT GEMENSKAPSMÖNSTER*Artikel 55**Avstående*

1. Ett avstående från rätten till ett registrerat gemenskapsmönster skall skriftligen meddelas byrån av rättsinnehavaren. Det skall inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret.

4. Ett avstående skall införas i registret endast med samtycke från som antecknats i registret. Om en licens har registrerats skall avståendet införas i registret endast om innehavaren av det registrerade gemenskapsmönstret visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståendet skall införas efter utgången av den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna.

*Artikel 56***Ansökan om ogiltigförklaring**

2. Ansökan skall vara skriftlig och motiverad. Den skall inte anses som vederbörligen inlämnad förrän avgiften betalats.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(Denna artikel har blivit artikel 13a)

(Hela f.d. avdelning VI utgår)

Oförändrat

2. Om ett gemenskapsmönster som är föremål för senarelagt offentliggörande avstås, skall de rättsverkningar som enligt denna förordning är knutna till ansökningen eller mönstret aldrig anses ha existerat.

3. Ett registrerat gemenskapsmönster får avstås delvis, förutsatt att dess ändrade form följer kraven för skydd och att mönstrets särprägel bevaras.

4. Ett avstående skall införas i registret endast med samtycke från innehavaren av en rätt som antecknats i registret. Om en licens har registrerats skall avståendet införas i registret endast om innehavaren av det registrerade gemenskapsmönstret visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståendet skall införas efter utgången av den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna.

5. Om talan enligt artikel 14 om rätt till registrerat gemenskapsmönster väckts vid en domstol för gemenskapsmönster, skall byrån inte anteckna avståendet i registret utan kändens samtycke.

Oförändrat

1. Om inte annat följer av artikel 27.2–5 får en fysisk eller juridisk person till byrån lämna en ansökan om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Ansökan om ogiltigförklaring skall avvisas om ett mål mellan samma parter om samma sak avgjorts av en domstol för gemenskapsmönster och detta avgörande vunnit laga kraft.

*Artikel 57***Granskning av ansökan**

1. Om byrån finner att ansökan om ogiltigförklaring är korrekt skall byrån granska huruvida det registrerade gemenskapsmönstret är ogiltigt med avseende på de ogiltighetsgrunder som anges i artikel 27.

2. Vid granskning av ansökan, som skall utföras i enlighet med tillämpningsföreskrifterna, skall byrån så ofta som det är nödvändigt uppmana parterna att lämna sina synpunkter, inom en tidsgräns som byrån bestämmer, på inlagor från de andra parterna eller från byrån själv.

3. Beslut om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster skall föras in i registret när det vunnit laga kraft.

*Artikel 58***Den svarandes rätt att delta i förfarandena**

1. Om en ansökan om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster lämnas in, och förutsatt att inget slutligt beslut fattats av, kan en tredje part som visar att talan om intrång i samma mönster väckts mot honom anslutas som part i ogiltighetstalan efter begäran som inlämnats inom tre månader efter det att intrångstalan väckts. Samma sak skall gälla för en tredje part som visar både att gemenskapsmönstrets rättsinnehavare har begärt att han skall upphöra med mönsterintrång och att han väckt talan för att i domstol visa att han inte gör intrång i gemenskapsmönstret.

2. Begäran att anslutas som part skall lämnas in skriftligen och motiveras. Den skall inte anses som vederbörligen inlämnad förrän den ogiltighetsavgift som avses i artikel 56.2 betalats. Därefter skall begäran, med förbehåll för eventuella undantag i tillämpningsföreskrifterna, behandlas som en ansökan om ogiltigförklaring.

1. Om en ansökan om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster lämnas in, och förutsatt att inget slutligt beslut fattats av byrån, kan en tredje part som visar att talan om intrång i samma mönster väckts mot honom anslutas som part i ogiltighetstalan efter begäran som inlämnats inom tre månader efter det att intrångstalan väckts. Samma sak skall gälla för en tredje part som visar både att gemenskapsmönstrets rättsinnehavare har begärt att han skall upphöra med mönsterintrång och att han väckt talan för att i domstol visa att han inte gör intrång i gemenskapsmönstret.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

AVDELNING

AVDELNING VII

ÖVERKLAGANDEN

Oförändrat

*Artikel 59***Beslut som kan överklagas**

1. Beslut av granskare, av enheten för administration av varumärken och mönster och för juridiska frågor samt av annulleringsenheter får överklagas. Ett överklagande har suspensiv verkan.

2. Beslut som inte avslutar handläggningen för någon part får endast överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas, om det inte i beslutet anges att det får överklagas särskilt.

*Artikel 60***Rätt att överklaga och att vara part i överklagandeförfarande**

En part får överklaga ett beslut som gått honom emot. Övriga parter i det tidigare förfarandet skall vara parter i överklagandeförfarandet.

*Artikel 61***Tidsfrist och överklagandeform**

Ett överklagande skall framställas skriftligen hos byrån inom två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas. Grunderna för överklagandet skall anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande.

Ett överklagande skall framställas skriftligen hos byrån inom två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas. Överklagandet skall inte anses ha lämnats in förrän överklagandeavgiften har betalats. Grunderna för överklagandet skall anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande.

*Artikel 62***Omprövning**

1. Om den enhet vars beslut överklagats anser att överklagandet skall upptas och är befogat, skall den sitt beslut. Detta gäller inte om det finns en motpart till klaganden.

2. Om beslutet inte inom en månad från det inlagan med angivande av grunderna inkommit, skall överklagandet genast och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

Oförändrat

1. Om den enhet vars beslut överklagats anser att överklagandet skall upptas och är befogat, skall den rätta sitt beslut. Detta gäller inte om det finns en motpart till klaganden.

2. Om beslutet inte rättats inom en månad från det inlagan med angivande av grunderna inkommit, skall överklagandet genast och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

*Artikel 63***Prövning av överklaganden**

1. Om överklagandet inte avvisas skall överklagandenämnden pröva om överklagandet är befogat.

Oförändrat

2. Vid prövningen av överklagandet skall överklagandenämnden vid behov anmoda parterna att inom viss tid avge yttrande över skrivelser från överklagandenämnden eller inlagor från annan part.

Artikel 64

Beslut i ärenden om överklagande

1. Efter prövning om överklagandet är befogat skall överklagandenämnden avgöra överklagandet. Överklagandenämnden får antingen vidta de åtgärder som kunnat vidtas av den enhet som meddelat det överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till denna enhet för handläggning.

2. Om överklagandenämnden återförvisar ärendet för handläggning till den enhet som meddelat det överklagade beslutet, skall denna enhet vara bunden av den rättsliga bedömning som överklagandenämnden lagt till grund för sitt beslut, i den mån sakförhållandena är desamma.

3. Överklagandenämndens beslut vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 65.5 eller, om talan har väckts inför Europeiska gemenskapernas domstol inom denna tidsfrist, från dagen då sådan talan avvisats.

Artikel 65

Överklagande till Europeiska gemenskapens domstol

1. Beslut av överklagandenämnden får överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Ett överklagande får grundas på bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av fördraget, av denna förordning eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller rörande maktmissbruk.

3. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.

4. Var och en som varit part i förfarandet vid överklagandenämnden skall ha rätt att överklaga beslut som gått denne emot.

5. Talan skall väckas hos Europeiska gemenskapernas domstol inom två månader efter det att överklagandenämnden meddelat beslutet.

6. Byrån skall vidta de åtgärder som krävs för att följa Europeiska gemenskapernas domstols dom.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

AVDELNING

AVDELNING VIII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Oförändrat

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser*Artikel 66***Beslutets grunder**

Byråns beslut skall innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

*Artikel 67***Byråns prövning av sakförhållandena på eget initiativ**

1. Vid förfarande inför byrån skall denna utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena; dock skall i ärenden om ogiltigförklaring prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat, utom i den mån de ogiltighetsgrunder som anges i artiklarna 27.1 a, 10 och 10 a berörs.
2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller lämnat i rätt tid.

*Artikel 68***Muntlig förhandling**

1. Om byrån anser att det är lämpligt, skall den hålla muntlig förhandling antingen på eget initiativ eller om part yrkar det.
2. Muntlig förhandling skall vara offentlig, om inte beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna medföra allvarliga och oskäligen olägenheter, särskilt för någon part.

2. Muntlig förhandling skall vara offentlig, om inte den enhet vid vilken förhandlingen äger rum beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna medföra allvarliga och oskäligen olägenheter, särskilt för någon part.

*Artikel 69***Bevisupptagning**

Oförändrat

1. Vid förfarande inför byrån skall bl.a. följande bevismedel vara tillåtna:
 - a) hörande av part,
 - b) inhämtande av upplysningar,
 - c) företeende av handlingar och bevis,
 - d) hörande av vittnen,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- e) sakkunnigutlåtande,
- f) beedigat eller intygat skriftligt utlåtande eller annat skriftligt utlåtande som har liknande rättsverkan enligt lagstiftningen i den stat där utlåtandet upprättades.
2. Den berörda enheten vid byrån får uppdra åt en av sina ledamöter att granska framlagd bevisning.
3. Om byrån anser att muntligt förhör med part, vittne eller sakkunnig erfordras, skall denne kallas till förhör vid byrån.
4. Parterna skall underrättas om hörandet av ett vittne eller en sakkunnig vid byrån. De skall tillåtas vara närvarande och ställa frågor till vittnet eller den sakkunnige.

*Artikel 70***Underrättelse**

Byrån skall till samtliga berörda på eget initiativ meddela alla beslut och kallelser och andra underrättelser, från vilka en tidsfrist skall räknas, samt om de uppgifter om vilka de berörda skall underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, eller enligt beslut av byråns direktör.

*Artikel 71***Återställande av försutten tid**

1. En sökande eller innehavare av ett registrerat gemenskapsmönster eller annan part i ett förfarande vid byrån som, trots att han har iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna, inte har kunnat iaktta en tidsfrist i förhållande till byrån, skall på ansökan därom få sin rätt återställd, om underlåtenheten enligt denna förordning har fått till omedelbar följd att en rättighet eller rätt att överklaga gått förlorad.

2. Ansökan skall lämnas in skriftligen inom två månader från det att förfallet upphörde. Den åtgärd som försummats måste vidtas inom denna tidsfrist. Ansökan får inte göras senare än ett år från utgången av den frist som inte iakttagits. Har förnyelse av registrering inte gjorts eller förnyelseavgift inte betalats skall den ytterligare frist om sex månader som anges i artikel 3, tredje meningen, inräknas i fristen på ett år.

3. I ansökan skall anges grunderna för denna och de omständigheter som åberopas till stöd för densamma. Den skall inte anses ha lämnats in förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats.

2. Ansökan skall lämnas in skriftligen inom två månader från det att förfallet upphörde. Den åtgärd som försummats måste vidtas inom denna tidsfrist. Ansökan får inte göras senare än ett år från utgången av den frist som inte iakttagits. Har förnyelse av registrering inte gjorts eller förnyelseavgift inte betalats skall den ytterligare frist om sex månader som anges i artikel 13 a.3, tredje meningen, inräknas i fristen på ett år.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Beslut om ansökan ankommer på den enhet som är behörig att besluta i anledning av underlåtenheten.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på de tidsgränser som avses i punkt 2 samt i artikel 43.1.

6. Om en sökande eller innehavare av ett registrerat gemenskapsmönster får den försuttna tiden återställd, kan han inte återropa sina rättigheter gentemot en tredje part som i god tro har släppt ut produkter på marknaden där det registrerade gemenskapsmönstret ingår eller används under tiden mellan förlusten av rättigheterna till ansökan om eller till registrering av gemenskapsmönstret och offentliggörandet av beslutet om återställande av rättigheten.

7. Tredje part som kan göra bestämmelserna i punkt 6 gällande får som sådan föra talan mot beslutet om återställande av rättigheten för sökanden, eller för innehavaren av ett registrerat gemenskapsmönster, inom två månader från dagen för offentliggörandet av beslutet om återställande av rättigheten.

8. Denna artikel påverkar inte en medlemsstats rätt att bevilja återställande av försutten tid i fråga om de tidsfrister som avses i denna förordning och som skall iakttas gentemot den statens myndigheter.

*Artikel 72***Tillämpning av allmänna principer**

I den mån denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna eller förfarandereglerna för överklagandenämnden inte innehåller förfarandebestämmelser skall byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.

*Artikel 73***Preskription av betalningsskyldighet**

1. Byråns rätt att kräva betalning av avgift skall upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket avgiften förföll till betalning.

2. Rätt till återbetalning från byrån av avgift eller av överskjutande belopp som inbetalats då avgift betalats skall upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket rätten uppkom.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Frist som anges i punkterna 1 eller 2 avbryts i fall som avses i punkt 1 genom en anmodan att betala avgiften och i fall som avses i punkt 2 genom skriftligt krav på återbetalning. Efter avbrottet börjar fristen omedelbart löpa på nytt och utgår senast när sex år förflutit från utgången av det år under vilket den ursprungligen började löpa om inte dessförinnan talan väckts för att göra rätten gällande, i vilket fall fristen upphör tidigast när ett år förflutit från det att domen vann laga kraft.

A v s n i t t 2

Kostnader*Artikel 74***Fördelning av kostnaderna**

1. Den förlorande parten i förfaranden om ogiltigförklaring av registrerat gemenskapsmönster eller överklagande skall bära den andra partens avgifter liksom sina egna nödvändiga kostnader, däribland resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat inom ramen för de belopp som är fastställda för varje kostnadskategori enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna.

2. Annulleringsenheten eller överklagandenämnden kan emellertid, i den mån som parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra, eller om det är motiverat av rättviseskäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna.

3. Den part som avslutar ett förfarande genom att avstå från det registrerade gemenskapsmönstret eller genom att inte förnya registreringen av gemenskapsmönstret eller genom att återkalla en ansökan om ogiltigförklaring eller ett överklagande, skall bära den andra partens avgifter och kostnader enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

4. Om frågan inte slutligt avgörs, skall kostnaderna fördelas efter vad annulleringsenheten eller överklagandenämnden finner skäligt.

5. Om parterna inför annulleringsenheten eller överklagandenämnden kommer överens om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av punkterna 1-4, skall den berörda enheten beakta denna överenskommelse.

6. Registratören vid annulleringsenheten eller överklagandenämnden skall på begäran fastställa det kostnadsbelopp som skall betalas enligt föregående punkter. Detta belopp kan efter ansökan härom inom viss tid ändras genom beslut av annulleringsenheten eller överklagandenämnden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 75***Verkställighet av beslut om kostnadsbelopp**

1. Ett slutligt beslut av byrån om fastställande av kostnadsbelopp kan verkställas.

2. Verkställighet skall ske i enlighet med de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den stat där den äger rum. Efter prövning som endast får avse dokumentets äkthet skall verkställighetsbeslutet bifogas byråns beslut av den nationella myndighet som regeringen i varje medlemsstat har utsett för detta ändamål och som skall meddelas byrån och Europeiska gemenskapernas domstol.

3. När dessa formkrav har uppfyllts får den berörda parten, efter ansökan, begära verkställighet i enlighet med nationell lagstiftning genom att ansöka direkt hos den behöriga myndigheten.

4. Verkställighet kan uppskjutas endast genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Prövning av att verkställighetsåtgärderna skall emellertid åligga domstolarna i det berörda landet.

4. Verkställighet kan uppskjutas endast genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Prövning av att verkställighetsåtgärderna sker på ett korrekt sätt skall emellertid åligga domstolarna i det berörda landet.

Avsnitt 3

Oförändrat

Information till allmänheten och till medlemsstaternas offentliga myndigheter*Artikel 76***Register****Register över gemenskapsmönster**

Byrån skall föra ett register, som skall betecknas registret över gemenskapsmönster och innehålla alla de uppgifter vilka enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna skall antecknas i registret. Registret skall vara tillgängligt för allmänheten, utom i den mån annat föreskrivs i artikel 52.2 avseende uppgifter om registrerade gemenskapsmönster för vilka senareläggning av offentliggörande gäller.

Oförändrat

*Artikel 77***Regelbundet utkommande publikationer**

1. Byrån skall regelbundet ge ut en bulletin för gemenskapsmönster, som innehåller de registerposter som är öppna för allmänheten samt andra uppgifter som enligt denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna skall offentliggöras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Meddelanden och upplysningar av allmän karaktär från byråns direktör och andra upplysningar som rör denna förordning eller tillämpningen av den skall offentliggöras i den officiella tidningen för Byrån för harmonisering på den inre marknaden (varumärken och mönster), enligt artikel 85 i förordningen om gemenskapsvarumärken.

*Artikel 78***Handlingars offentlighet**

1. De handlingar som rör ansökningar om registrerade gemenskapsmönster som ännu inte offentliggjorts eller handlingar som rör registrerade gemenskapsmönster för vilka senareläggning av offentliggörandet beviljats i enlighet med artikel 52 eller vilka, under det att sådan senareläggning beviljats, avståtts under denna tid får endast göras tillgängliga för allmänheten om den sökande eller rättsinnehavaren medger detta.

2. Var och en som kan styrka ett berättigat intresse får ta del av handlingar utan samtycke från den sökande eller rättsinnehavaren för det registrerade gemenskapsmönstret före offentliggörandet eller efter det att mönstret enligt punkt 1 avståtts. Detta skall i synnerhet gälla om den berörde visar att den sökande eller innehavaren av ett registrerat gemenskapsmönster har vidtagit åtgärder för att väcka talan mot honom beträffande ett registrerat gemenskapsmönster.

3. När ett registrerat gemenskapsmönster offentliggjorts får var och en på begäran ta del av de handlingar som rör detta mönster.

4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkterna 2 eller 3 kan dock vissa handlingar i ärendet undantas i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

*Artikel 79***Förvaltningssamarbete**

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning skall byrån samt domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna på begäran biträda varandra genom att lämna uppgifter eller låta varandra ta del av innehållet i handlingar. Låter byrån domstol, åklagarmyndighet eller centrala organ för industriell äganderätt ta del av innehållet i handlingar gäller inte begränsningarna i artikel 78.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 80***Utbyte av publikationer**

1. Byrån och de centrala organen för industriell äganderätt i medlemsstaterna skall på begäran kostnadsfritt till varandra översända ett eller flera exemplar av sina publikationer att användas inom respektive myndighet.
2. Byrån får ingå avtal om utbyte eller översändande av publikationer.

A v s n i t t 4

Ombud*Artikel 81***Allmänna principer för ombud**

1. Om inte annat följer av punkt 2 är ingen skyldig att låta sig företrädas inför byrån.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen, måste en fysisk eller juridisk person som varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån, i enlighet med artikel 82.1, vid förfarande som äger rum enligt denna förordning utom vid inlämnande av ansökan om ett registrerat gemenskapsmönster;
3. En fysisk eller juridisk person, som har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför byrån låta sig företrädas av en anställd, som i ärendet skall förete en sådan skriftlig fullmakt som anges i tillämpningsföreskrifterna och som skall läggas till akten. En anställd hos en sådan juridisk person får företräda även andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den förstnämnda juridiska personen, även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig industriell eller kommersiell verksamhet.

*Artikel 82***Yrkesmässiga företrädare**

1. En fysisk eller juridisk person får beträffande förfaranden inför byrån enligt denna förordning endast företrädas av ombud som är
 - a) utövande jurist som har rätt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom gemenskapen, i den mån han i denna stat är behörig att uppträda som ombud i immaterialrättsliga frågor, eller

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen, måste en fysisk eller juridisk person som varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån, i enlighet med artikel 82.1, vid förfarande som äger rum enligt denna förordning utom vid inlämnande av ansökan om ett registrerat gemenskapsmönster; andra undantag kan tillåtas enligt tillämpningsföreskrifterna.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) auktoriserat ombud som är upptaget i den förteckning som avses i artikel 89.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, eller
- c) personer som står upptagna i den särskilda förteckning över ombud i mönsterfrågor som avses i punkt 4.

2. De som avses i punkt 1 c skall endast ha rätt att företräda tredje part i mönsterfrågor inför byrån.

3. I tillämpningsföreskrifterna skall det anges huruvida och under vilka förutsättningar ombud vid byrån måste förete skriftlig fullmakt för registrering.

4. I den särskilda förteckningen över ombud i mönsterfrågor får upptagas en fysisk person som

a) är medborgare i en medlemsstat,

b) driver rörelse i eller har anställning i gemenskapen, och

c) har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i mönsterfrågor vid det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat. Om sådan behörighet i den staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, måste den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen under minst fem år ha uppträtt som ombud i mönsterfrågor vid den statens centrala organ för industriell äganderätt. Den som genom sina yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i mönsterfrågor hos det centrala organet för industriell äganderätt i en av medlemsstaterna är officiellt erkänd i enlighet med den statens lagstiftning, skall dock vara undantagen från detta villkor.

5. Ett ombud skall tas upp i den förteckning som avses i punkt 4 efter ansökan, till vilken skall fogas ett intyg från det centrala organet för industriell äganderätt i medlemsstaten i fråga om att villkoren i punkt 4 är uppfyllda.

6. Byråns direktör får medge undantag från

a) villkoret i punkt 4 a om särskilda omständigheter råder,

b) villkoret i punkt 4 c, andra meningen, om sökanden styrker att han på annat sätt förvärvat erforderligt kunnande.

c) har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i mönsterfrågor vid det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller vid Beneluxbyrån. Om sådan behörighet i den staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, måste den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen under minst fem år ha uppträtt som ombud i mönsterfrågor vid den statens centrala organ för industriell äganderätt. Den som genom sina yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i mönsterfrågor hos det centrala organet för industriell äganderätt i en av medlemsstaterna är officiellt erkänd i enlighet med den statens lagstiftning, skall dock vara undantagen från detta villkor.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. I tillämpningsföreskrifterna skall föreskrivas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen.

AVDELNING

AVDELNING IX

**BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDE I MÅL OM
GEMENSKAPSMÖNSTER**

Oförändrat

Avsnitt 1

Behörighet och verkställighet*Artikel 83***Tillämpning av verkställighetskonventionen**

1. Om inte annat anges i denna förordning skall Konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område undertecknad i Bryssel den 27 september 1968 i dess lydelse enligt anslutningsfördragen för de stater som anslutit sig till Europeiska gemenskaperna-konventionen tillsammans med anslutningsfördragen kallas i fortsättningen "verkställighetskonventionen"-tillämpas i mål om gemenskapsmönster och på ansökningar om registrerade gemenskapsmönster, samt i mål grundar sig på gemenskapsmönster och nationella mönsterrätter som åtnjuter samtidigt skydd.

2. De bestämmelser i verkställighetskonventionen som är tillämpliga i kraft av föregående punkt skall ha rättsverkan i en medlemsstat endast enligt den lydelse som gäller för denna medlemsstat vid denna tidpunkt.

3. Vad avser mål i fråga om talan och genkärsmål som avses i artikel 85

- a) skall artiklarna 2, 4, 5.1, 5.3–5.5, 16.4 och 24 i verkställighetskonventionen inte tillämpas,
- b) skall artiklarna 17 och 18 i konventionen tillämpas med de begränsningar som följer av artikel 86.4 i denna förordning,
- c) skall de bestämmelser i avdelning II i konventionen vilka skall tillämpas på personer med hemvist i en medlemsstat också tillämpas på de personer som inte har sitt hemvist i någon medlemsstat men som har ett driftsställe där.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 83 a

Övergångsbestämmelse

Avsnitt 2

Twister om intrång i och giltighet av gemenskapsmönster

Artikel 84

Domstolar för gemenskapsmönster

1. Medlemsstaterna skall inom sina territorier utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt (domstolar för gemenskapsmönster), vilka skall utöva de funktioner som tilldelats dem enligt denna förordning.

2. Alla medlemsstater skall inom tre år från ikraftträdandet av denna förordning till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsmönster av vilken skall framgå deras beteckning och geografiska behörighet.

3. Alla ändringar som görs efter överlämnandet av förteckningen i punkt 2 och som rör antalet domstolar, deras beteckning eller geografiska behörighetsområde, skall utan dröjsmål meddelas kommissionen av den berörda medlemsstaten.

4. Upplysningarna i punkterna 2 och 3 skall av kommissionen meddelas medlemsstaterna och skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. Till dess att en medlemsstat har överlämnat förteckningen i punkt 2, skall behörigheten att pröva sådan talan som avses i artikel 85, och beträffande vilken denna stats domstolar är behöriga enligt artikel 86, i stället tillkomma de domstolar i denna stat vilka skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i förfaranden om nationella mönsterrätter registrerade i denna stat.

4. Bestämmelserna i verkställighetskonventionen skall inte ha rättsverkan med avseende på en medlemsstat för vilken konventionen ännu inte trätt i kraft. Till dess att den trätt i kraft skall sådana mål som avses i punkt 1 i en sådan medlemsstat handläggas enligt eventuella bilaterala eller multilaterala överenskommelser med andra berörda medlemsstater, eller om sådana överenskommelser saknas, enligt inhemsk lag om behörighet, erkännande och verkställighet av beslut.

(Denna artikel har blivit artikel 83.4)

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 85***Behörighet i fråga om intrång och giltighet**

Domstolarna för gemenskapsmönster skall ha exklusiv behörighet i fråga om

- a) talan om intrång och, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag, talan om försök eller förberedelse till intrång i gemenskapsmönster,
- b) fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag,
- c) talan om ogiltigförklaring av ett oregistrerat gemenskapsmönster,
- d) genkärsmål i samband med ogiltigförklaring av ett gemenskapsmönster som väcks i samband med talan enligt punkt a.

*Artikel 86***Internationell behörighet**

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning eller av de bestämmelser i verkställighetskonventionen som enligt artikel 83 skall tillämpas, skall sådan talan som avses i artikel 85 väckas vid domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller, om han inte har hemvist i någon medlemsstat, i någon medlemsstat i vilken han har ett driftsställe.

2. Om svaranden varken har hemvist eller driftsställe i någon medlemsstat skall sådan talan väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken käranden har sitt hemvist eller, om denne saknar hemvist i någon medlemsstat, i någon medlemsstat i vilken han har ett driftsställe.

3. Om varken svaranden eller käranden har hemvist eller driftsställe i någon medlemsstat skall talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

4. Trots bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 skall

- a) artikel 17 i verkställighetskonventionen tillämpas, om parterna är överens om att en annan domstol för gemenskapsmönster skall ha behörighet,
- b) artikel 18 i verkställighetskonventionen tillämpas, om svaranden uppträder vid en annan domstol för gemenskapsmönster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Sådan talan som avses i artikel 85 a och d får även väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken intrång redan förekommer eller i vilken det finns risk för intrång.

*Artikel 87***Behörighet vid mål om intrång**

1. En domstol för gemenskapsmönster vars behörighet grundar sig på artikel 86.1–4 är behörig i fråga om intrång som begås eller som det finns risk för inom alla medlemsstaters territorium.

2. En domstol för gemenskapsmönster vars behörighet grundar sig på artikel 86.5 är endast behörig i fråga om handlingar som begåtts, eller som det finns risk för, inom den medlemsstats territorium i vilken denna domstol är belägen.

*Artikel 88***Talan eller genkärsmål om ogiltigförklaring av ett gemenskapsmönster**

1. Talan eller genkärsmål om ogiltigförklaring av ett gemenskapsmönster får endast väckas på grundval av de ogiltighetsgrunder som anges i artikel 27.

2. Talan eller genkärsmål får väckas av

3. Om genkärsmål väcks i ett mål där gemenskapsmönstrets rättsinnehavare inte redan är part, skall han underrättas därom och han får ansluta sig som en part i enlighet med lagen i den medlemsstat där domstolen är belägen.

4. Ett gemenskapsmönsters giltighet kan inte ifrågasättas i fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång.

2. Talan eller genkärsmål får väckas av den som är berättigad till det enligt artikel 27.2–5.

Oförändrat

*Artikel 89***Giltighetspresumtion – Invändningar**

1. Vid förfaranden avseende talan om intrång eller risk för intrång i ett registrerat gemenskapsmönster skall domstolen för gemenskapsmönster anse gemenskapsmönstret vara giltigt, om inte dess giltighet ifrågasätts av svaranden genom ett genkärsmål om ogiltigförklaring.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Vid förfaranden avseende talan om intrång eller risk för intrång i ett oregistrerat gemenskapsmönster skall domstolen för gemenskapsmönster, om rättsinnehavaren att mönstret har särprägel, anse mönstret vara giltigt, om inte dess giltighet ifrågasätts av svaranden genom ett genkärsmål om ogiltigförklaring.

3. Vid sådana förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 skall anspråk avseende ogiltighet av ett gemenskapsmönster och som väcks på annat sätt än genom ett genkärsmål inte avvisas i den mån svaranden hävdar att gemenskapsmönstret bör ogiltigförklaras på grund av en honom tillhörig tidigare nationell mönsterrätt i den bemärkelse som avses i artikel 27.1 d.

*Artikel 90***Beslut om giltighet**

1. Om ett gemenskapsmönster ifrågasätts vid en domstol för gemenskapsmönster genom ett genkärsmål om ogiltigförklaring

- a) skall, om någon av de grunder som anges i artikel 27 innebär att mönstret är ogiltigt, domstolen förklara gemenskapsmönstret ogiltigt,
- b) skall, om ingen av de grunder som anges i artikel 27 innebär att mönstret är ogiltigt, domstolen avvisa genkärsmålet.

2. Den domstol för gemenskapsmönster vid vilken ett genkärsmål om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster är anhängigt skall meddela byrån den dag då genkärsmålet anhängiggjordes. Byrån skall föra in detta i registret.

3. En domstol för gemenskapsmönster vid vilken ett genkärsmål om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster är anhängigt kan på begäran av det registrerade gemenskapsmönstrets rättsinnehavare och efter att ha hört de andra parterna förklara målet vilande och förelägga svaranden att lämna in en ansökan om ogiltigförklaring till byrån inom en tidsfrist som domstolen avgör. Om ansökan inte lämnas in inom tidsfristen, skall talan fortsätta och genkärsmålet anses ha dragits tillbaka. Artikel 95.3 skall tillämpas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vid förfaranden avseende talan om intrång eller risk för intrång i ett oregistrerat gemenskapsmönster skall domstolen för gemenskapsmönster, om rättsinnehavaren på ett utförligt sätt visar att mönstret har särprägel, anse mönstret vara giltigt, om inte dess giltighet ifrågasätts av svaranden genom ett genkärsmål om ogiltigförklaring.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. När ett avgörande av en domstol för gemenskapsmönster avseende ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster vunnit laga kraft, skall en kopia av avgörandet sändas till byrån. Alla parter kan begära upplysningar om detta översändande. Byrån skall hänvisa till avgörandet i registret i enlighet med tillämpningsföreskrifterna.

5. Inga genkärsmål om ogiltigförklaring av ett registrerat gemenskapsmönster får väckas om ett beslut av byrån om samma sak mellan samma parter redan vunnit laga kraft.

*Artikel 91***Beslutets inverkan på giltigheten**

Ett beslut av en domstol för gemenskapsmönster skall, när det vunnit laga kraft, i alla medlemsstater ha den rättsverkan som anges i artikel 28.

*Artikel 92***Tillämplig lag**

1. Domstolarna för gemenskapsmönster skall i alla mål tillämpa sin nationella rätt, inbegripet bestämmelserna i denna förordning för de mål den omfattar, och i förekommande fall sin internationella privaträtt.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall domstolen för gemenskapsmönster tillämpa de rättegångsregler som gäller i fråga om ett nationellt mönster i den medlemsstat där den har sitt säte.

*Artikel 93***Åtgärder vid intrångstalan**

1. När en domstol för gemenskapsmönster finner att den svarande gjort intrång eller riskerat att göra intrång i ett gemenskapsmönster skall den, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det,

a) förbud för den svarande att fortsätta de åtgärder som innebär eller riskerar att innebära intrång i gemenskapsmönstret,

1. När en domstol för gemenskapsmönster finner att den svarande gjort intrång eller riskerat att göra intrång i ett gemenskapsmönster skall den, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det, vidta följande åtgärder:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) beslag av produkter i den mån de utgör intrång,
- c) beslag av material och utrustning som främst används för att tillverka sådana produkter, om deras ägare kände till ändamålet eller om ändamålet var uppenbart under rådande omständigheter.
- d) av omständigheterna motiverade beslut som föreskrivs i nationell lag i den medlemsstat där intrånget begås eller riskerar att begås, inbegripet den statens internationella privaträtt.

2. Domstolen för gemenskapsmönster skall göra vad som enligt dess nationella lag är befogat för att se till att de åtgärder som avses i punkt 1 efterlevs.

*Artikel 94***Interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder**

1. De interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder som enligt en medlemsstats lagstiftning är möjliga vad beträffar ett nationellt mönster skall för ett gemenskapsmönster eller en ansökan om gemenskapsmönster kunna begäras vid den statens domstolar, däribland domstolarna för gemenskapsmönster, även om en domstol för gemenskapsmönster i en annan medlemsstat enligt denna förordning är behörig att avgöra själva saken.

2. Vid förfaranden som rör interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder är det tillåtet för svaranden att lämna in yrkanden även på andra sätt än genom genkärsmål om ogiltigförklaring av gemenskapsmönstret. Artikel 89.2 skall dock tillämpas med nödvändiga ändringar.

3. En domstol för gemenskapsvarumärken, vars behörighet grundas på artikel 86.1, 86.2, 86.3 eller 86.4, är behörig att besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder, vilka, förutsatt att förfarandet för erkännande och verkställighet sker i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i verkställighetskonventionen, skall äga giltighet inom vart och ett av medlemsstaternas territorium. Ingen annan domstol skall ha sådan behörighet.

*Artikel 95***Särskilda bestämmelser om konnexa mål**

1. En domstol för gemenskapsmönster, som skall avgöra ett sådant mål som avses i artikel 85, bortsett från fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång, skall om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, förklara målet vilande, om gemenskapsmönstrets giltighet är föremål för prövning på grund av genkärsmål vid en annan domstol för gemenskapsmönster, eller om en ansökan om ogiltigförklaring redan gjorts hos byrån.

2. Byrån skall förklara en ansökan om ogiltigförklaring vilande, om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, om gemenskapsmönstrets giltighet är föremål för prövning på grund av genkärsmål vid en domstol för gemenskapsmönster. Om en av parterna i målet vid domstolen för gemenskapsmönster begär det, kan dock domstolen efter att ha hört övriga parter förklara målet vilande. Byrån skall i så fall återuppta den ansökan som förklarats vilande.

3. Om en domstol för gemenskapsmönster förklarar ett mål vilande får den förordna om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder att gälla under den tid som målet är vilande.

*Artikel 96***Behörighet för domstolarna för gemenskapsmönster i andra instans – Fullföljd av talan**

1. Ett avgörande av en domstol för gemenskapsmönster i första instans i fråga om sådan talan som avses i artikel 85 får överklagas till en domstol för gemenskapsmönster i andra instans.

2. De villkor under vilka ett överklagande till en domstol för gemenskapsmönster i andra instans kan ske skall bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken domstolen är belägen.

3. Nationella bestämmelser om fullföljd av talan skall tillämpas på avgöranden av en domstol för gemenskapsmönster i andra instans.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 3

Andra tvister om gemenskapsmönster*Artikel 97***Kompletterande bestämmelser om behörighet för andra nationella domstolar än domstolar för gemenskapsmönster**

1. I den medlemsstat vars domstolar är behöriga enligt artikel 83.1 eller 83.4 skall annan talan än sådan som avses i artikel 85 föras vid de domstolar som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i fråga om talan om nationella mönster som är registrerade i denna stat.

2. Om enligt artikel 83.1 eller och punkt 1 i denna artikel ingen domstol är behörig att avgöra annan talan än sådan som avses i artikel 85, men som angår ett gemenskapsmönster, kan denna talan väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken byrån har sitt säte.

*Artikel 98***Skyldighet för nationella domstolar**

En nationell domstol som skal avgöra en annan talan om ett gemenskapsmönster än sådan som avses i artikel 85 skall anse mönstret vara giltigt. Artiklarna 89.2 och 94.2 skall dock tillämpas med nödvändiga ändringar.

AVDELNING

INVERKAN PÅ MEDLEMSSTATERNAS RÄTT*Artikel 99***Litispens och konnexitet vid mål om gemenskapsmönsterrätter och nationella mönsterrätter**

1. Om talan väcks om intrång eller risk för intrång på grundval av samma omständigheter och mellan samma parter vid domstolar i olika medlemsstater, där talan vid den ena domstolen väcks på grundval av en gemenskapsmönsterrätt och vid den andra på grundval av en nationell mönsterrätt som ger samtidigt skydd, skall den domstol, där talan inte väckts först, på eget initiativ avsäga sig behörighet till förmån för den domstol där talan först väckts. Den domstol som skall avsäga sig behörigheten får förklara målet vilande om den andra domstolens behörighet bestrids.

2. Om enligt artikel 83.1 eller 83.4 och punkt 1 i denna artikel ingen domstol är behörig att avgöra annan talan än sådan som avses i artikel 85, men som angår ett gemenskapsmönster, kan denna talan väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken byrån har sitt säte.

Oförändrat

AVDELNING X

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Den domstol för gemenskapsmönster som handlägger ett mål om intrång eller risk för intrång på grundval av ett gemenskapsmönster skall avvisa talan om ett lagakraftvunnet avgörande meddelats i samma sak mellan samma parter på grundval av en mönsterrätt som ger samtidigt skydd.

3. Den domstol som handlägger mål om intrång eller risk för intrång på grundval av en nationell mönsterrätt skall avvisa talan, om ett lagakraftvunnet avgörande meddelats i samma sak mellan samma parter på grundval av ett gemenskapsmönster som ger samtidigt skydd.

4. De föregående punkterna skall inte tillämpas i fråga om interimistiska åtgärder, inbegripet skyddsåtgärder.

*Artikel 100***Förhållande till andra skyddsformer i nationell rätt**

1. Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka tillämpningen av några bestämmelser i gemenskapsrätten eller i den berörda medlemsstatens lagstiftning om oregistrerade mönsterrätter, varumärken eller andra kännetecken, patent och bruksmönster, typsnitt, civilrättsligt ansvar eller illojal konkurrens.

2. Ett mönster som är skyddat genom gemenskapsmönsterrätt skall också vara berättigat till upphovsrättsligt skydd enligt medlemsstaternas lagstiftning från och med den dag då mönstret skapades eller fastställdes. Omfattningen av och förutsättningarna för sådant skydd, inbegripet verkshöjd, skall avgöras av varje enskild medlemsstat.

AVDELNING

AVDELNING XI

KOMPLETTERANDE BESTÄMMELSER FÖR BYRÅN

Oförändrat

A v s n i t t 1

Allmänna bestämmelser*Artikel 101***Allmän bestämmelse**

Om inte annat föreskrivs i denna avdelning skall avdelning XII i förordningen om gemenskapsvarumärken tillämpas på byrån med avseende på dess uppgifter enligt den här förordningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 2

Oförändrat

Byråns ledning*Artikel 107***Direktörens kompletterande befogenheter**

Förutom de uppgifter och befogenheter byråns direktör har i enlighet med artikel 119 i förordningen om gemenskapsvarumärken, får han förelägga kommissionen förslag till ändring av den här förordningen, tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna och alla andra bestämmelser i den mån de är tillämpliga på registrerade gemenskapsmönster, efter att ha hört den rådgivande nämnden och, om avgiftsbestämmelserna berörs, budgetkommittén.

Artikel 108

(utgår)

Utnämning av högre tjänstemän

Avsnitt 3

Oförändrat

Styrelsen*Artikel 109***Styrelsens kompletterande befogenheter**

Förutom styrelsens befogenheter i kraft av förordningen om gemenskapsvarumärken eller andra bestämmelser i den här förordningen

- a) skall styrelsen fastställa första dag för inlämning av ansökningar om registrerade gemenskapsmönster i enlighet med artikel 128.2,
- b) skall styrelsen höras innan riktlinjer för granskningen avseende formkrav, granskning av grunder för vägran att registrera och ogiltighetsförfaranden vid byrån och i andra fall enligt den här förordningen antas.

(utgår)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 4

Oförändrat

Tillämpning av förfaranden*Artikel 113***Behörighet**

För att fatta beslut inom ramen för de förfaranden som föreskrivs i denna förordning skall följande vara behöriga:

- a) Granskare.
- b) Enheten för administration av varumärken och mönster och för juridiska frågor.
- c) Annulleringsenheterna.
- d) Överklagandenämnderna.

*Artikel 114***Granskare**

Granskarna svarar för att på byråns vägnar fatta beslut om ansökningar om registrerade gemenskapsmönster.

*Artikel 115***Enheten för administration av varumärken och mönster och för juridiska frågor**

1. Den enhet för administration av varumärken och för juridiska frågor som inrättades genom förordningen om gemenskapsvarumärken skall ändras till enheten för administration av varumärken och mönster och för juridiska frågor.

2. Utöver de befogenheter den gavs genom förordningen om gemenskapsvarumärken skall den svara för att fatta sådana beslut som krävs enligt den här förordningen som inte omfattas av en granskares eller en annulleringsenhets befogenhet. Särskilt skall den svara för beslut som rör införande i registret.

*Artikel 116***Annulleringsenheter**

1. Annulleringsenheterna svarar för att fatta beslut om ansökningar om ett registrerat gemenskapsmönsters ogiltighet.

2. En annulleringsenhet skall bestå av tre ledamöter. Minst av ledamöterna skall vara jurist.

2. En annulleringsenhet skall bestå av tre ledamöter. Minst en av ledamöterna skall vara jurist.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 117

Oförändrat

Överklagandenämnder

Förutom de befogenheter överklagandenämnderna har i enlighet med förordningen om gemenskapsvarumärke är de också ansvariga för att pröva överklagade beslut av granskare, annulleringsenheter och enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor.

Förutom de befogenheter överklagandenämnderna har i enlighet med förordningen om gemenskapsvarumärke är de också ansvariga för att pröva överklagade beslut av granskare, annulleringsenheter och enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor som rör gemenskapsmönster.

Artiklarna 118–123

(utgår)

AVDELNING

AVDELNING XII

SLUTBESTÄMMELSER

Oförändrat

Artikel 124

Tillämpningsföreskrifter

1. Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas.
2. Förutom de avgifter som anges i föregående artiklar skall avgifter tas ut i enlighet med tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna i de fall som anges nedan:
 - a) Försenad inbetalning av registreringsavgift.
 - b) Försenad inbetalning av avgift för offentliggörande.
 - c) Försenad inbetalning av avgift för senareläggning av offentliggörande.
 - d) Försenad inbetalning av kompletterande avgift för flerfaldig ansökan.
 - e) Utfärdande av kopia av registreringsbevis.
 - f) Registrering av överlåtelse av registrerat gemenskapsmönster.
 - g) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till ett registrerat gemenskapsmönster.
 - h) Avförande av en licens eller annan rättighet ur registret.
 - i) Utfärdande av registerutdrag.
 - j) Tillhandahållande av akter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- k) Utlämnande av kopior av handlingar.
- l) Lämnande av uppgifter om ett ärende.
- m) Omprövning av återbetalningsbeslut vad gäller kostnader i ett förfarande.
- n) Utfärdande av vidimerade av ansökan.

3. Tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna skall antas och ändras i enlighet med förfarandet i artikel

*Artikel 124 a***Bestämmelser för förfaranden vid överklagandenämnderna**

Bestämmelserna för förfaranden vid överklagandenämnderna skall tillämpas på klagomål som nämnderna handlägger i enlighet med denna förordning, med förbehåll för nödvändiga ändringar och tillägg antagna i enlighet med förfarandet i artikel.

Artiklarna 125 (f.d.) till 127

*Artikel 128***Ikraftträdande**

1. Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

- n) Utfärdande av vidimerade kopier av ansökan.

3. Tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna skall antas och ändras i enlighet med förfarandet i artikel 125.

Oförändrat

Bestämmelserna för förfaranden vid överklagandenämnderna skall tillämpas på klagomål som nämnderna handlägger i enlighet med denna förordning, med förbehåll för nödvändiga ändringar och tillägg antagna i enlighet med förfarandet i artikel 125.

*Artikel 125 (ny)***Kommitté. Förfarande för antagande av tillämpningsföreskrifter**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, benämnd "Kommittén för frågor som rör avgifter och tillämpningsföreskrifter för förordningen om gemenskapsmönster", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

(utgåår)

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Ansökan om registrerat gemenskapsmönster får lämnas till byrån från och med den dag styrelsen, på rekommendation av byråns direktör, bestämmer.

3. Ansökan om registrerat gemenskapsmönster som lämnas tidigast tre månader före den dag som avses i punkt 2 skall anses ha lämnats den dagen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Förslag till rådets direktiv om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus

(2001/C 62 E/16)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 578 slutlig — 2000/0238(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 24 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 d i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

asylförfarandena innehålla skyddsmekanismer som säkerställer att alla som behöver skydd identifieras.

- (1) En gemensam asylpolitik, som omfattar ett gemensamt europeiskt asylsystem, är en del av Europeiska unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för alla som av olika omständigheter tvingas söka skydd inom gemenskapen på laglig väg.
- (2) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att ett gemensamt europeiskt asylsystem skapas, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att principen om "non-refoulement" bevaras.
- (3) I slutsatserna från Tammerfors fastställs att ett gemensamt europeiskt asylsystem på kort sikt bör omfatta gemensamma normer för rättvisa och effektiva asylförfaranden i medlemsstaterna och på längre sikt bör gemenskapsbestämmelserna leda till ett gemensamt asylförfarande i hela gemenskapen.
- (4) Miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus är därför en första åtgärd i fråga om asylförfaranden. De påverkar dock inte andra åtgärder som kan komma att vidtas för att genomföra artikel 63.1 d i fördraget och det mål att skapa ett gemensamt asylförfarande som man enades om i slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors.
- (5) Asylförfarandena bör inte vara så långa och utdragna att personer som är i behov av skydd tvingas genomgå en lång period av osäkerhet innan deras fall avgörs och att personer som inte behöver något skydd men önskar stanna i medlemsstaterna ser en asylansökan som ett sätt att förlänga sin vistelse med flera år. Samtidigt bör
 - (6) Miniminormerna i detta direktiv bör därför ge medlemsstaterna möjlighet att använda ett enkelt och snabbt system för att snabbt och korrekt handlägga asylansökningar i överensstämmelse med medlemsstaternas konstitutioner och internationella skyldigheter.
 - (7) Förutsatt att det finns nödvändiga skyddsmekanismer skulle ett enkelt och snabbt system för förfarandena i medlemsstaterna kunna bestå i en första omprövning av beslutet samt en möjlighet att överklaga beslutet vidare.
 - (8) För att personer som behöver skydd enligt artikel 1.A i Genèvekonventionen skall erkännas som flyktingar på riktiga grunder, bör skyddsmekaniserna säkerställa att alla asylsökande har faktisk tillgång till förfaranden, möjlighet att samarbeta med de behöriga myndigheterna för att lägga fram alla relevanta omständigheter i sitt ärende och omfattas av de garantier för förfarandet som krävs för att de skall kunna göra gällande sin sak genom alla skeden av förfarandet.
 - (9) Å andra sidan bör man, för att uppnå ett system med snabbt erkännande av sådana asylsökande som behöver skydd enligt artikel 1.A i Genèvekonventionen, införa bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att använda särskilda förfaranden för ansökningar som inte behöver bedömas i sak och ansökningar som misstänks vara uppenbart ogrundade.
 - (10) Medlemsstaterna får själva bestämma om de skall använda sådana förfaranden för ansökningar som inte tas upp till sakprövning och ansökningar som är uppenbart ogrundade, men om de väljer att göra det, bör de följa de gemensamma normerna i detta direktiv om definitionen av sådana ärenden och de andra krav som är tillämpliga på förfarandena, även tidsfristerna för att fatta beslut.
 - (11) Det är mycket viktigt att sådana förfaranden innehåller nödvändiga skyddsmekanismer, så att eventuella tvivel kan undanröjas och så att de som behöver skydd kan identifieras på riktiga grunder. De särskilda förfarandena bör därför i princip så långt möjligt innehålla samma minimigarantier och samma krav i fråga om beslutsprocessen som de ordinarie förfarandena. Med hänsyn till arten av de aktuella ärendena kan och bör båda typerna av ärenden emellertid prioriteras och rätten att överklaga vidare får begränsas.

- (12) Alla sökande bör, oavsett förfarande, omfattas av bland andra följande minimigarantier: rätten till en personlig intervju innan ett beslut fattas, möjligheten att meddela sig med Förenta nationernas flyktingkommissariat, möjligheten att kontakta organisationer eller personer som tillhandahåller juridisk rådgivning, rätten att få ett skriftligt beslut inom de föreskrivna tidsfristerna och rätten att i avgörande skeden av förfarandet underrättas om sin rättsliga ställning, på ett språk han eller hon förstår, för att kunna överväga de olika handlingsalternativ som står till buds.
- (13) Dessutom bör det fastställas särskilda processuella skyddsåtgärder för personer med särskilda behov, t.ex. underåriga utan medföljande vuxen.
- (14) Minimikraven för beslutsfattande bör, oavsett förfarande, innefatta att beslut fattas av myndigheter med behörighet på asyl- och flyktingområdet, att personer som ansvarar för att pröva asylansökningar får lämplig utbildning, att besluten fattas individuellt, objektivt och opartiskt och att avslagsbeslut motiveras både i sak- och rättsfrågor.
- (15) För att ge alla sökande möjlighet att effektivt driva sina ärenden hos medlemsstaternas behöriga myndigheter, bör rätten att överklaga för alla sökande, oavsett förfarande, innebära en möjlighet att få beslutet omprövat i både sak- och rättsfrågor. Ett överklagande bör i regel innebära att verkställigheten av ett avslagsbeslut uppskjuts.
- (16) Det ligger i miniminormernas natur att medlemsstaterna är behöriga att införa eller behålla mera gynnsamma bestämmelser för personer som begär skydd av en medlemsstat, om det kan antas att en sådan ansökan görs på den grunden att personen i fråga är en flykting i den mening som avses i artikel 1.A i Genèvekonventionen.
- (17) Medlemsstaterna uppmanas att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv även på förfaranden för att besluta om ansökningar om andra typer av skydd än det som omfattas av Genèvekonventionen för personer som inte anses vara flyktingar.
- (18) Medlemsstaterna bör föreskriva påföljder vid eventuella överträdelser av de nationella bestämmelser som antas till följd av detta direktiv.
- (19) Genomförandet av detta direktiv bör utvärderas regelbundet.
- (20) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, det vill säga att fastställa miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus, inte uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar, endast uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att fastställa miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Genèvekonventionen*: Konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, undertecknad i Genève den 28 juli 1951, såsom den kompletterats genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- b) *Asylansökan*: En ansökan genom vilken en person begär skydd av en medlemsstat och som kan antas ha lämnats in på den grunden att han eller hon är en flykting i den mening som avses i artikel 1.A i Genèvekonventionen. En ansökan om skydd antas vara en asylansökan, om inte personen i fråga uttryckligen begär en annan typ av skydd, som det kan ansökas om separat.
- c) *Sökande eller asylsökande*: En person som har ansökt om asyl och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut. Ett slutligt beslut är ett beslut mot vilket samtliga rättsmedel enligt detta direktiv har uttömts.
- d) *Beslutande myndighet*: En domstol, en myndighet med domstolsliknande uppgifter eller en administrativ myndighet i en medlemsstat som ansvarar för att utreda om en asylansökan kan tas upp till sakprövning och/eller för att pröva en asylansökan i sak och som har behörighet att fatta beslut i första instans i sådana ärenden. Varje myndighet som ansvarar för att kontrollera inresa på territoriet kan inte betraktas som en beslutande myndighet.
- e) *Överprövningsinstans*: En domstol, en myndighet med domstolsliknande uppgifter eller en administrativ myndighet i en medlemsstat som är oberoende av och en annan än den relevanta beslutande myndigheten i denna medlemsstat och som ansvarar för att överpröva den beslutande myndighetens beslut i sak- och rättsfrågor.
- f) *Appellationsdomstol*: En domstol i en medlemsstat som är oberoende av medlemsstatens regering och ansvarar för att behandla överklaganden av en överprövningsinstans beslut.
- g) *Beslut*: Ett beslut av en beslutande myndighet eller en överprövningsinstans i en medlemsstat om upptagande till sakprövning av en asylansökan eller efter en sakprövning av en asylansökan.
- h) *Flykting*: En person som uppfyller kraven i artikel 1.A i Genèvekonventionen.

- i) *Flyktingstatus*: Den rättsliga ställning som en medlemsstat beviljar en person som är flykting och som upptas som sådan på den medlemsstatens territorium.
- j) *Underårig utan medföljande vuxen*: En person som är yngre än arton år och som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för honom, så länge han inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen.
- k) *Kvarhållande i förvar*: En medlemsstats kvarhållande av en asylsökande inom ett begränsat område, till exempel i ett fängelse eller häkte eller i transitområden på flygplatser, där den asylsökandes rörelsefrihet begränsas avsevärt.
- l) *Återkallelse av flyktingstatus*: Ett beslut av en beslutande myndighet genom vilket en persons flyktingstatus återkallas med stöd av artikel 1.C eller artikel 33.2 i Genèvekonventionen.
- m) *Upphävande av flyktingstatus*: Ett beslut av en beslutande myndighet genom vilket en persons flyktingstatus upphävs på den grunden att det har framkommit omständigheter som tyder på att denna person aldrig borde ha erkänts som flykting.

Artikel 3

1. Detta direktiv är tillämpligt på alla personer som ansöker om asyl vid gränsen till eller inom en medlemsstats territorium, utan att det påverkar tillämpningen av protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater.

Bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga när en asylsökande prövas i samband med ett förfarande för att besluta om sökandens rätt att lagligen resa in inom en medlemsstats territorium.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt på ansökningar om diplomatisk eller territoriell asyl som ges in till medlemsstaternas beskickningar.

3. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på förfaranden för att besluta om ansökningar om andra typer av skydd än det som omfattas av Genèvekonventionen för personer som inte anses vara flyktingar.

KAPITEL II

GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER OCH GARANTIER

Artikel 4

1. Inlämnandet av en asylsökning får inte föregås av några formaliteter.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att asylsökanden har en faktisk möjlighet att ge in en ansökan så tidigt som möjligt.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla myndigheter som sökanden kan komma att vända sig till vid medlemsstatens gräns eller på dess territorium har fått instruktioner för behandlingen av asylansökningar, inbegripet att vidarebefordra ansökningarna, tillsammans med alla relevanta upplysningar, till den behöriga myndigheten för prövning.

4. Om en person har ansökt om asyl även för personer som är beroende av honom, skall alla vuxna bland dessa personer informeras enskilt om sin rätt att ge in en separat asylsökning.

Artikel 5

Asylsökande skall tillåtas stanna kvar vid gränsen till eller på den medlemsstats territorium där asylansökningen har lämnats in eller prövas, så länge inget beslut har fattats i ärendet.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall säkerställa att beslut om asylansökningar fattas individuellt, objektivt och opartiskt.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall se till att alla asylsökande omfattas av följande garantier i samband med de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv:

- a) Innan deras asylansökan prövas skall asylsökande, på ett språk de förstår, informeras om vilket förfarande som kommer att följas och om sina rättigheter och skyldigheter under förfarandet.
- b) Asylsökande skall vid behov få hjälp av en tolk som kan framföra deras argument till de behöriga myndigheterna. Denna tjänst skall betalas med allmänna medel när det är de behöriga myndigheterna som begärt tolkning.
- c) Asylsökande skall under förfarandets alla stadier ges möjlighet att meddela sig med Förenta nationernas flyktingkommissariat (nedan kallat flyktingkommissariatet) eller med andra organisationer som arbetar på flyktingkommissariatets vägnar.
- d) Asylsökande skall delges beslut om asylansökningar skriftligen. Om en ansökan avslås skall sökanden underrättas om de sakliga och rättsliga skälen till detta och om sina möjligheter att få beslutet omprövat och, i förekommande fall, hur och inom vilken tid man överklagar.
- e) Om beslutet går dem emot skall asylsökande, på ett språk de förstår, underrättas om beslutets huvudsakliga innehåll och om möjligheterna att få beslutet omprövat och, i förekommande fall, hur och inom vilken tid man överklagar.
- f) Vid ett positivt beslut skall asylsökande, på ett språk de förstår, underrättas om beslutet och om eventuella obligatoriska åtgärder som de måste vidta till följd av beslutet.

Artikel 8

1. Innan den beslutande myndigheten fattar ett beslut skall asylsökanden ges tillfälle till en personlig intervju i fråga om ansökans upptagande till sakprövning och/eller innehållet i ansökan med en tjänsteman som är behörig enligt nationell lagstiftning.
2. Efter en sådan personlig intervju som avses i punkt 1 skall tjänstemannen, åtminstone läsa upp en utskrift av protokollet för sökanden så att denne kan godkänna dess innehåll.
3. Om en person har ansökt om asyl även för personer som är beroende av honom, skall alla vuxna bland dessa personer ges tillfälle att uttrycka sin åsikt enskilt och intervjuas i fråga om ansökans upptagande till sakprövning och/eller innehållet i ansökan.
4. En personlig intervju angående innehållet i asylansökan skall normalt äga rum utan att familjemedlemmar är närvarande.
5. Medlemsstaterna får medge att de behöriga myndigheterna får avstå från att hålla en personlig intervju angående innehållet i ansökan i fråga om personer som av psykiska eller medicinska skäl inte är kapabla att delta i en sådan intervju och i fråga om underåriga som inte har uppnått den myndighetsålder som föreskrivs i nationella lagar eller förordningar, så länge detta inte påverkar den beslutande myndighetens beslut negativt. I sådana fall skall varje person ges tillfälle att företräddas av i förekommande fall en förmyndare, ett ombud eller ett biträde.
6. Under det ordinarie förfarandet enligt artiklarna 24–26 skall alla asylsökande ges tillfälle att inom skälig tid ta del av utskriften av protokollet från en personlig intervju om innehållet i ansökan och att kommentera den.
7. Medlemsstaterna skall säkerställa att en tjänsteman och en tolk av det kön, som den som skall intervjuas bestämmer, närvarar vid den personliga intervjun om innehållet i asylansökan, om det finns skäl att anta att personen i fråga annars finner det svårt att lägga fram skälen för sin ansökan på ett uttömmande sätt beroende på sina upplevelser eller på grund av sitt kulturella ursprung.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla asylsökande har faktisk möjlighet att under alla stadier av förfarandet kontakta organisationer eller personer som tillhandahåller juridisk rådgivning.
2. Medlemsstaterna får reglera tillträdet till avgränsade områden där asylsökningar prövas för organisationer som tillhandahåller juridisk rådgivning, under förutsättning att sådana regler antingen tjänar det berättigade ändamålet att säkerställa kvaliteten i den juridiska rådgivningen eller är nödvändiga för

att säkerställa en effektiv prövning i enlighet med de nationella reglerna om förfarandet inom dessa områden och inte omöjliggör tillträde.

3. Under det ordinarie förfarandet skall sökandens juridiska ombud eller biträde ges tillfälle att närvara vid den personliga intervjun om innehållet i asylansökan. Medlemsstaterna skall föreskriva regler för juridiska ombuds och biträdens närvaro vid alla andra intervjuer under asylofförfarandet, utan att det påverkar tillämpningen av denna punkt eller artiklarna 8.5 och 10.1 b.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla asylsökande har rätt till ett juridisk ombud eller biträde för att bistå dem efter ett beslut av en beslutande myndighet som går dem emot. Biståndet skall vara kostnadsfritt i detta skede av förfarandet om sökanden inte har medel att betala själv.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall se till att alla underåriga utan medföljande vuxen omfattas av följande garantier i samband med de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv:

- a) En förmyndare eller ett biträde skall utses så fort som möjligt för att bistå och företräda underåriga vid prövningen av ansökan.
- b) Den förmyndare eller det biträde som utsetts skall ges tillfälle att hjälpa underåriga att förbereda sig för den personliga intervjun om asylansökans upptagande till sakprövning och/eller innehållet i ansökan. Medlemsstaterna skall ge en förmyndare eller ett biträde för en underårig utan medföljande vuxen tillstånd att närvara vid den personliga intervjun och att ställa frågor eller framföra synpunkter.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att den personliga intervjun med en underårig utan medföljande vuxen om asylansökans upptagande till sakprövning och/eller innehållet i ansökan utförs av en tjänsteman som har den utbildning som krävs med hänsyn till sådana underårigas särskilda behov.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att

- a) de behöriga organisationer som utför läkarundersökningar för att fastställa åldern på en underårig utan medföljande vuxen använder metoder som är säkra och som respekterar mänsklig värdighet,
- b) underåriga utan medföljande vuxen underrättas före prövningen av deras asylansökan, på ett språk de förstår, om att en åldersbestämning i form av en läkarundersökning kan komma att utföras. Underrättelsen skall omfatta information om undersökningsmetoden och de möjliga konsekvenser resultatet av läkarundersökningen kan ha för prövningen av asylansökan, även konsekvenserna av att den underåriga vägrar att genomgå undersökningen.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna får inte kvarhålla en asylsökande i förvar endast av det skälet att hans asylansökan behöver prövas. Medlemsstaterna får emellertid i överensstämmelse med ett förfarande i nationell lagstiftning och endast så länge det är nödvändigt kvarhålla en asylsökande i förvar i syfte att fatta ett beslut i följande fall:

- a) För att fastställa eller kontrollera sökandens identitet eller nationalitet.
- b) För att fastställa sökandens identitet eller nationalitet när denne har förstört eller gjort sig av med sina resehandlingar och/eller identitetshandlingar eller använt falska handlingar vid inresan i medlemsstaten för att vilseleda myndigheterna.
- c) För att säkra uppgifter som sökandens asylansökan grundar sig på och som annars skulle kunna gå förlorade.
- d) I samband med ett förfarande för att besluta om sökandens rätt att inresa på territoriet.

2. Medlemsstaterna skall i lag föreskriva en möjlighet till en första omprövning och därefter regelbundna omprövningar av beslutet om att kvarhålla en asylsökande i förvar enligt punkt 1.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att alla behöriga myndigheter har tillräcklig personal och utrustning för att kunna uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att beslutande myndigheter är fullt kvalificerade i asyl- och flyktingfrågor. För detta ändamål skall varje medlemsstat säkerställa att dess beslutande myndigheter har

- a) specialiserad personal med nödvändig kunskap om och erfarenhet av asyl- och flyktingfrågor,
- b) tillgång till exakt och aktuell information från olika källor, däribland information från flyktingkommissariatet, angående den rådande situationen i asylsökandes ursprungsländer och i transitländer,
- c) rätt att vid behov rådfråga experter i särskilda frågor, till exempel medicinska eller kulturella frågor.

2. Medlemsstaterna skall på begäran av överprövningsinstanserna bevilja dessa instanser samma behandling som de beslutande myndigheterna när det gäller tillgång till de delar av den information som anges i punkt 1 b som betraktas som offentlig. Medlemsstaterna får besluta att bevilja överprövningsinstanserna tillgång till de delar av den information som anges i punkt 1 b som betraktas som konfidentiell, om de omfattas av

samma regler som de beslutande myndigheterna vad gäller sekretessen för denna information.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att
 - a) personal som kan förmodas komma i kontakt med personer i ett skede då de kan ansöka om asyl, såsom gränspersonal och tjänstemän vid invandrarmyndigheter, har fått den grundläggande utbildning som behövs för att känna igen en asylansökan och kunna agera vidare i enlighet med instruktionerna i artikel 4.3,
 - b) personal som intervjuar asylsökande har fått den grundläggande utbildning som behövs för detta ändamål,
 - c) personal som intervjuar personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning och underåriga har fått den grundläggande utbildning som krävs med hänsyn till sådana personers särskilda behov,
 - d) personal som prövar asylansökningar har fått nödvändig grundläggande utbildning i internationell flyktinglagstiftning, nationell asyilagstiftning, relevant internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna, detta direktiv och bedömningen av asylansökningar från personer med särskilda behov, däribland underåriga utan medföljande vuxen,
 - e) personal som ansvarar för beslut om kvarhållande i förvar har fått nödvändig grundläggande utbildning i nationell asyilagstiftning, relevant internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna, detta direktiv och nationella regler om kvarhållande i förvar.

2. Medlemsstaterna skall på begäran av överprövningsinstanserna bevilja deras personal samma behandling som personalen vid de beslutande myndigheterna när det gäller den utbildning som anges i punkt 1 c, vid behov, och 1 d.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att information om enskilda asylansökningar beläggs med sekretess.

2. Medlemsstaterna får inte röja eller dela med sig av den information som avses i punkt 1 till myndigheterna i den asylsökandes ursprungsland.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ingen information för att utreda en enskild sökandes ärende inhämtas från myndigheterna i dennes ursprungsland på ett sätt som skulle leda till att dessa myndigheter får kännedom om att denne har ansökt om asyl.

4. Denna artikel påverkar inte flyktingkommissariatets tillgång till information vid utövandet av sitt mandat enligt Genèvekonventionen i enlighet med artikel 17 i detta direktiv.

Artikel 16

1. Om sökanden frivilligt återkallar asylansökan, skall den beslutande myndigheten göra en anteckning i akten om att utredningen av ansökan läggs ned.

2. Om en asylsökande har försvunnit, får den beslutande myndigheten lägga ned utredningen av ansökan om sökanden utan godtagbara skäl har undlåtit att fullgöra rapporteringsskyldigheter eller att inkomma med begärda upplysningar eller att inställa sig för en personlig intervju under åtminstone trettio arbetsdagar.

3. Om sökanden ställer sig till myndigheternas förfogande för utredningen av dennes asylansökan efter det att utredningen av ansökan har lagts ned enligt punkterna 1 eller 2, får denna ansökan betraktas som ny asylansökan.

Artikel 17

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att ge flyktingkommissariatet eller andra organisationer som arbetar på dess vägnar möjlighet att

- a) få kontakt med asylsökande, även de som kvarhålls i förvar eller som befinner sig i transitområden på flygplatser,
- b) få tillgång till information om enskilda asylansökningar, om förfarandets gång och om vilka beslut som har fattats, under förutsättning att den asylsökande samtycker till detta,
- c) vid utövandet av sin tillsyn enligt artikel 35 i Genèvekonventionen kunna göra framställningar till vilken behörig myndighet som helst i fråga om enskilda asylansökningar i alla skeden av förfarandet.

KAPITEL III

BEDÖMNING AV OM ASYLANSÖKNINGAR SKALL TAS UPP TILL SAKPRÖVNING

Artikel 18

Medlemsstaterna får avvisa en enskild asylansökan om

- a) en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, enligt de kriterier och mekanismer som avgör vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan som lämnats in i en av medlemsstaterna av en medborgare i ett tredje land eller av en statslös person,
- b) ett tredje land betraktas som första asylland för sökanden enligt artikel 20,
- c) ett tredje land betraktas som säkert tredje land för sökanden enligt artiklarna 21 och 22.

Artikel 19

Om en medlemsstat begär att en annan medlemsstat skall ta ansvar för att pröva en viss asylansökan, skall den begärande medlemsstaten så fort som möjligt underrätta sökanden, om begäran, dess innehåll och relevanta tidsfrister, på ett språk som denne förstår.

Artikel 20

Ett land kan anses som första asylland för en asylsökande om denne har fått resa in i det landet som flykting eller av andra skäl som berättigar till skydd, och fortfarande kan åtnjuta detta skydd.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna får vid prövningen av asylansökningar betrakta ett tredje land som ett säkert tredje land endast i enlighet med principerna i bilaga I.

2. Medlemsstaterna får behålla eller införa lagstiftning som ger möjlighet att genom lag eller förordning fastställa säkra tredje länder. Sådan lagstiftning får inte påverka tillämpningen av artikel 22.

3. Medlemsstater som vid det datum då detta direktiv träder i kraft har gällande lagar eller förordningar som fastställer säkra tredje länder och som önskar behålla dessa lagar eller förordningar, skall underrätta kommissionen om dem inom sex månader från antagandet av detta direktiv och så snart som möjligt meddela alla relevanta senare ändringar.

Medlemsstaterna skall så snart som möjligt underrätta kommissionen om lagar eller förordningar som fastställer säkra tredje länder som de inför efter det att detta direktiv antagits om alla relevanta senare ändringar.

Artikel 22

Ett land som är ett säkert tredje land enligt principerna i bilaga I kan endast betraktas som ett säkert tredje land för en enskild asylsökande om, utan hinder av eventuella förteckningar,

- a) sökanden har anknytning till eller nära förbindelser med det landet eller under en tidigare vistelse i landet har erhållit skydd av det landets myndigheter,
- b) det finns skäl att anta att den sökanden kommer att få resa in på det landets territorium på nytt och
- c) det saknas skäl att anta att landet inte är ett säkert tredje land med hänsyn till den asylsökandes särskilda omständigheter.

Artikel 23

1. Om en personlig intervju om en asylansökans upptagande till sakprövning med avseende på artikel 18 b eller 18 c hålls med en sökande, skall medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna håller denna personliga intervju inom fyrtio arbetsdagar från det att den berörda personens ansökan lämnades in.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att den beslutande myndigheten fattar ett beslut om avvisning av en asylansökan, i enlighet med artikel 18 b eller 18 c inom tjugofem arbetsdagar efter den personliga intervjun.

3. Om ingen personlig intervju hållits med sökanden, skall tidsfristen för att fatta ett beslut vara sextiofem arbetsdagar.

4. Om tidsfristerna i denna artikel inte iaktas skall asylansökan behandlas enligt det ordinarie förfarandet.

5. Vid verkställigheten av ett beslut grundat på artikel 22 får medlemsstaterna förse sökanden med en handling på det tredje landets språk som underrättar myndigheterna i det landet om att ansökan inte har prövats i sak.

KAPITEL IV

PRÖVNING AV ASYLANSÖKNINGAR I SAK

Avsnitt 1

Det ordinarie förfarandet

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall i lag eller förordning föreskriva en skälig tidsfrist för den beslutande myndighetens prövning av asylansökningar.

2. Om den beslutande myndigheten inte har fattat ett beslut inom den tidsfrist som avses i punkt 1, skall asylsökande ha rätt att begära ett beslut från överprövningsinstansen. Medlemsstaterna skall i lag föreskriva huruvida överprövningsinstansens beslut om denna begäran skall fattas på grundval av sakförhållandena i ärendet eller vara ett beslut som fastställer en tidsfrist inom vilken den beslutande myndigheten skall fatta ett beslut. Medlemsstaterna skall säkerställa att överprövningsinstansen i dessa fall fattar beslut så fort som möjligt.

3. Den tidsfrist som avses i punkt 1 kan förlängas med sex månader om godtagbara skäl föreligger. Godtagbara skäl anses bland annat föreligga om den beslutande myndigheten avvaktar ett klagorand från överprövningsinstansen eller appellationsdomstolen i en fråga som skulle kunna påverka beslutet om ansökan.

Om tidsfristen förlängs måste den beslutande myndigheten skriftligen underrätta sökanden om detta. En förlängning av tidsfristen i enskilda ärenden är endast giltig om sökanden har underrättats.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en asylsökande ges möjlighet att samarbeta med de behöriga myndigheterna för att lägga fram de relevanta sakförhållandena i sitt ärende så fullständigt som möjligt, inbegripet all tillgänglig bevisning.

2. En asylsökande skall anses ha lagt fram de relevanta sakförhållandena i sitt ärende i tillräcklig utsträckning om denne, i syfte att hjälpa de behöriga myndigheterna att fastställa de omständigheter som asylansökan grundar sig på, har lämnat uppgifter om sin ålder, bakgrund, identitet och nationalitet,

sina resvägar, identitets- och resehandlingar och skälen för sitt behov av skydd.

3. Sedan asylsökanden har ansträngt sig för att genom tillgänglig bevisning stödja sina uppgifter om de relevanta sakförhållandena och har lämnat en tillfredsställande förklaring till en eventuell brist på bevis, måste den beslutande myndigheten bedöma sökandens trovärdighet och pröva bevisningen.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att den beslutande myndigheten trots en eventuell brist på bevis i tveksamma fall beslutar till sökandens fördel, om sökanden har gjort en verklig ansträngning för att styrka sin ansökan och utredaren finner att sökandens uppgifter är sammanhängande och rimliga och inte strider mot vad som är allmänt känt.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att den beslutande myndigheten kan inleda en utredning om att återkalla eller upphäva en persons flyktingstatus så snart det framkommer uppgifter som tyder på att det finns skäl att ompröva giltigheten av dennes flyktingstatus.

2. Varje upphävande eller återkallelse av flyktingstatus skall prövas enligt det ordinarie förfarandet i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

3. Medlemsstaterna får ange undantag från artiklarna 7 och 8 i de fall då det är omöjligt för den beslutande myndigheten att iaktta dessa bestämmelser av skäl som har ett specifikt samband med grunderna för återkallelse eller upphävande.

Avsnitt 2

Det påskyndade förfarandet

Artikel 27

Medlemsstaterna får införa eller behålla ett påskyndat förfarande för att handlägga ansökningar som misstänks vara uppenbart ogrundade enligt artikel 28.

Artikel 28

1. Medlemsstaterna får avslå asylansökningar som uppenbart ogrundade om

a) sökanden utan godtagbara skäl har lämnat in ansökan med falska uppgifter om sin identitet eller nationalitet,

b) sökanden inte har lagt fram några identitets- eller resehandlingar och inte har lämnat tillräckliga eller tillräckligt övertygande uppgifter för att dennes identitet eller nationalitet skall kunna fastställas och det finns allvarliga skäl att anta att sökanden uppsåtligt har förstört eller gjort sig av med en identitets- eller resehandling som skulle bidra till att fastställa sökandens identitet eller nationalitet,

- c) en person har lämnat in en asylansökan i det sista skedet av ett utvisningsförfarande och kunde ha gjort det tidigare,
- d) sökanden, när ger in och förklarar sin ansökan, inte tar upp omständigheter som kan berättiga till skydd enligt Genèvekonventionen eller artikel 3 i 1950 års Europakonvention angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- e) sökanden kommer från ett säkert ursprungsland i den mening som avses i artiklarna 30 och 31 i detta direktiv,
- f) sökanden har lämnat in en ny ansökan som inte innehåller några relevanta nya uppgifter i fråga om sökandens särskilda omständigheter eller om situationen i dennes ursprungsland.

2. Medlemsstaterna skall inte anse följande omständigheter som grund för att avslå asylansökan som uppenbart ogrundad:

- a) sökanden har inte sökt tillflykt i en del av sitt ursprungsland eller, om han är statslös, i en del av det land där han tidigare haft sin vanliga vistelseort, där han rimligen kan förvänta sig att inte utsättas för förföljelse i den mening som avses i Genèvekonventionen,
- b) det finns allvarliga skäl att anta att grunderna i artikel 1.F i Genèvekonventionen är tillämpliga på sökanden.

Artikel 29

1. Om en personlig intervju om innehållet i asylansökan hålls med en sökande, skall medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna håller denna personliga intervju inom 40 arbetsdagar från det att den berörda personens ansökan lämnades in.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att den beslutande myndigheten fattar ett beslut om att avslå en asylansökan som uppenbart ogrundad enligt artikel 28 inom 25 arbetsdagar efter det att den personliga intervjun med sökanden har hållits.
3. Om en personlig intervju inte har hållits med sökanden, skall tidsfristen för att fatta ett beslut vara 65 arbetsdagar.
4. Om tidsfristerna i denna artikel inte iaktas skall asylansökan behandlas enligt det ordinarie förfarandet.

Artikel 30

1. Medlemsstaterna får vid prövningen av asylansökningar betrakta ett land som ett säkert ursprungsland endast i enlighet med principerna i bilaga II.
2. Medlemsstaterna får behålla eller införa lagstiftning som ger möjlighet att genom lag eller förordning fastställa säkra ursprungsländer. Sådan lagstiftning får inte påverka tillämpningen av artikel 31.
3. Medlemsstater som vid det datum då detta direktiv träder i kraft har gällande lagar eller förordningar som fastställer säkra

ursprungsländer och som önskar behålla dessa lagar eller förordningar, skall underrätta kommissionen om dem inom sex månader från antagandet av detta direktiv och så snart som möjligt meddela alla relevanta senare ändringar.

Medlemsstaterna skall så snart som möjligt underrätta kommissionen om lagar eller förordningar som fastställer säkra ursprungsländer som de inför efter det att detta direktiv antagits och om alla relevanta senare ändringar.

Artikel 31

Ett land som är ett säkert ursprungsland enligt principerna i bilaga II kan endast betraktas som ett säkert ursprungsland för en enskild asylsökande om han är medborgare i det landet eller, om han är statslös, tidigare har haft sin vanliga vistelseort i det landet och om det saknas skäl att anta att landet inte är ett säkert ursprungsland med hänsyn till sökandens särskilda omständigheter.

KAPITEL V

ÖVERKLAGANDE

Artikel 32

Asylsökande har rätt att överklaga ett beslut som fattas om deras asylansökans upptagande till prövning eller innehåll.

Ett överklagande får avse både sak- och rättsfrågor.

Artikel 33

1. Ett överklagande skall medföra uppskov med verkställigheten. Sökanden får stanna kvar på den berörda medlemsstatens territorium eller vid dess gräns i avvaktan på överprövningsinstansens beslut.
2. Medlemsstaterna får göra undantag från denna bestämmelse
 - a) i ärenden där ett land som inte är en medlemsstat betraktas som ett säkert tredje land för sökanden enligt artiklarna 21 och 22,
 - b) i ärenden som avslås som uppenbart ogrundade enligt artikel 28,
 - c) i ärenden där det föreligger omständigheter som grundas på hänsyn till nationell säkerhet eller allmän ordning.

3. Om ett överklagande inte medför uppskov med verkställigheten, skall sökanden ha rätt att ansöka till den behöriga myndigheten om att få stanna kvar på medlemsstatens territorium eller vid dess gräns under överklagandeförfarandet. Utvisning får inte ske förrän den behöriga myndigheten har fattat beslut i den frågan, förutom i ärenden där ett land som inte är en medlemsstat betraktas som ett säkert tredje land för sökanden enligt artiklarna 21 och 22.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att den behöriga myndigheten behandlar ansökan så fort som möjligt.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna skall i lag eller förordning ange skäligena tidsfrister för att underrätta om att ett överklagande skall ske och för att lägga fram grunderna för ett överklagande. Tidsfristerna för att lägga fram grunderna för ett överklagande får under inga omständigheter vara kortare än tjugo arbetsdagar.

2. Medlemsstaterna skall ange andra bestämmelser som krävs för att ge in ett överklagande, däribland bestämmelser om att förlänga tidsfristen för att lägga fram grunderna för ett överklagande om godtagbara skäl föreligger.

3. Medlemsstaterna skall besluta att överprövningsinstansen antingen har behörighet att fastställa eller upphäva den beslutande myndighetens beslut eller att överprövningsinstansen skall fatta ett eget beslut grundat på sakförhållandena i ärendet.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att överprövningsinstansen, om den upphäver ett beslut, återförvisar ärendet till den beslutande myndigheten för ett nytt beslut.

5. För att uppnå ett snabbt förfarande för att besluta om sökandens rätt att lagligen resa in på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 3.2, får medlemsstaterna föreskriva att överprövningsinstansen skall fatta ett beslut om överklagandet inom sju arbetsdagar.

Artikel 35

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att överprövningsinstansen fattar ett beslut i ärenden där en ansökan har avvisats, eller avslagits som uppenbart ogrundad inom sextiofem arbetsdagar efter det att en underrättelse om överklagande har lämnats enligt artikel 34.1.

2. Medlemsstaterna får i lag eller förordning föreskriva tidsfrister för överprövningsinstansens prövning i andra ärenden.

3. En tidsfrist enligt punkt 1 eller punkt 2 får förlängas om godtagbara skäl föreligger. Godtagbara skäl anses bland annat föreligga om överprövningsinstansen avvaktar ett klagande från appellationsdomstolen i en rättsfråga som skulle kunna påverka beslutet.

Om tidsfristen förlängs måste överprövningsinstansen skriftligen underrätta sökanden om detta. En förlängning av tidsfristen i enskilda ärenden är endast giltig om sökanden har underrettats.

Artikel 36

1. Medlemsstaterna får införa ett förfarande enligt vilket de beslutande myndigheternas beslut om att avvisa ett ärende eller

avslå ett ärende som uppenbart ogrundat automatiskt skall omprövas av en överprövningsinstans.

2. Om en medlemsstat väljer att införa ett sådant förfarande, skall den föreskriva skäligena tidsfrister för sökanden att ge in skriftliga synpunkter.

3. Artiklarna 32.2, 33 och 34.3–5 skall tillämpas på ett förfarande för automatisk överprövning.

Artikel 37

Medlemsstaterna får föreskriva att överprövningsinstansen skall besluta i ett ärende i enlighet med förfarandet i artikel 35 eller artikel 36 om

a) sökanden i ett tidigt skede av förfarandet utan godtagbara skäl och uppsåtligt har undanhållit uppgifter som skulle ha lett till en tillämpning av artiklarna 18 eller 28,

b) sökanden har begått ett allvarligt brott på gemenskapens territorium,

c) det finns uppenbart allvarliga skäl att anta att grunderna i artikel 1.F i Genèvekonventionen är tillämpliga på sökanden,

d) det finns rimliga skäl att betrakta sökanden som en fara för säkerheten i den medlemsstat där han vistas,

e) sökanden genom en dom som vunnit laga kraft har dömts för ett särskilt allvarligt brott och därför utgör en samhällsfara i den medlemsstat där han vistas,

f) sökanden kvarhålls i förvar.

Artikel 38

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att asylsökande alltid har rätt att överklaga ett beslut till appellationsdomstolen.

2. Om överprövningsinstansen är en administrativ myndighet eller en myndighet med domstolsliknande uppgifter, skall medlemsstaterna säkerställa att appellationsdomstolen har behörighet att pröva besluten i både sak- och rättsfrågor. Om överprövningsinstansen är en domstol, får medlemsstaterna besluta att appellationsdomstolen måste begränsa sin prövning av besluten till rättsfrågor.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att appellationsdomstolen i ärenden där en ansökan avvisats eller avslagits som uppenbart ogrundad får besluta huruvida prövningstillstånd skall ges och, om prövningstillstånd ges, pröva besluten enligt ett förkortat eller påskyndat förfarande.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att sökanden och/eller beslutande myndigheter har rätt att begära ett beslut från appellationsdomstolen, i vilket det anges en tidsfrist för när överprövningsinstansen skall ha fattat ett beslut, om överprövningsinstansen inte har fattat ett beslut inom de tidsfrister som anges i artikel 35.1 eller 35.2. Medlemsstaterna får föreskriva att appellationsdomstolen skall fatta ett sådant beslut så fort som möjligt.

5. Medlemsstaterna skall i lag eller förordning ange skäligena tidsfrister för att underrätta om att ett vidare överklagande skall ske och för att lägga fram grunderna för ett sådant överklagande. Tidsfristen för att lägga fram grunderna för ett vidare överklagande får under inga omständigheter vara kortare än 30 arbetsdagar.

6. Medlemsstaterna skall ange andra bestämmelser som krävs för att överklaga vidare, däribland bestämmelser om att förlänga tidsfristen för att lägga fram grunderna för ett vidare överklagande om det föreligger godtagbara skäl.

Artikel 39

1. Medlemsstaterna skall i lag föreskriva regler om uppskov med verkställigheten i avvaktan på appellationsdomstolens avgörande.

2. I alla ärenden där uppskov med verkställigheten inte beviljas, skall asylsökanden ha rätt att ansöka till appellationsdomstolen om att få stanna kvar på medlemsstatens territorium eller vid dess gräns under överklagandeförfarandet. Utvisning får inte ske förrän appellationsdomstolen har fattat beslut i den frågan.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att appellationsdomstolen skall fatta beslut i sådana ärenden som avses i punkt 2 så fort som möjligt.

4. För att uppnå ett snabbt förfarande för att besluta om sökandens rätt att lagligen resa in på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 3.2, får medlemsstaterna kräva att appellationsdomstolen fattar ett beslut om en ansökan enligt punkt 2 inom sju arbetsdagar.

Artikel 40

Medlemsstaterna får besluta att även beslutande myndigheter skall ha rätt att överklaga.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA OCH SLUTLIGA BESTÄMMELSER

Artikel 41

Medlemsstaterna skall tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på asylsökande, utan diskriminering i fråga om kön, ras, etniskt

ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder, sexuell läggning eller ursprungsland.

Artikel 42

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de verkställs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den dag som anges i artikel 44.1, och utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 43

Kommissionen skall senast två år efter den dag som anges i artikel 44 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och föreslå eventuella ändringar som är nödvändiga. Medlemsstaterna skall senast arton månader efter den dag som anges i artikel 44.1 till kommissionen lämna alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Efter det att den första rapporten har lagts fram, skall kommissionen minst vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna.

Artikel 44

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 45

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 46

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

PRINCIPER FÖR ATT FASTSTÄLLA SÄKRA TREDJE LÄNDER

I. Krav för att fastställa säkra tredje länder

Ett land betraktas som ett säkert tredje land om det, i fråga om de aktuella utländska medborgarna eller statslösa personerna, uppfyller följande två krav:

- A. Det iakttar generellt den internationella lagstiftningens normer om skydd för flyktingar.
- B. Det iakttar generellt de grundläggande normer i internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna som det inte får avvika från under krig eller i annat allmänt nödläge som hotar nationens existens.

A. Den internationella lagstiftningens normer om skydd för flyktingar

1. Ett säkert tredje land är vilket land som helst som har ratificerat Genèvekonventionen, iakttar konventionens bestämmelser om rätten för personer som har erkänts som flyktingar och beviljats flyktingstatus samt har inrättat ett asylförfarande för personer som önskar erkännas som flyktingar och beviljas flyktingstatus, vilket överensstämmer med följande principer:
 - Asylförfarandet regleras i lag.
 - Beslut om asylansökningar fattas objektivt och opartiskt.
 - Asylsökande tillåts stanna kvar vid landets gräns eller inom dess territorium till dess att det har fattats ett beslut om deras asylansökan.
 - Asylsökande har rätt till en personlig intervju, vid behov med bistånd av en tolk.
 - Asylsökande ges möjlighet att meddela sig med flyktingkommissariatet eller med andra organisationer som arbetar på flyktingkommissariatets vägnar.
 - Det finns en bestämmelse om att beslut om en asylansökan kan överklagas till en högre administrativ myndighet eller till en domstol eller det finns en faktisk möjlighet att få beslutet omprövat.
 - Flyktingkommissariatet eller andra organisationer som arbetar på dess vägnar i allmänhet får träffa asylsökande, kan begära information från myndigheterna om enskilda asylansökningar, om förfarandets gång, om vilka beslut som har fattats och kan göra framställningar till dessa myndigheter i fråga om enskilda asylansökningar, vid utövandet av sin tillsyn enligt artikel 35 i Genèvekonventionen.
2. Oaktat det ovanstående kan ett land som inte har ratificerat Genèvekonventionen betraktas som ett säkert tredje land om
 - landet generellt iakttar principen om "non-refoulement" i Afrikanska enhetsorganisationens konvention om de specifika aspekterna av flyktingproblemen i Afrika av den 10 september 1969 och, avseende personer som ansöker som asyl av detta skäl, har ett förfarande som överensstämmer med de ovannämnda principerna, eller
 - landet har följt slutsatserna i Cartagena-deklarationen om flyktingar av den 19–22 november 1984 för att säkerställa att nationella lagar och förordningar återspeglar principerna och kriterierna i Genèvekonventionen och att det finns miniminormer för behandlingen av flyktingar, eller
 - landet ändå överlag i praktiken iakttar normerna i Genèvekonventionen i fråga om rättigheterna för personer i behov av internationellt skydd i konventionens mening och om landet avseende personer som ansöker som asyl av detta skäl har ett förfarande som överensstämmer med de ovannämnda principerna, eller
 - landet på något annat sätt erkänner behovet av att ge sådana personer internationellt skydd, antingen genom samarbete med flyktingkommissariatet eller andra organisationer som arbetar på dess vägnar eller på andra sätt som överlag bedöms vara lämpliga för detta ändamål, vilket visats av flyktingkommissariatet.

B. *De grundläggande normerna i internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna*

1. Alla länder som har ratificerat antingen 1950 års Europakonvention angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan "Europakonventionen") eller både 1966 års Internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter (nedan "Internationella konventionen") och 1984 års konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (nedan "tortyrkonventionen") och generellt iakttar normerna i dessa konventioner i fråga om rätten till liv, förbud mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling, förbud mot slaveri och trälldom, förbud mot retroaktiva strafflagar, rätten att erkännas som en person i lagens mening, förbud mot att berövas friheten enbart på grund av oförmåga att uppfylla en avtalad förpliktelse samt tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet.
2. Att iaktta normerna när det gäller att fastställa att ett land är ett säkert tredje land innefattar också att det landet har bestämmelser om effektiva medel för att garantera att utländska medborgare eller statslösa personer inte utvisas i strid med artikel 3 i Europakonventionen eller artikel 7 i Internationella konventionen och artikel 3 i tortyrkonventionen.

II. Förfarande för att fastställa säkra tredje länder

Varje allmän bedömning av huruvida dessa normer iakttas i syfte att fastställa att ett land är ett säkert tredje land i allmänhet eller säkert för vissa enskilda utländska medborgare eller statslösa personer måste grundas på en rad informationskällor, som kan inbegripa rapporter från beskickningar, internationella och icke-statliga organisationer samt pressrapporter. Medlemsstaterna skall särskilt beakta information från flyktingkommissariatet.

Rapporten med den allmänna bedömningen skall vara offentlig.

BILAGA II

PRINCIPER FÖR ATT FASTSTÄLLA SÄKRA URSPRUNGLÄNDER

I. Krav för att fastställa säkra ursprungsländer

Ett land betraktas som ett säkert ursprungsland om det generellt iakttar de grundläggande normer i internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna som det inte får avvika från under krig eller i annat allmänt nödläge som hotar nationens existens och landet

- A. har demokratiska institutioner och generellt iakttar följande rättigheter: tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, yttrandefrihet, rätt att delta i fredliga sammankomster samt föreningsfrihet, inbegripet rätten att bilda och ansluta sig till fackföreningar och delta i landets styrelse, direkt eller genom fritt valda ombud,
- B. tillåter att internationella organisationer och icke-statliga organisationer övervakar om landet respekterar de mänskliga rättigheterna,
- C. styrs av rättsstatsprincipen och generellt iakttar följande rättigheter: rätten till frihet och personlig säkerhet, rätten att erkännas som en person inför lagen och likhet inför lagen,
- D. föreskriver ordinära effektiva rättsmedel mot brott mot dessa civila och politiska rättigheter och, vid behov, extraordinära rättsmedel,
- E. är ett stabilt land.

II. Förfarande för att fastställa säkra ursprungsländer

Varje allmän bedömning av huruvida dessa normer iakttas i syfte att fastställa att ett land är ett säkert ursprungsland i allmänhet eller säkert för vissa enskilda utländska medborgare eller statslösa personer måste grundas på en rad informationskällor, som kan inbegripa rapporter från beskickningar, internationella och icke-statliga organisationer samt pressrapporter. Medlemsstaterna skall särskilt beakta information från flyktingkommissariatet.

Rapporten med den allmänna bedömningen skall vara offentlig.

Ändrat förslag till rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/17)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 689 slutlig — 1999/0154(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 oktober 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 376 E, 28.12.1999.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer säkerställs. För att gradvis upprätta ett sådant område skall gemenskapen bland annat besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete i den mån de behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) Olikheter i medlemsstaternas bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande av domar hindrar den inre marknaden från att fungera väl. Bestämmelser som gör de internationellt privaträttsliga reglerna mer enhetliga och som förenklar formaliteterna, så att domar kan erkännas och verkställas enklare och snabbare, är av yttersta vikt.
- (3) Denna fråga hör hemma inom det civilrättsliga samarbetet enligt artikel 65 i fördraget.
- (4) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv begränsas till vidtagandet av minsta antal åtgärder för att dessa mål skall kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

⁽¹⁾ EGT C 117, 26.4.2000.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (5) Den 27 september 1968 ingick medlemsstaterna, inom ramen för artikel 293 fjärde strecksatsen i EG-fördraget, Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ (nedan kallad Brysselkonventionen). Denna konvention utgör en del av gemenskapens regelverk och har utvidgats till att omfatta alla nya medlemsstater. En revidering av konventionen har inletts och rådet har nått enighet om den reviderade versionen. Kontinuiteten med revideringsarbetet bör inte brytas.
- (6) För att uppnå målet att privaträttsliga domar skall kunna få verkan i hela gemenskapen är det nödvändigt och lämpligt att reglerna om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar fastställs i en gemenskapsrättsakt som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.
- (7) Det är av vikt att det materiella tillämpningsområdet för denna förordning täcker de väsentliga delarna av privaträtten. Undantagen från tillämpningsområdet bör göras så snäva som möjligt.
- (8) De tvister som omfattas av denna förordning bör ha anknytning till de medlemsstater som är bundna av förordningen. De gemensamma reglerna bör därför i princip tillämpas när svaranden har hemvist i en av dessa medlemsstater.
- (9) Svarande som har hemvist i tredje land kan omfattas av internationellt privaträttsliga regler i den stat där talan väcks. Svarande som har hemvist i en medlemsstat som inte är bunden av denna förordning bör även i fortsättningen omfattas av Brysselkonventionen. För att uppnå målet att privaträttsliga domar skall kunna få verkan i hela gemenskapen måste även domar som meddelats med tillämpning av de bestämmelserna kunna erkännas och verkställas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- (10) Behörighetsreglerna måste uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på principen om svarandens hemvist. Det måste alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till partsautonomin gör det berättigat att använda ett annat anknytningsmoment. I fråga om juridiska personer måste hemvisten kunna bestämmas på ett objektiva sätt så att de gemensamma reglerna blir överskådliga och behörighetskonflikter kan undvikas.

(¹) Se konsoliderad version i EGT C 27, 26.1.1998, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (11) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig måste kompletteras med alternativa behörighetsregler i de fall där det finns en nära koppling mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att verklig rättvisa skall kunna skipas.
- (12) Vid försäkringsavtal, anställningsavtal och konsumentavtal är det nödvändigt att skydda den svagare parten i avtalsförhållandet; därför måste man frångå den allmänna regeln genom att ge den svagare parten möjlighet att väcka talan vid domstolen i den ort där han har hemvist.
- (13) Hänsyn måste tas till att ny kommunikationsteknik fått ökad utbredning, bland annat vid privat konsumtion. Försäljning av varor och tjänster via ett elektroniskt medel som är tillgängligt i en medlemsstat är en verksamhet som riktar sig till den staten. Om konsumenten har hemvist i den staten, måste han kunna dra förmån av det skydd som förordningen erbjuder när han i sitt hemvist ingår avtal via ett elektroniskt medel. Utgår
- (14) Parternas rätt att själva avtala om behörig domstol måste respekteras, utom när det gäller anställnings-, försäkrings- och konsumentavtal. Klausuler om behörig domstol i avtal mellan parter som inte är jämställda måste emellertid omges av tvingande bestämmelser. Oförändrat
- (14a) När det gäller avtal om behörig domstol i konsumentavtal kommer en översyn av systemet att inledas så fort förordningen har trätt i kraft. Hänsyn kommer därvidlag att tas till utvecklingen av alternativa tvistlösningssystem, som bör påskyndas.
- (15) De grundläggande principerna i förordningen måste ibland frångås för att ta hänsyn till särskilda processrättsliga bestämmelser i medlemsstaterna. Vissa av bestämmelserna i protokollet som fogats till Brysselkonventionen bör därför inarbetas i förordningen. Oförändrat
- (16) För att rättskipningen i gemenskapen skall kunna fungera väl, måste man undvika att oförenliga domar meddelas i mål där domstolarna i flera medlemsstater är behöriga enligt förordningen. Därför är det viktigt att införa klara och enkla regler om litispens och mål som har samband med varandra. Medlemsstaternas rättssystem skiljer sig åt när det gäller att fastställa den tidpunkt vid vilken talan väckts och därför måste denna tidpunkt ges en egen definition.
- (17) Det råder ett ömsesidigt förtroende mellan de rättsvårdande myndigheterna i gemenskapen, vilket gör det berättigat att inom gemenskapen fullt ut erkänna en dom som har meddelats i en medlemsstat utan att något ytterligare förfarande behöver tillgripas, med undantag för det fall att erkännandet är tvistigt.
- (17) Det råder ett ömsesidigt förtroende mellan de rättsvårdande myndigheterna i gemenskapen, vilket gör det berättigat att inom gemenskapen fullt ut erkänna en dom som har meddelats i en medlemsstat utan att något ytterligare förfarande behöver tillgripas, med undantag för det fall att erkännandet är tvistigt. Samma sak skall gälla för officiella handlingar, som i likhet med domar härrör från en offentlig myndighet och därför har samma bevisvärde.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (18) Detta ömsesidiga förtroende motiverar också ett snabbt och effektivt förfarande som gör en dom som har meddelats i en medlemsstat verkställbar i en annan medlemsstat. Därför bör verkställighetsförklaringen kunna utfärdas närmast per automatik efter en enbart formell kontroll av handlingarna och utan att den instans som utfärdar verkställighetsförklaringen på eget initiativ får pröva om någon av grunderna i denna förordning för att vägra verkställighet föreligger.
- (19) Svaranden måste emellertid ha möjlighet att försvara sig. Han måste kunna överklaga beslutet om han anser att någon av grunderna för att vägra erkännande föreligger; prövningen av överklagandet måste ske i form av kontradiktoriskt förfarande. Den som söker verkställighet måste också kunna överklaga ett beslut om att vägra verkställighet.
- (20) Kontinuiteten mellan Brysselkonventionen och denna förordning måste säkerställas. Av det skälet måste övergångsbestämmelser införas. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller EG-domstolens tolkning av bestämmelserna i Brysselkonventionen. 1971 års tolkningsprotokoll ⁽¹⁾ bör därför fortsätta att tillämpas på rättegångsförfaranden som pågår när förordningen träder i kraft.
- (21) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning respektive Danmarks ställning skall dessa stater inte delta i beslutet om att anta denna förordning. Följaktligen binder förordningen varken Förenade kungariket, Irland eller Danmark ⁽²⁾ och den är inte tillämplig på dem.
- (22) Eftersom Brysselkonventionen kommer att förbli i kraft i förhållandet mellan de medlemsstater som är bundna av denna förordning och dem som inte är det, är det viktigt att fastställa klara bestämmelser för förhållandet mellan förordningen och Brysselkonventionen.
- (23) Samma strävan efter enhetlighet gör att denna förordning inte bör påverka bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande av domar som finns i specifika rättsakter från gemenskapen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (18) Detta ömsesidiga förtroende motiverar också ett snabbt och effektivt förfarande som gör en dom som har meddelats eller en officiell handling som har registrerats i en medlemsstat verkställbar i en annan medlemsstat. Därför bör verkställighetsförklaringen kunna utfärdas närmast per automatik efter en enbart formell kontroll av handlingarna och utan att den instans som utfärdar verkställighetsförklaringen på eget initiativ får pröva om någon av grunderna i denna förordning för att vägra verkställighet föreligger.

Oförändrat

⁽¹⁾ Se konsoliderad version i EGT C 27, 26.1.1998, s. 1 och s. 28.

⁽²⁾ EGT C 340, 10.11.1997, s. 99 och 101.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (24) Respekten för medlemsstaternas internationella åtaganden motiverar att förordningen inte påverkar konventioner som medlemsstaterna anslutit sig till och som gäller särskilda rättsområden.
- (25) Kommissionen bör senast fem år efter ikraftträdandet av denna förordning granska tillämpningen av förordningen för att vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Denna förordning är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

Förordningen är inte tillämplig på

1. fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rätts-handlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,
2. konkurs, ackord och liknande förfaranden,
3. social trygghet,
4. skiljeförfarande.

KAPITEL II

DOMSTOLS BEHÖRIGHET

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 2

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den staten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.

För den som inte är medborgare i den medlemsstat där han har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Ett bolags eller annan juridisk persons hemvist skall fastställas enligt bestämmelserna i artikel 57.

Om inte annat föreskrivs, avses med "medlemsstat" en medlemsstat som är bunden av denna förordning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat får väckas vid domstol i en annan medlemsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2–7.

Särskilt får bestämmelserna i bilaga I inte tillämpas mot en sådan person.

Artikel 4

Om svaranden har hemvist i ett tredje land bestäms domstolarnas behörighet i varje medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 22 och 23.

Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en medlemsstat, oberoende av medborgarskap, på samma sätt som statens egna medborgare, åberopa de bestämmelser om domstols behörighet som gäller där och särskilt de bestämmelser som anges i bilaga I.

Om svaranden har hemvist i en medlemsstat som inte är bunden av denna förordning, skall domstolens behörighet avgöras enligt Brysselkonventionen i dess i den medlemsstaten gällande lydelse.

Avsnitt 2

Särskilda behörighetsregler*Artikel 5*

Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat

1. a) om talan avser avtal, vid domstolen i uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser,

b) såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser

— vid försäljning av varor, den ort i en medlemsstat dit enligt avtalet varorna har eller skulle ha levererats,

— vid utförande av tjänster, den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts,

c) om punkt b inte gäller, skall punkt a gälla,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap,
3. om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa,
4. om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, vid den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk,

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella föreskrifter, får den som har hemvist i en medlemsstat och är åtalad för ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan medlemsstat i vilken han inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han inte inställer sig personligen. Den domstol som handlägger målet får dock föreskriva personlig inställelse; om en sådan föreskrift inte har efterkommitts behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att svara i målet varken erkännas eller verkställas i andra medlemsstater.

5. i fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, vid domstolen i den ort där denna är belägen,

- 5a. i hans egenskap av instiftare av en trust, trustee eller insatt förmånstagare till en trust som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad vid domstolarna i den medlemsstat där denna trust har sitt säte,

6. i fråga om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, vid den domstol där lasten eller frakten
 - a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning,

Oförändrat

eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts,

förutsatt att det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen.

Artikel 6

Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan även väckas

1. om han är en av flera svarande, vid domstol där någon av svarandena har hemvist, förutsatt att det finns ett tillräckligt nära samband mellan käromålen för att en gemensam handläggning och dom skall vara påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar,
2. om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan mot honom,

Den grund för behörighet som anges i första stycket i denna punkt får varken åberopas i Tyskland eller i Österrike. Mot den som har hemvist i en annan medlemsstat får talan väckas vid domstolarna:

— i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuntiation,

— i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuntiation.

3. vid genkäromål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkäromålet, vid den domstol där huvudkäromålet är anhängigt,
4. om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den medlemsstat där fastigheten är belägen.

Artikel 7

En domstol i en medlemsstat som med stöd av denna förordning är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 3

Behörighet vid försäkringstvister*Artikel 8*

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet, utöver föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5 punkt 5, bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 9

Talan mot en försäkringsgivare som har hemvist i en medlemsstat kan väckas

1. vid domstolarna i den medlemsstat där han har hemvist, eller
2. i en annan medlemsstat, vid domstolen i den ort där käranden har hemvist om talan väcks av försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare, eller
3. om han är en samförsäkrare, vid den domstol i en medlemsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.

En försäkringsgivare som inte har hemvist i någon medlemsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat skall i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den medlemsstaten.

Artikel 10

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 11

I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.

Bestämmelserna i artiklarna 8, 9 och 10 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.

2. i en annan medlemsstat, vid domstolen i den ort där försäkringstagaren har hemvist eller, om talan väcks inom ramen för ett individuellt försäkringsavtal av försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare, vid domstolen i den ort där käranden har hemvist, eller

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är den domstol vid vilken talan väckts enligt andra stycket också behörig i förhållande till dessa personer.

Den grund för behörighet som anges i denna artikel får varken åberopas i Tyskland eller i Österrike. Mot den som har hemvist i en annan medlemsstat får talan väckas vid domstolarna

- i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuktion,
- i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung) angående litisdenuktion.

Artikel 12

Om inte annat föreskrivs i artikel 11 tredje stycket, får en försäkringsgivare väcka talan endast vid domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.

Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 13

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringsavtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma medlemsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten skall vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten, eller
4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon medlemsstat, förutsatt att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en medlemsstat, eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 14.

Artikel 14

De risker som avses i artikel 13 punkt 5 är "stora risker" enligt definitionen i artikel 5 punkt d i rådets direktiv 73/239/EEG ⁽¹⁾ samt varje risk som har samband med någon av dessa risker.

Avsnitt 4

Behörighet vid konsumenttvister*Artikel 15*

Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5 punkt 5, bestämmelserna i detta avsnitt

1. om avtalet gäller köp av varor där betalningen skall erläggas i särskilda poster, eller
2. om avtalet gäller lån som skall återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller
3. i övriga fall, om avtalet har ingåtts med en person som bedriver kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet i den medlemsstat där konsumenten har hemvist eller, på något sätt, riktar sådan verksamhet till den medlemsstaten eller flera stater, däribland den medlemsstaten, och avtalet faller inom ramen för sådan verksamhet.

Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en medlemsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat, skall han anses ha hemvist i den staten såvitt avser tvister som hänför sig till denna verksamhet.

Bestämmelserna i detta avsnitt skall inte tillämpas på transportavtal utom när det gäller avtal om en kombination av resa och inkvartering för ett pris där allt är inkluderat.

Artikel 16

Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den medlemsstat där denne har hemvist eller vid domstolen i den ort där konsumenten har hemvist.

⁽¹⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den medlemsstat där konsumenten har hemvist.

Första och andra styckena inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärromålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 17

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet:

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst,

eller
2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt,

eller
3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma medlemsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

Avsnitt 5

Behörighet vid tvister om anställningsavtal*Artikel 18*

Om talan avser anställningsavtal, gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av artikel 4 och artikel 5 punkt 5, bestämmelserna i detta avsnitt.

Om en arbetstagare ingår ett anställningsavtal med en arbetsgivare som inte har hemvist i en medlemsstat men har en filial, agentur eller ett annan etablering i en sådan stat, skall arbetsgivaren i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid filialen, agenturen eller etableringen anses ha hemvist i den staten.

Artikel 19

Talan mot en arbetsgivare som har hemvist i en medlemsstat kan väckas

1. vid domstolen i den medlemsstat där arbetsgivaren har hemvist, eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. i en annan medlemsstat

- a) vid domstolen i den ort där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete eller senast utförde sitt arbete, eller
- b) om arbetstagaren inte vanligtvis utför eller utförde sitt arbete i ett och samma land, vid domstolen i den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställts är eller var beläget.

Artikel 20

En arbetsgivare får väcka talan endast vid domstolarna i den medlemsstat där arbetstagaren har hemvist.

Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkäröålet enligt bestämmelserna i detta avsnitt är anhängigt.

Artikel 21

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller ger arbetstagaren rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt.

Avsnitt 6

Exklusiv behörighet*Artikel 22*

Följande domstolar skall, oberoende av parternas hemvist, ha exklusiv behörighet:

1. om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den medlemsstat där egendomen är belägen;

dock skall, om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, också domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist vara behöriga under förutsättning att nyttjanderättshavaren är en fysisk person och att ägaren och nyttjanderättshavaren har hemvist i samma medlemsstat;

2. om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller av beslut av deras organ, domstolarna i den medlemsstat där den juridiska personen har sitt säte; för att bestämma var detta säte är beläget skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den medlemsstat där registret förs,
4. om talan avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den medlemsstat där deposition eller registrering har begärts eller har ägt rum eller på grund av bestämmelserna i en internationell konvention anses ha ägt rum.

Med förbehåll för Europeiska patentverkets behörighet enligt konventionen om meddelande av europeiska patent, undertecknad i München den 5 oktober 1973, skall domstolarna i en medlemsstat ha exklusiv behörighet oberoende av parternas hemvist, om talan avser registrering eller giltighet av ett europeiskt patent som meddelats för den staten.

5. om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den medlemsstat där domen har verkställts eller skall verkställas.

Avsnitt 7

Avtal om domstols behörighet*Artikel 23*

Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en medlemsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en medlemsstat, skall den domstolen eller domstolarna i den staten ha behörighet. En sådan behörighet skall vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat.

Ett sådant avtal om behörighet skall vara antingen

- a) skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat,

eller
- b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har utbildat mellan sig,

eller
- c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Ett meddelande på elektronisk väg, som utgör en varaktig dokumentation av avtalet, skall anses vara likvärdigt med "skriftligt".

Om ett avtal om behörighet har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en medlemsstat, är domstolarna i andra medlemsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalda domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.

Avtal om domstols behörighet har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 13 och 17 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

Artikel 24

Utöver den behörighet som en domstol i en medlemsstat har enligt andra bestämmelser i denna förordning, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

Avsnitt 8

Prövning av behörighetsfrågan och av frågan huruvida målet kan tas upp*Artikel 25*

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som en domstol i en annan medlemsstat är exklusivt behörig att pröva enligt artikel 22, skall domstolen självant förklara sig obehörig.

Artikel 26

Om talan väcks vid en domstol i en medlemsstat mot en svarande som har hemvist i en annan medlemsstat, och svaranden inte går i svaromål, skall domstolen självant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna förordning.

Den domstol eller de domstolar i en medlemsstat som enligt en handling varigenom en trust har bildats är behörig domstol, har exklusiv behörighet vid talan som väcks mot en instiftare, trustee eller insatt förmånstagare till en trust, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom ramen för denna trust.

Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en trust har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 13 och 17 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Domstolen skall låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits.

De nationella genomförandebestämmelserna för rådets direktiv (. . ./EG om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) skall vara tillämpliga i stället för andra stycket, om stämningsansökan eller motsvarande handling skulle översändas till utlandet i enlighet med nämnda bestämmelser.

Fram till dess att de nationella genomförandebestämmelserna för det direktiv som avses i tredje stycket träder i kraft skall bestämmelserna i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur vara tillämpliga, om stämningsansökan eller motsvarande handling skulle översändas till utlandet i enlighet med nämnda konvention.

Avsnitt 9

Litispens och mål som har samband med varandra*Artikel 27*

Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

Artikel 28

Om käromål som har samband med varandra prövas vid domstolar i olika medlemsstater, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

Om dessa mål som har samband med varandra prövas i första instans, får varje domstol, utom den vid vilken talan först väckts, också avvisa talan på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva de berörda käromålen och dess lag tillåter förening av dessa.

Vid tillämpningen av denna artikel skall käromål anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 29

Om flera domstolar är exklusivt behöriga, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.

Artikel 30

I detta avsnitt skall talan anses ha väckts vid en domstol

- 1) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingivits till domstolen, förutsatt att käranden sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd, eller
- 2) om delgivning av handlingen skall ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att käranden sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen.

Avsnitt 10

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder*Artikel 31*

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en medlemsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna förordning.

KAPITEL III

Erkännande och verkställighet*Artikel 32*

I denna förordning förstås med dom varje avgörande som har meddelats av domstol i en medlemsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.

I Sverige avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning med uttrycket domstol också svensk kronofogdemyndighet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 1

Erkännande*Artikel 33*

En dom som har meddelats i en medlemsstat skall erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

Om frågan huruvida en dom skall erkännas eller inte är föremål för tvist, kan en part, som gör gällande att domen skall erkännas, genom att anlita det förfarande som föreskrivs i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel, få fastställt att domen skall erkännas.

Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en medlemsstat är beroende av om en dom skall erkännas, är den domstolen behörig att pröva huruvida det föreligger en grund för att vägra erkännande enligt artiklarna 41 och 42.

Avsnitt 2

Verkställighet*Artikel 34*

En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den staten skall verkställas i en annan medlemsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där.

Artikel 35

Ansökan skall göras vid den domstol eller den behöriga myndighet som anges i bilaga II.

Den lokala behörigheten skall bestämmas efter motpartens hemvist eller efter den plats där verkställighet skall ske.

Artikel 36

Förfarandet vid ansökan om verkställighet regleras av lagen i den medlemsstat där verkställighet begärs.

Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets eller myndighets verksamhetsområde där ansökan görs. Om lagen i den medlemsstaten inte föreskriver att en sådan adress skall anges, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

Andra stycket skall inte tillämpas om den behöriga myndigheten är en administrativ myndighet.

De handlingar som anges i artikel 50 skall bifogas ansökan.

Ansökan skall riktas till den domstol, behöriga myndighet eller behörige notarie som anges i bilaga II.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 37

Domen skall förklaras vara verkställbar omedelbart efter fullgörandet av formaliteterna i artikel 50, utan prövning av huruvida det föreligger en grund för att vägra verkställighet enligt artiklarna 41 och 42. I detta skede av förfarandet skall motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

Artikel 38

Sökanden skall omedelbart underrättas om beslutet i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring på det sätt som föreskrivs i verkställighetsmedlemsstaten.

Motparten skall delges verkställighetsförklaringen, vilken skall åtföljas av domen, såvida inte denna redan delgivits denna part.

Artikel 39

Båda parter får söka ändring av beslutet i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring.

Ansökan om ändring skall göras vid den domstol som anges i bilaga III.

Ansökan om ändring skall handläggas enligt bestämmelserna för kontradiktoriska förfaranden.

Om motparten underlåter att inställa sig vid den domstol som handlägger ansökningen om ändring, skall bestämmelserna i artikel 26 tillämpas även om motparten inte har hemvist i en medlemsstat.

Ansökan om ändring av verkställighetsförklaringen skall ges in inom en månad efter delgivningen av denna. Om motparten har hemvist i en annan medlemsstat än den där verkställighetsförklaringen meddelades, skall fristen för att söka ändring vara två månader och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel 40

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan föras endast på det sätt som anges i bilaga IV.

Artikel 41

Den domstol vid vilken ansökan om ändring görs enligt artiklarna 39 eller 40 skall meddela sitt avgörande utan dröjsmål. Domstolen skall avslå en ansökan om verkställighet eller upphäva en verkställighetsförklaring

1) om verkställighetsförklaringen uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där domen görs gällande,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- 2) om det är en tredsdom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta,
- 3) om domen är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den medlemsstat där domen görs gällande,
- 4) om den är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i tredje land mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

Domen i ursprungsmedlemsstaten får aldrig omprövas i sak.

Artikel 42

Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artiklarna 39 eller 40 skall avslå en ansökan om verkställighet eller upphäva en verkställighetsförklaring om den strider mot bestämmelserna i avsnitten 3, 4 och 6 i kapitel II.

Vid den behörighetsprövning som åsyftas i första stycket är den domstol eller myndighet som prövar frågan om erkännande bunden av de faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsmedlemsstaten har grundat sin behörighet på.

Domstolens behörighet i ursprungsstaten får inte omprövas på andra grunder än som avses i första stycket; behörighetsreglerna berörs inte av de i artikel 41 åsyftade grunderna för rättsordningen (*ordre public*).

Artikel 43

Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artikel 39 eller 40 får på begäran av motparten låta handläggningen av målet vila, om talan mot domen har förts genom anlitande av ordinära rättsmedel i ursprungsstaten eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut; i sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan skall föras.

Domstolen kan också göra verkställigheten beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.

Artikel 44

Om en dom måste förklaras verkställbar i enlighet med denna förordning, skall ingenting hindra sökanden från att begagna sig av interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt lagstiftningen i den medlemsstat där domen görs gällande utan att någon verkställighetsförklaring enligt artikel 37 skall krävas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Verkställighetsförklaringen medför att säkerhetsåtgärder får vidtas.

Så länge den i artikel 39 femte stycket angivna fristen för att söka ändring av verkställighetsförklaringen inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring söks, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

Artikel 45

Om domen i ursprungsmedlemsstaten omfattar flera yrkanden och verkställighetsförklaringen inte kan meddelas för domen i dess helhet, skall domstolen eller den behöriga myndigheten meddela verkställighetsförklaring i fråga om en eller flera delar av domen.

Sökanden kan begära en verkställighetsförklaring som är begränsad till delar av domen.

Artikel 46

En utländsk dom varigenom någon förpliktas att betala vite är verkställbar i verkställighetsmedlemsstaten endast om vitets belopp slutligt har fastställts av domstol i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 47

Om sökanden i ursprungsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall han vid de förfaranden som avses i detta avsnitt vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 48

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller sin vanliga vistelseort i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 49

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i verkställighetsmedlemsstaten vid ett förfarande som avser en verkställighetsförklaring.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser*Artikel 50*

Den part som gör gällande att en dom skall erkännas eller ansöker om en verkställighetsförklaring skall ge in en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas.

Den part som ansöker om en verkställighetsförklaring skall också ge in ett intyg enligt artikel 51, om inte annat följer av artikel 52.

Artikel 51

Den behöriga domstolen eller myndigheten i en medlemsstat där en dom har meddelats skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga V.

Artikel 52

Om intyget som avses i artikel 51 inte har ingivits, kan den behöriga domstolen eller myndigheten bestämma en tid inom vilken det skall inges, eller godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.

Om domstolen eller myndigheten begär det, skall en översättning av handlingarna ges in; översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.

Artikel 53

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artikel 50 eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.

KAPITEL IV

**OFFICIELLA HANDLINGAR (ACTES AUTHENTIQUES) OCH
INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR***Artikel 54*

En officiell handling (acte authentique) som har upprättats eller registrerats i en medlemsstat skall erkännas fullt ut i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

En handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (acte authentique) och som är verkställbar i en medlemsstat skall på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat i enlighet med det i artikel 34–49 föreskrivna förfarandet.

Den domstol till vilken ansökan om ändring ges in enligt artikel 39 eller 40 får avslå en ansökan om verkställighet eller upphäva en verkställighetsförklaring endast om verkställighet av den officiella handlingen (acte authentique) strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i verkställighetsmedlemsstaten.

Den ingivna handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att den skall kunna godtas som en officiell handling (acte authentique) i ursprungsmedlemsstaten.

Bestämmelserna i kapitel III avsnitt 3 gäller i tillämpliga delar.

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där en officiell handling (acte authentique) har mottagits skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga VI till denna förordning.

Artikel 55

En förlikning som har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och som är verkställbar i den stat där förlikningen ingicks är verkställbar i verkställighetsstaten under samma förutsättningar som officiella handlingar (actes authentiques). Den behöriga domstolen eller myndigheten i en medlemsstat där en förlikning inför domstol godkänts skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga V.

Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling (acte authentique) enligt artikel 54 första stycket.

Om frågan huruvida en officiell handling (acte authentique) skall erkännas är föremål för tvist, kan en part, som gör gällande att handlingen skall erkännas, genom att anlita det förfarande som föreskrivs i kapitel III avsnitten 2 och 3, få fastställt att handlingen skall erkännas.

Om frågan huruvida en officiell handling (acte authentique) skall erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en domstol i en medlemsstat, får den domstolen avgöra frågan om erkännande.

Oförändrat

Den domstol till vilken ansökan om ändring ges in enligt artikel 39 eller 40 får avslå en ansökan om erkännande eller verkställighet eller upphäva en erkännande- eller verkställighetsförklaring endast om erkännande eller verkställighet av den officiella handlingen (acte authentique) strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i verkställighetsmedlemsstaten.

Oförändrat

Den behöriga myndigheten eller den behörige notarien i en medlemsstat där en officiell handling (acte authentique) har mottagits skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga VI till denna förordning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 56

Vid avgörandet av frågan huruvida en part har hemvist i den medlemsstat där talan är väckt skall domstolen tillämpa sin egen lag. Om en part inte har hemvist i den medlemsstat där målet är anhängigt skall domstolen, vid avgörandet av frågan huruvida parten har hemvist i en annan medlemsstat, tillämpa denna andra medlemsstats lag.

Artikel 57

Vid tillämpningen av denna förordning skall ett bolag eller annan juridisk person anses ha hemvist i orten för dess stadgegenliga säte, huvudkontor eller huvudsakliga verksamhet.

För att bestämma om en trust har säte i den medlemsstat där målet är anhängigt skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 58

Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats efter det att förordningen trädde i kraft.

Domar som har meddelats efter denna förordnings ikraftträdande i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till enligt bestämmelserna i kapitel III, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i kapitel II i denna förordning eller i Brysselkonventionen eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

KAPITEL VII

FÖRHÅLLET TILL ANDRA RÄTTSAKTER

Artikel 59

Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som, på särskilda områden, reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av dom och som finns intagna i gemenskapsrättsakter eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 60

Denna förordning ersätter mellan medlemsstaterna bestämmelserna i Brysselkonventionen av 1968.

Bestämmelserna i Brysselkonventionen skall under alla omständigheter tillämpas

- 1) när svaranden har hemvist i en medlemsstat som inte är bunden av denna förordning, eller när domstolarna i en sådan stat är behöriga enligt artiklarna 16 och 17 i Brysselkonventionen, och
- 2) såvitt avser litispens eller mål som har samband med varandra enligt artiklarna 21 och 22 i Brysselkonventionen, när talan väckts i en medlemsstat som inte är bunden av denna förordning och i en medlemsstat som är bunden av denna förordning.

Domar som meddelats av en domstol vilken grundat sin behörighet på Brysselkonventionen i en medlemsstat som är bunden eller som inte är bunden av denna förordning, skall erkännas och verkställas i medlemsstater som är bundna av denna förordning enligt bestämmelserna i avdelning III i denna förordning.

Artikel 61

Med de begränsningar som följer av artikel 58 andra stycket, artikel 62 och artikel 63 skall denna förordning ersätta följande konventioner och fördrag:

- Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Paris den 8 juli 1899.
- Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om domstols behörighet, om konkurs, samt om erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.
- Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 3 juni 1930.
- Konventionen mellan Tyskland och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 9 mars 1936.
- Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet, undertecknad i Wien den 25 oktober 1957.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Konventionen mellan Tyskland och Belgien om ömsesidigt erkännande och verkställighet på privaträttens område av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bonn den 30 juni 1958.
- Konventionen mellan Nederländerna och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 17 april 1959.
- Konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 6 juni 1959.
- Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 16 juni 1959.
- Konventionen mellan Grekland och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Aten den 4 november 1961.
- Konventionen mellan Belgien och Italien om erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 6 april 1962.
- Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.
- Konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 6 februari 1963.
- Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966.
- Konventionen mellan Spanien och Frankrike om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 28 maj 1969.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Konventionen mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971.
- Konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971.
- Konventionen mellan Spanien och Italien om rättshjälp och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Madrid den 22 maj 1973.
- Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977.
- Konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982.
- Konventionen mellan Spanien och Tyskland om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 november 1983.
- Konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984.
- Konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986.
- Fördraget mellan Belgien, Nederländerna och Luxemburg om domstols behörighet, om konkurs, om giltighet och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknat i Bryssel den 24 november 1961, [i den utsträckning det är i kraft,].

Artikel 62

Det fördrag och de konventioner som anges i artikel 61 skall fortsätta att gälla på områden där denna förordning inte är tillämplig.

De skall fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som upprättats eller registrerats som officiella handlingar (actes authentiques) före denna förordnings ikraftträdande.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 63

Denna förordning skall inte inverka på konventioner som medlemsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar. Det gäller följande konventioner:

- Konventionen om meddelande av europeiska patent (Europeiska patentkonventionen), upprättad i München den 5 oktober 1973.
- Warszawakonventionen . . .
- . . .

För att säkerställa en enhetlig tolkning skall första stycket tillämpas enligt följande:

1. Denna förordning skall inte utgöra hinder för en domstol i en medlemsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaren har hemvist i en medlemsstat som inte har tillträtt konventionen i fråga. Den domstol som handlägger målet skall dock alltid tillämpa artikel 26 i denna förordning.
2. Domar som har meddelats av en domstol i en medlemsstat med tillämpning av behörighetsregler i en konvention som reglerar ett särskilt område skall erkännas och verkställas i de andra medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

Om det i en konvention, som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsmedlemsstaten som av den medlemsstat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, skall dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna konvention om förfarandet vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas.

Artikel 64

Denna förordning skall inte påverka avtal varigenom en medlemsstat, före denna förordnings ikraftträdande och i enlighet med artikel 59 i Brysselkonventionen, förpliktat sig att inte erkänna domar som har meddelats i en annan avtalslutande part till den konventionen mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en tredje stat när domen, i fall som avses i artikel 4 i den konventionen, kunnat meddelas endast med stöd av en behörighetsregel som anges i artikel 3 andra stycket i den konventionen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL VIII

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 65

Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen lägga fram en rapport om dess tillämpning för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten skall, vid behov, åtföljas av förslag till ändring av förordningen.

Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen lägga fram en rapport om dess tillämpning för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén och i synnerhet beakta de följder som tillämpningen haft för små och medelstora företag och för konsumenterna. Rapporten skall, vid behov, åtföljas av förslag till ändring av förordningen.

Artikel 66

Medlemsstaterna skall till kommissionen meddela ändringar av de nationella bestämmelser som anges i bilaga I eller i fråga om de domstolar eller behöriga myndigheter som anges i bilagorna II och III. Kommissionen skall ändra de berörda bilagorna i enlighet med detta.

Oförändrat

Artikel 67

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning träder i kraft den ... (sex månader efter det att den antogs).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.

Oförändrat

BILAGA I

De nationella bestämmelser om domstols behörighet som avses i artikel 3 andra stycket och artikel 4 andra stycket är följande:

Oförändrat

- i Belgien: artikel 15 i civillagen (Code civil-Burgerlijk Wetboek) och artikel 638 i processlagen (Code judiciaire-Gerechtelijk Wetboek),
- i Tyskland: § 23 i civilprocesslagen (Zivilprozessordnung),
- i Grekland: artikel 40 i civilprocesslagen (Κώδικας πολιτικής δικαιοσύνης),
- i Frankrike: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),
- i Italien: artiklarna 3 och 4 i lag 218 av den 31 maj 1995,
- i Luxemburg: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),
- i Österrike: artikel 99 i lagen om domstols behörighet (Jurisdiktionsnorm),
- i Nederländerna: artikel 126, tredje stycket och artikel 127 i civilprocesslagen (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering),

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- i Portugal: artiklarna 65 och 65a i civilprocesslagen (Código do Processo Civil) och artikel 11 i lagen om rättegången i arbetstvister (Código do Processo de Trabalho),
- i Finland: 10 kap.1 § 1 momentet andra, tredje och fjärde meningen i rättegångsbalken/oikeudenkäymiskaari,
- i Sverige: 10 kap.3 § första stycket, första meningen i rättegångsbalken.

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA II

Ansökan som avses i artikel 35 i förordningen skall göras till följande domstolar eller behöriga myndigheter:

- ...
- ...
- ...

Ansökan som avses i artikel 35 i förordningen skall riktas till följande domstolar, behöriga myndigheter eller behöriga notarier:

Oförändrat

BILAGA III

Ansökan om ändring som avses i artikel 39 skall göras till följande domstolar i medlemsstaterna:

- ...
- ...
- ...

Oförändrat

BILAGA IV

Mot de avgöranden som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras på följande sätt enligt artikel 40:

- I Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär,
- i Tyskland genom "Rechtsbeschwerde",
- i Österrike genom "Revisionsrekurs",
- i Portugal genom överklagande av en rättsfråga,
- i Finland genom besvär hos "Högsta domstolen/korkein oikeus",
- i Sverige genom överklagande till "Högsta domstolen".

Oförändrat

BILAGA V

Intyg om domar och förlikningar enligt artiklarna 51 och 55 i rådets förordning nr ...

(Suédois, sueco, Swedish, svedese, ...)

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som utfärdat intyget
 - 2.1. Namn
 - 2.2. Adress
 - 2.3. Tfn, fax, e-postadress
3. Domstol som meddelat domen/godkänt förlikningen
 - 3.1. Typ av domstol
 - 3.2. Domstolsort
4. Dom/förlikning
 - 4.1. Datum
 - 4.2. Referensnummer
 - 4.2. Parter i domen/förlikningen inför domstol
 - 4.3.1. Kärandens/kärandenas namn
 - 4.3.2. Svarandens/svarandenas namn
 - 4.3.3. Eventuell annan parts/eventuella andra parter namn
 - 4.4. Tredskodom
 - 4.4.1. Datum för delgivning av stämmingsansökan
 - 4.5. Beslutets lydelse bifogas detta intyg
5. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp

Domen/förlikningen är verkställbar i den stat där den meddelades (artiklarna 24 och 55 i förordningen) mot

Namn:

Utfärdat i, den

.....
(Namnteckning och/eller stämpel)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

BILAGA VI

Intyg om officiella handlingar (actes authentiques) enligt artikel 54 i rådets förordning nr ...

(Suédois, sueco, Swedish, svedese, ...)

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som utfärdat intyget
 - 2.1. Namn
 - 2.2. Adress
 - 2.3. Tfn, fax, e-postadress
3. Myndighet som givit handlingen dess officiella karaktär
 - 3.1. Myndighet som (i tillämpliga fall) medverkat till upprättandet av den officiella handlingen (acte authentique)
 - 3.1.1. Myndighetens namn och beteckning
 - 3.1.2. Ort för myndigheten
 - 3.2. Myndighet som (i tillämpliga fall) registrerat den officiella handlingen (acte authentique)
 - 3.2.1. Typ av myndighet
 - 3.2.2. Ort för myndigheten
4. Officiell handling (acte authentique)
 - 4.1. Beskrivning av handlingen
 - 4.2. Datum
 - 4.2.1. för upprättandet av handlingen
 - 4.2.2. för registrering av handlingen (om annat)
 - 4.3. Referensnummer
 - 4.4. Parter enligt handlingen
 - 4.4.1. Borgenärens namn
 - 4.4.2. Galdenärens namn
5. Den verkställbara förpliktelsens lydelse bifogas detta intyg

Den officiella handlingen (acte authentique) är verkställbar mot galdenären i ursprungsstaten (artikel 54 i förordningen)

Namn:

Utfärdat i, den

.....
(Namnteckning och/eller stämpel)

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA VI

Intyg om officiella handlingar (actes authentiques) enligt artikel 54 i rådets förordning nr ...

(Suédois, sueco, Swedish, svedese, ...)

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som utfärdat intyget
 - 2.1. Namn
 - 2.2. Adress
 - 2.3. Tfn, fax, e-postadress
3. Notarie eller myndighet som givit handlingen dess officiella karaktär
 - 3.1. Notarie eller myndighet som (i tillämpliga fall) medverkat till upprättandet av den officiella handlingen (acte authentique)
 - 3.1.1. Myndighetens eller notariens namn och beteckning
 - 3.1.2. Ort för myndigheten eller notarien
 - 3.2. Notarie eller myndighet som (i tillämpliga fall) registrerat den officiella handlingen (acte authentique)
 - 3.2.1. Typ av myndighet
 - 3.2.2. Ort för myndigheten eller notarien
4. Officiell handling (acte authentique)
 - 4.1. Beskrivning av handlingen
 - 4.2. Datum
 - 4.2.1. för upprättandet av handlingen
 - 4.2.2. för registrering av handlingen (om annat)
 - 4.3. Referensnummer
 - 4.4. Parter enligt handlingen
 - 4.4.1. Borgenärens namn
 - 4.4.2. Gälldenärens namn
5. Den verkställbara förpliktelsens lydelse bifogas detta intyg

Den officiella handlingen (acte authentique) är verkställbar mot gälldenären i ursprungsstaten (artikel 54 i förordningen)

Namn:

Utfärdat i, den

.....
(Namnteckning och/eller stämpel)

Förslag till rådets beslut om bidrag från gemenskapen till vissa av medlemsstaternas utgifter för att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken

(2001/C 62 E/18)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 684 slutlig — 2000/0273(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 27 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitiken, som säkrar överlevnaden för havets resurser och därmed sysselsättningen inom denna näringsgren, kan endast nå sitt mål om dess regler följs och kontrolleras på ett effektivt sätt.
- (2) Dessa mål och regler fastställs främst i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾ samt i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾.
- (3) Genom att säkerställa att det kontrollsystem som gäller den gemensamma fiskeripolitiken införs, fullgör medlemsstaterna en skyldighet av intresse för gemenskapen.
- (4) För vissa medlemsstater är kontrollverksamhetens omfattning särskilt stor och kan i vissa fall innebära en oproportionerligt stor börda.
- (5) Det bör därför införas bestämmelser om bidrag från gemenskapen till vissa medlemsstaters utgifter för kontroll, inspektion och övervakning.
- (6) Med tanke på de generellt positiva effekterna av gemenskapens ekonomiska bidrag enligt rådets beslut 89/631/EEG ⁽³⁾ för perioden 1991–1995 och rådets beslut 95/527/EG ⁽⁴⁾ för perioden 1996–2000 bör bidrag fort-

sätta att betalas, om än i annan form. Vissa utgifter bör minskas för att det skall gå att satsa mer aktivt på andra områden.

- (7) Det är tillräckligt med en period på tre år, från 2001 till 2003, för gemenskapens bidrag, och detta kommer inte att påverka de ändringar av den gemensamma fiskeripolitiken som kan komma att beslutas i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92.
- (8) De ekonomiska medlen kommer att föras in under de årliga anslagen i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
- (9) Ett villkor för gemenskapens ekonomiska bidrag bör vara att de medlemsstater som mottar stöd utövar en tillfredsställande kontroll, såväl på land som till sjöss.
- (10) De medlemsstater som mottar bidrag bör utvärdera målen för och effekterna av deras utgifter inom ramen för kontrollprogrammen, både årligen och i slutet av hela treårsperioden (2001–2003).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

På de villkor som fastställs i detta beslut får gemenskapen bevilja ett bidrag till medlemsstaternas program för genomförande av de system för kontroll, inspektion och övervakning som är tillämpliga på den gemensamma fiskeripolitiken enligt rådets förordning (EEG) nr 2847/93.

I dessa kontrollprogrammen skall målen, kontrollverktygen samt förväntade utgifter specificeras, särskilt när det gäller åtgärderna i artikel 2.

Artikel 2

Det ekonomiska bidrag som avses i artikel 1 (i fortsättningen kallat "det ekonomiska bidraget") kan beviljas för vissa utgifter som avses i kontrollprogrammen och som syftar till att bidra till följande åtgärder:

- a) Installerande av den datautrustning och de datanät som behövs för utbyte av kontrolluppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 5).

⁽³⁾ EGT L 364, 14.12.1989, s. 64. Beslutet senast ändrat genom beslut 95/52/EG (EGT L 301, 14.12.1995, s. 35).

⁽⁴⁾ EGT L 301, 14.12.1995, s. 30.

- b) Utprovning och genomförande av ny teknik för att förbättra fiskekontrollen.
- c) Utbildning av kontrollpersonal.
- d) Genomförande av nya inspektions- och övervakningsprogram inom ramen för de regionala fiskeriorganisationer (Organisations Régionales de Pêche "ORP") till vilka Europeiska gemenskapen är avtalslutande part.
- e) Förvärv eller modernisering av kontroll- och inspektionsutrustning.

För a, b, d och e skall det ekonomiska bidraget begränsas till belopp på över 13 200 euro.

Artikel 3

Med "stödberättigande utgifter" avses sådana kostnader enligt artikel 2 som uppstått genom rättsliga och ekonomiska åtaganden av medlemsstaternas behöriga myndigheter under detta besluts tillämpningsperiod och som inte omfattas av några andra ekonomiska stöd från gemenskapen. Mervärdesskatt skall inte berättiga till stöd.

De skall vara stödberättigande i den mån som de faktiskt avser genomförandet av kontrollprogrammen.

Artikel 4

1. Det ekonomiska bidraget skall avse medlemsstaternas stödberättigande utgifter som uppstått den 1 januari 2001–31 december 2003.

2. Budgetmyndigheten skall bestämma vilka anslag som är tillgängliga för varje budgetår. Det ekonomiska bidraget skall beviljas inom ramen för de anslag som i Europeiska gemenskapernas allmänna budget avsatts för detta ändamål.

3. Om anslagen i Europeiska gemenskapernas allmänna budget inte gör det möjligt att bevilja ekonomiskt bidrag till en medlemsstats samtliga planerade stödberättigande åtgärder skall det ekonomiska bidraget i första hand betalas för utgifter som avser kontrollåtgärder enligt gemenskapens lagstiftning.

Artikel 5

1. Det ekonomiska bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 a skall omfatta stödberättigande utgifter för inrättande av system för registrering, administration och överföring av kontrolluppgifter, inbegripet datatillämpningar och mjukvara.

2. Det ekonomiska bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 75 % av de stödberättigande utgifterna.

Artikel 6

1. Det ekonomiska bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 b skall omfatta stödberättigande utgifter för utprovning

och införande av ny teknik i syfte att förbättra fiskekontrollen och tillhörande verksamhet.

2. Det ekonomiska bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 50 % av de stödberättigande utgifterna.

3. Kommissionen får besluta om en högre stödsats än den som avses i punkt 2 till stödberättigande utgifter som avser en utvidgning av det satellitövervakningssystem som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2847/93 till andra fartyg än de som avses i artikel 3.2 i den förordningen, och till andra uppgifter än uppgifter om position samt till införandet av elektroniska loggböcker.

Artikel 7

1. Det ekonomiska bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 c skall, i enlighet med föreskrifterna i bilaga I, omfatta stödberättigande utgifter för utbildning i form av seminarier och kurser under minst en dag av nationella tjänstemän inom kontrollverksamheten eller utbyte mellan medlemsstaterna av personal, särskilt om verksamheten försiggår i en annan medlemsstat än den där tjänstemännen är anställda.

2. Det ekonomiska bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 50 % av de stödberättigande utgifterna.

Artikel 8

1. Det ekonomiska bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 d skall omfatta stödberättigande utgifter för införande av nya inspektions- och övervakningsprogram som antagits inom ramen för de regionala fiskeorganisationerna till vilka Europeiska gemenskapen är avtalslutande part, inbegripet driftskostnader.

2. Det ekonomiska bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 50 % av de stödberättigande utgifterna.

Artikel 9

1. Det ekonomiska bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 e skall omfatta de investeringskostnader som rör förvärv eller modernisering av fartyg och luftfartyg som faktiskt används för att säkerställa inspektion, övervakning och kontroll av fiskeverksamhet,

2. Det ekonomiska bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 30 % av de stödberättigande utgifterna.

3. Kommissionen får besluta om en högre stödsats än den som avses i punkt 2 och som kan uppgå till högst 50 % av de stödberättigande utgifterna i följande fall:

- a) Till förmån för medlemsstater som kontrollerar en vidsträckt exklusiv ekonomisk zon eller kontinentalsockel och som kan visa att de medel som finns tillgängliga för detta ändamål inte räcker för att genomföra en tillräckligt effektiv kontroll.

b) Till förmån för medlemsstater som varje år under perioden 2001–2003, anslår medel till kontroll av det område som regleras av en regional fiskeorganisation eller där fartyg som för denna medlemsstats flagg bedriver fiske.

De närmare villkoren för tillämpningen av första stycket b skall fastställas av kommissionen i samråd med de berörda medlemsstaterna.

Artikel 10

Ett särskilt ekonomiskt bidrag som, per medlemsstat och år, inte får överstiga 50 % av de stödberättigande utgifterna får beviljas för införandet av ett system för utvärdering av utgifter för kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken. Detta bidrag skall avse stödberättigande utgifter som gäller genomförandet och driften av ett utvärderingssystem, inbegripet upprättandet av ett analytiskt bokföringssystem som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att beräkna kostnaderna för de olika kontrollåtgärder som de handhar.

Artikel 11

Den årliga tilldelningen i budgeten till åtgärder med en stödsats på mer än 50 % som begränsas till 20 % av budgetanslaget.

Artikel 12

1. De medlemsstater som önskar bidrag skall senast den 31 mars 2001 till kommissionen överlämna ett program med sina förväntade årliga utgifter för åren 2001, 2002 och 2003, och för vilka de vill ha ett ekonomiskt bidrag åtföljt av ett treårsprogram som beskriver de kontroller som de har för avsikt att genomföra under dessa år.

I kontrollprogrammet skall målen för kontroll- och inspektionsverksamheten anges, liksom de planerade aktiva åtgärderna och de förväntade resultaten, och programmet skall omfatta alla områden som berör medlemsstaterna när det gäller fiskekontrollen.

Program som tas emot efter den 31 mars 2001 skall inte beaktas utom i undantagsfall som skall vara väl motiverade av den berörda medlemsstaten.

2. Programmen skall innehålla de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga II del A.

Artikel 13

På grundval av uppgifter från medlemsstaterna skall kommissionen, med beaktande av kriterierna i punkt 3 i bilaga II del A, före den 30 juni varje år och i enlighet med förfarandet i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3760/92 fatta beslut om

a) huruvida de planerade utgifterna för det löpande budgetåret är stödberättigande,

b) stödsatsen för det ekonomiska bidraget,

c) de eventuella villkor som skall gälla för det ekonomiska bidraget.

Artikel 14

1. På en motiverad begäran från en medlemsstat får kommissionen bevilja förskott på upp till 50 % av gemenskapens årliga bidrag. Detta förskott skall avräknas från det slutliga ekonomiska bidraget till berättigande utgifter som faktiskt uppkommit.

2. Medlemsstaterna skall göra sitt rättsliga och ekonomiska åtagande senast inom ett år efter det att det beslut som avses i artikel 13 har delgivits. Medlemsstaterna skall verkställa sina planerade utgifter inom ett år efter det att detta rättsliga och ekonomiska åtagande gjorts. Om det ekonomiska och rättsliga åtagandet inte har fullgjorts inom den utsatta tiden, skall eventuella förskott betalas tillbaka utan dröjsmål.

Artikel 15

Om en medlemsstat beslutar att inte verkställa en del eller samtliga av de stödberättigande utgifter för vilka ett ekonomiskt bidrag har beviljats, skall den utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta samt om hur detta påverkar dess kontrollprogram.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall lämna in sina ansökningar om ersättning för utgifter senast den 31 maj det år som följer på det år som utgifterna uppkom.

2. När ansökan om ersättning för utgifter lämnas in skall medlemsstaterna kontrollera och intyga att utgifterna har verkställts i enlighet med de villkor som fastställs i detta beslut samt i direktiven om samordning av förfarandena vid offentliga upphandlingar av bygg- och anläggningsarbeten, varor och tjänster, enligt punkt 4 i bilaga II del A.

3. Om en ansökan tyder på att de villkor som fastställs i punkt 2 inte har uppfyllts skall kommissionen göra en grundlig utredning av fallet och begära att medlemsstaten lägger fram sina synpunkter. Om utredningen bekräftar att villkoren inte uppfyllts skall kommissionen fastställa en tidsfrist så att medlemsstaten kan göra detta. Om medlemsstaten, när tidsfristen har löpt ut, inte har följt rekommendationerna, får kommissionen minska, tillfälligt avbryta eller upphäva det ekonomiska bidraget på åtgärdsområdet i fråga. Belopp som har tagits emot orättmätigt och som skall återkrävas skall betalas tillbaka till kommissionen, med dröjsmålsränta.

4. Medlemsstaterna skall spara alla styrkande underlag under en treårsperiod från och med den dag då kommissionen ersätter utgifterna.

Artikel 17

Medlemsstaterna skall använda euro i utgiftsprogrammet till kommissionen, liksom i ansökningar om ersättning för utgifter och förskottsbetalningar. Utgiftsprogram som inte uttrycks i euro skall inte prövas.

De medlemsstater som inte deltar i den tredje fasen av den ekonomiska och monetära unionen skall ange vilken växelkurs som används.

Artikel 18

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med alla uppgifter som denna kan begära för att utföra sina uppgifter enligt detta beslut.

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med alla uppgifter som gör det möjligt att kontrollera användningen av de medel för kontroll, inspektion och övervakning för vilka ekonomiskt bidrag har beviljats enligt detta beslut. Dessa uppgifter skall hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år från det att kommissionen har ersatt de verkställda utgifterna.

Om kommissionen anser att medlen inte används för det avsedda ändamålet eller enligt villkoren i detta beslut skall den underrätta den berörda medlemsstaten om detta som skall inleda en administrativ undersökning i vilken kommissionens tjänstemän får delta. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om utvecklingen och resultaten av denna undersökning, och utan dröjsmål förse kommissionen med ett exemplar av undersökningsrapporten, och de viktigaste uppgifterna som använts vid utarbetandet av denna. Kommissionen får i förekommande fall besluta att återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, med dröjsmålsränta.

Artikel 19

Kommissionen får genomföra de kontroller som den bedömer som nödvändiga för att försäkra sig om att de villkor uppfyllts och de uppgifter utförs som detta beslut ålägger medlemsstaterna, vilka skall bistå de tjänstemän som kommissionen utsett för detta ändamål.

Bestämmelserna i första stycket skall inte påverka tillämpningen av artikel 29 i förordning (EEG) nr 2847/93.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall före den 30 april varje år och i enlighet med innehållsförteckningen i bilaga III till kommissionen överlämna en preliminär utvärderingsrapport om föregående års bidragsberättigande utgifter samt ange vilka framsteg som har gjorts jämfört med prognoserna och vilka verkningar som utgifterna har haft på kontrollprogrammen, samt eventuella behov av att ändra programmen.

2. Medlemsstaterna skall före den 31 maj 2004 och i enlighet med innehållsförteckningen i bilaga III, till kommissionen överlämna en sammanfattande utvärderingsrapport om vilka verkningar som det ekonomiska bidraget har haft på hela det treåriga kontrollprogrammet.

3. De uppgifter som avses i punkt 1 och 2 skall göra det möjligt för kommissionen att på ett tillfredsställande sätt övervaka hur det ekonomiska bidraget används.

Artikel 21

På grundval av medlemsstaternas uppgifter enligt artikel 20.1 skall kommissionen senast den 31 december 2003 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta beslut, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag till ytterligare åtgärder.

Artikel 22

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

FÖRESKRIFTER AVSEENDE UTGIFTER FÖR UTBILDNING AV KONTROLLPERSONAL

1. Kostnaderna kan inbegripa anordnad av kurser och seminarier, lokalhyra, inköp eller hyra av undervisningsmaterial och arvoden till kursledare, som inte får vara anställda vid någon nationell förvaltning eller gemenskapsförvaltning, samt kostnader för resa och uppehälle för både nationella tjänstemän som deltar i kurser och seminarier och kursledarna.
 2. Utgifterna för utbyte av nationella tjänstemän mellan medlemsstaterna får också omfatta utgifterna för de berörda nationella tjänstemännens resor och uppehälle.
 3. Utgifterna för resor motsvarar en resa tur och retur med offentliga transportmedel mellan hemorten och bestämmelseorten.
 4. Kostnaderna för uppehälle täcker kostnaderna för kost och logi samt lokala transporter.
 5. Kostnaderna för resa och uppehälle skall fastställas enligt nationella bestämmelser om ersättning för utlägg.
-

BILAGA II

DEL A

1. I det årliga utgiftsprogram som avses i artikel 12 förtecknas de utgifter som planeras för åren 2001, 2002 och 2003. Följande skall särskilt anges:

- tidsplanen för de planerade utgifterna,
- aspekter, kostnader och mål när det gäller kontrollen av ny teknik och datanät,
- aspekter, varaktighet, antal deltagare, kostnader och mål för utbildning av kontrollpersonal,
- tekniska aspekter, kostnader, planerat betalningssätt, kontrollmål och planerad användning, inbegripet första datum för användning av inspektions- och kontrollutrustning.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända all relevant information beträffande följande punkter:

- de mål som eftersträvas inom ramen för de utgifter som de vill verkställa,
- de resultat som förväntas i samband med att utgifterna verkställs,
- när det gäller utgifter som är vikta för förvärv och modernisering av fartyg och luftfartyg, en bedömning av under hur lång tid dessa används för fiskeinspektion och övervakningen,
- utnyttjandet per medlemsstat, under tidigare år, av det ekonomiska bidrag som beviljats inom ramen för beslut 95/527/EG,
- den förbättring av effektiviteten av fiskekontrollen till sjöss och på land som har gjorts av den berörda medlemsstaten under den tid som föregår ansökan, samt den förbättring som bör följa av de planerade utgifterna.

Dessutom skall medlemsstaterna tillsända kommissionen de formulär vilkas förslagor finns i del B, korrekt ifyllda.

3. Aspekter som skall tas i beaktande vid beslut om delfinansiering:

- hur omfattande och effektiva de mänskliga och materiella resurser är som medlemsstaten faktiskt ägnar åt fiskekontrollen,
- i vilken utsträckning medlemsstaten vid fiskekontrollen samarbetar med andra medlemsstater och kommissionen,
- medlemsstatens bidrag till fiskekontrollen och uppfyllande av de skyldigheter som följer av inspektions- och observatörsplanen och som upprättats inom ramen för de regionala fiskeorganisationerna där gemenskapen ingår,
- medlemsstatens kontrollinsatser av dess fartygs fiskeaktiviteter på öppet hav,
- hur diversifierade fiskeaktiviteterna i medlemsstatens fiskezon är,
- om de fångstdata som medlemsstaten överlämnar till kommissionen är tillförlitliga, och om medlemsstaten kan förhindra att dess fiskekvoter överskrids,
- graden av medlemsstatens utnyttjande av stödberättigande utgifter för vilka gemenskapen beviljat ekonomiskt bidrag i enlighet med rådets beslut 95/527/EG eller i enlighet med detta beslut,
- i vilken utsträckning överträdelse av bestämmelserna inom den gemensamma fiskeripolitiken förebyggs, upptäcks och beivras,
- om det i den nationella lagstiftningen och i praxis förekommer påföljder som står i proportion till hur allvarliga överträdelserna är och som effektivt avskräcker från fortsatta överträdelser av samma slag,
- om medlemsstaten meddelar kommissionen beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1447/1999.

4. Betalningsbevisen, korrekt ifyllda, skall innehålla en hänvisning till de tillkännagivanden om ingångna offentliga kontrakt som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*. I de fall dessa tillkännagivande inte offentliggjorts i *Europeiska gemenskapens officiella tidning* skall kontraktssinnehavaren intyga att de offentliga kontrakten ingåtts i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen kan kräva att få alla slags upplysningar som den anser nödvändiga för att kunna bedöma om gemenskapslagstiftningen om offentliga kontrakt följts.

Ersättning utbetalas under förutsättning att bestyrkande handlingar i dubbla exemplar lämnas. Dessa skall minst omfatta de viktigaste delarna i avtalet mellan medlemsstaten och tjänsteleverantören samt motsvarande betalningsbevis. För att komma i fråga för ersättning måste varje utgift återges i en sammanställning där det tydligt framgår syftet med varje utbetalning, sambandet med det föreslagna programmet och nettobeloppet exklusive mervärdesskatt.

Del B

1. Förteckning av fartyg/luftfartyg:

Medlemsstat:

Datum:

	a) myndighet	b) ålder	c) livslängd	d) återstående livslängd	e) tid (i %) som ägnats åt kontroller	g) heltidsekvivalent (e x l)
Fartyg > 10 m: namn /beskrivning						
1						
2						
3						
4						
5						
						Totalt
Flygplan: namn/beskrivning						
1						
2						
3						
4						
5						
						Totalt
Helikopter:namn/beskrivning						
1						
2						
3						
4						
5						
						Totalt
fartyg: < 10 m					f) antal	
		n/a	N/a	n/a		
		n/a	N/a	n/a		
		n/a	N/a	n/a		
		n/a	N/a	n/a		
		n/a	N/a	n/a		
						Totalt
						Totalt

Anmärkningar

Namn/beskrivning — Om möjligt, skall fartygets namn anges. Om fartyget inte har något namn skall det beskrivas kortfattat, t.ex. märke och modell. Om myndigheten har mer än ett fartyg av samma märke och modell bör fartyget tilldelas ett nummer. Samma metod som den som används här för att beskriva ett fartyg bör användas i all registrering och brevväxling om fartyget i fråga.

a) namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet som driver fartyget

b) fartygets ålder uttryckt i år

c) fartygets förväntade livslängd då det var nytt, uttryckt i år

d) fartygets återstående livslängd, uttryckt i år (c-b)

e) andel av drifttid som ägnas åt kontrollverksamheter, uttryckt i procent

f) sammanlagt antal fartyg < 10 m eller landfordon som används av varje tillsynsmyndighet

g) heltidsekvivalent (procent av drifttid som använts för kontrollverksamhet x l) heltidsekvivalenten bör vara lägre än l

Totalt — summan av samtliga heltidsekvivalenter vilket ger det verkliga totala antalet fartyg/luftfartyg/fordon som används i kontrollverksamhet. Summan bör inte överstiga det antal fartyg/luftfartyg/fordon som används i samband med kontroll och övervakning.

Fartyg < 10 m — antal fartyg < 10 m som används av varje tillsynsmyndighet

Landfordon — det antal landfordon som används av varje tillsynsmyndighet

2. Förteckning över personal:

Medlemsstat:

Datum:

a) myndighet	b) huvudverksamhetsområde	c) antal (heltidsekvivalenter)	d) tid (i %) som ägnats åt kontroll	e) heltidsekvivalenter kontrollpersonal
1	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
2	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
3	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
4	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
5	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
6	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
	Totalsumma			

Kommentarer

a) namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet

b) arbetsuppgifter som kontrollpersonalen utför

c) antalet personer, uttryckt i heltidsekvivalenter, som är anställda på varje tillsynsmyndighet som inspektörer till havs eller i luften eller som landbaserad personal – inspektörer och övriga

d) procent av total tid som inspektörer (till havs, i luften och på land) samt övrig landbaserad personal ägnar åt kontroller

e) kontrollpersonal, uttryckt i heltidsekvivalenter ($d \times c$). Bör inte vara högre än antalet anställda uttryckt i heltidsekvivalenter (c).

3. Typ av fartyg/luftfartyg

Medlemsstat:

Datum:

a) myndighet	b) typ av fartyg/luftfartyg	c) antal	d) heltidsekvivalenter	e) antal dagar till havs (fartyg)	f) dagar per fartyg	g) antal timmar (flygplan, helikoptrar)	h) timmar per fartyg/luftfartyg
1	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			
2	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			
3	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			
4	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			
5	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			
6	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			
Totalt	fartyg: < 10 m					n/a	
	fartyg: > 10 m					n/a	
	Flygplan			n/a			
	Helikoptrar			n/a			

Anmärkningar

a) namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet

b) fartyg/luftfartyg som använts i kontrollverksamhet (fartyg < 10 m, fartyg > 10 m, flygplan, helikopter)

c) sammanlagt antal fartyg/luftfartyg som använts i kontrollverksamhet (från tabellerna över fartyg/luftfartyg)

d) antal fartyg/luftfartyg, uttryckt i heltidsekvivalenter, som använts för kontrollverksamhet (från tabellerna över fartyg/luftfartyg)

e) sammanlagt antal dagar som samtliga fartyg tillbringat till havs för kontrollverksamhet

f) antal dagar i kontrollverksamhet per fartyg (c/b)

g) sammanlagt antal dagar i kontrollverksamhet för samtliga flygplan och helikoptrar

h) antal timmar i kontrollverksamhet per fartyg/luftfartyg (e/b)

4. Budget

Medlemsstat:

Datum:

a) myndighet	b) total budget (egen valuta)	c) budget för kontrollverksamhet (egen valuta)
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
Totalt		

Anmärkningar

- a) namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet med skyldighet att genomföra fiskekontroll
b) sammanlagd budget för varje myndighet med skyldighet att genomföra fiskekontroll
c) budget som varje myndighet med skyldighet att genomföra fiskekontroll använt för detta ändamål, c < eller = b.

5. Inspektioner ⁽¹⁾

Medlemsstat:

Datum:

	a) antal inspektioner		b) antal överträdelser
	a1. Visuell	a2. Övriga	
Typ av inspektion:			
I hamn/hamnkontroller			
Till havs			
Från luften		n/a	
Totalt		n/a	
Det inspekterade fartygets nationalitet			
Fartyg från den egna medlemsstaten			
Fartyg från annan medlemsstat			
Fartyg från tredje land			
Totalt			
Kontrollerat ICES-område (till havs)			
II			
III			
IVa			
IVb			
V			
VIa			
VIb			
VIIa			
VIIb-k			
VIII			
IX			
X			
Medelhavet			
Övrigt			
Totalt			
Kontrollerat ICES-område (från luften)			
II		n/a	
III		n/a	
IVa		n/a	
IVb		n/a	
V		n/a	
VIa		n/a	
VIb		n/a	
VIIa		n/a	
VIIb-k		n/a	
VIII		n/a	
IX		n/a	
X		n/a	
Medelhavet		n/a	
Övrigt		n/a	
Totalt		n/a	
VMS	c) antal		b) antal överträdelser
Antal fartyg utrustade med VMS			

Anmärkningar

a) antal inspektioner från luften, till havs och från land

a1. antal visuella inspektioner

a2. antal övriga genomförda inspektioner, bordning av fartyg, kontroll av loggbok, etc.

b) antal upptäckta överträdelser

typ av inspektion – antal inspektioner till havs, från luften och i hamnar

Det inspekterade fartygets nationalitet – antal inspektioner av fartyg från den egna medlemsstaten, från övriga medlemsstater och från tredje land

Inspekterat ICES-område (till havs) – antal inspektioner som genomförts i varje ICES-område av fartyg som används för kontroll

Inspekterat ICES-område (från luften) – antal inspektioner som genomförts i varje ICES-område av flygplan/helikoptrar som används för kontroll

⁽¹⁾ I överensstämmelse med avsnitt 1 i rådets direktiv (EEG) nr 2847/93.

6. Ansträngning/Fysiska egenskaper

Medlemsstat:

Datum:

	Antal
Kustlängd (km)	
Exklusiv ekonomisk zon (km ²)	
Antal landningshamnar	
Fartygsflotta	
Fartyg: < 10 m	
Fartyg: > 10 m	
Totalt	
Landningar efter fartygets nationalitet	Ton
Fartyg från den egna medlemsstaten	
Fartyg från annan medlemsstat	
Fartyg från tredje land	
Totalt	
Landningar per ICES-område (fartyg från den egna medlemsstaten)	Ton
II	
III	
IVa	
IVb	
V	
Vla	
Vlb	
VIIa	
VIIb-k	
VIII	
IX	
X	
Medelhavet	
Övriga	
Totalt	

Anmärkningar

Flottstorlek – antal egna fartyg av båda storlekarna (< 10 m och > 10 m)

Landningar efter fartygets nationalitet – landningar till den egna medlemsstaten av egna fartyg, fartyg från övriga medlemsstater respektive från tredje land, i ton

Landningar per ICES-område (fartyg från den egna medlemsstaten) – landningar till den egna medlemsstaten av egna fartyg per fångstområde

*BILAGA III***UTVÄRDERINGSRAPPORTENS INNEHÅLL**

Programmets mål.

Medel för genomförande.

Faktiska utgifter.

Programmets resultat.

Programmets inverkan.

Utgifternas kostnadseffektivitet.

Effekterna av gemenskapens ekonomiska bidrag

Förslag till rådets förordning om ingående av det protokoll som för perioden 1 juli 2000–30 juni 2001 fastställer de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Ekvatorialguineas regering om fisket utanför Ekvatorialguineas kust

(2001/C 62 E/19)

KOM(2000) 690 slutlig — 2000/0284(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 7 november 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Ekvatorialguineas regering om fisket utanför Ekvatorialguineas kust⁽¹⁾, har de båda parterna inlett förhandlingar för att förlänga protokollet som skulle ha löpt ut den 30 juni 2000.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades den 16 juni 2000 ett nytt protokoll som för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2001 fastställer de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i det ovannämnda avtalet.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna detta protokoll.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det protokoll som i enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Ekvatorialguineas regering om fiske utanför Ekvatorialguineas kust fastställer fiskemöjligheterna och den ekonomiska ersättningen för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2001 godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Protokollets text bifogas denna förordning.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande nyckel:

— Tonfiskfartyg för notfiske:

Frankrike: 19 fartyg

Spanien: 10 fartyg

Italien: 1 fartyg

— Fartyg för fiske med flytlinor:

Spanien: 25 fartyg

Portugal: 5 fartyg

— Tonfiskfartyg för spöfiske med fasta linor:

Frankrike: 8 fartyg

Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte uttömer de fiskemöjligheter som fastställs genom protokollet, får kommissionen beakta de licensansökningar som inkommer från alla övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna protokollet.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 188, 16.7.1984, s. 2. Avtalet ändrat genom det avtal som godkänns genom förordning (EEG) nr 252/87 (EGT L 29, 30.1.1987, s. 1).

PROTOKOLL

som för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2001 fastställer de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Ekvatorialguineas regering om fisket utanför Ekvatorialguineas kust*Artikel 1*

Under ett år från och med den 1 juli 2000 skall de fiskemöjligheter som anges i artikel 2 i avtalet fastställas till:

- 30 tonfiskfartyg för notfiske utrustade med frysanläggning,
- 30 fartyg för fiske med flytlinor,
- 8 fartyg för spöfiske med fasta linor.

Artikel 2

1. Den ekonomiska ersättning som avses i artikel 6 i avtalet skall för perioden enligt artikel 1 vara 200 000 euro. Kompensationen skall täcka en fångstvikt på 4 000 ton tonfisk i Ekvatorialguineas vatten. Om fångstvolymen av de tonfiskarter som gemenskapens fiskeflotta fångar i Ekvatorialguineas fiskezon överstiger denna mängd, skall ovannämnda belopp ökas proportionellt.

2. Republiken Ekvatorialguineas regering skall ensam ha behörighet att besluta om hur denna ersättning skall användas.

3. Ersättningen skall betalas till Ekvatorialguineas statskassas konto nummer 4160 som öppnats hos Banque des Etats d'Afrique Centrale (BEAC) i Malabo. Alla eventuella ändringar skall meddelas Europeiska gemenskapernas kommission.

Artikel 3

Gemenskapen skall dessutom, under den tid som avses i artikel 1, med ett belopp på 16 700 euro delta i ett ekvatorialguineanskt vetenskapligt eller tekniskt program som har till syfte att förbättra kunskaperna om fisket inom Ekvatorialguineas exklusiva ekonomiska zon.

Detta belopp skall ställas till Republiken Ekvatorialguineas regerings förfogande och betalas in på det konto som Ekvatorialguineas myndigheter anvisar.

Ekvatorialguineas behöriga myndigheter skall lämna en kortfattad rapport till kommissionen om hur detta bidrag används.

Artikel 4

Båda parterna är eniga om att förbättrade kunskaper hos dem som sysslar med havsfiske är en väsentlig förutsättning för ett

framgångsrikt samarbete. Gemenskapen skall för detta ändamål underlätta mottagandet av medborgare från Ekvatorialguinea i medlemsstaternas utbildningsanstalter och skall under den tid som anges i artikel 1 erbjuda dem stipendier för studier av och praktisk utbildning i de olika vetenskapliga, tekniska och ekonomiska ämnen som rör fiske. Dessa stipendier kan också användas i varje stat som har ett samarbetsavtal med gemenskapen. Den totala kostnaden för stipendierna får inte överstiga 46 700 euro. På begäran av Ekvatorialguineas myndigheter får en del av detta belopp användas för att täcka kostnaderna för deltagande i internationella möten rörande fisket.

Detta belopp skall utbetalas allteftersom det utnyttjas.

Artikel 5

Gemenskapen skall dessutom, med ett belopp på 56 700 euro, delta i finansieringen av program som syftar till att stödja de myndigheter som är ansvariga för övervakning av fisket samt till stöd åt det småskaliga fisket.

Detta belopp skall ställas till fiskeri- och skogsministeriets förfogande. Ministeriet skall meddela vilket bankkonto som skall användas för denna inbetalning.

Detta belopp skall utbetalas allteftersom det utnyttjas.

Artikel 6

Om gemenskapen underlåter att verkställa de betalningar som anges i artiklarna 2 och 3 kan tillämpningen av detta protokoll tillfälligt upphöra.

Artikel 7

Bilagan till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Ekvatorialguineas regering om fiske utanför Ekvatorialguineas kust upphör att gälla och ersätts med bilagan till detta protokoll.

Artikel 8

Detta protokoll träder i kraft den dag då det undertecknas.

Det skall tillämpas från och med 1 juli 2000.

BILAGA

VILLKOR FÖR GEMENSKAPSFARTYG SOM BEDRIVER FISKEVERKSAMHET I EKVATORIALGUINEAS FISKEOMRÅDE**A. Formaliteter vid ansökan om och utfärdande av licenser**

Det förfarande som gäller för ansökningar om och utfärdande av licenser som tillåter fartyg under någon av gemenskapens medlemsstaters flagg att fiska i Ekvatorialguineas fiskeområde skall vara följande.

De behöriga gemenskapsmyndigheterna skall genom förmedling av Europeiska gemenskapernas kommissions delegation i Ekvatorialguinea till Ekvatorialguineas fiskeri- och skogsministerium lämna in en ansökan för varje fartyg som önskar bedriva fiske i enlighet med avtalet.

Ansökningarna skall göras på de formulär som för detta ändamål tillhandahålls av Ekvatorialguineas behöriga myndigheter och enligt nedanstående förlaga (tillägg 1).

Inom femton arbetsdagar efter det att ansökan lämnats in av Ekvatorialguineas myndigheter skall de undertecknade licenserna utfärdas till fartygsägarna eller deras företrädare genom förmedling av delegationen för Europeiska gemenskapernas kommission i Ekvatorialguinea.

På Europeiska gemenskapens begäran och om force majeure kan styrkas får dock ett fartygs licens ersättas med en ny licens utfärdad för ett annat fartyg med identiska egenskaper. Ägaren till det fartyg som skall ersättas skall genom delegationen för Europeiska gemenskapernas kommission lämna in den upphävda licensen till Republiken Ekvatorialguineas fiskeri- och skogsbruksministerium.

Av den nya licensen skall följande framgå:

- Datum för utfärdande.
- Att licensen upphäver och ersätter licensen för det tidigare fartyget.

I detta fall skall ingen ny avgift betalas.

Licensen skall alltid förvaras ombord på fartyget. När Ekvatorialguineas myndigheter erhåller meddelande om förskotts- betalning från Europeiska gemenskapernas kommission skall fartyget dock upptas i en förteckning som överlämnas till Ekvatorialguineas myndigheter med ansvar för övervakning av fisket. I avvaktan på originallicensen kan en kopia av licensen erhållas via telefax. Denna kopia, som ger fartyget tillåtelse att fiska i avvaktan på originaldokumentet, skall förvaras ombord.

Licenserna skall gälla i ett år. De kan förnyas.

Avgiften fastställs till 20 euro per ton som fiskas inom Ekvatorialguineas fiskeområde.

Ekvatorialguineas behöriga myndigheter skall meddela på vilket sätt avgiften skall betalas och vilka bankkonton samt vilka valutor som skall användas.

Licenserna skall utfärdas efter inbetalning av ett schablonbelopp på 1 300 euro per år per notfartyg, 200 euro per år per fartyg för spöfiske med fasta linor samt 300 euro per år per fartyg för fiske med flytlinor.

B. Fångstdeklarationer och sammanräkning av de avgifter som skall betalas av fartygsägarna

Befälhavaren skall fylla i en fiskerapport för varje fiskeperiod i Ekvatorialguineas fiskezon, enligt den förlaga som återfinns i tillägg 2.

Fiskerapporterna, som skall vara läsliga och undertecknade av befälhavaren, skall så snart som möjligt vidarebefordras för handläggning till ORSTOM eller till Spanska oceanografiska institutet.

Om dessa bestämmelser inte följs förbehåller sig Ekvatorialguineas regering rätten att tillfälligt upphäva licensen för det fartyg som begär överträdelsen tills formaliteterna uppfylls samt att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i fiskelagen nr 2/1987 av den 16 februari 1987.

Medlemsstaterna skall före den 15 april och efter bekräftelse från vetenskapliga institut meddela Europeiska gemenskapernas kommission det antal ton som fångades det föregående året. Med ledning av dessa uppgifter skall kommissionen fastställa avräkningen för de avgifter som är hänförliga till regleringsåret och vidarebefordra den till myndigheterna i Ekvatorialguinea.

Fartygsägarna skall senast i slutet av april motta en anmälan från Europeiska gemenskapernas kommission om avräkningen och skall inom trettio dagar fullgöra sina ekonomiska skyldigheter. Om det belopp som skall betalas för det fiske som faktiskt utförs inte är lika högt som förskottsbetalningen kan mellanskillnaden inte återfås av fartygsägaren.

C. Inspektion och övervakning

Alla gemenskapsfartyg som fiskar i Ekvatorialguineas zon skall tillåta tjänstemän från Ekvatorialguinea med ansvar för inspektion och övervakning att komma ombord och utföra sina uppgifter samt underlätta deras arbete. Tjänstemännen får stanna ombord endast så länge som det är nödvändigt för att utföra kontroller av fångst genom lodning samt för all övrig inspektion som berör fiskeverksamheten.

D. Fiskezoner

De fartyg som avses i artikel 1 i protokollet skall tillåtas att fiska i de farvatten som ligger mer än fyra nautiska mil utanför baslinjerna.

E. Inträde i och utträde ur zonen

Fartygen är skyldiga att, inom tre timmar efter varje inträde i respektive utträde ur zonen samt var tredje dag under pågående fiske i Ekvatorialguineas vatten, meddela position och fångst ombord direkt till myndigheterna i Ekvatorialguinea, i första hand per fax, eller, om fartyget inte är utrustat med fax, per radio.

Faxnumret och radiofrekvensen skall meddelas vid utfärdandet av fiskelicensen.

Myndigheterna i Ekvatorialguinea och fartygsägarna skall behålla en kopia av faxmeddelandet eller en bandupptagning av radiomeddelandet till dess att båda parter har godkänt den slutgiltiga avgiftsavräkning som avses i punkt B.

Ett fartyg som påträffas när det bedriver fiske utan att ha underrättat myndigheterna i Ekvatorialguinea om sin närvaro skall betraktas som ett fartyg utan licens.

F. Förfarande vid bordning

1. Europeiska gemenskapernas kommissions delegation i Ekvatorialguinea skall inom två arbetsdagar underrättas om varje bordning inom Ekvatorialguineas ekonomiska zon av fiskefartyg som för någon medlemsstats flagg och som är verksamma inom ramen för ett avtal som slutits mellan gemenskapen och ett tredje land. Delegationen skall samtidigt få en kortfattad rapport om de omständigheter som lett till bordningen.
2. Innan eventuella åtgärder gentemot fartygets befälhavare eller besättning eller någon annan åtgärd riktad mot fartygets last och utrustning vidtas, utom sådana åtgärder som är nödvändiga för att säkra bevis på en förmodad överträdelse, skall inom en arbetsdag efter det att ovannämnda uppgifter mottagits ett samrådsmöte hållas mellan Europeiska gemenskapernas kommissions delegation i Ekvatorialguinea, fiskeministeriet och övervakningsmyndigheterna, eventuellt med deltagande av en företrädare för den berörda medlemsstaten. Under detta möte skall parterna utväxla alla sådana handlingar och uppgifter som kan bidra till att klarlägga de faktiska omständigheterna. Fartygsägaren eller hans företrädare skall underrättas om resultaten av samrådsmötet samt om åtgärder som kan bli följden av bordningen.
3. Innan rättsliga förfaranden inleds skall ett försök göras att lösa problemet med den förmodade överträdelsen genom ett förlikningsförfarande. Detta förfarande skall avslutas senast tre arbetsdagar efter bordningen.
4. Om ärendet inte kan avgöras genom förlikning och befälhavaren därför åtalas vid behörig domstol i Ekvatorialguinea, skall skälig banksäkerhet fastställas av den behöriga myndigheten inom två arbetsdagar efter förlikningsförfarandets avslutande och i avvaktan på domstolsbeslut. Banksäkerheten får frisläppas av den behöriga myndigheten så snart befälhavaren för det berörda fartyget frikänns genom domstolbeslut.
5. Fartyget och dess besättning skall friges antingen
 - när samrådet har avslutats, om resultatet av samrådet medger detta, eller
 - när det eventuella vitet har betalats (förlikningsförfarande), eller
 - så snart bankgaranti har ställts (rättsligt förfarande).
6. Om en av parterna anser att det uppstår problem vid tillämpningen av det ovannämnda förfarandet kan den begära ett brådskande samråd i enlighet med artikel 8 i avtalet.

Tillägg 1

REPUBLIKEN EKVATORIALGUINEA
FORMULÄR FÖR ANSÖKAN OM FISKELICENS

1. Giltighetstid: från den t.o.m. den
2. Fartygets namn:
3. Fartygsägarens namn:
4. Hemmahamn och registreringsnummer:
5. Typ av fiske:
6. Tillåten maskstorlek:
7. Fartyglängd:
8. Bredd:
9. Bruttotonnage:
10. Lastrumskapacitet:
11. Maskinstyrka:
12. Typ av konstruktion:
13. Ordinarie antal besättningsmän:
14. Radioutrustning:
15. Befälhavarens namn:

Ovanstående uppgifter har lämnats under fartygsägarens eller hans representants fulla ansvar.

Ansökningsdatum:

Tillägg 2

ICCAT:S LOGGBOK FÖR TONFISKFISKE

☐	Långrev
☐	Levande bete
☐	Notvad
☐	Trål
☐	Annat

Fartygets namn:		Bruttotonnage:		Fartyget lämnade hamn	Månad	Dag	År	Hamn
Flaggstat:		Kapacitet:						
Registreringsnummer:		Befälhavare:		Fartyget återvände				
Fartygsägare:		Antal besättningsmän:						
Adress:		Rapportdatum:						
(Rapporterat av):				Antal dagar till havs:	Antal fiskedagar:		Fiskeres nr:	
					Antal drag:			

Datum		Sektor		Ytvatten-temp. (°C)	Fiskeansträngning Antal använda krokar	Fångster																	Använt bete					
Månad	Dag	Latitud N/S	Longitud Ö/V			Tonfisk	Gulfnad tonfisk	Storögd tonfisk	Långfenad tonfisk	Svärdfisk	Vit eller randig marlin	Svart marlin	Segelfiskar	Bonit	Blandade fångster		Totalt per dag (endast kilo-vikt)	Makrillgädda	Bläckfisk	Levande bete	(Övrigt)							
						<i>Thunnus thynnus eller maccoyi</i>	<i>Thunnus albacares</i>	<i>Thunnus obesus</i>	<i>Thunnus alalunga</i>	<i>Xiphius gladius</i>	<i>Tetrapturus audax eller albidus</i>	<i>Makaira indica</i>	<i>Istiophorus albicans eller platypterus</i>	<i>Katsuwonus pelamis</i>														
					Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt	Antal	Kilo-vikt						
LANDADE KVANTITETER (I KG)																												

Anmärkningar

- 1 - Använd ett blad per månad, och en rad per dag.
- 2 - I slutet av varje resa skall en kopia av loggboksuppgifterna skickas till Er kontakt eller till ICCAT, Calle Corazón de María 8, Madrid 28002, Spanien.
- 3 - Med "dag" menas den dag då långreven lades ut.
- 4 - Fiskesektorn avser fartygets position. Avrunda minuter och notera grader för latitud och longitud. Ange N/S och Ö/V.
- 5 - Nedersta raden (landad vikt) skall fyllas i först när fiskeresan är avslutad. Den faktiska vikten vid landning skall anges.
- 6 - Alla uppgifter är konfidentiella.

Ändrat förslag till rådets förordning om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 i syfte att göra åtskillnad mellan funktionerna för internrevision och förhandskontroll (artikel 24 femte stycket i budgetförordningen)

(2001/C 62 E/20)

KOM(2000) 693 slutlig — 2000/0135(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 november 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 279 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 78h i denna,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 183 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande, och

med beaktande av följande:

- (1) Det faktum att styrekonomen enligt artikel 24 femte stycket andra meningen i budgetförordningen skall ansvara för både internrevision och förhandskontroll kan leda till en sammanblandning av de båda funktionerna utan att för den skull skapa jämvikt mellan dem.
- (2) I väntan på att den omarbetade budgetförordningen antas bör funktionen för internrevision snarast möjligt separeras från styrekonomens övriga arbetsuppgifter. Styrekonomen bör således fortsätta att utöva sina nuvarande befogenheter, inklusive förhandskontrollen, med undantag av ansvaret för den interna revisionen, som övergår till en internrevisor som är oberoende av styrekonomen.
- (3) Med tanke på budgetanslagens omfattning, förvaltnings- och kontrollpersonalens storlek och det begränsade antalet transaktioner vid vissa EU-institutioner (i budgetförordningens mening) bör denna åtskillnad dock vara obligatorisk enbart för Europaparlamentet, rådet och kommissionen, eftersom förvaltningsrisken vid de övriga institutionerna är mindre.
- (4) Internrevisorerna bör ha samma rättigheter och skyldigheter som styrekonomen idag har enligt artikel 24 i budgetförordningen och liksom denne vara ansvarig enbart inför sin institution.
- (5) För att förbättra insynen i genomförandet av budgeten och underlätta utbytet av erfarenheter institutionerna emellan bör varje institution till de övriga institutionerna överlämna styrekonomens årliga verksamhetsrapport och årsrapporten

om den interna revisionen med de viktigaste lärdomarna från budgetåret i fråga om förhandskontroll och internrevision.

- (6) Varje institution bör, inom sitt respektive avsnitt i budgeten, säkerställa att styrekonomen förfogar över de medel och det oberoende som krävs för att på fullgott sätt utföra den förhandskontroll som avses i artikel 24 i budgetförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 24 i budgetförordningen skall ändras på följande sätt:

1. Andra stycket ersätts med följande:

”Denne skall utföra sina uppgifter enligt principerna i artikel 2 och bestämmelserna i artikel 22.3. Han skall till sin institution påtala varje problem som han stöter på och som rör förvaltningen av gemenskapsmedel. Han skall utarbeta en årlig verksamhetsrapport, som av institutionen skall överlämnas till de övriga institutionerna.”

2. Femte stycket skall ersättas med följande:

”Denna tjänsteman skall granska de dokument som berör utgifter och inkomster och vid behov utföra kontroller på platsen.”

Artikel 2

En ny artikel 24a med följande lydelse skall införas:

”Artikel 24a

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall vardera utnämna en internrevisor, som skall vara oberoende av styrekonomen. Varje internrevisor skall utnännas av sin respektive institution på samma villkor som styrekonomen och skall i sin tjänsteutövning ha tillgång till samma information som denne enligt de villkor som anges i artikel 24 fjärde stycket andra meningen och femte och sjätte styckena. I sin tjänst skall internrevisorerna vara ansvarig enbart inför den institution som har utnämnt honom. Han skall vara direkt redovisningsskyldig inför den och åtnjuta samma garantier som styrekonomen enligt bestämmelserna i artikel 24 andra, åttonde och nionde styckena.

Den interna revisionen skall bland annat omfatta bedömning av effektiviteten hos de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats för att garantera att transaktionerna är korrekta. Dessa uppgifter skall utföras enligt de genomförandebestämmelser som avses i artikel 139.

Internrevisorn får inte vara utanordnare eller räkenskapsförare.

2. Domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen får var för sig utse en internrevisor enligt bestämmelserna i punkt 1.

Om ingen internrevisor utses skall styrekonomen utföra den interna revisionen vid institutionen enligt tillämpningsbestämmelserna i artikel 139.

3. Varje institution skall till de övriga institutionerna överlämna sin årliga rapport om den interna revisionen med uppgift om hur många revisioner som utförts och av vilket slag, de viktigaste rekommendationer som gjorts med anledning av dem och de åtgärder som de har lett till.

4. Varje institution skall granska om rekommendationerna i rapporterna om den interna revisionen vid andra institutioner är tillämpliga på dess egna förvaltnings- och kontrollsystem.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001 ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/21)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 735 slutlig — 2000/0225(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 14 november 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av yttrandet från Europaparlamentet,

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av yttrandet från Regionkommittén,

med beaktande av yttrandet från Sysselsättningskommittén, och,

av följande skäl:

- (1) Luxemburgprocessen bygger på genomförandet av den samordnade europeiska sysselsättningsstrategin och inleds i och med Europeiska rådets extra möte om sysselsättning den 20-21 november 1997. Rådets resolution av den 15 december 1997 om riktlinjer för sysselsättningen under år 1998, som bekräftades av Europeiska rådet, har satt igång en mycket synlig process präglad av ett starkt politiskt engagemang och bred enighet bland alla berörda parter.
- (2) Rådets resolution av den 13 mars 2000 om riktlinjer för sysselsättningen under år 2000 och genomförandet av dessa riktlinjer har gjort det möjligt att konsolidera Luxemburgprocessen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 enades man om att det nya strategiska målet för Europeiska unionen skall vara att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. Genom att uppnå detta mål kommer unionen att återfå förutsättningarna för full sysselsättning.
- (4) Man måste säkerställa överensstämmelse och samverkan mellan riktlinjerna för sysselsättningen och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.
- (5) När sysselsättningsriktlinjerna genomförs bör medlemsstaterna sträva efter största möjliga överensstämmelse med de andra prioriteringsområden som lyftes fram vid toppmötet i Lissabon, nämligen att modernisera den sociala tryggheten och att främja social integration samtidigt som man ser till att det lönar sig att arbeta och att de sociala trygghetssystemen är långsiktigt stabila.
- (6) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon underströks att de europeiska systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning måste anpassas både till kunskapssamhällets krav och till behovet av att öka sysselsättningsnivån och förbättra sysselsättningens kvalitet. Medlemsstaterna, rådet och kommissionen uppmanades att verka för att år för år kännbart öka investeringarna per capita i mänskliga resurser.
- (7) Vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000 uppmanades arbetsmarknadens parter att inta en mer framträdande roll när det gäller att utarbeta, genomföra och utvärdera de sysselsättningsriktlinjer som berör dem och att ägna särskild uppmärksamhet åt modernisering av arbetsorganisationen, livslångt lärande och en ökad sysselsättningsgrad särskilt bland kvinnor.
- (8) Den gemensamma rapporten om sysselsättningen 2000, som utarbetats av rådet och kommissionen, beskriver sysselsättningsläget i gemenskapen och granskar de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik i enlighet med riktlinjerna för sysselsättningen under 2000 och med rådets rekommendation av den 14 februari 2000 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik.
- (9) Den [...] antog rådet en ny rekommendation om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) Den översyn efter halva tiden av Luxemburgprocessen som gjordes år 2000 på begäran av Europeiska rådet i Lissabon bör beaktas när sysselsättningsriktlinjerna för 2001 revideras, utan att den grundläggande uppläggningsen med fyra pelare frångås, och när Luxemburgprocessens effektivitet ökas.
- (11) Medlemsstaterna bör göra större ansträngningar för att inbegripa könsperspektivet och göra det märkbart inom alla pelare.
- (12) Genomförandet av riktlinjerna kan variera beroende på deras karaktär, på vem de riktar sig till liksom på de olika förhållandena i medlemsstaterna. Riktlinjerna bör vara förenliga med subsidiaritetsprincipen och med medlemsstaternas ansvar när det gäller sysselsättning.
- (13) När medlemsstaterna genomför riktlinjerna om sysselsättning bör de kunna beakta regionala förhållanden samtidigt som de fullständigt respekterar de nationella mål som skall uppnås och principen om likabehandling.
- (14)
- (14) Man bör på samtliga nivåer (gemenskapen, nationellt och lokalt) kontrollera att den godkända budgetpolitiken är förenlig med de strategier och prioriteringar som fastställs i sysselsättningsriktlinjerna, så att man, eventuellt på flerårig basis, kan tilldela budgetmedel för de mål, åtaganden och åtgärder man kommit överens om.
- (15) Rådets direktiv 1999/85/EG⁽¹⁾, som gör det möjligt att på försök tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på arbetsintensiva tjänster, bör följas upp för att utvärdera särskilt vilka effekter de nationella initiativen har på sysselsättningspotentialen.
- Oförändrat
- (16) Strukturfondernas, särskilt Europeiska socialfondens, bidrag till den europeiska sysselsättningsstrategin bör framhåvas under den nya programperioden.
- (16) Strukturfondernas, särskilt Europeiska socialfondens och gemenskapsinitiativet EQUAL, bidrag till den europeiska sysselsättningsstrategin bör framhåvas under den nya programperioden. Även Europeiska investeringsbankens ställning bör framhåvas.
- (17) Man bör se till att det civila samhället engagerar sig mer och att medborgarna har bättre möjligheter att delta på ett välinformerat sätt.

(¹) EGT L 277, 28.10.1999, s. 34.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(19) I fördraget föreskrivs att man skall främja en hållbar utveckling och sträva efter att integrera miljöskyddskrav i gemenskapens politik. Medlemsstaterna uppmanas därför att låta denna integrering komma till uttryck i sina nationella sysselsättningsstrategier genom att främja skapandet av nya arbetstillfällen på miljöområdet.

(18) Jämförbara indikatorer och referensvärden måste bestämmas för att man effektivt skall kunna mäta framsteg och fastställa referensvärden samt utbyta information om fungerande lösningar.

Oförändrat

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed antas bifogade riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001. De skall beaktas av medlemsstaterna i deras sysselsättningspolitik.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

*BILAGA***RIKTLINJER FÖR SYSSELSÄTTNINGEN 2001**

Oförändrat

Övergripande mål — att skapa förutsättningar för full sysselsättning i ett kunskapsbaserat samhälle

Det senaste årtiondets grundliga arbete för att skapa makroekonomiska förutsättningar för stabilitet och tillväxt och de oförtrutna insatserna för att förbättra arbetsmarknaden och marknaderna för kapital och tjänster, samt de gynnsamma utsikterna inom världsekonomin, betyder att den ekonomiska framtiden ser lovande ut för Europeiska unionen. Det kommer att bli möjligt att uppnå en del av de viktigaste grundläggande målen. Framstegen kommer dock inte självmant, utan det krävs ledarskap, engagemang och samordnade insatser.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Europeiska rådet fastställde mot bakgrund av detta att skall vara ett övergripande mål för Europeiska unionens sysselsättningspolitik och socialpolitik och ålade medlemsstaterna att uppnå det strategiska målet att göra Europeiska unionen till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. För att dessa mål skall uppnås krävs det satsningar från både gemenskapen och medlemsstaterna. Det krävs också att man fortsätter med en effektiv, balanserad och ömsesidigt stödjande kombination av politiska åtgärder, som bygger på makroekonomisk politik, strukturreformer som gynnar anpassningsbara och flexibla arbetsmarknader samt innovation och konkurrenskraft. Det krävs också en aktiv välfärdsstat där utvecklingen av mänskliga resurser, deltagande, integration och solidaritet främjas.

De största utmaningarna i Luxemburgprocessen är att förbereda övergången till en kunskapsbaserad ekonomi, ta tillvara fördelarna med informations- och kommunikationstekniken, modernisera den europeiska sociala modellen genom att investera i mänskliga resurser och motverka social utslagning samt främja lika möjligheter. För att målet full sysselsättning som fastställdes i Lissabon skall uppnås bör medlemsstaterna utforma en enhetlig, global strategi för hur de skall genomföra riktlinjerna inom de fyra pelarna. Följande fyra övergripande mål bör inbegripas:

- A. Att förbättra möjligheterna att få arbete och erbjuda lämpliga stimulansåtgärder åt alla som är villiga att börja förvärsarbete, i syfte att uppnå full sysselsättning. Medlemsstaterna bör fastställa nationella mål för hur sysselsättningsgraden skall ökas så att man bidrar till det övergripande europeiska målet, dvs. att före 2010 uppnå en allmän sysselsättningsgrad på 70 % och en sysselsättningsgrad på över 60 % för kvinnor. I denna strävan bör man också ta hänsyn till målet att höja arbetstillfällenas kvalitet.
- B. Medlemsstaterna skall utforma mångsidiga och enhetliga strategier för livslångt lärande för att hjälpa människorna att lära sig och uppdatera de färdigheter de behöver för att kunna hantera ekonomiska och sociala förändringar under livets gång. Strategierna bör särskilt gälla utveckling av systemen för grundutbildning, gymnasieutbildning och högre utbildning, vidareutbildning och yrkesutbildning så att ungdomars och vuxnas anställbarhet, anpassningsförmåga och kompetens förbättras och så att deras deltagande i kunskapsområdet ökar. Strategierna bör ge uttryck för det delade ansvaret mellan offentliga myndigheter, företag, arbetsmarknadens parter och enskilda individer med ett lämpligt bidrag från det civila samhället, och bör leda till förverkligande av det kunskapsbaserade samhället. Arbetsmarknadens parter bör alltså förhandla och enas om åtgärder för att förbättra vuxnas möjligheter till vidareutbildning och yrkesutbildning, i syfte att öka arbetstagarnas anpassningsförmåga och företagets konkurrenskraft. Medlemsstaterna bör därför fastställa nationella kvantitativa mål för hur investeringarna i mänskliga resurser samt av deltagandet i vidareutbildning (formell eller icke-formell) skall ökas och regelbundet övervaka vilka framsteg det görs för att uppnå målen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Europeiska rådet fastställde mot bakgrund av detta att full sysselsättning skall vara ett övergripande mål för Europeiska unionens sysselsättningspolitik och socialpolitik och ålade medlemsstaterna att uppnå det strategiska målet att göra Europeiska unionen till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. För att dessa mål skall uppnås krävs det satsningar från både gemenskapen och medlemsstaterna. Det krävs också att man fortsätter med en effektiv, balanserad och ömsesidigt stödjande kombination av politiska åtgärder, som bygger på makroekonomisk politik, strukturreformer som gynnar anpassningsbara och flexibla arbetsmarknader samt innovation och konkurrenskraft. Det krävs också en aktiv välfärdsstat där utvecklingen av mänskliga resurser, deltagande, integration och solidaritet främjas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- C. Medlemsstaterna skall utveckla ett mångsidigt samarbete med arbetsmarknadens parter när det gäller genomförande, övervakning och uppföljning av sysselsättningsstrategin. Arbetsmarknadens parter på samtliga nivåer uppmanas intensifiera sina åtgärder till stöd för Luxemburgprocessen. Inom ramen för de allmänna förutsättningarna och de mål som fastställs i dessa riktlinjer uppmanas arbetsmarknadens parter att i enlighet med nationella seder och bruk utforma en egen process för genomförande av de riktlinjer för vilka de har huvudansvaret, att fastställa vilka frågor de kommer att förhandla om samt att regelbundet rapportera om framsteg samt om hur deras åtgärder har påverkat sysselsättningen och arbetsmarknadens funktion. Arbetsmarknadens parter på den europeiska nivån uppmanas att ange på vilket sätt de kommer att bidra och att övervaka, uppmuntra och stödja de åtgärder som vidtas på den nationella nivån.
- D. När medlemsstaterna omsätter sysselsättningsriktlinjerna i nationell politik skall de ta vederbörlig hänsyn till alla fyra pelare och till de övergripande målen genom att fastställa sina prioriteringar på ett balanserat sätt så att riktlinjernas integrerade karaktär och lika värde respekteras. Sysselsättningsstrategin skall vidareutvecklas i de nationella handlingsplanerna, som skall bestå av en redogörelse för den kombination av politiska åtgärder som grundar sig på de fyra pelarna och de övergripande målen. Det skall också framgå hur de politiska initiativen inom de olika riktlinjerna utformas så att de långsiktiga målen uppnås.
- E. Medlemsstaterna och kommissionen bör satsa mer på att utarbeta kvantitativa gemensamma indikatorer så att framstegen inom de fyra pelarna kan utvärderas på lämpligt sätt och för att stödja fastställandet av referensvärden och av fungerande lösningar. Arbetsmarknadens parter bör ta fram lämpliga indikatorer och referensvärden samt statistiska databaser som stöd för att mäta framstegen när det gäller de åtgärder för vilka de har ansvaret.

I. ATT FÖRBÄTTRA ANSTÄLLBARHETEN

Att bekämpa ungdomsarbetslöshet och förebygga långtidsarbetslöshet

För att påverka utvecklingen vad gäller ungdoms- och långtidsarbetslösheten skall medlemsstaterna anstränga sig mer för att utarbeta förebyggande strategier som är inriktade på anställbarhet och som grundar sig på en tidig identifiering av individuella behov. Inom en tidsfrist som varje medlemsstat själv skall fastställa och som inte får överskrida två år, förutom i de medlemsstater där arbetslösheten är särskilt hög, där tidsfristen kan vara längre, skall medlemsstaterna se till följande:

1. Alla arbetslösa personer skall erbjudas en ny start i form av utbildning, omskolning, arbetslivserfarenhet, anställning eller andra åtgärder som främjar anställbarheten, så att de effektivt kan integreras på arbetsmarknaden. Åtgärderna skall vid behov kompletteras med individuell yrkesvägledning och rådgivning. Den nya starten skall erbjudas ungdomar innan de varit arbetslösa i sex månader och vuxna innan de varit arbetslösa i tolv månader.

För att påverka utvecklingen vad gäller ungdoms- och långtidsarbetslösheten skall medlemsstaterna anstränga sig mer för att utarbeta förebyggande strategier som är inriktade på anställbarhet och som grundar sig på en tidig identifiering av individuella behov. Inom en tidsfrist som varje medlemsstat själv skall fastställa och som inte får överskrida två år, skall medlemsstaterna se till följande:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Dessa förebyggande åtgärder och åtgärderna för att öka anställbarheten bör kombineras med åtgärder för att minska antalet långtidsarbetslösa genom att främja återinträdet på arbetsmarknaden.

Medlemsstaterna bör därför fortsätta att modernisera sina offentliga arbetsförmedlingar och sitt samarbete med andra tjänsteleverantörer, så att de så effektivt som möjligt kan driva denna förebyggande och aktiverande strategi.

Att göra bidrags-, skatte- och utbildningssystemen mer samsättningsfrämjande

Bidrags-, skatte- och utbildningssystemen skall där det visar sig nödvändigt ses över och anpassas så att de aktivt främjar arbetslösa personers anställbarhet. Det bör dessutom finnas en lämplig samverkan mellan dessa system så att de icke-verksamma personer som vill och kan börja arbeta uppmuntras att träda in på arbetsmarknaden igen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att främja åtgärder som ger arbetslösa eller icke-verksamma personer incitament att söka arbete och börja arbeta samt åt åtgärder som höjer deras kompetens och som förbättrar möjligheterna att få arbete särskilt för de personer som har de största svårigheterna.

2. Varje medlemsstat skall göra följande:

- Se över och i tillämpliga fall reformera skatte- och bidragssystemen för att motverka fattigdomsfällor och ge arbetslösa eller icke-verksamma personer incitament att söka arbete och börja arbeta.
- Sträva efter att avsevärt öka andelen personer som är föremål för aktiva åtgärder som förbättrar deras anställbarhet och syftar till att effektivt integrera dem på arbetsmarknaden. Medlemsstaterna skall också, med hänsyn till sitt utgångsläge, höja sina utgifter per capita för aktiva arbetsmarknadsåtgärder, med beaktande av kostnads-effektivitet och allmän budgetbalans.

Att utforma en politik för aktivt åldrande

Det krävs djupgående förändringar i de rådande sociala attityderna till äldre arbetstagare och revidering av skatte- och bidragssystemen för att man skall uppnå full sysselsättning, bidra till att garantera att de sociala trygghetssystemen är långsiktigt rättvisa och stabila och kunna utnyttja äldre arbetstagares erfarenhet på bästa sätt.

3. Medlemsstaterna skall därför utarbeta politiska riktlinjer för aktivt åldrande, med målet att förbättra möjligheterna och incitamenten för äldre arbetstagare att stanna kvar i arbetskraften så länge som möjligt. Detta skall ske särskilt genom följande åtgärder:

- Anta positiva åtgärder för att upprätthålla äldre arbetstagares arbetsförmåga och kompetens, införa flexibla arbetsformer och öka arbetsgivarnas medvetenhet om den potential som äldre arbetstagare har.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Medlemsstaterna bör därför fortsätta att modernisera sina offentliga arbetsförmedlingar genom att följa upp framsteg, fastställa tydliga tidsfrister och tillhandahålla lämplig omskolning. Medlemsstaterna bör uppmuntra samarbete med andra tjänsteleverantörer, så att de kan driva denna förebyggande och aktiverande strategi mer effektivt.

Oförändrat

- Anta positiva åtgärder för att upprätthålla äldre arbetstagares arbetsförmåga och kompetens, införa flexibla arbetsformer som till exempel deltidsarbete som möjliggör frivillig, successiv pensionering, och öka arbetsgivarnas medvetenhet om den potential som äldre arbetstagare har.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- Se till att äldre arbetstagare har tillräckliga möjligheter till vidareutbildning så att de på lika villkor kan delta på den kunskapsbaserade arbetsmarknaden.
- Se över skatte- och bidragssystemen i syfte att avlägsna hinder och skapa nya incitament för äldre arbetstagare att förbli verksamma på arbetsmarknaden.

Att utveckla kompetens för den nya arbetsmarknaden genom livslångt lärande

Effektiva och välfungerande utbildningssystem som är lyhörda för arbetsmarknadens behov är viktiga med tanke på den kunskapsbaserade ekonomins utveckling och med tanke på sysselsättningens nivå och kvalitet. Utbildningssystemen är också av avgörande betydelse för det livslånga lärandet eftersom de möjliggör en smidig övergång från skola till arbete, lägger grunden för produktiva mänskliga resurser med såväl grundläggande kunskaper som specialistkompetens och gör det möjligt för människor att anpassa sig väl till sociala och ekonomiska förändringar. För att arbetskraften skall bli anställbar bör de enskilda individerna ges förutsättningar att utnyttja möjligheterna i det kunskapsbaserade samhället, kompetensbrister åtgärdas och den kompetensförlust som kan uppstå vid arbetslöshet, passivitet och utslagning förebyggas under hela livet.

4. Medlemsstaterna skall därför förbättra utbildningssystemens och läroplanernas kvalitet, bland annat genom att modernisera lärlingsutbildningen och utveckla lokala utbildningscentrum för många ändamål. Detta skall ha följande syften:

- Ge ungdomar de grundläggande färdigheter, bland annat när det gäller informationsteknik och språk, som är relevanta på arbetsmarknaden och som behövs för att kunna delta i livslångt lärande.
- Utrota analfabetism och avsevärt minska antalet ungdomar som avbryter skolgången i förtid, särskilt genom att på lämpligt sätt stödja ungdomar med inläringsvärigheter. Medlemsstaterna skall utforma åtgärder som syftar till att minska antalet 18–24-åringar som endast har grundskoleutbildning och som inte deltar i vidareutbildning med hälften före 2010.
- Gynna förhållanden som ger vuxna, även anställda med atypiska avtal, bättre möjligheter till livslångt lärande. Målet skall vara att gradvis höja andelen vuxna av arbetskraften (25–64-åringar) som vid en viss tidpunkt deltar i utbildning så att man når samma nivå som i de medlemsstater som nått de bästa resultaten, att fördubbla de nuvarande nivåerna före 2005 och att uppnå en nivå på minst 10 % före 2010.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

4. Medlemsstaterna skall därför öka investeringarna per capita i mänskliga resurser och förbättra utbildningssystemens och läroplanernas kvalitet, bland annat genom att modernisera lärlingsutbildningen och arbetsplatsutbildningen och göra dessa effektivare och utveckla lokala utbildningscentrum för många ändamål. Detta skall ha följande syften:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- Se till att medlemsstaternas utbildningssystem ger vissa grundläggande, ständigt uppdaterade kunskaper.

För att underlätta rörlighet och uppmuntra livslångt lärande bör medlemsstaterna på ett bättre sätt erkänna kvalifikationer, erhållna kunskaper och inlärd färdigheter.

5. Medlemsstaterna skall sträva efter att utveckla e-lärande för alla medborgare. Medlemsstaterna skall särskilt se till att alla utbildningsinstitutioner före slutet av 2001 har tillgång till Internet och till multimediematerial samt att alla berörda lärare före slutet av 2002 har fått utbildning i användningen av denna teknik så att de kan förmedla mångsidiga datakunskaper till alla elever.

6. Medlemsstaterna skall främja åtgärder som skall ge arbetslösa möjlighet att lära sig eller uppdatera färdigheter, bland annat när det gäller informationsteknik och kommunikation, för att på detta sätt underlätta deras inträde på arbetsmarknaden och minska kompetensbrist. Medlemsstaterna skall därför fastställa ett mål när det gäller aktiva åtgärder inom ramen för vilka arbetslösa erbjuds utbildning och sträva efter att gradvis närma sig genomsnittet för de tre medlemsstater som har nått de bästa resultaten och minst 20 %.

Att vidta aktiva åtgärder för att utveckla matchningen mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft och för att förebygga och motverka flaskhalsar

I alla medlemsstater finns det parallellt med arbetslöshet och utslagning från arbetsmarknaden brister inom vissa sektorer, yrken och regioner. I och med att sysselsättningen förbättras och de tekniska förändringarna blir allt snabbare blir dessa flaskhalsar allt fler. Om det inte vidtas tillräckligt med aktiva åtgärder för att förhindra och motverka att det uppstår brist på arbetskraft kommer konkurrenskraften att bli lidande, inflationstrycket att öka och den strukturella arbetslösheten att förbli hög.

7. Medlemsstaterna skall, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter, öka ansträngningarna för att identifiera och förhindra nya flaskhalsar, särskilt genom följande:

- Utveckla arbetsförmedlingarnas förmåga att matcha utbud och efterfrågan på arbetskraft.
- Utveckla åtgärder för att förebygga kompetensbrist.
- Främja yrkesmässig och geografisk rörlighet.
- Stimulera arbetsmarknadens funktion genom att förbättra databaserna om arbetstillfällen och utbildningsmöjligheter, koppla databaserna inom Europa till varandra och utnyttja den moderna informationsteknik och de erfarenheter som redan är tillgängliga på europeisk nivå.

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Att motverka diskriminering och främja social integration genom möjligheter till sysselsättning

Många grupper och individer har särskilda svårigheter när det gäller att skaffa sig relevanta färdigheter och att komma ut och stanna kvar på arbetsmarknaden. Detta kan öka risken för utslagning. Det behövs enhetliga åtgärder som främjar social integration genom att de stöder integreringen av mindre gynnade grupper eller individer i arbetslivet och som motverkar diskriminering både det gäller möjligheterna att komma ut på arbetsmarknaden och när man redan är på arbetsmarknaden.

8. Varje medlemsstat skall göra följande:

- Utveckla integrationsvägar bestående av effektiva, förebyggande och aktiva politiska åtgärder som främjar utsatta eller mindre gynnade gruppers och individers integration på arbetsmarknaden, i syfte att undvika marginalisering, att det uppstår "arbetande fattiga" och att människor blir utslagna.
- Upptäcka och motverka diskriminering på grundval av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning vare sig det gäller möjligheterna att komma ut på arbetsmarknaden eller utbildning.
- Genomföra lämpliga åtgärder för att tillgodose de behov som funktionshindrade, etniska minoriteter och migrerande arbetstagare har när det gäller deras integrering på arbetsmarknaden och ställa upp nationella mål i detta hänseende, i enlighet med den nationella situationen.

II. ATT UTVECKLA FÖRETAGARANDAN OCH SKAPANDET AV ARBETSTILLFÄLLEN**Att göra det lättare att starta och driva företag**

För att man skall kunna skapa arbetstillfällen och öka ungdomarnas möjligheter till utbildning är det väsentligt att det allmänt bildas nya företag och att man särskilt bidrar till små och medelstora företags tillväxt. Detta måste främjas genom att man uppmuntrar en ökad medvetenhet om företagande i samhället och tar större hänsyn till detta i läroplanerna, inför klara, stabila och tillförlitliga bestämmelser och förordningar och förbättrar villkoren för utveckling av och tillgång till riskkapitalmarknader. Medlemsstaterna bör även minska och förenkla de administrativa och skattemässiga bördorna för de små och medelstora företagen. Åtgärderna bör bidra till att hindra svart arbete.

9. Medlemsstaterna skall fästa särskild vikt vid att väsentligt minska de allmänna omkostnaderna och den administrativa bördan för företagen, särskilt när företag startas och när ytterligare arbetskraft anställs. När medlemsstaterna utarbetar nya bestämmelser skall de också bedöma vilka eventuella effekter detta får när det gäller den administrativa bördan och de allmänna omkostnaderna för företagen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

10. Medlemsstaterna skall uppmuntra företagarverksamhet på följande sätt:

- Genom att undersöka hur man kan minska de hinder, särskilt inom skattesystemen och de sociala trygghetssystemen, som kan försvåra övergången till egenföretagande eller bildandet av småföretag.
- Genom att främja utbildning som förbereder för verksamhet som egenföretagare, målinriktade stödtjänster samt utbildning för företagare och blivande företagare.
- Genom att i samarbete med arbetsmarknadens parter motverka svart arbete och uppmuntra att sådant arbete omvandlas till lagligt arbete med hjälp av lämpliga åtgärder, inbegripet reglering, stimulansåtgärder och skatte- och bidragsreformer.

Att skapa nya sysselsättningsmöjligheter i det kunskapsbaserade samhället och inom tjänstesektorn

Om Europeiska unionen med framgång vill svara på den utmaning som sysselsättningen utgör måste alla potentiella källor till sysselsättning och ny teknik utnyttjas effektivt. Det måste skapas en miljö som stöder innovativa företag, som avsevärt kan bidra till att mobilisera potentialen att skapa arbetstillfällen i det kunskapsbaserade samhället. Särskilt inom tjänstesektorn finns det en betydande potential till detta. Därför skall medlemsstaterna göra följande:

11. Medlemsstaterna skall avlägsna hinder för tillhandahållandet av tjänster och skapa grundläggande förutsättningar för att till fullo utnyttja sysselsättningspotentialen inom tjänstesektorn när det gäller att skapa fler och bättre arbetstillfällen. Detta gäller såväl traditionella som nya tjänster, företagsnära tjänster och personliga tjänster. Den sysselsättningspotential som kunskapsamhället och miljösektorn erbjuder skall i synnerhet tas tillvara.

Att agera lokalt för sysselsättningen

Alla regionala och lokala aktörer måste mobiliseras för att genomföra den europeiska sysselsättningsstrategin genom att man pekar på möjligheterna att skapa arbetstillfällen på lokal nivå och stärker de partnerskap som behövs för detta.

12. Medlemsstaterna skall göra följande:

- Uppmuntra lokala och regionala myndigheter att utveckla sysselsättningsstrategier så att man till fullo kan utnyttja de möjligheter som erbjuds genom att arbetstillfällen skapas på lokal nivå.

- Främja partnerskap mellan samtliga berörda aktörer, även arbetsmarknadens parter, så att dessa strategier kan genomföras på lokal nivå.

- Främja partnerskap mellan samtliga berörda lokala institutions- och samhällsaktörer, även arbetsmarknadens parter, så att dessa strategier kan genomföras på lokal nivå.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Främja åtgärder som stimulerar till konkurrenskraftig utveckling och ökar möjligheterna att skapa arbetstillfällen inom den sociala ekonomin. Medlemsstaterna bör särskilt tillhandahålla varor och tjänster för behov som ännu inte har tillgodosetts på marknaden. Dessutom bör de utreda vilka eventuella hinder det finns för dessa åtgärder och sträva efter att undanröja dessa hinder.
- Förstärka de offentliga arbetsförmedlingarnas roll på samtliga nivåer när det gäller att finna lokala sysselsättningsmöjligheter och att förbättra den lokala arbetsmarknadens funktion.

Oförändrat

Att införa skattereformer som gynnar sysselsättning och utbildning

Det är viktigt att man närmare utreder hur skattetrycket påverkar sysselsättningen och att man gör skattesystemen gynnsammare för sysselsättningen genom att bryta den långvariga trenden att höja skatterna och avgifterna på arbete. Vid en skattereform måste man också beakta behovet av ökade investeringar i mänskliga resurser vad gäller företag, offentliga myndigheter och enskilda individer, med tanke på effekterna för sysselsättningen och konkurrenskraften på längre sikt.

13. Varje medlemsstat skall göra följande:

- Vid behov och med hänsyn till sin nuvarande nivå fastställa ett mål för en gradvis minskning av det totala skattetrycket och, där så är lämpligt, ett mål för en gradvis minskning av skattetrycket på arbete och av lönebikostnaderna, särskilt när det gäller okvalificerat och lågavlönat arbete. Reformerna skall inte äventyra saneringen av de offentliga finanserna eller den finansiella jämvikten i de sociala trygghetssystemen.
- Erbjuder incitament och avlägsnar skattehinder för investering i mänskliga resurser.
- Undersöka om det med beaktande av utvecklingen på marknaden, i synnerhet oljemarknaden, är ändamålsenligt att utnyttja alternativa källor till skatteintäkter, till exempel energiskatt eller en skatt på förorenande utsläpp.

III. ATT UPPMUNTRA FÖRETAGENS OCH DE ANSTÄLLDAS ANPASSNINGSFÖRMÅGA

De möjligheter som skapas tack vare den kunskapsbaserade ekonomin och utsikterna till en ökad sysselsättningsnivå och sysselsättning av bättre kvalitet kräver dels en följdriktig anpassning av arbetsorganisationen, dels att alla aktörer, däribland företagen, bidrar till att genomföra strategier för livslångt lärande så att arbetstagarnas och de anställdas behov tillgodoses.

Att modernisera arbetsorganisationen

För att främja modernisering av arbetsorganisationen och arbetsformerna bör starka partnerskap utvecklas på alla lämpliga nivåer (Europa, medlemsstater, sektorer, lokal nivå och företag).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

14. Arbetsmarknadens parter uppmanas att på alla lämpliga nivåer förhandla fram och genomföra överenskommelser om modernisering av arbetsorganisationen, däribland flexibla arbetsformer, för att göra företagen produktiva och konkurrenskraftiga och för att uppnå en nödvändig jämvikt mellan flexibilitet och trygghet och höja arbetstillfällenas kvalitet. Frågor som behandlas kan till exempel vara införande av ny teknik, nya arbetsformer (t.ex. distansarbete) och arbetstidsfrågor som till exempel arbetstid på årsbasis, förkortad arbetstid, mindre övertid, utveckling av deltidsarbete samt möjlighet att göra avbrott i yrkeslivet. Inom ramen för Luxemburgprocessen uppmanas arbetsmarknadens parter att årligen rapportera om vilka aspekter av arbetsorganisationens modernisering som har omfattats av förhandlingarna samt om hur de har genomförts och hur de påverkar sysselsättningen och arbetsmarknadens funktion.

15. Medlemsstaterna skall göra följande, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter:

- Se över det gällande regelverket och utreda förslag till nya bestämmelser och incitament för att säkerställa att de bidrar till att minska hindren för sysselsättning, till att underlätta införandet av en moderniserad arbetsorganisation och till att stödja arbetsmarknadens anpassning till strukturförändringar i ekonomin.
- Försöka se till att befintlig arbetsmiljölagstiftning tillämpas bättre på arbetsplatserna genom att öka och förstärka genomförandet, bistå särskilt små och medelstora företag med vägledning för att göra det lättare för dem att följa den befintliga lagstiftningen, förbättra utbildningen om arbetsmiljöfrågor och genom att fastställa kvantitativa mål för hur olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar skall minskas inom traditionella högrisksektorer.
- Dessutom beakta det faktum att anställningsformerna blir allt mer skiftande, utreda möjligheten att i den nationella lagstiftningen införa mer flexibla typer av avtal och se till att de personer som har nya, mer flexibla anställningsavtal kommer i åtnjutande av tillräcklig trygghet och bättre anställningsvillkor, som är förenliga med företagets behov.

Att stödja anpassningsförmågan inom företagen som en del av det livslånga lärandet

En av de centrala aspekterna i livslångt lärande är att öka den kompetens som finns i företagen.

16. Arbetsmarknadens parter uppmanas därför att på samtliga berörda nivåer göra följande:

- Sluta avtal om livslångt lärande i syfte att underlätta anpassningsförmåga och innovation, särskilt på informations- och kommunikationsområdet. Härvid skall det skapas förutsättningar att ge varje arbetstagare möjlighet att före 2003 skaffa sig de kunskaper som krävs i informationssamhället.

ÄNDRAT FÖRSLAG

15. Medlemsstaterna skall göra följande, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter eller på grundval av avtal som arbetsmarknadens parter förhandlat fram:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Uppmuntra företagen att fastställa och dela med sig av goda lösningar när det gäller livslångt lärande och att utforma ett europeiskt pris för särskilt framstegsvänliga företag.

IV. ATT STÄRKA JÄMSTÄLLDHETSPOLITIKEN

Integrering av jämställdhetsperspektivet

För att i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon uppnå målen när det gäller lika möjligheter och lyckas höja sysselsättningsgraden bland kvinnor bör medlemsstaternas jämställdhetspolitik förstärkas och alla relevanta faktorer som påverkar kvinnors beslut att börja arbeta beaktas.

Kvinnor har fortfarande särskilda problem när det gäller inträde på arbetsmarknaden, yrkeskarriär, förvärvsinkomster och möjligheter att förena yrkesliv och familjeliv. Det är därför viktigt att man bland annat

- ser till att aktiva arbetsmarknadsåtgärder görs tillgängliga för kvinnor i en omfattning som motsvarar deras andel av de arbetslösa,
- ägnar särskild uppmärksamhet åt jämställdheten när det gäller skatte- och bidragssystemen och reviderar skatte- och bidragsstrukturer som negativt påverkar kvinnors arbetskraftsdeltagande,
- ägnar särskild uppmärksamhet åt att se till att principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete tillämpas,
- ägnar särskild uppmärksamhet åt faktorer som hindrar kvinnor som vill starta nya företag eller bli egenföretagare.
- ser till att kvinnor på ett positivt sätt kan dra nytta av flexibla former av arbetsorganisation, på frivillig basis och utan förluster vad gäller arbetets kvalitet.

17. Medlemsstaterna skall därför integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla fyra pelare vid genomförandet av riktlinjerna:

- Utveckla och förstärka förfarandena för samråd med jämställdhetsorgan.
- Tillämpa förfaranden för konsekvensanalys ur ett jämställdhetsperspektiv inom varje riktlinje.
- Utarbeta indikatorer för att mäta jämställdheten i förhållande till varje riktlinje.

För att kunna göra en meningsfull utvärdering av framstegen måste medlemsstaterna se till att det finns adekvata system och förfaranden för insamling av uppgifter

För att kunna göra en meningsfull utvärdering av framstegen måste medlemsstaterna se till att det finns adekvata system och förfaranden för insamling av uppgifter och att sysselsättningsstatistiken är uppdelad enligt kön.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Att bekämpa klyftan mellan könen

Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter bör vara uppmärksamma på att kvinnor och män är ojämnt representerade inom vissa ekonomiska sektorer och yrken samt på att förbättra kvinnors karriärmöjligheter.

18. Medlemsstaterna skall göra följande, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter:

- Förstärka insatserna för att minska skillnaden mellan kvinnors och mäns arbetslöshetsnivåer genom att aktivt stödja ökad sysselsättning för kvinnor.
- Vidta åtgärder för att se till att kvinnor och män är jämt representerade inom alla sektorer och yrken.
- Ta initiativ till positiva åtgärder för att främja lika lön för lika eller likvärdigt arbete och för att minska inkomstskillnaderna mellan kvinnor och män. Åtgärder måste vidtas inom den offentliga och privata sektorn för att åtgärda löneklyftan mellan kvinnor och män och politikens effekter på detta område måste fastställas och beaktas.
- Överväga att införa fler åtgärder för att främja kvinnors ställning och härigenom minska klyftorna mellan könen.

Att förena yrkesliv och familjeliv

Den politik som rör avbrott i yrkeslivet, föräldraledighet och deltidarbete samt flexibla arbetsformer som gynnar både arbetsgivare och arbetstagare är av stor vikt för såväl kvinnor som män. Genomförandet av olika direktiv och avtal mellan arbetsmarknadens parter på dessa områden bör påskyndas och regelbundet följas upp. Det måste finnas tillräckligt många kvalitativa tjänster för barnomsorg och vård av anhöriga för att kvinnor och män lättare skall kunna komma in på arbetsmarknaden och stanna kvar där. En rättvis fördelning av familjeansvaret är av avgörande betydelse i detta sammanhang. Personer som åter träder in på arbetsmarknaden efter en frånvaro kan ha föräldrade kunskaper och svårt att få möjligheter att delta i utbildning. Kvinnors och mäns återinträde på arbetsmarknaden efter en frånvaro måste underlättas.

19. Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter skall göra följande för att stödja lika möjligheter:

- Utforma, genomföra och främja en familjevänlig politik, bland annat prismässigt överkomliga, lättillgängliga och högkvalitativa vårdtjänster för barn och andra anhöriga samt föräldraledighet och andra möjligheter till tjänstledighet.
- Överväga att i enlighet med nationella förutsättningar fastställa ett nationellt mål för hur tillgången på vårdtjänster skall ökas
- Fästa särskild uppmärksamhet vid kvinnor och män som önskar återgå till yrkeslivet efter ett uppehåll och i detta hänseende undersöka möjligheterna att gradvis avlägsna hindren för återinträde.

Oförändrat

- Aktivt stödja ökad sysselsättning för kvinnor och fastställa nationella mål för att inom en femårsperiod märkbart minska skillnaderna mellan kvinnor och män vad gäller sysselsättning och arbetslöshet.

Oförändrat

- Överväga att i enlighet med nationella förutsättningar fastställa ett nationellt mål för hur tillgången på vårdtjänster skall ökas, med målet att så småningom nå den nivå som är genomsnittlig i de tre mest framgångsrika medlemsstaterna.

Oförändrat

Förslag till rådets förordning om åtgärder som skall tillämpas under 2001 för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (ICES-område VII a)

(2001/C 62 E/22)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 745 slutlig — 2000/0292(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 november 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) I november 1999 varnade Internationella rådet för havsforskning för att det finns allvarliga risker för att beståndet av torsk i Irländska sjön (ICES-område VII a) uttöms.

(2) I rapporten från Internationella rådet för havsforskning angavs även att beståndet av lekmogen torsk i Irländska sjön kommer att vara väldigt litet under 2000 och 2001.

(3) I kommissionens förordning (EG) nr 304/2000 av den 9 februari 2000 om fastställande av åtgärder för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (ICES-område VII a) ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 660/2000 ⁽²⁾, fastställs åtgärder i syfte att skydda lekmogen torsk under lekperioden 2000.

(4) Under den period som åtgärderna har tillämpats har det gjorts praktiska erfarenheter och fler vetenskapliga rön har kommit fram som tyder på att de villkor som fastställdes för 2000 behöver ändras inför 2001.

(5) Således måste villkor liknande de som fastställdes för 2000 fastställas för 2001.

(6) Två typer av fiske som tidigare var förbjudna i Irländska sjön kan nu tillåtas.

(7) Dessa typer av fiske bör övervakas och det bör fastställas enligt vilka villkor fisket skall upphöra om bifångsterna av torsk blir för stora.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs åtgärder för att skydda lekmogen torsk under lekperioden 2001 i Irländska sjön (ICES-område VII a enligt rådets förordning (EEG) nr 3880/91 av den 17 december 1991 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell

fångst för medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del ⁽³⁾).

Artikel 2

1. Under perioden 14 februari–30 april 2001 skall det vara förbjudet att använda bottentrål, ringnot eller liknande släpredskap, alla typer av stågarn, grimgarn, torskgarn eller liknande fasta garn eller fiskeredskap med krokar inom den del av ICES-område VII a som omfattar

— Irlands östra kust och Nordirlands östra kust och

— områdena inom de räta linjer som förbinder följande geografiska koordinater:

en punkt på den östra kusten av Ards-halvön i Nordirland vid 54°30'N

54°30'N, 04°50'V

53°15'N, 04°50'V

en punkt på den östra kusten av Irland vid 54°15'N.

2. Genom undantag från punkt 1 och inom det område och den tidsperiod som anges däri skall följande vara tillåtet:

a) Användning av bottentrål med trålbord, på villkor att ingen annan typ av fiskeutrustning finns ombord och att näten

i) har en maskstorlek mellan 70 mm och 79 mm eller mellan 80 mm och 89 mm, och

ii) endast har en av de tillåtna maskstorlekarna, och

iii) inte har någon enskild maska, oberoende av dess position, som är större än 300 mm, och

iv) används inom ett område som begränsas av de räta linjer som förbinder följande geografiska koordinater:

53°30'N, 05°30'V

53°30'N, 05°20'V

54°20'N, 04°50'V

54°30'N, 05°10'V

⁽¹⁾ EGT L 35, 10.2.2000, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 80, 31.3.2000, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 365, 31.3.1991, s. 1.

54°30'N, 05°20'V

54°00'N, 05°50'V

54°00'N, 06°10'V

53°45'N, 06°10'V

53°45'N, 05°30'V

53°30'N, 05°30'V

De fångster som fiskats med bottentrålar med trålbord enligt dessa villkor och som förvaras ombord skall landas endast om den procentuella sammansättningen uppfyller de villkor som fastställs beträffande släpredskap med maskstorlek i intervallet 70–79 mm i bilaga I till förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer⁽¹⁾.

b) Användning av selektionstrål på villkor att ingen annan typ av fiskeutrustning finns ombord och att näten

- i) uppfyller villkoren i punkt i a–c,
- ii) har tillverkats i enlighet med de tekniska specifikationerna i bilagan, och
- iii) endast används inom ett område som begränsas av de räta linjer som förbinder följande geografiska koordinater:

53°45'N, 06°00'V

53°45'N, 05°30'V

53°30'N, 05°30'V

53°30'N, 06°00'V

53°45'N, 06°00'V

I de fall då den samlade vikten av torsk ombord på ett fiskefartyg som använder selektionstrål enligt dessa villkor utgör mer än 18 % av den totala vikten för de marina organismer som finns ombord skall fartyget omedelbart sluta fiska på området och skall inte återvända till området förrän efter det att 24 timmar har förflutit.

c) Användning av semipelagisk trål på villkor att ingen annan typ av fiskeutrustning finns ombord och att näten

- i) har en maskstorlek på minst 100 mm,
- ii) består av minst 500 enskilda maskor med en maskstorlek på minst 300 mm,
- iii) endast används mellan den 14 februari och den 22 mars,

iv) endast används inom ett område som begränsas av de räta linjer som förbinder följande geografiska koordinater:

54°30'N, 05°30'V

54°30'N, 04°50'V

53°15'N, 04°50'V

53°15'N, 05°30'V

54°30'N, 05°30'V

I de fall då den samlade vikten av torsk ombord på ett fiskefartyg som använder semipelagisk trål enligt dessa villkor utgör mer än 15 % av den totala vikten för de marina organismer som finns ombord skall fartyget omedelbart sluta fiska området och skall inte återvända till området förrän efter det att 24 timmar har förflutit.

Artikel 3

Medlemsstaternas myndigheter skall säkerställa att det under minst 50 fiskeresor finns observatörer ombord de fiskefartyg som använder semipelagisk trål eller selektionstrål enligt de villkor som anges i artikel 2.

Observatörerna skall, när det gäller fiskeaktivitet enligt artikel 2, redovisa följande:

- a) Den totala mängd (i vikt) marina organismer som fångas vid varje tillfälle som fiskeredskapet används.
- b) Den totala mängd (i vikt) torsk som fångas vid varje tillfälle som fiskeredskapet används.
- c) Längd (avrundad till närmaste lägre centimetertal) för varje fångad torsk.
- d) Total mängd fångade marina organismer.
- e) Total mängd landad torsk.
- f) Längd (avrundad till närmaste lägre centimetertal) för varje landad torsk.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 2001.

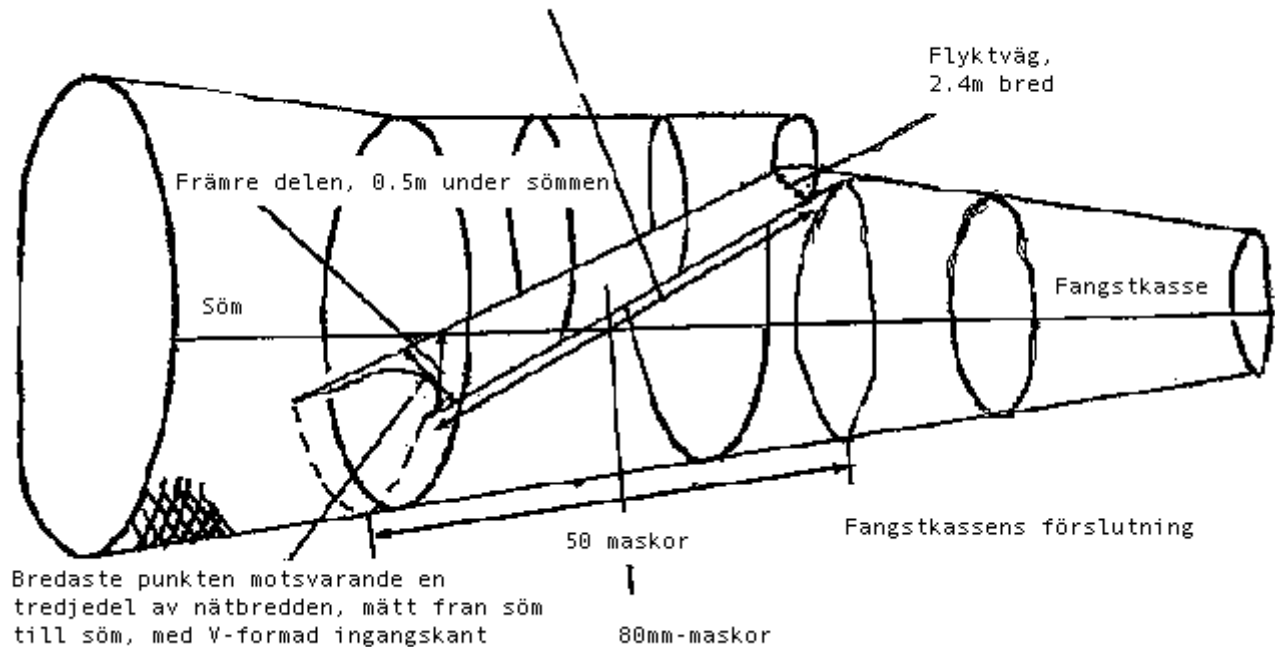
Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

BILAGA

TEKNISKA SPECIFIKATIONER FÖR SELEKTIONSTRÅL

Panel , 3m lang, i 30° vinkel till sömmen

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillträde till accessnät ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/23)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 761 slutlig — 2000/0185(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 november 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
trande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

Utgår

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

Oförändrat

av följande skäl:

- (1) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 påpekas att företag och allmänhet måste ha tillgång till såväl en kommunikationsinfrastruktur av världsklass till rimlig kostnad som ett vittomfattande utbud av tjänster, om Europa fullt ut skall kunna utnyttja den digitala kunskapsbaserade ekonomins tillväxt- och sysselsättningskapande möjligheter. Vidare uppmanas medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen "arbeta för att införa större konkurrens i de lokala accessnäten före slutet av år 2000 och för att ge tillträde till accessnäten, så att kostnaderna för att använda Internet kan sänkas väsentligt". Vid Europeiska rådets möte i Feira den 20 juni 2000 föreskrevs ett utkast till handlingsplanen e-Europa ⁽¹⁾, där tillträde till accessnät pekas ut som en kortfristig prioriterad åtgärd.

- (1a) Tillträde till accessnäten kommer att komplettera de befintliga bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen som garanterar samhällsomfattande tjänster och tillträde till rimliga kostnader för alla medborgare i Europeiska unionen genom att konkurrensen och den ekonomiska effektiviteten förbättras och användarna ges maximala fördelar.

⁽¹⁾ KOM(2000) 330 slutlig.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(2) "Accessnätet" är den fysiska kopparledning i det lokala accessnätet vilken förbinder en abonnents lokaler med en operatörs lokalstation, koncentrator eller motsvarande anläggning. Som påpekas i kommissionens femte rapport om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekommunikationsområdet (¹), är det lokala accessnätet fortfarande ett av de minst konkurrensutsatta segmenten på den liberaliserade telemarknaden. Nyttillkomna operatörer disponerar inte någon väl utbyggd alternativ nätinфраstruktur, och de kan inte med traditionella tekniska lösningar nå upp till samma stordriftsfördelar och täckning som de operatörer som anmälts ha ett betydande inflytande på marknaden för fasta allmänt tillgängliga telefonnät (nedan benämnda "anmälda operatörer"). Det beror på att dessa operatörer har byggt upp sina gamla lokala accessnät med kopparledningar under lång tid i skydd av ensamrätt, och att de har haft möjlighet att finansiera sina investeringar genom de avgifter som de kunnat ta ut i monopolställning.

(3) I Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2000 om kommissionens meddelande om 1999 års kommunikationsöversyn (²) betonas betydelsen av att ge sektorn möjlighet att utveckla infrastruktur som främjar tillväxt av elektronisk kommunikation och e-handel. Vidare betonas betydelsen av en reglering som stöder denna tillväxt. I resolutionen konstateras dessutom att tillträde till accessnät för närvarande i huvudsak handlar om den kopparbaserade infrastrukturen hos dominerande enhet, och att man vid investeringar i alternativ infrastruktur måste kunna tillförsäkra sig en skälig avkastning, eftersom det skulle kunna främja utbyggnaden av sådan infrastruktur i områden där den fortfarande har dålig täckning.

(4) Tillhandahållandet av nya nät med optisk fiber av hög kapacitet direkt till större användare är en särskild marknad som tack vare nyinvesteringar är stadd i utveckling under konkurrensutsatta förhållanden. Därför behandlas inte tillträde till accessnät med optisk fiber i denna förordning

(2) "Accessnätet" är den fysiska förbindelse i form av en tvinnad parkabel av metall i det fasta allmänt tillgängliga telefonnätet vilken förbinder nätanslutningspunkten i en abonnents lokaler med det huvudsakliga kopplingsstativet eller en likvärdig anläggning. Som påpekas i kommissionens femte rapport om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekommunikationsområdet (¹), är det lokala accessnätet fortfarande ett av de minst konkurrensutsatta segmenten på den liberaliserade telemarknaden. Nyttillkomna operatörer disponerar inte någon väl utbyggd alternativ nätinфраstruktur, och de kan inte med traditionella tekniska lösningar nå upp till samma stordriftsfördelar och täckning som de operatörer som anmälts ha ett betydande inflytande på marknaden för fasta allmänt tillgängliga telefonnät (nedan benämnda "anmälda operatörer"). Det beror på att dessa operatörer under en längre period har byggt upp sina gamla lokala accessnät med metalledningar i skydd av ensamrätt, och att de har haft möjlighet att finansiera sina investeringar genom de avgifter som de kunnat ta ut genom sin monopolställning.

Oförändrat

(4) Tillhandahållandet av nya optikfiberbaserade accessnät med hög kapacitet direkt till större abonnenter är en speciell marknad som tack vare nyinvesteringar är stadd i utveckling under konkurrensutsatta förhållanden. Därför behandlas i denna förordning tillträde till metallbaserade accessnät, utan att nationella skyldigheter i fråga om andra former av tillträde till lokal infrastruktur åsidosätts.

(¹) KOM(1999) 537.

(²) AS-0145/2000.

(¹) KOM(1999) 537.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(5) Det skulle inte vara ekonomiskt lönsamt för nytillkomna operatörer att i sin helhet och inom rimlig tid dubblera den dominerande operatörens infrastruktur av kopparbaserade accessnät. alternativ infrastruktur såsom kabel-TV-nät kabeltelevision, satelliter och trådlösa accessnät erbjuder i allmänhet inte samma funktionalitet och eller täckning

(6) Enbart anmälda operatörer bör kunna åläggas att lämna tillträde till sina kopparbaserade accessnät. Kommissionen har redan offentlig gjort en första förteckning över operatörer av fasta allmänt tillgängliga telefonnät⁽¹⁾.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(5) Det skulle inte vara livskraftigt ur ekonomisk synpunkt för nytillkomna operatörer att fullständigt och inom rimlig tid dubblera den dominerande operatörens infrastruktur av metallbaserade accessnät. För närvarande erbjuder alternativ infrastruktur såsom kabeltelevision, satelliter och trådlösa accessnät i allmänhet inte samma funktionalitet eller täckning trots att förhållandena i medlemsstaterna kan skilja sig från varandra.

(5a) Tillträde till accessnät gör det möjligt för nytillkomna operatörer att konkurrera med anmälda operatörer när det gäller att erbjuda dataöverföringstjänster med hög bithastighet för kontinuerlig Internetuppkoppling och för multimedietillämpningar som grundar sig på teknologin för digitala abonnentledningar och taltelefonitjänster. En rimlig ansökan om tillträde till accessnät innebär att tillträdet är nödvändigt för att mottagaren skall kunna erbjuda sina tjänster och att avslag på en begäran skulle förhindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen inom denna sektor.

(6) Enligt denna förordning åläggs endast sådana nätoperatörer som av sina nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning har anmälts som operatörer med ett betydande inflytande på marknaden för fasta allmänt tillgängliga telefonnät att ge tillträde till sina metallbaserade accessnät. Medlemsstaterna har redan till kommissionen anmält namnen på de nätoperatörer som har ett betydande inflytande på marknaden för fasta allmänt tillgängliga telefonnät enligt bilaga I i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (ONP), och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö.

(6a) En anmäld operatör kan inte åläggas att tillhandahålla former av tillträde som han inte har behörighet att tillhandahålla, till exempel om uppfyllandet av en begäran skulle orsaka en kränkning av en oberoende tredje parts lagliga rättigheter. Skyldigheten att ge tillträde till accessnät innebär inte att anmälda operatörer skall installera fullständigt ny lokal nätverksinfrastruktur endast för att tillgodose innehavarnas önskemål.

⁽¹⁾ EGT C 112, 23.4.1999, s. 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (7) Även om kommersiella förhandlingar är det sätt som är att föredra för att enas om tekniska frågor och avgiftssättning för tillträde till accessnät, visar erfarenheterna att det i de flesta fall är nödvändigt med lagstiftning på grund av den obalans i förhandlingsstyrka som råder mellan en nyttillkommen operatör och en anmäld operatör, och eftersom det saknas andra alternativ. Anmälda operatörer bör förse tredje part med information och ge denne tillträde till accessnät på samma villkor och av samma kvalitet som för de anmälda operatörernas egna tjänster eller för deras dotterbolags eller partners tjänster. Anmälda operatörer som på kort tid och helst på Internet under den nationella tillsynsmyndighetens överinseende offentliggör väl utformade referensanbud om tillträde till accessnät skulle bidra till att skapa icke-diskriminerande marknadsförhållanden med god insyn. Under vissa omständigheter får den nationella tillsynsmyndigheten, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, ingripa på eget initiativ och fastställa villkor frågor, däribland avgiftsbestämmelser, för att åstadkomma driftskompatibilitet mellan tjänster, största möjliga ekonomiska effektivitet samt fördelar för slutanvändarna.
- (8) Bestämmelserna för kostnadsberäkning och avgiftssättning i fråga om accessnät och tillhörande resurser (såsom samlokalisering och förhyrd överföringskapacitet) bör vara öppet redovisade, icke-diskriminerande och objektiva för att rättvisa skall åstadkommas. Genom avgiftsbestämmelser bör säkerställas att leverantören av accessnät kan täcka sina faktiska kostnader och få skälig avkastning. Avgiftsbestämmelserna för accessnät bör främja en sund och varaktig konkurrens, och säkerställa att konkurrensen inte snedvrids, i synnerhet inte genom att en anmäld operatör pressar marginalerna mellan avgifterna för storförbrukare respektive slutkunder. I den frågan anses det viktigt att samråda med konkurrensmyndigheterna.
- (7) Även om kommersiella förhandlingar är att föredra för att nå enighet om tekniska frågor och prissättning för tillträde till accessnät, visar erfarenheterna att det i de flesta fall är nödvändigt med ingrepp i form av lagstiftning på grund av obalansen i förhandlingsstyrka mellan en nyttillkommen operatör och en anmäld operatör, och på grund av att alternativ saknas. Under vissa omständigheter får den nationella tillsynsmyndigheten, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, ingripa på eget initiativ för att garantera sund konkurrens, ekonomisk effektivitet samt största möjliga nytta för slutanvändarna. Om en anmäld operatör inte håller tidsfrister, bör det ge mottagaren rätt till kompensation.
- (8) Bestämmelserna för kostnadsberäkning och prissättning för accessnät och tillhörande installationer bör vara öppet redovisade, icke-diskriminerande och objektiva för att garantera rättvisa villkor. Genom bestämmelser om priser bör man sörja för att leverantören av accessnät har möjlighet att täcka sina faktiska kostnader och därutöver få skälig avkastning i syfte att garantera en långsiktig utveckling och uppgradering av lokala accessnät. Prisbestämmelserna för accessnät bör främja en sund och hållbar konkurrens, med hänsyn till behovet av investeringar i alternativ infrastruktur, och garantera att det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen, särskilt inte genom att en anmäld operatör pressar marginalerna mellan priserna för återförsäljare respektive slutkunder. I den frågan anses det viktigt att samråd sker med konkurrensmyndigheter.
- (8a) Anmälda operatörer bör tillhandahålla information och tillträde till tredje part enligt samma villkor och av samma kvalitet som för sina egna tjänster eller för deras associerade bolags eller partners tjänster. Anmälda operatörer som under den nationella tillsynsmyndighetens överinseende på kort tid och helst på Internet, offentliggör adekvata referensanbud om tillträde till accessnät skulle bidra till att skapa öppna och icke-diskriminerande marknadsförhållanden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (9) I sin rekommendation 2000/417/EG av den 25 maj 2000 ⁽¹⁾ om tillträde till accessnät (LLUB) – för att skapa ett konkurrenskraftigt och komplett utbud av elektroniska kommunikationstjänster, däribland bredbandiga multimedietjänster och snabba Internettjänster och sitt meddelande av den 26 april 2000 ⁽²⁾, lade kommissionen fram utförliga bestämmelser till hjälp för att tillsynsmyndigheterna vid regleringen av olika former av tillträde till accessnät och tillämpningen av gällande gemenskapslagstiftning.
- (10) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget, kan målet att åstadkomma ett harmoniserat regelverk för tillträde till accessnät i syfte att få till stånd såväl ett konkurrensutsatt tillhandahållande av en kommunikationsinfrastruktur i världsklass till rimlig kostnad som ett vittomfattande utbud av tjänster till alla företag och medborgare i gemenskapen, inte uppnås av alla medlemsstater på ett säkert och harmoniserat sätt eller i rimlig tid, och detta mål kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Förordningen begränsas till det minsta antal åtgärder som behövs för att dessa mål skall uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (9) I sin rekommendation 2000/417/EG av den 25 maj 2000 ⁽¹⁾ om tillträde till accessnät (LLUB) – för att skapa ett konkurrenskraftigt och komplett utbud av elektroniska kommunikationstjänster, däribland bredbandiga multimedietjänster och snabba Internettjänster och i meddelandet av den 26 april 2000 ⁽²⁾, lade kommissionen fram detaljerade riktlinjer för att bistå de nationella tillsynsmyndigheterna vid regleringen när de skall utöva en sund reglering av olika former av tillträde till accessnät.
- (10) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget, kan målet att uppnå en harmoniserad ram för tillträde till accessnät i syfte att få till stånd ett konkurrensutsatt tillhandahållande av en billig kommunikationsinfrastruktur i världsklass och ett vittomfattande utbud av tjänster till alla företag och medborgare i gemenskapen, inte uppnås av alla medlemsstater i tid på ett säkert och harmoniserat sätt, och därför torde gemenskapen ha bättre möjligheter att uppnå dessa mål. Bestämmelserna i denna förordning begränsas därför till det minsta antal som behövs för att dessa mål skall uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål. De kan antas utan att åsidosätta de nationella bestämmelser som följer av denna förordning och där mer utförliga åtgärder fastställs, till exempel hur virtuell samlokalisering skall behandlas.
- (10a) Bestämmelserna i denna förordning kompletterar regelverket för telekommunikationer, särskilt direktiv 97/33/EG och 98/10/EG. Det nya regelverket för elektronisk kommunikation avses omfatta lämpliga bestämmelser för att ersätta denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Oförändrat

Artikel 1

Tillämpningsområde

Syfte och räckvidd

1. Denna förordning syftar till att intensiviera konkurrensen och stimulera det tekniska nyskapandet på den lokala marknaden för tillträde genom att fastställa harmoniserade villkor för tillträde till accessnät, och på så vis främja ett konkurrenskraftigt och omfattande utbud av elektroniska kommunikationstjänster.

⁽¹⁾ EGT L 156, 29.6.2000, s. 44.⁽²⁾ KOM(2000) 237.⁽¹⁾ EGT L 156, 29.6.2000, s. 44.⁽²⁾ KOM(2000) 237.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

1. Denna förordning skall gälla tillträde till accessnät som tillhör sådana nätoperatörer vilka av den nationella tillsynsmyndigheter, i enlighet med tillämpliga gemenskapsbestämmelser, har anmälts till kommissionen som en operatör med ett betydande inflytande på marknaden i fråga om tillhandahållande av allmänt tillgängliga telefontjänster och tjänster (nedan benämnda "anmälda operatörer").

2. Denna förordning påverkar inte anmälda operatörers skyldighet i enlighet med gemenskapsbestämmelserna, att följa principen om icke-diskriminering vid användning av det fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnätet för att tillhandahålla tredje part snabba access- och överföringstjänster på samma villkor som för sina egna tjänster

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med:

- a) *accessnät*: den fysiska förbindelse av kopparledning i det lokala accessnätet som förbinder en abonnents lokaler med en lokalstation, koncentrator eller motsvarande anläggning som tillhör operatörer av det fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnätet,
- a) *anmäld operatör*: operatörer av fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnät som av sina nationella tillsynsmyndigheter har anmälts ha ett betydande inflytande på marknaden när det gäller att tillhandahålla fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnät och tjänster enligt bilaga I avsnitt 1 i direktiv 97/33/EG eller direktiv 98/10/EG,
- b) *mottagare*: en tredje part som fått vederbörligt tillstånd enligt direktiv 97/13/EG eller som har rätt att tillhandahålla kommunikationstjänster enligt nationell lagstiftning, och som är berättigad till tillträde till accessnät,
- a) *accessnät*: den fysiska förbindelse i form av en tvinnad parakabel av metall i det lokala accessnätet som förbinder nätanslutningspunkten i en abonnents lokaler med det huvudsakliga kopplingsstativet eller en likvärdig anläggning i det fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnätet,
- aa) *delaccessnät*: en del av ett accessnät som förbinder nätanslutningspunkten i abonnentens lokaler med en koncentrationspunkt eller en specificerad mellanliggande anslutningspunkt i det fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnätet,

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Denna förordning skall tillämpas på operatörer som av sina nationella tillsynsmyndigheter har anmälts ha ett betydande inflytande på marknaden när det gäller att tillhandahålla fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnät när de ger tillträde till lokala accessnät och tillhörande resurser i enlighet med bilaga I avsnitt 1 i direktiv 97/33/EG eller direktiv 98/10/EG.

2. Denna förordning påverkar inte anmälda operatörers skyldigheter att, i enlighet med gemenskapens bestämmelser, följa principen om icke-diskriminering vid användning av det fasta allmänt tillgängliga telefontjänstnätet för att tillhandahålla tredje part höghastighetstjänster när det gäller tillträde och överföring i samma form som de tillhandahåller för sina egna tjänster och associerade företag.

2a. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rättigheter att i enlighet med gemenskapslagstiftningen behålla eller införa bestämmelser med mer detaljerade föreskrifter än i denna förordning och/eller som inte omfattas av denna förordning bl.a. när det gäller andra typer av tillträde till lokala infrastrukturer.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- b) *tillträde till accessnät*: tillträde med ensamrätt till accessnätet eller gemensamt tillträde till accessnätet; det innebär ingen ändring i äganderätten till det kopparbaserade accessnätet,
- c) *tillträde till accessnät med ensamrätt*: den befintliga operatören ger *mottagarens* tillträde till det att kopparbaserade accessnätet på så vis att den nytillkomna operatören har exklusiv rätt att använda hela frekvensspektrum i kopparledningen och kan erbjuda ett komplett utbud av tal och datatjänster till slutanvändare,
- d) *gemensamt tillträde till accessnätet*: tillträde ges till det frekvensspektrum av en kopparledning som inte omfattar tal-frekvenser, vilket utnyttjas av den befintliga operatören för att tillhandahålla slutanvändaren grundläggande telefoni-tjänster samtidigt som en nytillkommen operatör får möjlighet att installera tekniska lösningar, till exempel ADSL-system (asymmetrisk digital abonnentledning, Asymmetrical Digital Subscriber Line), för att tillhandahålla slutanvändaren ytterligare tjänster, såsom snabb Internetuppkoppling
- e) *samllokalisering*: tillhandahållande av det utrymme och de installationer som behövs för att i rimlig utsträckning inrymma och ansluta en nytillkommen operatörs utrustning så att denne får tillträde till accessnätet,

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) *tillträde till accessnät*: fullständigt tillträde till accessnätet och gemensamt tillträde till accessnätet; det innebär ingen ändring i ägandet av accessnätet,
- c) *fullt tillträde till accessnät*: *mottagarens* tillträde till den anmälde operatörens accessnät eller delaccessnät som tillåter att hela frekvensspektrum i den tvinnade parkabeln används,
- d) *delat tillträde till accessnätet*: *mottagarens* tillträde till den anmälde operatörens accessnät eller delaccessnät som tillåter att det frekvensspektrum som inte omfattar talfrekvenser i den tvinnade parkabeln används, och att den anmälde operatören sålunda kan fortsätta att använda accessnätet för att tillhandahålla telefontjänster till allmänheten,
- e) *samllokalisering*: tillhandahållande av det lokalutrymme och de tekniska anläggningar som inom rimliga ramar behövs för att inrymma och ansluta *mottagarens* nödvändiga utrustning, som anges i avsnitt B i bilagan,
- f) *tillhörande resurser*: resurser som hör till det separata tillträdet till accessnätet, särskilt samllokalisering, kabelförbindelser och relevanta system för informationsteknologi och som *mottagaren* behöver ha tillträde till för att kunna erbjuda tjänster på konkurrenskraftiga och rättvisa villkor.

Artikel 3

tillträde till accessnät

1. Anmälda operatörer skall senast den 31 december 2000 ge tredje part tillträde till accessnätet på öppet redovisade, skäliga och icke-diskriminerande villkor. Anmälda operatörer skall på samma villkor och med samma tidsfrister tillhandahålla sina konkurrenter samma utrustning som de själva eller deras partnerföretag disponerar.

Tillhandahållande av tillträde till accessnät

1. Anmälda operatörer skall från den 31 december 2000 offentliggöra ett referenserbjudande om tillträde till sina accessnät och tillhörande resurser och hålla det uppdaterat, och det skall innehålla minst de punkter som anges i bilagan. Erbjudandet skall vara så utformat att *mottagaren* inte skall tvingas betala för delar i nätverket eller resurser som inte är nödvändiga för att tjänsterna skall kunna tillhandahållas, och det skall innehålla en specifikation av vad som innefattas, ytterligare villkor samt avgifter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Anmälda operatörer skall ge tredje part fysiskt tillträde till varje tekniskt möjlig anslutningspunkt i det kopparbaserade accessnätet eller delaccessnätet, i antingen en lokalstation, koncentrator eller motsvarande anläggning, där den nytillkomna operatören kan samlokalisera och ansluta sin egen nätutrustning och egna anläggningar för att kunna leverera tjänster till sin kund.

3. Anmälda operatörer skall senast den 31 december 2000 offentliggöra ett referensanbud avseende tillträde till accessnät och tillhörande utrustning, innefattande samlokalisering med tillfredsställande uppdelning, inklusive en specifikation av anbudet och tillhörande villkor, däribland avgifter, varvid förteckningen i bilagan till rekommendation 2000/417/EG skall följas.

Artikel 4

Myndighetstillsyn

1. Så länge graden av konkurrens i det lokala accessnätet är otillräcklig för att hindra att för höga avgifter tas ut, skall de nationella tillsynsmyndigheterna tillse att de avgifter för tillträde till accessnät som anmälda operatörer debiterar följer principen om kostnadsorientering. De nationella tillsynsmyndigheterna skall, där det är motiverat, vara behöriga att kräva ändringar, även i fråga om avgifter, av referensanbudet för tillträde till accessnätet. De nationella tillsynsmyndigheterna skall, när de antar bestämmelser och beslut om avgifter för tillträde till accessnätet tillse att en sund och varaktig konkurrens främjas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Anmälda operatörer skall från den 31 december 2000 bevilja rimliga ansökningar från mottagarna om tillträde till deras accessnät och tillhörande resurser på öppet redovisade, rättvisa och icke-diskriminerande villkor. Ansökningar får avslås endast på grundval av objektiva kriterier som hör samman med teknisk genomförbarhetsförmåga eller nödvändigheten av att bevara nätverksintegriteten. Om ansökan avslås kan den förfördelade parten lägga fram fallet till det tvistlösningsförfarande som anges i artikel 4(2). Anmälda operatörer skall erbjuda mottagare tillträde till samma anläggningar som de själva eller deras associerade företag disponerar och på samma villkor och med samma tidsfrister.

2a. Anmälda operatörer skall fastställa avgifterna för tillträdet till accessnäten och tillhörande resurser på så sätt att de är kostnadsorienterade. Den nationella tillsynsmyndigheten skall upphäva skyldigheten att fastställa avgifter på grundval av en kostnadsorienterad beräkning i enlighet med artikel 4 (1c).

Utgår

Den nationella tillsynsmyndighetens tillsyn

1. Den nationella tillsynsmyndigheten skall se till att avgifterna för tillträde till accessnätet befrämjar en sund och stabil konkurrens.

1a. Den nationella tillsynsmyndigheten skall ha behörighet att:

a) framtvunga ändringar i referensanbudet för tillträde till accessnätet och tillhörande resurser, även i fråga om avgifter, om sådana ändringar är motiverade, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall ha behörighet att utan dröjsmål och på ett rättvist sätt och öppet redovisat sätt lösa tvister mellan företag rörande frågor, som omfattas av denna förordning,

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) kräva att anmälda operatörer lämnar information som är relevant för tillämpningen av denna förordning.

1b. Den nationella tillsynsmyndigheten får i förekommande fall ingripa på eget initiativ för att säkerställa icke-diskriminering, sund konkurrens, ekonomisk effektivitet och maximala fördelar för användarna.

1c. När den nationella tillsynsmyndigheten beslutar att marknaden för accessnätet är tillräckligt konkurrenskraftig, skall de anmälda operatörerna befrias från kravet i artikel 3(2a) på att fastställa avgifter på så sätt att de är kostnadsorienterade.

2. Tvister mellan företag rörande frågor som finns upptagna i denna förordning skall behandlas genom de nationella tvistlösningsförfaranden som antagits i överensstämmelse med direktiv 97/33/EG och skall lösas utan dröjsmål på ett rättvist och öppet sätt.

Oförändrat

BILAGA

MINIMIFÖRTECKNING ÖVER PUNKTER SOM SKALL TAS MED I ETT REFERENSERBJUDANDE FÖR TILLTRÄDE TILL ACCESSNÄT OCH SOM SKALL OFFENTLIGGÖRAS AV ANMÄLDA OPERATÖRER**A. Villkor för tillträde till accessnätet**

1. Delar av nät till vilka tillträde erbjuds. I synnerhet följande delar innefattas:
 - Tillträde till accessnät,
 - Tillträde till frekvenser för annat än telefoni i accessnätet, vid delat tillträde till accessnätet;
2. Information om de fysiska platserna för tillträde (tillgången till denna information kan begränsas till berörda parter i syfte att undvika farhågor beträffande den allmänna säkerheten) samt förekomst av accessnät i bestämda delar av nätet;
3. Tekniska villkor i samband med tillträde till och användning av accessnät, inklusive de tekniska egenskaperna hos den tvinnade parkabeln av metall i accessnätet
4. Rutiner för beställning och anskaffning, restriktioner i fråga om användningen.

B. Samlokaliseringstjänster

5. Information om den anmälda operatörens relevanta platser (tillgången till denna information kan begränsas till berörda parter i syfte att undvika farhågor beträffande den allmänna säkerheten);
6. Samlokaliseringalternativ vid de platser som anges under punkt B.5 (inklusive fysisk samlokalisering och, när så är lämpligt, samlokalisering på distans och virtuell samlokalisering);
7. Utrustningens egenskaper: Eventuella restriktioner för utrustning som kan samlokaliseras;
8. Säkerhetsfrågor: Åtgärder som de anmälda operatörerna vidtar för att sörja för säkerheten på sina platser;
9. Tillträdesvillkor för personalen hos konkurrerande operatörer;
10. Säkerhetsnormer;
11. Regler för tilldelning av utrymme när samlokaliseringsutrymmet är begränsat;
12. Villkor för mottagare när det gäller inspektion av platser där fysisk samlokalisering förekommer eller platser där samlokalisering har förvägrats på grund av kapacitetsbrist.

C. Informationssystem

13. Villkor för tillgång till den anmälda operatörens driftstödssystem, informationssystem eller databaser för förbeställning, anskaffning, order, beställning av underhåll och reparation samt fakturering.

D. Leveransvillkor

14. Frister för svar på begäran om leverans av tjänster och funktioner; serviceavtal, rutiner för åtgärdande av fel, eskaleringsförfaranden samt parametrar för tjänsternas kvalitet;
 15. Standardavtalsvillkor, i förekommande fall inbegripet kompensation när tidsfristerna inte hålls;
 16. Priser eller prisformulär för varje egenskap, funktion och utrustning som förtecknas ovan.
-

Förslag till rådets rambeslut om åtgärder för att bekämpa människohandel

(2001/C 62 E/24)

KOM(2000) 854 slutlig/2 — 2001/0024(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 januari 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 29, 31 e och 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

- (1) I rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdampfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽¹⁾, i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 och från dess möte i Santa Maria da Feira den 19 och 20 juni 2000, i kommissionens resultattavla ⁽²⁾ samt parlamentets resolution av den 19 maj 2000 ⁽³⁾ nämns eller efterlyses lagstiftningsåtgärder mot människohandel inklusive gemensamma definitioner, grunder för åtal och påföljder.
- (2) Den gemensamma åtgärden av den 24 februari 1997 om åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn ⁽⁴⁾ bör följas upp med ytterligare lagstiftningsåtgärder som syftar till att komma till rätta med skillnaderna i rättsliga tillvägagångssätt i medlemsstaterna och som bidrar till utveckling av ett effektivt samarbete mellan rättsvårdande organ för att bekämpa människohandel.
- (3) Människohandel utgör en allvarlig kränkning av de grundläggande mänskliga rättigheterna och den mänskliga värdigheten och bedrivs med hänsynslösa metoder såsom övergrepp och vilseledande av utsatta personer, liksom våld, hot, skuldslaveri och tvång.
- (4) Det viktiga arbete som utförs av internationella organisationer och i synnerhet Förenta nationerna måste kompletteras med det arbete som Europeiska unionen genomför.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999.

⁽²⁾ KOM(2000) 167 slutlig, punkt 2.4 (hantering av migrationsströmmar) och punkt 4.3 (bekämpning av vissa former av brottslighet).

⁽³⁾ A5-0127/2000.

⁽⁴⁾ EGT L 63, 4.3.1997.

- (5) För att komma till rätta med det allvarliga brott som människohandel utgör, är det nödvändigt att utnyttja ett övergripande tillvägagångssätt där gemensamma brottsrekvisit i samtliga medlemsstaters straffrätt, inklusive effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, ingår som en integrerad del tillsammans med bredast möjliga rättsliga samarbete. I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, inskränker sig detta rambeslut till det minimum som krävs för att målen skall uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.
- (6) Det är nödvändigt att införa påföljder för gärningsmännen som är tillräckligt stränga för att människohandel skall omfattas av de instrument som redan har antagits i syfte att bekämpa organiserad brottslighet såsom den gemensamma åtgärden 98/699/RIF ⁽⁵⁾ om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott och den gemensamma åtgärden 98/733/RIF ⁽⁶⁾ om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott.
- (7) Detta rambeslut bör bidra till att bekämpa och förhindra människohandel genom att komplettera de instrument som antagits av rådet såsom den gemensamma åtgärden 96/700/RIF ⁽⁷⁾ om upprättande av ett program för stöd och utbyte för personer ansvariga för att bekämpa människohandel och sexuellt utnyttjande av barn, den gemensamma åtgärden 96/748/RIF ⁽⁸⁾ om utvidgning av det uppdrag Europols narkotikaenhet erhöll, rådets och Europaparlamentets beslut 293/2000/EG ⁽⁹⁾ om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor, den gemensamma åtgärden 98/428/RIF ⁽¹⁰⁾ om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk, den gemensamma åtgärden 96/277/RIF ⁽¹¹⁾ om en ordning för utbyte av sambandspersoner för att förbättra det rättsliga samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater och den gemensamma åtgärden 98/427/RIF ⁽¹²⁾ om goda rutiner vid inbördes rättshjälp i brottmål.

⁽⁵⁾ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 322, 12.12.1996.

⁽⁸⁾ EGT L 342, 31.12.1996.

⁽⁹⁾ EGT L 34, 9.2.2000.

⁽¹⁰⁾ EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.

⁽¹¹⁾ EGT L 105, 27.4.1996.

⁽¹²⁾ EGT L 191, 7.7.1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Brott som avser människohandel för arbetskraftsexploatering

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att rekrytering, transport eller överföring av en person, inklusive hysande, efterföljande mottagande och överföring av kontroll över honom eller henne är straffbart om den personens grundläggande rättigheter har varit undertryckta och fortsätter att undertryckas i syfte att utnyttja honom eller henne i tillverkning av varor eller tillhandahållande av tjänster i överträdelse av arbetsmarknadsbestämmelser om villkor för arbete, löner, och hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och:

- a) tvång, våld eller hot, inklusive bortförande, brukas, eller
- b) svikligt förfarande eller bedrägeri brukas, eller
- c) missbruk av makt, inflytande eller påtryckningar förekommer, eller
- d) någon annan form av övergrepp förekommer.

Artikel 2

Brott som avser människohandel för sexuell exploatering

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att rekrytering, transport eller överföring av en person, inklusive hysande, efterföljande mottagande och överföring av kontroll över honom eller henne är straffbart om syftet är att utnyttja honom eller henne i prostitution eller pornografiska föreställningar eller produktion av pornografiskt material och:

- a) tvång, våld eller hot, inklusive bortförande, brukas, eller
- b) svikligt förfarande eller bedrägeri brukas, eller
- c) missbruk av makt, inflytande eller påtryckningar förekommer, eller
- d) någon annan form av övergrepp förekommer.

Artikel 3

Anstiftan, medhjälp, främjande och försök

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiftan, medhjälp, främjande och försök att begå de brott som anges i artikel 1 och 2 är straffbart.

Artikel 4

Påföljder och försvarande omständigheter

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3 är belagda med effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder inklusive ett maximistraff på minst sex års fängelse.

2. Utan att det påverkar ytterligare definitioner i nationell lagstiftning, skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 1, 2, och 3 är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse om brotten

- utförs med särskild hänsynslöshet, eller
- ger stora inkomster, eller
- begås inom ramen för en kriminell organisation.

Artikel 5

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3 och som begås till deras förmån av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på

- a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller
- b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
- c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Bortsett från de fall som redan anges i punkt 1 skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person, som är underställd den juridiska personen, att begå ett brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3 till förmån för den juridiska personen.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3.

4. Med "juridisk person" avses varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag av stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 6

Påföljder för juridiska personer

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som anses ansvarig i enlighet med artikel 5 omfattas av effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra påföljder, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

Artikel 7

Behörighet och åtal

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3 när
 - a) gärningen helt eller delvis begåtts inom medlemsstatens territorium, eller
 - b) gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten, eller
 - c) gärningarna begås till förmån för en juridisk person som är etablerad inom medlemsstatens territorium.
2. En medlemsstat får besluta att den inte kommer att tillämpa eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa bestämmelserna om behörighet som anges i punkt 1 b och c när brottet har begåtts utanför dess territorium.
3. En medlemsstat som enligt sin lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet över och i tillämpliga fall lagföra de brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3 som har begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.
4. Medlemsstater som beslutar att tillämpa bestämmelserna i punkt 2, skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om detta, i tillämpliga fall med uppgift om i vilka särskilda fall eller under vilka särskilda omständigheter som beslutet gäller.

Artikel 8

Brottsoffer

Varje medlemsstat skall säkerställa att offer för brott som avses i detta rambeslut erhåller lämpligt rättsskydd och ställning i rättsliga förfaranden. Medlemsstaterna skall i synnerhet säkerställa att brottsutredningar och rättsliga förfaranden inte orsakar brottsoffer ytterligare skada.

Artikel 9

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. I enlighet med tillämpliga konventioner, multilaterala eller bilaterala avtal eller arrangemang, skall medlemsstaterna ge varandra ömsesidig hjälp i största möjliga omfattning när det gäller rättsliga förfaranden som hänför sig till de brott som avses i detta rambeslut.

2. När flera medlemsstater är behöriga att lagföra brott som avses i detta rambeslut, skall dessa stater rådfråga varandra i syfte att samordna sina åtgärder för att lagföra gärningen på ett effektivt sätt. Befintliga samarbetsmekanismer som samarbetspersoner och det europeiska rättsliga nätverket skall utnyttjas på lämpligt sätt.

3. För informationsutbyte som hänför sig till de brott som avses i artiklarna 1, 2 och 3, skall medlemsstaterna inrätta operativa kontaktpunkter eller utnyttja befintliga samarbetsmekanismer. Medlemsstaterna skall i synnerhet säkerställa att Europol, inom ramen för dess uppdrag, engageras till fullo.

4. Varje medlemsstat skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om den kontaktpunkt som utsetts för informationsutbyte avseende människohandel. Generalsekretariatet skall underrätta alla andra medlemsstater om de utsedda kontaktpunkterna.

Artikel 10

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002 vidta nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut.
2. Senast samma dag skall medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser som införlivar de skyldigheter som de åläggs enligt detta rambeslut med deras nationella lagstiftning. Rådet skall senast den 30 juni 2004, på grundval av en rapport upprättad mot bakgrund av den information som medlemsstaterna lämnat och en skriftlig rapport från kommissionen, bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut.

Artikel 11

Upphävande av den gemensamma åtgärden 97/154/RIF

Detta rambeslut upphäver den gemensamma åtgärden av den 24 februari 1997 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förslag till rådets rambeslut om åtgärder för att bekämpa sexuell exploatering av barn och barnpornografi

(2001/C 62 E/25)

KOM(2000) 854 slutlig/2 — 2001/0025(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 januari 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

lämna ett förslag till ett rambeslut om minimiregler avseende brottsrekvisit för dessa straffbara gärningar.

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 29, 31 e och 34.2 b i detta,

(4) Sexuell exploatering av barn och barnpornografi utgör allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och av barnets grundläggande rätt till en harmonisk uppväxt och utveckling.

med beaktande av kommissionens förslag,

(5) Barnpornografi, som är en särskilt allvarlig form för sexuell exploatering av barn, ökar och sprids genom utnyttjande av ny teknik och Internet.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

(6) Det viktiga arbete som utförs av internationella organisationer måste kompletteras med det arbete som Europeiska unionen genomför.

(1) I rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa⁽¹⁾, i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors, i kommissionens resultattavla⁽²⁾ och i Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 april 2000⁽³⁾, nämns eller efterlyses lagstiftningsåtgärder mot sexuell exploatering av barn och barnpornografi, inklusive gemensamma definitioner, grunder för åtal och påföljder.

(7) För att komma till rätta med det allvarliga brott som sexuell exploatering av barn och barnpornografi utgör, är det nödvändigt att utnyttja ett övergripande tillvägagångssätt där gemensamma brottsrekvisit i samtliga medlemsstaters straffrätt, inklusive effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, ingår som en integrerad del tillsammans med bredast möjliga rättsliga samarbete. I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna inskränker sig detta rambeslut till det minimum som krävs för att målen skall uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.

(2) Den gemensamma åtgärden av den 24 februari 1997 om åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn⁽⁴⁾ och rådets beslut att bekämpa barnpornografi på Internet⁽⁵⁾ bör följas upp med ytterligare lagstiftningsåtgärder som syftar till att komma till rätta med skillnaderna i rättsliga tillvägagångssätt i medlemsstaterna och som bidrar till utveckling av ett effektivt samarbete mellan rättsvärdande organ för att bekämpa sexuell exploatering av barn och barnpornografi.

(8) Det är nödvändigt att införa påföljder för gärningsmännen som är tillräckligt stränga för att sexuell exploatering av barn och barnpornografi skall omfattas av de instrument som redan har antagits i syfte att bekämpa organiserad brottslighet såsom den gemensamma åtgärden 98/699/RIF⁽⁸⁾ om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott och den gemensamma åtgärden 98/733/RIF⁽⁹⁾ om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott.

(3) I sitt betänkande av den 30 mars 2000⁽⁶⁾ om kommissionens meddelande om genomförandet av åtgärderna för att motverka barnsexturism⁽⁷⁾ uppger Europaparlamentet att barnsexturism är ett brott som är nära förbundet med brotten sexuell exploatering av barn och barnpornografi, och där anmodas kommissionen att till rådet över-

(9) Detta rambeslut påverkar inte Europeiska gemenskapens befogenheter.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999.

⁽²⁾ KOM(2000) 167 slutlig, punkt 4.3 (bekämpning av vissa former av brott).

⁽³⁾ A5-0090/2000.

⁽⁴⁾ EGT L 63, 4.3.1997.

⁽⁵⁾ EGT L 138, 9.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ A5-0052/2000.

⁽⁷⁾ KOM(1999) 262.

⁽⁸⁾ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

(10) Detta rambeslut bör bidra till att bekämpa sexuell exploatering av barn och barnpornografi genom att komplettera de instrument som antagits av rådet såsom den gemensamma åtgärden 96/700/RIF⁽¹⁾ om upprättande av ett program för stöd och utbyte för personer ansvariga för att bekämpa människohandel och sexuell exploatering av barn, den gemensamma åtgärden 96/748/RIF⁽²⁾ om utvidgning av det uppdrag Europol's narkotikaenhet erhöll, rådets och Europaparlamentets beslut 293/2000/EG⁽³⁾ om att anta ett program för gemenskapens insatser daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor, den gemensamma åtgärden 98/428/RIF⁽⁴⁾ om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk, handlingsplanen mot olagligt och skadligt innehåll på Internet⁽⁵⁾, den gemensamma åtgärden 96/277/RIF⁽⁶⁾ om en ordning för utbyte av sambandspersoner för att förbättra det rättsliga samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater och den gemensamma åtgärden 98/427/RIF⁽⁷⁾ om goda rutiner vid inbördes rättshjälp i brottmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) "barn": varje människa som är yngre än arton år,
- b) "barnpornografi": pornografiskt material som avbildar ett barn som deltar i en handling med uttrycklig sexuell innebörd,
- c) "datasystem": varje apparat eller grupp av sammankopplade apparater eller apparater som står i samband med varandra där en eller flera av dem, enligt ett program, utför automatisk databehandling,
- d) "juridisk person": varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig lagstiftning, med undantag av stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 2

Brott som avser sexuell exploatering av barn

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar är straffbara:

(1) EGT L 322, 12.12.1996.
 (2) EGT L 342, 31.12.1996.
 (3) EGT L 34, 9.2.2000.
 (4) EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.
 (5) EGT L 33, 6.2.1999.
 (6) EGT L 105, 27.4.1996.
 (7) EGT L 191, 7.7.1998.

- a) Att tvinga, utnyttja, förmå, dra vinning av eller på annat sätt underlätta prostitution av ett barn.
- b) Att få ett barn att delta i en sexuell handling om
 - i) påverkan eller tvång, våld eller hot brukas, eller
 - ii) pengar, andra föremål av ekonomiskt värde eller andra former av ersättning lämnas till ett barn i utbyte för sexuella tjänster, eller
 - iii) missbruk av makt eller inflytande över barnets utsatta ställning förekommer.

Artikel 3

Barnpornografibrott

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar, oavsett om de utförs med hjälp av ett datasystem eller inte, är straffbara:

- a) Framställning av barnpornografi, eller
- b) distribution, spridning eller överföring av barnpornografi, eller
- c) utbudning eller tillhandahållande på annat sätt av barnpornografi, eller
- d) förvärv och innehav av barnpornografi.

2. Varje medlemsstat skall också vidta nödvändiga åtgärder för att, utan att det påverkar definitioner som i övrigt anges i detta rambeslut, säkerställa att de handlingar som avses i punkt 1 är straffbara när de inbegriper pornografiskt material som är avsett att föreställa ett barn som deltar i en handling med uttrycklig sexuell innebörd, om det inte kan fastställas att den person som föreställer barnet var äldre än arton år när bilden togs.

Artikel 4

Anstiftan, medhjälp, främjande och försök

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiftan och medhjälp till samt främjande av de brott som avses i artiklarna 2 och 3 är straffbara.

2. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att försök att begå de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3.1 a–c är straffbara.

Artikel 5

Påföljder och försvårande omständigheter

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 2, artikel 3.1 a–c och artikel 4 är belagda med effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder inbegripet ett maximistraff på minst fyra års fängelse och, när det gäller det brott som avses i artikel 3.1 d, minst ett års fängelse.

2. Utan att det påverkar ytterligare definitioner i medlemsstaternas lagstiftning, skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 2 a och 4 är belagda med ett maximistraff på minst åtta års fängelse om brotten

— avser ett barn som är yngre än tio år, eller

— utförs med särskild hänsynslöshet, eller

— ger stora inkomster, eller

— begås inom ramen för en kriminell organisation.

3. Utan att det påverkar ytterligare definitioner i medlemsstaternas lagstiftning, skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 2 b och 4 är belagda med ett maximistraff på minst åtta års fängelse om brotten

— avser ett barn som är yngre än tio år, eller

— utförs med särskild hänsynslöshet.

4. Utan att det påverkar ytterligare definitioner i medlemsstaternas lagstiftning, skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3.1 a–c och 4 är belagda med ett maximistraff på minst åtta års fängelse om brotten

— innefattar utbildningar av ett barn som är yngre än tio år, eller

— innefattar utbildningar av ett barn som utsätts för våld eller tvång, eller

— ger stora inkomster, eller

— begås inom ramen för en kriminell organisation.

5. Varje medlemsstat skall också överväga att införa tillfällig eller ständig avstängning av fysiska personer från utövande av yrkesverksamheter som hänför sig till tillsyn av barn när de har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 2, 3 eller 4.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för brott som avses i artiklarna 2, 3 och 4 som till deras förmån begås av varje person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på

a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller

b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller

c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Bortsett från de fall som redan anges i punkt 1 skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person, som är underställd den juridiska personen, att begå ett brott som avses i artiklarna 2, 3 och 4 till förmån för den juridiska personen.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 2, 3, och 4.

Artikel 7

Påföljder för juridiska personer

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som har fällt till ansvar i enlighet med artikel 6 omfattas av effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra påföljder, såsom

a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd, eller

b) tillfälligt eller permanent näringsförbud, eller

c) rättslig övervakning, eller

d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten, eller

e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

Artikel 8

Behörighet och åtal

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet när det gäller de brott som avses i artiklarna 2, 3 och 4 om

- a) gärningen helt eller delvis begåtts på medlemsstatens territorium, eller
- b) gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten, eller
- c) gärningarna begås till förmån för en juridisk person som är etablerad inom medlemsstatens territorium.

2. Varje medlemsstat får besluta att den inte kommer att tillämpa eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa bestämmelserna om behörighet i punkt 1 b och c om brottet begås utanför dess territorium.

3. En medlemsstat som enligt sin lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet över och, i tillämpliga fall, lagföra ett brott som avses i artiklarna 2, 3 och 4 som har begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.

4. Medlemsstater som beslutar att tillämpa bestämmelserna i punkt 2, skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om detta, i tillämpliga fall med uppgift om i vilka särskilda fall eller under vilka särskilda omständigheter som beslutet gäller.

5. I syfte att fastställa behörighet över ett brott som avses i artikel 3, skall brottet anses ha begåtts helt eller delvis inom en medlemsstats territorium, om brottet begås med hjälp av ett datasystem som tillträtts från den statens territorium, oavsett om själva datasystemet är beläget inom den statens territorium.

Artikel 9

Brottsoffer

Varje medlemsstat skall säkerställa att offer för brott som avses i detta rambeslut erhåller lämpligt rättsskydd och ställning i rättsliga förfaranden. Medlemsstaterna skall i synnerhet säkerställa att brottsutredningar och rättsliga förfaranden inte orsakar brottsoffer ytterligare skada.

Artikel 10

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. I enlighet med tillämpliga konventioner, multilaterala eller bilaterala avtal eller arrangemang, skall medlemsstaterna ge varandra ömsesidig hjälp i största möjliga omfattning när det gäller rättsliga förfaranden som hänför sig till de brott som avses i detta rambeslut.

2. Om flera medlemsstater är behöriga att lagföra brott som avses i detta rambeslut, skall dessa stater rådfråga varandra i syfte att samordna sina åtgärder för att lagföra gärningen på ett effektivt sätt. Befintliga samarbetsmekanismer som sambandspersonerna och det europeiska rättsliga nätverket skall utnyttjas på lämpligt sätt.

3. För informationsutbyte som hänför sig till de brott som avses i artiklarna 2, 3 och 4, och i enlighet med regler om uppgiftsskydd, skall medlemsstaterna inrätta operativa kontaktpunkter eller utnyttja befintliga samarbetsmekanismer. Medlemsstaterna skall i synnerhet säkerställa att Europol, inom ramen för dess uppdrag, och de kontaktpunkter som anmäls enligt rådets beslut att bekämpa barnpornografi engageras till fullo.

4. Varje medlemsstat skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om den kontaktpunkt som utsetts för informationsutbyte om sexuell exploatering av barn och barnpornografi. Generalsekretariatet skall underrätta alla andra medlemsstater om de utsedda kontaktpunkterna.

Artikel 11

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002 vidta nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut.

2. Senast samma dag skall medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser som införlivar de skyldigheter som de åläggs enligt detta rambeslut med deras nationella lagstiftning. Rådet skall senast den 30 juni 2004, på grundval av en rapport upprättad mot bakgrund av den information som medlemsstaterna lämnat och en skriftlig rapport från kommissionen, bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.